

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 18

சூரிய புத்திரர் கர்ணன்

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 18

சூரிய புத்திரர் கர்ணன்

ஆதிரா

சூரிய புத்திரர் கர்ணன்

1. ஆதிபருவம் 10
 - 1.1. கர்ணன் பிறப்பு
 - 1.2. அதிரதன் கர்ணனை வளர்த்தல்; சூரிய பகவானின் எச்சரிக்கை
 - 1.3. கர்ணனின் ஆற்றல்; துரியோதனனின் நட்பு
 - 1.4. கிருபரின் கூற்று
 - 1.5. துரியோதனன் கர்ணனை அங்க தேசத்து அரசனாக்குதல்
 - 1.6. துரியோதனன் கர்ணனின் நட்பை விரும்புதல். கர்ணனின் ஆலோசனை
2. சபா பருவம் 13
 - 2.1. திருதராஷ்டிரன் அவையில் திரௌபதி; விகர்ணன் ஆதரவு; கர்ணன் எதிர்த்தல்
 - 2.2. கர்ணன் திரௌபதியை அவமதித்தல்; பாண்டவர் மேலாடை நீக்குதல்
 - 2.3. கர்ணன் கூற்று; துரியோதனன் செயல்; பீமன் சபதம்
3. வன பருவம் 15
 - 3.1. பாண்டவர் வனம் ஏகுதல்; திருதராஷ்டிரர், விதுரர் சமாதானம். துரியோதனன் கவலை; கர்ணன் யோசனை தெரிவித்தல்
 - 3.2. சகுனியுடன் கர்ணன் துரியோதனனுக்குக் கூறுதல்; துரியோதனன் அவர்களது ஆலோசனையை ஏற்றல்
 - 3.3. கானகத்தில் கந்தருவருடன் போர்; கர்ணன் தோற்று ஓடுதல்
 - 3.4. துரியோதனனுடன் நாடு திரும்புதல்
 - 3.5. பீஷ்மரின் அறிவுரையும், கர்ணனின் சபதமும்
 - 3.6. கர்ணனின் திக் விஜயம்
 - 3.7. யாக நிறைவும், கர்ணனின் சபதமும்
 - 3.8. கனவில் தோன்றிய சூரிய பகவான் கர்ணனை எச்சரித்தல்; கர்ணன் பிடிவாதம்
 - 3.9. மீண்டும் சூரியன் கர்ணனுக்குக் கட்டளையிடுதல்; கர்ணனின் தீர்மானம்

3.10. கர்ணன் அறியாத அவன் பிறப்பு இரகசியம்; அதிரதனால் வளர்க்கப்படுதல்

3.11. இந்திரன் வருகை; இந்திரன் கர்ணன் உரையாடல்; கவச குண்டலங்களைப் பெற்று அமோக சக்தி ஆயுதம் அளித்தல்

4. விராட பருவம்

27

4.1. அஞ்ஞாத வாசகாலம் முடிவடையும் நிலையில் ஹஸ்தினாபுர நிகழ்வுகள்

4.2. விராட தேசத்தில் அர்ஜுனன் வெளிப்படுதல்; போர்க்களத்தில் கர்ணனின் செயல்கள்

4.3. அர்ஜுனன் கர்ணன் மீது தாக்குதல்; கர்ண-அர்ஜுன யுத்தம்; கர்ணன் தோல்வி

4.4. கர்ணன் மீண்டும் வருதல்; அர்ஜுனனின் உரையாடல், கர்ணன் மீண்டும் தோல்வி

5. உத்தியோக பருவம்

31

5.1. கௌரவ சபையில் துருபதனின் புரோகிதர். கர்ணன் எதிர்ப்பு

5.2. கௌரவ சபையில் சுஞ்சயன் உரை; திருதராஷ்டிரன் பயம்; பீஷ்மர் யோசனை

5.3. தூரியோதனனைப் புகழ்ந்து கர்ணன் பேசுதல்; கர்ணனது தற்புகழ்ச்சி

5.4. பீஷ்மர் ஆட்சேபனை; கர்ணன் சபையை விட்டு வெளியேறுதல்

5.5. கௌரவ சபை நிகழ்வுகளும்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனிடம் உரைப்பதும்

5.6. கர்ணன் தான் தூரியோதனன் பக்கமே இருக்க விரும்புவதைப் பகவானிடம் தெரிவித்தல்

5.7. கர்ணன் போரை யக்ஞமாக உருவகப்படுத்திக் கூறுதல்

5.8. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனிடம் பாண்டவர்களின் வெற்றி உறுதி என்பதைத் தெரிவித்தல்

5.9. கர்ணன் பாண்டவர்களின் வெற்றியையும், கௌரவர்களின் தோல்வியையும் அறிவிக்கும் சகுனங்களையும், தன் கனவையும் கூறுதல்

- 5.10. கங்கைக் கரையில் குந்தி கர்ணனைச் சந்தித்துப் பாண்டவர்களோடு சேருமாறு கூறுதல்; கூரிய பகவானின் வாக்கு தோன்றுதல்
- 5.11. குந்தி தேவிக்குக் கர்ணன் அளித்த பதில்
- 5.12. தொடர் நிகழ்வுகள்; ஹஸ்தினாபுர சம்பவங்கள்
- 5.13. பீஷ்மர் கர்ணனை அர்த்த ரதி எனல்; கர்ணன் பீஷ்மர் வாக்கு வாதம்

6. பீஷ்ம பருவம் 45

- 6.1. போர் முனையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கர்ணன் உரையாடல்
- 6.2. போரின் எட்டாம் நாள் இரவு துரியோதனன் ஆலோசனை கர்ணன் காட்டியவழி
- 6.3. பத்தாம் நாள் போரின் முடிவில் வீழ்த்தப்பட்ட பீஷ்மரிடம் கர்ணன் வருதல்
- 6.4. பீஷ்மர் கர்ணனிடம் அன்புடன் கூறுதல்
- 6.5. கர்ணன் பீஷ்மருக்கு அளித்த பதில்
- 6.6. கர்ணனுக்கு பீஷ்மர் மீண்டும் கூறியது

7. துரோண பருவம் 50

- 7.1. பீஷ்மர் வீழ்ந்த பின் கௌரவ சேனையின் நிலை
- 7.2. கர்ணன் போருக்குப் புறப்பட நினைப்பது; துரியோதனனிடம் விரைதல்
- 7.3. கர்ணன் கௌரவர்களிடம் பாண்டவர்களின் வீரத்தைப் புகழ்ந்துரைத்தல்
- 7.4. கர்ணன் போருக்கு ஆயத்தமாதல்
- 7.5. கர்ணன் பீஷ்மரிடம் ஆசி வேண்டுதல்
- 7.6. பீஷ்மர் கர்ணனைப் புகழ்தலும் ஆசி அளித்தலும்
- 7.7. கர்ணன் துரியோதனனிடம் வருதல்; துரியோதனன் கர்ணனிடம் ஆலோசனை வேண்டுதல்
- 7.8. பன்னிரண்டாம் நாள் போர்
- 7.9. துரியோதனன் – கர்ணன் உரையாடல்
- 7.10. அர்ஜுனன் – கர்ணன் போர்

- 7.11. பதின்மூன்றாம் நாள் போர்
- 7.12. 14ஆம் போர்
- 7.13. கர்ணன் பீமசேனன் போர்; கர்ணனின் தோல்வி
- 7.14. மீண்டும் கர்ணன் பீமசேனனிடம் வருதல்; போர் செய்தல்; தோல்வியுறுதல்
- 7.15. துர்ஜயன் கர்ணன் உதவிக்கு வருதல்; பீமனால் வதம் செய்யப்படுதல்
- 7.16. திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் உதவியுடன் கர்ணன் மீண்டும் போருக்கு வருதல்
- 7.17. மறுபடியும் கர்ணன் போருக்குத் திரும்புதல்
- 7.18. கர்ணன் பீமசேனன் உக்கிரமாகப் போர் புரிதல்
- 7.19. பீமசேனன் கர்ணன் போர் தொடர்ந்து நடைபெறுதல்; மீண்டும் கர்ணன் ஓட்டம்
- 7.20. பீமன் துரியோதனன் சகோதரர்களைக் கொல்லுதல் மீண்டும் கர்ணன் – பீமன் போர்
- 7.21. மீண்டும் பீமன் கௌரவ சகோதரர்கள் ஏழு பேரை வதைத்தல்; கர்ணன் போரிடுதல்
- 7.22. கர்ணனின் வெற்றி
- 7.23. கர்ணன் பீமசேனனைப் போர்க்களத்தில் அவமதித்தல்; பீமனின் பதில் சொற்கள்
- 7.24. அர்ஜுனன் கர்ணனைத் தாக்குதல்; அஸ்வத்தாமா கர்ணனைக் காப்பாற்றுதல்
- 7.25. துரியோதனன் கர்ணனிடம் கூறுதல்
- 7.26. கர்ணன் துரியோதனனிடம் போரிட உறுதியளித்தல்
- 7.27. ஜயத்ருத வதம் நிகழ்தல்; கர்ணன் அர்ஜுனனுடன் போரிட வருதல்
- 7.28. கர்ணன் சாத்யகி போர்
- 7.29. பீமசேனன் சொற்களைக் கேட்டு, அர்ஜுனன் கர்ணனை ஏசுதல்; வருஷ சேனனை வதம் செய்யச் சபதம் ஏற்றல்
- 7.30. கர்ணனுடன் துரியோதனன் உரையாடல்
- 7.31. கர்ணனிடம் துரியோதனன் கூறுபவை; கர்ணன் உறுதிமொழி
- 7.32. கிருபாசாரியார் கர்ணனைக் கேலி செய்தல்
- 7.33. கர்ணன் கிருபாசாரியாருக்குப் பதில் உரைத்தல்

- 7.34. கிருபாசாரியார் பாண்டவர்களின் நற்குணங்களையும் அவர்களது உதவியாளர்களையும் பற்றிக் கர்ணனிடம் கூறுதல்
- 7.35. கர்ணன் துரியோதனனுக்காக நான் போரிடுவேன் எனப் பதில் உரைத்தல்
- 7.36. அஸ்வத்தாமா கர்ணனைக் கொல்ல விரைதல்; துரியோதனனும் கிருபரும் தடுத்தல்
- 7.37. கர்ணன் போர்க்களத்தில் அற்புதமான பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்துதல்
- 7.38. கர்ணன் அர்ஜுனனுடன் போரிட்டுத் தோல்வியடைதல்
- 7.39. கர்ணன் சகதேவனுடன் போரிடுதல்; சகதேவன் தோல்வியடைதல்
- 7.40. கர்ணன் - சாத்யகி போர்
- 7.41. கர்ணன் துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை கூறுதல்
- 7.42. துரியோதனன் சொற்களால் அடிபட்ட கர்ணன் போரைத் தொடங்குதல்
- 7.43. கர்ணன் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தோல்வியுறச் செய்தல்
- 7.44. கர்ணன் - கடோதகஜன் கடும் போர்; அலாயுதன் வருகை
- 7.45. கர்ணன் கடோதகஜன் உக்கிரமான போர் தொடருதல்
- 7.46. கர்ணன் இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தியால் கடோதகஜனை வதம் செய்தல்
- 7.47. 15 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்
- 7.48. கர்ணன் - பீமசேனன் போர்
- 7.49. மீண்டும் கர்ணன் பீமசேனன் போர்

8. கர்ண பருவம்

88

- 8.1. துரியோதனனின் ஆலோசனை; அஸ்வத்தாமா கர்ணனைச் சேனாதிபதியாக்கக் கூறுதல்
- 8.2. அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்டு துரியோதனன் கர்ணனிடம் வேண்டித்தல்
- 8.3. கர்ணன் ஒப்புதல்; சேனாபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்படுதல்
16 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்
- 8.4. கர்ணன் தன் சேனையை மகர வியூகத்தில் நிறுத்துதல்
- 8.5. இரு சேனைகளின் கோர யுத்தம்

- 8.6. கௌரவ - பாண்டவர்களுக்கிடையில் நடந்த போரில் கர்ணனின் பராக்கிரமம்
- 8.7. கர்ணன் - நகுலன் போர்; நகுலனின் தோல்வி
- 8.8. கர்ணன் - சாத்யகியுடனும், பாண்டவ சேனையுடனும் போரிடுதல்
- 8.9. இரவு நேரத்தில் கௌரவர்களின் ஆலோசனை
- 8.10. கர்ணன் - துரியோதனன் இடையிலான உரையாடல்
- 8.11. கர்ணன் துரியோதனனிடம் கூறுதல்
- 8.12. கர்ணன் சல்யன் உரையாடல்
17 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்
- 8.13. கர்ணன் போருக்குப் புறப்படுதல்
- 8.14. கர்ணன் - சல்யன் உரையாடல்
- 8.15. கௌரவ சேனையில் அபசகுனங்கள் தோன்றுதல்
- 8.16. கர்ணன் சல்ய மன்னரிடம் தற்புகழ்ச்சியுடன் கூறுதல்
- 8.17. சல்யன் கர்ணனை அவமதித்துக் கேலி செய்தல்
- 8.18. கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பற்றிக் கூறுபவர்களுக்குப் போகப் பொருட்களையும் விரும்பிய செல்வத்தையும் அளிப்பதாக அறிவிப்பு செய்தல்
- 8.19. சல்யன் கர்ணனிடம் மிகவும் ஆட்சேபணைக்குரிய சொற்களைக் கூறுதல்
- 8.20. சல்யன் மேலும் கர்ணனை ஆட்சேபித்துக் கூறுதல்
- 8.21. கர்ணன் சல்யனை ஏசி, மத்ர தேசத்தினரை நிந்தித்தல்; சல்யனைக் கொன்று விடுவதாகப் பயமுறுத்துதல்
- 8.22. சல்ய மன்னன் சாரதியின் கடமையையும், ஒரு அன்னம் மற்றும் காக்கையின் கதையையும் கூறுதல்
- 8.23. கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் பிரபாவத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுதல்
- 8.24. பரசுராமர் மற்றும் ஒரு பிராமணர் தனக்களித்த சாபத்தைக் கர்ணன் தெரிவித்தல்
- 8.25. கர்ணன் மீண்டும் மத்ர பாஹீக தேச வாசிகளை நிந்தனை செய்தல்
- 8.26. கர்ணன் மத்ர முதலிய பாஹீக வாசிகளின் குற்றங்களைக் கூறுதல்
- 8.27. சல்யனின் மறுமொழி

- 8.28. துரியோதனன் கர்ணன் – சல்யனுக்கிடையில் சமாதானம் செய்வித்தல்
- 8.29. கௌரவ சேனையில் வியூகம் அமைக்கப்படுதல்
- 8.30. பாண்டவ சேனை வியூகத்தில் நின்று போரைத் தொடங்க முனைந்த போது சல்யன் கர்ணனிடம் கூறுதல்
- 8.31. கர்ணனின் பாரக்கிரமம்
- 8.32. கர்ணன் – யுதிஷ்டிரர் போர்
- 8.33. கர்ணன் பாண்டவ மகாரதிகள் போர்; சாத்யகி தோல்வி
- 8.34. கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை நிந்திப்பது போலப் பேசுதல்
- 8.35. கர்ணன் பீமசேனன் யுத்தம்; கர்ணனின் தோல்வி
- 8.36. மீண்டும் கர்ணன் – பீமசேனன் போர்
- 8.37. கர்ணனின் பராக்கிரமம், கர்ணன் சேதி தேசத்து மகாரதிகளைக் கொல்லுதல்
- 8.38. கர்ணன் – த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்
- 8.39. கர்ணன் – சிகண்டி போர்; சிகண்டி தோல்வி
- 8.40. கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைத் தோல்வியுறச் செய்தல்
- 8.41. கர்ணன் மீண்டும் யுதிஷ்டிரருடன் போரிடுதல்; தருமராஜரை நகுல – சுகதேவருடன் தோல்வியுறச் செய்தல்
- 8.42. சல்ய மன்னர் கர்ணனிடம் கூறும் சொற்கள்
- 8.43. கர்ணன் பாஞ்சாலர்களைச் சம்ஹாரம் செய்தல்
- 8.44. கர்ணன் பாண்டவ சேனையை அழித்தல்
- 8.45. கர்ணனிடம் சல்ய மன்னர் கூறுபவை
- 8.46. கர்ணனின் மறுமொழி
- 8.47. கர்ணன் பாண்டவ மகாரதிகளுடன் கடும் போர் புரிதல். ரதிகளின் வதம்
- 8.48. கர்ணனின் பெரும் பராக்கிரமம்
- 8.49. யுதாமன்யு சித்ரசேனனை வதம் புரிதல்
- 8.50. கர்ணனின் கலக்கம்; சல்யமன்னர் கர்ணனுக்கு உற்சாகம் அளித்தல்
- 8.51. வருஷசேனன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்படுதல்
- 8.52. கர்ணன், அர்ஜுனன் இருவரின் வீரமும், தேரும் வர்ணிக்கப்படுதல்

- 8.53. கர்ணன் - அர்ஜுனன் இருவரின் வெற்றி தோல்வி குறித்து அனைவரின் ஐயம்
- 8.54. பிரம்மாவும், மகாதேவனும் அர்ஜுனனின் வெற்றியை விரும்பிக் கூறுதல்
- 8.55. இரு வீரர்களும் போருக்கு ஆயத்தமாதல்
- 8.56. கர்ணன் - அர்ஜுனன் போர் தொடங்குதல்
- 8.57. கர்ணன் - அர்ஜுனன் பயங்கரப் போர்
- 8.58. கர்ணன் - அர்ஜுனன் இடையிலான கோரப்போர்
- 8.59. கர்ணன் அர்ஜுனன் மீது நாகாஸ்திரத்தை ஏவுதல்
- 8.60. அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் நாகாஸ்திரத்தில் இருந்து காப்பாற்றப்படுதல்
- 8.61. நாகம் அர்ஜுனனை வதம் செய்ய விரும்புதல்; கர்ணன் அதனை மீண்டும் பிரயோகிக்க மறுத்து விடுதல்
- 8.62. மீண்டும் கர்ணன் - அர்ஜுனன் போர் நிகழுதல்
- 8.63. கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பூமியில் புதைதல்
- 8.64. கர்ணன் தர்மத்தை நிந்தித்துப் பேசுதல்
- 8.65. மீண்டும் கர்ணன் உக்கிரத்துடன் போர் புரிதல்
- 8.66. தேரின் சக்கரம் பூமியில் புதைந்ததும் கர்ணன் சினத்துடன் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்
- 8.67. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கர்ணனிடம் அவனது தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுதல்
- 8.68. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குப் பதிலளிக்க முடியாத கர்ணன் கோபத்துடன் போர் புரிதல்
- 8.69. அர்ஜுனனால் கர்ண வதம் நிகழுதல்
- 8.70. உத்தமப் புகழுடன் உயிர் விட்ட கர்ணன்

1. ஆதிபருவம்

1.1. கர்ணன் பிறப்பு

யது வம்சத்து சூரசேனனின் மகளும், குந்தி போஜனால் வளர்க்கப்பட்டவளுமாகிய குந்தி தேவிக்கு தூர்வாசர் உபதேசித்த மந்திரத்தின் பயனாக, சூரிய பகவானிடம் கவச குண்டலங்களோடு தோன்றிய குழந்தையே கர்ணன் ஆவான். திருமணம் ஆகாமலேயே வரத்தின் உதவியால் கர்ணனைப் பெற்ற குந்தி குடும்பத்திற்குப் பயந்து தனது உசிதமற்ற காரியத்தை மறைத்து குழந்தையை நீரில் விட்டு விட்டாள்.

1.2. அதிரதன் கர்ணனை வளர்த்தல்; சூரிய பகவானின் எச்சரிக்கை

நீரில் விடப்பட்ட குழந்தையை சூதன் என்ற அதிரதன் எடுத்துக் கொண்டான். அவன் மனைவி ராதா அக்குழந்தையைத் தன் மகனாகவே வளர்த்து வரலானாள். குழந்தை கவச குண்டலங்களோடு இருந்ததால் வசுஷேணன் எனப்பெயரிட்டனர். கர்ணன் தவறாமல் எப்போதும் சூரிய உபாசனை செய்து வந்தான். ஒருமுறை சூரியபகவான் அந்தணன் உருவில் கனவில் தரிசனம் அளித்து “இந்திரன் உன்னிடம் வருவார். பிராமண உருவில் அவர் உன்னிடம் யாசகம் கேட்பார். உனது கவச குண்டலங்களை அபகரிக்கத் தீர்மானித்துள்ளார். அதை எச்சரிக்கவே வந்தேன். இதை நினைவில் வை” எனக் கூறினார். கர்ணன் இந்திரன் அந்தணர் வேடத்தில் வந்து யாசித்தால் எப்படி தானம் அளிக்காமல் இருக்க முடியும். தேவாதி தேவனான இந்திரனை நான் அவமதிக்க இயலாது எனச் சூரியனிடம் கூறுகிறான். அப்படி என்றால் இந்திரன் உனக்கு வரமளித்தால் எல்லா ஆயுதங்களையும் அழிக்கவல்ல வேலினைக் கேள் என்று கனவிலேயே கூறிய சூரியன் மறைந்து விடுகிறார். அதிரதனால் மகனாக வளர்க்கப்பட்ட கர்ணன் கௌரவர்களுடன் சேர்ந்து துரோணரிடம் அனைத்துப் போர்ப் பயிற்சியினையும் பெற்று சிறந்த வீரனாக விளங்குகிறான்.

1.3. கர்ணனின் ஆற்றல்; துரியோதனனின் நட்பு

துரோணர், பாண்டவர், கௌரவர் ஆகிய அரச குமாரர்களின் போராற்றல்களை மக்கள் முன் அரங்கேற்றம் செய்த வேளையில் அர்ஜுனன் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்திய நேரத்தில் கர்ணன் அரங்கினுள் நுழைகிறான். உடலோடு பிறந்த கவசமும் குண்டலமும் அவனுடைய தோற்றத்திற்கு மெருகூட்டின. கையில் வில்லும் இடுப்பில் கத்தியும் தரித்து சிங்கம் போல அரங்கினுள் நுழைந்தான். ஒளியில் சூரியனையும், காந்தியில் சந்திரனையும், தேஜஸில் அக்னியையும் போல் விளங்கினான். அவை முழுவதையும் பார்வையிட்டு துரோணரையும் கிருபரையும் அதிகம்

மதிக்காதவன் போல் வணங்கினான். அர்ஜுனனை நோக்கி கம்பீரமாக, “குந்தி மைந்தா, நீ பார்வையாளர்களுக்கு முன் செய்த வித்தைகளை விட அதிகமானவற்றை நான் செய்து காட்டுவேன். எனவே உன் வீரத்தில் நீ கர்வம் அடையாதே” எனக் கூறினான். அவன் பேசி முடிக்கும் முன்னே அவையில் இருந்த மக்கள் அவனது கம்பீரமான தோற்றத்தால் ஈர்க்கப்பட்டுத் தாமாகவே எழுந்து நின்றனர். துரியோதனன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தான். அர்ஜுனன் மனதில் கோபமும் வெட்கமும் அலைமோதின. கர்ணன் துரோணரிடம் அனுமதி பெற்று அர்ஜுனன் செய்த அனைத்து வித்தைகளையும் செய்து காட்டினான். துரியோதனன் கர்ணனை தழுவிப் பாராட்டி, நானும் கௌரவர்களின் இந்த ராஜ்ஜியமும் உன்னுடையவை என்று கூறினான். கர்ணன் துரியோதனனிடம் அவனது நட்பை விரும்புவதாகக் கூறினான்.

1.4. கிருபரின் கூற்று

கர்ணன் அவை நடுவில் அனைவர் முன்னும் தான் அர்ஜுனனோடு தனியாகப் போரிட விரும்புவதாகக் கூறுகிறான். அர்ஜுனனும் உடன்படுகிறான். துரோணரின் அனுமதியைப் பெற்றுக் கர்ணன் முன் செல்ல முனைகிறான். கர்ணன் பக்கம் கௌரவர் நின்றனர். அர்ஜுனன் பக்கம் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் ஆகியோர் நின்றனர். இச்சமயத்தில் கிருபர் கர்ணனிடத்தில் , “இந்த அர்ஜுனன் பாண்டு மன்னர் குந்தி தேவியின் சிறியமகன். குருவம்ச ரத்தினம். இவர் உன்னோடு போர் புரிய நீயும் உன் குலம், தாய் தந்தை பற்றி அறிமுகம் செய். உன்னால் புகழ் பெற்ற அரசவம்சத்தைக் கூறு இதை அறிந்த பிறகே அர்ஜுனன் உன்னோடு போர் புரிவதைப் பற்றித் தீர்மானிக்க முடியும். ஏனெனில் அரச குமாரர்கள் நீச குலத்துடனோ , தங்களுக்குத் தாழ்ந்தவர்களுடனோ போரிடுவது இல்லை” என்று கூறினார். கிருபர் இவ்வாறு கூறியதும் கர்ணனின் முகம் வெட்கத்தால் தலை கவிழ்த்தது. தான் தேரோட்டியின் மகன் என்பதை நினைத்து அவமானத்தால் குன்றிப் போனான்.

1.5. துரியோதனன் கர்ணனை அங்க தேசத்து அரசனாக்குதல்

இந்நேரத்தில் கர்ணனின் துன்பத்தைக் கண்ட துரியோதனன் அர்ஜுனன் அரசனைத் தவிர வேறு யாருடனும் போரிட விரும்பவில்லை என்றால் கர்ணனுக்குத் தான் அங்க தேசத்து மன்னனாக அபிஷேகம் செய்வதாகத் தெரிவித்தான். திருதராஷ்டிர மன்னரிடமும், பீஷ்மரிடமும் அனுமதி பெற்று அபிஷேகப் பொருட்களை வரவழைத்து தங்க அரியணையில் கர்ணனை அமரச் செய்து, அந்தணர்களைக் கொண்டு மங்கல நீரால் அங்கதேசத்து மன்னனாக அபிஷேகம் செய்வித்தான். மன்னனுக்குரிய மகுடம் முதலிய சின்னங்களாலும் அணிகலன்களாலும் அலங்கரிக்கச் செய்தான்.

1.6. துரியோதனன் கர்ணனின் நட்பை விரும்புதல்; கர்ணனின் ஆலோசனை

கர்ணன் துரியோதனனிடம் தாங்கள் எனக்களித்த இந்த அரசுக்கு ஏற்ற காணிக்கையாக என்ன பரிசளிப்பேன். நீங்கள் கூறுவதைச் செய்வேன் என்று கேட்கிறான். துரியோதனன் “அங்க மன்னா, நான் உன்னிடம் என்றும் மாறாத நட்பை விரும்புகிறேன்” என்று கூறுகிறான். கர்ணன் அவ்வாறே ஆகட்டும் என்று வாக்களித்தான். இருவரும் ஆலிங்கனம் செய்து மகிழ்ந்தனர்.

அதற்குப் பிறகு துரியோதனன் பாண்டவருக்கு எதிராக செய்ய முற்படும் அனைத்துத் தீய செயல்களிலும் கர்ணனும் அவனுக்குத் துணையாக இருக்கிறான். துரியோதனனைப் போலவே பாண்டவர்களிடம் மிகுந்த பகைமை பாராட்டுகிறான். துருபதன் ஏற்பாடு செய்த திரௌபதியின் சுயம்வரத்தில் கலந்து கொள்கிறான். அவன் தன் வீரத்தை வெளிப்படுத்தும் முன்னரே பாஞ்சாலி தேரோட்டியை நான் மணக்க மாட்டேன் என்று உரக்க அறிவித்தான். அதனால் கர்ணன் கோபமும் அவமானமும் அடைகிறான். அதன் பின் பாண்டவர் திரௌபதியை மணந்ததை அறிந்த துரியோதனன் முதலியோர் அவர்கள் அரசில் பங்கு கேட்கும் முன்னரே அவர்களை அழிக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கின்றனர். பாண்டவரை அழிக்க துரியோதனன் தெரிவிக்கும் உபாயங்களால் வெற்றி கிட்டாது என்று கூறும் கர்ணன் அவர்களை வீரத்தாலேயே வெல்ல முடியும் எனத் தெரிவிக்கிறான். துருபதன் பாண்டவர்களைக் கைவிட மாட்டார். யது வம்ச கிருஷ்ணன் தனது சேனையோடு பாண்டவர்களுக்கு அரசை அளிக்கும் உத்தேசத்தோடு வருவதற்குக் காலம் ஆகாது.

சாம், தான, பேத நீதிகளால் பாண்டவரை வசப்படுத்த முடியாது. எனவே நாம் பெரும் சேனையோடு சென்று துருபதனை வீழ்த்திப் பாண்டவர்களைக் கைது செய்து வருவோம் எனக் கூறுகின்றான். கர்ணனது பேச்சைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரன் அவனைப் புகழ்கிறார். இத்தகைய வீரம் உனக்குத் தகும். ஆனால் பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் இவர்களோடு கலந்து ஆலோசித்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று கூறுகிறார். பீஷ்மர், துரோணர் ஆகியோர் பாண்டவருக்குப் பாதி அரசு அளிக்குமாறு திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுகின்றனர். ஆனால் கர்ணனோ மன்னரால் மதிப்பளித்து ஆதரிக்கப்பட்ட போதும், பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் ஆகியோர் பாண்டவரின் நன்மையையே விரும்புகின்றனர். கௌரவர்களுக்கு எதிராகவே பேசுகின்றனர் எனக் குற்றம் சாட்டுகிறான். பாண்டவர்களுக்கு பாதிராஜ்யம் அளிக்கப்பட்டு இந்திரப் பிரஸ்தத்தை உருவாக்கி தர்ம நெறிப்படி யுதிஷ்டிரர் ஆட்சி புரிகிறார். பின் ராஜ சூய யாகம் நடைபெறுகிறது. பொறாமை கொண்ட துரியோதனன் கபடமாக சூது ஏற்பாடு செய்கிறான். யுதிஷ்டிரர் சூதில் அனைத்தையும் தோற்று திரௌபதியையும் இழக்கிறார்.

2. சபா பருவம்

2.1. திருதராஷ்டிரன் அவையில் திரௌபதி; விகர்ணன் ஆதரவு; கர்ணன் எதிர்த்தல்:

யுதிஷ்டிரரால் பணயத்தில் இழக்கப்பட்ட திரௌபதியைத் துச்சாதனன் கூந்தலைப் பற்றி அவைக்கு இழுத்து வருகிறான். சபையில் திரௌபதி நியாயம் கேட்கிறாள். யாரும் பதிலளிக்காத நிலையில் துரியோதனன் தம்பியாகிய விகர்ணன் திரௌபதிக்கு ஆதரவாகத் தரும நெறியினை எடுத்துக்கூறி திரௌபதி சூதில் வெல்லப்படவில்லை எனத் தெரிவிக்கிறான், உடனே கர்ணன் விகர்ணனை மறுத்துக் கூறுகிறான். “விகர்ணா! புவியில் ஏராளமான விபரீத விளைவை உண்டாக்கக் கூடிய பொருட்கள் உள்ளன. உடலில் தோன்றும் பிணி உடலை அழிக்கிறது. அரணிக் கட்டையில் தோன்றும் தீ அரணிக் கட்டையை எரித்து விடுகிறது. அது போல குரு குலத்தில் தோன்றிய நீ உன் குலத்திற்கு அழிவு ஏற்படுத்த விரும்புகிறாய்; விகர்ணா! பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், விதுரர், திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி போன்றவர்கள் உன்னை விட அதிக அறிவாளிகள். இவர்கள் யாரும் திரௌபதிக்குப் பதில் கூறவில்லை. ஏனென்றால் அவள் தருமப்படி வெல்லப்பட்டதாகவே இவர்கள் கருதுகிறார்கள். நீ உன் முட்டாள் தனத்தால் உன் கையால், உன் கால்களில் கோடரியால் அடித்து கொள்ளுகிறாய். வெல்லப்பட்ட திரௌபதி வெல்லப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறாய். யுதிஷ்டிரர் சபையில் ஸர்வஸ்வம்-எல்லாம் பணயம் என்றார். எல்லாம் என்பதற்குள் திரௌபதியும் அடக்கம்” என்று கூறுகிறான்.

2.2. கர்ணன் திரௌபதியை அவமதித்தல்; பாண்டவர் மேலாடை நீக்குதல்

“விகர்ணா, நீ திரௌபதியை வெல்லப்படாதவள் என்கிறாய்; அல்லது ஒரே ஆடையுடன் பலவந்தமாக அவளை அழைத்து வந்தது தவறு என்று நீ கூறலாம். அதற்கு என் பதிலைக்கேள்; விகர்ணா! தேவர்கள் பெண்களுக்கு ஒரே கணவர் என்று சட்ட முறை செய்துள்ளார்கள். ஆனால் இந்த திரௌபதி பல கணவர்களைக் கொண்டுள்ளாள். எனவே இவள் நிச்சயம் வேசியாவாள். இவள் ஒரு ஆடையுடனோ அல்லது ஆடை இல்லாமல் கூட இங்கு கொண்டு வரப்படலாம் என்பது என் கருத்து. பாண்டவர்களுடைய செல்வம், திரௌபதியுடன் பாண்டவர்களையும் சகுனி சூது மூலமாக வென்று விட்டார். விகர்ணன் மூடன் என்றாலும் அறிவாளிகளைப் போல் பேசுகிறான். துச்சாதனா! நீ பாண்டவர்கள், திரௌபதியுடைய மேல் ஆடைகளைக் கழற்று. ஏனென்றால் இவர்கள் அடிமைகள்” என்று கூறுகிறான். உடன் பாண்டவர்கள் தம் மேலாடையைக் கழற்றிச் சபையில் அமர்ந்து

கொள்ளுகின்றனர். நிறைந்த அந்த சபையில் திரௌபதியின் ஆடையைத் துச்சாதனன் பற்றி இழுக்கத் தொடங்கினான். திரௌபதி பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை ஸ்மரணம் செய்கிறாள். அவள் ஆடைகள் வளர்கின்றன. அற்புதம் நிகழ்கிறது. துச்சாதனன் களைத்துப் போகிறான். திரௌபதி மீண்டும் அவையைப் பார்த்து பேசுகிறாள்.

2.3. கர்ணன் கூற்று; துரியோதனன் செயல்; பீமன் சபதம்:

மீண்டும் மீண்டும் தான் தருமப்படி வெல்லப்பட்டேனா என வினவுகிறாள் திரௌபதி. உன் கணவர்களிடையே இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டு பதிலைத் தெரிந்து கொள் என்று துரியோதனன் கூறுகிறான். பீமன் தான் தன் அண்ணனின் கௌரவத்தைக் காக்கவே அமைதியாக இருப்பதைக் கூறுகிறான். இச்சமயத்தில் கர்ணன் திரௌபதியைப் பார்த்துப் பேசுகிறான். “திரௌபதி தன் செல்வத்தை இழந்த ஏழைக் கணவனின் மனைவியும், அக்கணவனின் செல்வமும் அவனுடைய உரிமையாளனின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டது. இன்று நீங்கள் எல்லோரும் அடிமைகள். எனவே துரியோதன மன்னனின் குடும்பத்திற்குச் சேவை ஆற்று. இந்தச் செயலே மீதி உள்ளது. உனக்கு இன்று இங்கு, திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்களுக்குச் சேவை செய்ய ஆணையிடப்படுகிறது. இனி பாண்டவர்கள் உன் கணவரல்லர். இனி நீ விரைவில் வேறு கணவனைத் தேர்ந்தெடுத்தால், யாருக்கும் அடிமையாக வேண்டியதில்லை. அடிமைத்தனத்தில் பெண்களின் சுதந்திரம் பிரசித்தமானது. கணவர்களிடம் விருப்பப்படி நடந்து கொள்வது உன் போன்ற பெண்களுக்கு பழிக்குரியதல்ல. பாண்டவர்கள் அனைவரும் தோற்றுவிட்டனர். இனி அவர்கள் உன் கணவரல்லர். இப்போது நீ தாசியாகிவிட்டாய். துருபத ராஜ குமாரியைப் பந்தயத்தில் வைத்துச் சூதாடிய யுதிஷ்டிரர் வீரத்தையும், புருஷார்த்தத்தையும் வாழ்க்கையில் அவசியமென்று கருதவில்லை” என்று கர்ணன் கூறுகிறான். துரியோதனன் கர்ணனைப் பெருமையுடன் பார்த்துத் தனது ஆடையை விலக்கித் தொடையை திரௌபதி பார்க்குமாறு காட்டுகிறான். கோபம் கொண்ட பீமன் துரியோதனனது தொடையைப் போரில் உடைப்பேன் எனச் சபதம் இடுகிறார்.

3. வனபருவம்

3.1. பாண்டவர் வனம் ஏகுதல்; திருதராஷ்டிரர் விதுரர் சமாதானம்; துரியோதனன் கவலை; கர்ணன் யோசனை தெரிவித்தல்:

முதற்குதில் தோற்று நாடிழந்த பாண்டவர் திருதராஷ்டிரர் திரௌபதிக்கு அளித்த வரத்தின்படி மீண்டும் நாட்டைப் பெறுகின்றனர். துரியோதனன் வற்புறுத்தலால் வனவாச நிபந்தனையின் படி மீண்டும் சூதாடித் தோற்ற பாண்டவர் வனம் செல்லுகின்றனர். விதுரர் பாண்டவர் பக்கம் அன்புடன் இருப்பதாக எண்ணும் திருதராஷ்டிரர் விதுரரை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றுகிறார். விதுரர் பாண்டவர்களோடு இருந்தால் பாண்டவருக்கு மேலும் நன்மை ஏற்படும் என்று அஞ்சிய திருதராஷ்டிரர் விதுரரை மீண்டும் தன்னிடம் அழைத்து நட்பு பாராட்டுகிறார். விதுரருடைய சேர்க்கையினால் தந்தை மனம் மாறிப் பாண்டவர்களை மீண்டும் நாட்டிற்கு அழைத்து விட்டால் நான் விஷம் குடித்து உயிர் விடுவேன். தீயில் பாய்ந்து மாய்வேன் எனத் துரியோதனன் கூறுகிறான். சகுனி, கர்ணன் முதலியோர் ஆலோசனை செய்கிறனர். இச்சமயம் கர்ணன், “பாண்டவர்கள் சபதத்தை மீறித் திரும்ப மாட்டார்கள். அவ்வாறு வந்தாலும் மீண்டும் சூதாடி அவர்களை வென்று விடலாம்” என்று தெரிவிக்கிறான்.

கர்ணன் இவ்வாறு கூறிய பின்னும் துரியோதனனுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படவில்லை. அவன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான். துரியோதனனின் கருத்தைப் புரிந்து கொண்ட கர்ணன் “இது விஷயமாக என் கருத்தைக் கேளுங்கள். நாம் அனைவரும் துரியோதனனின் புஜங்களாவோம். நாம் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து இவருக்குப் பிரியமானதைச் செய்வோம். நாம் கவசமணிந்து ஆயுதங்களோடு அவரவர் தேரிலேறி ஒன்றாகச் சென்று வனவாசிகளான பாண்டவர்களைத் தாக்கிக் கொன்று விடுவோம். இவருடைய துயரத்தையும் சோகத்தையும் நீக்கிப் போரில் வென்று மகிழ்ச்சியை அளிப்போம்” என்று கூறுகிறான். கர்ணனின் பேச்சைக் கேட்டு அனைவரும் நன்று நன்று என்று பலமுறை அவனைப் புகழ்ந்தனர், இவ்வாறு அவர்கள் அனைவரும் தத்தம் தேரில் ஏறி பாண்டவரை வதைக்க ஒன்றாகப் புறப்பட்டனர். அச்சமயம் அங்கு வந்த வியாச மகரிஷி அவர்களைத் தடுத்து விடுகிறார். பாண்டவர்களை வனத்தில் சந்தித்து வந்த மகரிஷி மைத்ரேயர் துரியோதனனுக்குக் கூறிய அறிவுரைகளை அவன் அலட்சியம் செய்கிறான். துரியோதனனது ஆட்சியின் பதினொரு ஆண்டுகள் கழிந்தன.

3.2.சகுனியுடன் கர்ணன் துரியோதனனுக்குக் கூறுதல்; துரியோதனன் அவர்களது ஆலோசனையை ஏற்றல்:

12 ஆவது ஆண்டு வனவாசத்தில் பாண்டவர்கள் இருந்தபோது

அவர்களைச் சந்தித்த பிராமணன் ஒருவர் திருதராஷ்டிரரிடம் பாண்டவர்களின் துன்ப நிலையை எடுத்துக் கூற, திருதராஷ்டிரர் அந்நிலைக்குத் தானே காரணம் என்று வருந்தித் தனிமையில் உரைத்துக் கொண்டிருந்ததை சகுனி கேட்கிறான். கர்ணனுடன் துரியோதனனிடம் செல்லுகிறான். சகுனி கர்ணன் இருவரும் ராஜ்யலஷ்மியைப் பெற்று மகிழ்ந்திருக்கும் துரியோதனன் இப்போது வனவாசத்தில் இருக்கும் பாண்டவர்களது இரக்கத்திற்குரிய நிலையைக் காண வேண்டும் எனச் சொல்லுகின்றனர். கர்ணனுடைய சொல்லால் மகிழ்ச்சியடைந்த துரியோதனன் தன் தந்தை திருதராஷ்டிரரிடம் பாண்டவர்கள் இருக்கும் இடம் செல்ல அனுமதி கிடைக்காது எனக் கூறினான். கர்ணன் வனம் செல்லுவதற்கான ஒரு காரணத்தை யோசிப்பதாகத் தெரிவித்தான். அதன் படி 'கோஷயாத்ரா' என்ற காரணத்தைக் கூறி, மன்னன் தன்னுடைய பசுக்களைப் பார்வையிடக் காண்பதற்கான யாத்திரை எனப் பாசாங்கு செய்து திருதராஷ்டிரரிடம் அனுமதி பெறலாம் எனச் சொன்னான். துரியோதனனும், சகுனியும் கர்ணன் ஆலோசனையை ஏற்றனர். கோஷ யாத்திரை என்ற பெயரில் தாங்கள் பாண்டவர்கள் இருக்கும் இடம் செல்ல முடியும் என்று தீர்மானித்த பின் மூவரும் மகிழ்ச்சியோடு திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்தனர். மன்னர் தயங்கிய போதும் சகுனி சாதூரியமாகப் பேசி வனம் செல்லுவதற்கு மன்னரின் அனுமதியைப் பெற்று விடுகிறான்.

3.3. கானகத்தில் கந்தருவருடன் போர்; கர்ணன் தோற்று ஓடுதல்:

திருதராஷ்டிரருடைய அனுமதியுடன், பெரும் சேனை, பணியாட்கள், பெண்களுடன், துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன் முதலிய கௌரவர் அனைவரும் கானகம் சென்றனர். அங்கு பசுக்களின் கணக்கீடு முடிந்த பின் யுதிஷ்டிரர் தங்கியிருந்த இடம் நோக்கிச் சென்று அங்கு தங்குவதற்கான ஏற்பாடு செய்யுமாறு தனது படை வீரர்களுக்கு துரியோதனன் ஆணையிட்டான். யுதிஷ்டிரர் அச்சமயம் யாகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். இந்திரனது ஆணைப்படி சித்திரசேனன் என்ற கந்தர்வன் யுதிஷ்டிரர் இருந்த இடத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக அங்கு வந்திருந்தார். கந்தருவ வீரர்கள் அங்கு நுழைய முயன்ற வீரர்களைத் தடுத்தனர். ஆனால் ஆணவம் கொண்ட துரியோதனன் தேவர்களாகிய கந்தர்வர்களைத் தாக்கி அழிக்கக் கட்டளையிட்டான். கந்தர்வர்கள் கௌரவப்படையால் தாக்கப்பட்டதை அறிந்த அவர்களது தலைவர் சித்திரசேனன் தானே போரில் ஈடுபட்டார். பலவகை மாயா காரியங்களால் கௌரவ சேனையைத் தாக்கிக் கந்தர்வர்கள் அழித்தனர். துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன் ஆகியோர் உடலில் காயங்கள் ஏற்பட்ட போதும் தொடர்ந்து போர் புரிந்தனர். கந்தருவ சேனை கர்ணனைக் கொன்றுவிட விருப்பம் கொண்டு பெருங்கூட்டமாகச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கத் தொடங்கியது. கர்ணனின் தேரின் அச்ச முறிக்கப்பட்டு துண்டு

துண்டானது; கொடி வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டது. சாரதியும், குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டனர். கர்ணன் இத்தாக்குதலை எதிர்கொள்ள இயலாமல் உடைந்த தேரில் இருந்து தாவிக் குதித்து விகர்ணனுடைய தேரில் ஏறித் தப்பிக் குதிரைகளைச் செலுத்தி போர்க்களத்திலிருந்து ஓடிவிட்டான். துரியோதனன் கண் முன்னே இது நடந்தது.

3.4. துரியோதனனுடன் நாடு திரும்புதல்:

கர்ணன் தப்பி ஓடிய பின் துரியோதனன் கந்தர்வர்களால் சிறை பிடிக்கப்பட்டுப் பாண்டவர்களால் மீட்கப்பட்டான். இதனை அறியாத கர்ணன் துரியோதனனிடம் கந்தர்வர்களை வென்ற அவனுடைய வீரத்தைப் பாராட்டினான். ஆனால் துரியோதனன் தான் கந்தர்வர்களிடத்தில் தோற்று பாண்டவர்கள் கருணையால் மீட்கப்பட்டதைத் துயரத்துடன் தெரிவித்தான். தான் உயிர் வாழ விரும்பவில்லை எனக் கூறித் துச்சாதனனை ராஜ்யத்தை ஆண்டு மக்களைக் காப்பாற்றச் சொன்னான். தான் உபவாசம் இருந்து உயிர் துறக்கத் தீர்மானித்ததையும் தெரிவிக்கிறான். கர்ணன் எவ்வளவோ கூறியும் ஏற்கவில்லை. இரவில் யாரும் அறியாமல் தைத்யர்களிடம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு தைரியம் பெற்றுத் துரியோதனன் திரும்பினான். ஆனால் அதை யாரிடமும் சொல்லவில்லை. மறுநாள் கர்ணன் துரியோதனனிடம் வந்து யுக்தியாகப் பேசி உயிர் வாழ்பவரே பகைவரை வெல்ல முடியும். இது துயரப்படவோ, மரணமடையவோ, பயப்படுவதற்கோ உரிய நேரம் அல்ல எனத் தெரிவிக்கிறான். அத்துடன் 13 ஆம் ஆண்டு முடிவில் தான் உறுதியாகப் பாண்டவர்களை அழிப்பேன் எனச் சபதம் ஏற்கிறான், துரியோதனன் இரவில் தைத்யர்கள் கொடுத்த தைரியத்தாலும் கர்ணனின் சபதத்தாலும் உபவாசத்தைக் கைவிட்டு நாடு திரும்ப முடிவெடுக்கிறான். அனைவரும் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்புகின்றனர்.

3.5. பீஷ்மரின் அறிவுரையும்; கர்ணனின் சபதமும்:

கந்தருவர்களால் சிறைபிடிக்கப்பட்டு பாண்டவர்களால் விடுவிக்கப்பட்ட துரியோதனன் தலை நகர் திரும்பியதும், பீஷ்மர் துரியோதனனிடம் பாண்டவர்களோடு சமாதானமாகச் செல்லுமாறு கூறினார். பகைவர்களிடம் சிறைப்பட்ட துரியோதனனை மீட்டவர்கள் பாண்டவர்களேயன்றிக் கர்ணன் அல்ல எனச் சுட்டிக்காட்டினார். துரியோதனன் இதைக் கேட்டு அவரை அவமதித்து உடனே வேறு இடம் சென்றான். பீஷ்மர் தன்னிடம் சென்ற பிறகு மீண்டும் அங்கு வந்த துரியோதனன், சகுனி, கர்ணனோடு ஆலோசனை மேற்கொண்டான். அப்போது துரியோதனன் இடத்தில் கர்ணன் கூறலானான். “குருகுல ரத்தினமே! நான் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள்! பீஷ்மர் எப்போதும் நம்மை நிந்தித்துப் பாண்டவர்களைப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

உன்னிடம் துவேஷம் கொண்டிருப்பதால் என்னிடமும் துவேஷம் வைக்கிறார். உனக்கு முன்னால் என்னை எப்போதும் நிந்தித்துக் கொண்டே இருக்கிறார். பீஷ்மர் கூறியதை என்னால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே நீ எனக்கு சேனையோடு திக் விஜயம் செய்ய ஆணையிடு.

மன்னா! நான் உனக்காக மலை, காடு வனங்களோடு புவி முழுவதையும் வென்று விடுகிறேன். நான்கு பலசாலி பாண்டவர்கள் சேர்ந்து பெற்ற வெற்றியை நான் தனியாகவே உனக்குப் பெற்றுத் தருகிறேன். தீய புத்தியுடைய அதர்மரான பீஷ்மர் என் வீரத்தைத் தன் கண்களால் பார்க்கட்டும். நிந்திக்கத் தகாததை நிந்தனையும், புகழ்த் தகாததை புகழவும் செய்யும் பீஷ்மர் என் வீரத்தைக் கண்டு தன்னைத் தானே நிந்தித்துக் கொள்ளட்டும். எனக்கு ஆணையிடு; அனுமதி கொடு உன்னுடைய வெற்றி உறுதியானது. என் ஆயுதத்தைத் தொட்டுச் சத்தியமாகச் சபதம் செய்கிறேன்” என்று கூறினான். இதனைக் கேட்டு மகிழ்ந்த துரியோதனன் உன்னைப் போன்றவர்கள் என்னுடைய நன்மையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இன்று எனது பிறவி பயனுடைய தாயிற்று எனக் கூறி, திக்விஜயத்திற்கு அனுமதியளித்தான். துரியோதனனின் அனுமதியுடன் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்த கர்ணன் திக்விஜயத்திற்குப் புறப்பட்டான்.

3.6. கர்ணனின் திக்விஜயம்

பெரும் வீரனான கர்ணன் முதலில் துருபதனின் நகரைச் சூழ்ந்து கொண்டான். தன் சேனையோடு பெரும் யுத்தம் செய்து வென்றான். துருபதனையும் அவனுக்கு ஆதரவான மன்னர்களையும் வென்று வரி வசூல் செய்தான். பிறகு வட திசை மன்னர்களை வென்றான். பகதத்தனை தோற்கச் செய்தான். இமாலயப் பிரதேச மன்னர்களையும், நேபாள மன்னரையும் வென்று வரி பெற்றான். பின் கிழக்கு திசை நோக்கிச் சென்று அங்க, வங்க, கலிங்க, சுண்டிக, மிதிலா, மகத, கர்க கண்ட தேசங்களை வென்றான். வத்ஸ பூமியையும் கேவலா, மிருத்திகாபதி, மோகன், பத்தன் திரிபுரி, கோசலா தேசங்களையும் அதிகாரத்திற்குட்படுத்தி வரி பெற்றான்.

தென் திசையில் மிகப்பெரிய மகாரதிகளை வென்றான். ருக்மியோடு போர் புரிந்தான். ருக்மி கர்ணனிடம் நான் கூடித்திரிய தருமத்திற்காகவே போர் செய்தேன். உன் வீரம் கண்டு மகிழ்ச்சி; உனக்கு வேண்டிய தங்கத்தை வரியாக எடுத்துச் செல் எனப் பெரும் பொருள் அளித்தான். பின் பாண்டிய தேசம், ஸீசைலத்திற்கும் புறப்பட்டான். கேரள மன்னன், நீல மன்னனை வென்றான். சேதி நாட்டில் சிசுபாலனின் மகனை வென்றான். பிறகு அவந்தி தேச மன்னர்களையும், வருஷணி வம்சத்து யாதவர்களுடன் மேற்கு திசையிலும் வெற்றி பெற்றான். பின்னர் யவனர், பர்பரர், மிலேச்சர்,

வனவாசியினர், மலைஜாதியினர், பத்ரர், ரோகிதர்கள், ஆக்ரேயர், மாளவ நாடுகளையும் கைப்பற்றினான். இவ்வாறு அனைத்து தேசங்களிலும் வெற்றி பெற்றுப் பெரும் பொருளோடு ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினான்.

துரியோதனன் மிகவும் மகிழ்ச்சி கொண்டு கர்ணனது வெற்றியை எல்லாத் திசைகளிலும் அறிவித்தான். இவ்வாறு கர்ணன் காடு, மலை, தோட்டம், கடல், மேடுபள்ளம்,நாடு, நகரம், தீவு, நீர்ப்பிரதேசம் அனைத்தையும் வென்று பெரும் செல்வத்துடன் துரியோதனனைப் பெருமைப்படுத்தினான். திருதராஷ்டிரனையும், காந்தாரியையும் வணங்கினான். அவர்கள் கர்ணனை மகனைப் போலக் கருதி ஆசியளித்தனர். கர்ணன் துரியோதனனிடம் , “குரு நந்தனா! நான் கூறுவதைக் கேள்! என் பேச்சைக் கேட்டு அதன்படி எல்லாவற்றையும் செய்! இன்று புவி முழுதும் உனக்குத் தடையற்றதாகி விட்டது. இந்திரனைப் போல நீ இந்தப் புவியில் ஆட்சி செய்” என்று கூறினான். கர்ணன் கூறியதைக் கேட்ட துரியோதனன் மறுபடி அவனிடம் “துணை புரிபவனாக, நேசிப்பவனாக நீ இருக்கும்போது எதுவுமே எனக்குக் கிடைத்தற்கரியதல்ல; யுதிஷ்டிரர் செய்த ராஜகூய யாகம் போல யாகம் செய்ய விருப்பம் கொண்டிருக்கிறேன். அதனை நிறைவேற்று” என்று கூறினான். கர்ணன் “மன்னா! இப்போது மன்னர்கள் உனது வசத்தில் உள்ளனர். உத்தம பிராமணர்களை அழைத்து, யாகப் பொருட்களைச் சேகரித்து வேதமறிந்த ரித்விக்குகள் மூலம் யாக காரியம் நிறைவேற்றும்” என்று ஆமோதித்தான். அதன் படி யாகத்திற்கான ஏற்பாடுகள் தொடங்கின. ராஜகூய யாகம், திருதராஷ்டிர மன்னர் உயிருடன் இருப்பதால் நடத்த இயலவில்லை. மாறாக வைஷ்ணவ யாகம் செய்யத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

3.7. யாக நிறைவும் , கர்ணனின் சபதமும்

யாகத்திற்கான ஏற்பாடுகள் முடிந்து யாகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. விருந்தினர்கள் அனைவரும் சிறப்பாக உபசரிக்கப்பட்டனர். திருதராஷ்டிரனும் காந்தாரியும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். துரியோதனன் நண்பர்களும், வந்திகளும் யாகத்தைப் புகழ்ந்து உரைத்தனர். துரியோதனன் யாகம் முடிந்து அனைவருக்கும் விடையளித்த பின் தாய் தந்தையை வணங்கி, பீஷ்மர் முதலியோரைப் பணிந்து அரியணையில் அமர்ந்தான். கர்ணன், துரியோதனனிடம், “பாரதா! உன்னுடைய இந்தப் பெரும் யாகம் நலமாக முடிந்தது. போரில் பாண்டவர்கள் கொல்லப்படும் சமயம் உன் மூலம் செய்யப்படும் ராஜகூய யாகத்தின் முடிவில் நான் மறுபடி இதே போல உன்னை வாழ்த்துவேன்” என்று கூறினான். கர்ணனின் பாராட்டுரையை ஏற்றுக்கொண்ட துரியோதனன் தனது சகோதரர்களிடம், “பாண்டவர்களைக் கொன்று பெரும் செல்வத்தால் நிறைவுறும் அந்த ராஜகூய யாகத்தை அனுஷ்டிக்கும் நேரம் எப்போது வரும்” என்று கேட்டான். “மன்னா! என்

சபதத்தைக் கேள்! அர்ஜுனன் என் கையால் கொல்லப்படாதவரை நான் மற்றவர்களால் கால் கழுவப்பெற மாட்டேன். நீரில் இருந்து தோன்றிய பொருட்களைச் சாப்பிட மாட்டேன். ஆஸூர விரதங்களைத் தரிக்க மாட்டேன்; யார் எது கேட்டாலும் இல்லை என்று கூற மாட்டேன்” எனச் சபதம் உரைத்தான். கர்ணனின் சபதத்தைக் கேட்ட கௌரவர்கள் சிம்மநாதம் செய்தனர்.

3.8. கனவில் தோன்றிய சூரிய பகவான் கர்ணனை எச்சரித்தல்; கர்ணனின் பிடிவாதம்

பாண்டவர்களின் வனவாச காலத்தின் 12 ஆண்டுகள் கழிந்து 13 ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய சமயம்; அப்போது பாண்டவர்களுக்கு நன்மை செய்ய விரும்பிய இந்திரன் கர்ணனுடன் அவன் பிறக்கும் போதே தோன்றிய கவச குண்டலங்களைப் பெற யோசனை செய்தார். இந்திரனின் கருத்தை அறிந்த சூரிய பகவான் கர்ணனின் கனவில் தோன்றினார். பிராமண ரூபத்தோடு தோன்றிய சூரியன் கர்ணனுடைய நன்மையைக் கருதிப் பேசலானார். “சிறந்த கர்ணா! உன் நன்மையில் நாட்டம் கொண்டு இந்த விஷயத்தைக் கூறுகிறேன். இந்திரன் பாண்டவர்களின் நன்மைக்காக, கபட பிராமணனாக வேடம் பூண்டு உன்னிடம் கவச குண்டலங்களை யாசிப்பதற்காக வரப்போகிறார். உன்னுடைய தான நியமத்தை நன்கு அறிந்து, நீ எதைக் கேட்டாலும் இல்லை என்று கூற மாட்டாய் என்பதை உணர்ந்தே அவர் உனது கவச குண்டலத்தைக் கேட்கப் போகிறார். அவர் கேட்டதும் நீ அவற்றைக் கொடுத்து விடாதே. அவர் பேசும் போது விநயத்துடன் இயன்றவரை அவரைத் தடுத்தே வேறு பல வகையான செல்வங்களையும் அளிப்பதாகக் கூறு. நீ உன் பிறப்போடு தோன்றிய இந்த கவச குண்டலத்தோடு இருந்தால் போரில் பகைவரால் வெல்ல முடியாதவனாவாய். இந்த ரத்தினமயமான கவச குண்டலங்கள் அமுதத்திலிருந்து தோன்றியவை. இவை உன்னோடு இருக்கும் வரை உன்னை மரணம் நெருங்காது எனவே இவற்றை அவசியம் காப்பாற்றிக்கொள்” என்றார்.

கர்ணன் சூரியனிடம் என்னிடம் மிகுந்த அன்பு காட்டும் நீங்கள் யார் என அறிய விரும்புவதாகக் கேட்டான். சூரியன், “நான் சூரியன். அன்பால் உனக்கு தரிசனம் அளித்து சமயத்திற்கேற்றவாறு என் கடமையைச் செய்துள்ளேன். நீ என் சொல்லை ஏற்றுக்கொள். இதனால் உனக்கு நன்மை உண்டாகும்” என்றார். கர்ணன், சூரிய பகவானிடம், பிரபோ! தாங்கள் வரமளிக்கும் தேவன். என்னிடம் அன்பு கொள்ளுங்கள். நான் உங்களுக்குப் பிரியமானவன் என்றால் என்னை என்னுடைய தான விரதத்திலிருந்து தவறும் சொற்களைச் சொல்லாதீர்கள். எனது தானமளிக்கும் விரதத்தை உலகில் அனைவரும் அறிந்துள்ளனர். பிராமணர் யாசித்தால்

நான் நிச்சயம் என் உயிரையும் அளிப்பேன். சூரிய தேவா! பாண்டவர்களின் நன்மை கருதி சாக்ஷாத் இந்திரனே என்னிடம் பிசைஷ கேட்க வருகிறார் என்றால் நான் அவர் கேட்கும் கவச குண்டலங்களை அளித்து விடுவேன். அதனால் பிரசித்தி பெற்றுள்ள என் புகழ் முவுலகிலும் அழியாமல் இருக்கும். என் போன்ற வீரன் உயிரைக் கொடுத்தும் புகழைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். புகழோடு ஏற்படும் மரணம் வீரனுக்கு ஏற்றதும், மதிப்பிற்குரியதும் ஆகும். எனவே தேவராஜன் என்னிடம் கவச குண்டலங்களைக் கேட்டால் நான் நிச்சயம் அவற்றை அவருக்கு அளித்து விடுவேன். நான் புகழையே விரிப்பேன். புகழ் சொர்க்கத்தையும் அளிக்க வல்லது. கீர்த்தியே மனிதனின் ஆயுள் என்று பழைய சுலோகம் கூறுகிறது. எனவே நான் என் உடலோடு தோன்றிய கவச குண்டலங்களை இந்திரனுக்கு அளித்து சனாதனமான கீர்த்தியைப் பெறுவேன். உயிரைக் கொடுத்தாவது என் புகழைக் காப்பாற்றிக் கொள்வேன்” என்று தான விரதத்திலிருந்து தவற முடியாது என்பதைத் தெரிவித்தான்.

3.9.மீண்டும் சூரியன் கர்ணனுக்குக் கட்டளையிடுதல்; கர்ணனின் தீர்மானம்

சூரிய பகவான் மீண்டும் கர்ணனிடம் கூறலானார். “கர்ணா நீ உனது நண்பர்களுக்கும், மனைவியருக்கும், புதல்வருக்கும் நன்மையற்றதைச் செய்யாதே உயிரைக் கொடுத்துப் பெறும் புகழால் பயனேதுமில்லை. உயிரோடு இருப்பவனுக்கே புகழ் நல்லதாகும். இறந்தபின் புகழால் என்ன பயன்? அப்புகழ் பிணத்தின் கழுத்தில் விழுந்த மாலைக்குச் சமமாகும். நீ என்னுடைய பக்தன். உன்னுடைய நன்மையை விரும்பியே நான் இந்த விஷயத்தைக் கூறுகிறேன். நான் என் பக்தனைக் காக்கவிரும்பியே உனது நன்மைக்கான விஷயத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் ஒரு தேவரகசியமும் உள்ளது. இதனால் தடையின்றி நான் கூறுவதைச் செய். தேவர்களின் ரகசியத்தை நீ அறிய முயாது. எனவே என்னால் அதைக் கூற இயலவில்லை. உரிய சமயத்தில் தானாகவே அறிந்து கொள்ளுவாய். எனவே இந்திரனுக்குக் கவச குண்டலங்களைக் கொடுக்காதே; இவை இருக்கும் வரை இந்திரனே உதவினாலும் அர்ஜுனன் உன்னைப் போரில் வெல்ல முடியாது” எனத் தெரிவித்தார். கர்ணன் சூரியனிடம் கூறலானான், “தேவா! நீங்கள் என் நன்மைக்காகவே அனைத்தையும் உபதேசிக்கிறீர்கள் நான் தாங்கள் பாதத்தைப் பணிந்து என்னை மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். பிராமணர்கள் கேட்டால் என் உயிரையும் அளிப்பதில் எனக்குத் தயக்கமில்லை. நான் அர்ஜுனனைப் போரில் கட்டாயம் வெற்றி கொள்ளுவேன். துரோணாசாரியரிடமும், பரகராமரிடமும் அஸ்திர வித்தை பயின்றுள்ளேன். என்னிடமும் அஸ்திரங்களின் பெரும் பலம் உள்ளது.

எனவே என்னுடைய தான விரதத்திற்குத் தாங்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டும்” என்றான்.

கர்ணன் தன்னுடைய தான விரதத்தில் தீர்மானமாக இருப்பதை அறிந்த சூரியபகவான் கர்ணனிடம் கூறலானார். “கர்ணா! அவ்வாறாகில் இந்திரனிடம் உன்னுடைய வெற்றிக்காக ஏதேனும் ஒரு அஸ்திரத்தைப் பெற்றுக்கொள்; இந்திரன் போரில் அர்ஜுனன் மூலம் உன்னை அழிக்க நினைக்கிறார். அவரிடம் அவருடைய அமோக சக்தியைப் பெற்றுப் பின்னரே உன் கவச குண்டலங்களை அளிக்க வேண்டும். அதன் மூலம் நீ ஆயிரக்கணக்கான பகைவர்களை வதம் செய்யலாம்” என்று கூறிய சூரியபகவான் அவன் கனவிலிருந்து மறைந்தார். கனவின் முடிவில் பேசியபடி விழித்த கர்ணன் கனவைப் பற்றிச் சிந்தித்தான். இந்திரனுக்குக் கவச குண்டலங்களை அளிக்க உறுதி புண்டான். காலையில் நித்தியகருமங்களை முடித்து, சூரியனை நோக்கி ஜபம் செய்தான். ஜெபத்தின் போது சூரியனிடம் கனவு உரையாடல்களைத் தெரிவித்தான். சூரியன் சிரித்தபடியே கர்ணன் கூறியதை ஆமோதித்தார். கர்ணன் இந்திரனை எதிர்பார்க்கலானான்.

3.10. கர்ணன் அறியாத அவன் பிறப்பு இரகசியம்; அதிரதனால் வளர்க்கப்படுதல்

சூரிய பகவான் கர்ணனிடம் அவனது விஷயத்தில் ஒரு தேவ ரகசியம் உள்ளது. உரிய சமயத்தில் நீ அனைத்தையும் தானாகவே அறிந்து கொள்வாய் எனத் தெரிவித்ததைப் பார்த்தோம். இச்சமயத்தில் கர்ணன் பற்றிய அந்த ரகசியத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது. விருஷணி குலத்தினரான சூரசேனன் தன் முதல் மகள் ப்ருதாவை தனது அத்தை மகனான குந்தி போஜனுக்குத் தத்து கொடுத்து விடுகிறார். குந்தி போஜனால் மகளாகவே வளர்க்கப்பட்ட ப்ருதா, குந்தி என்றே அழைக்கப்பட்டாள். அவள் அங்கு மன்னரிடம் அதிதியாக வந்த துர்வாச முனிவரைச் சிறிதும் கோபமுறச் செய்யாமல் அவரது மனதறிந்து பணிவிடைகளைச் செய்து வந்தாள். குந்திக்கு வரம் அளிக்க விருப்பம் கொண்ட துர்வாசரிடம் குந்தி தாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்ததே போதும். வரம் ஏதும் வேண்டாம் எனக் கூறினாள். துர்வாசர் நீ வரம் பெற விரும்பாவிடில், தேவர்களை அழைப்பதற்கான ஒரு மந்திரத்தை ஏற்றுக்கொள். அந்த மந்திரத்தின் மூலம் நீ அழைக்கும் தேவன் விநயமாக சேவகனைப் போல உனக்கு ஆட்படுவார் என்று கூறினார். முன் கோபியான துருவாசர் கூறியபடி மந்திரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் தன்னைச் சபித்து விடுவார் என்று குந்தி அஞ்சினாள். துர்வாசர் உபதேசித்த மந்திரத்தை ஏற்றுக்கொண்டாள். துர்வாசர் சென்ற பின் குந்தி உண்மையிலேயே இந்த

மந்திரத்திற்குப் பலன் உண்டா என்று யோசித்தாள். இளம் கன்னியான அவள் கிழக்கு திசையில் உதித்த சூரியனைக் கண்டாள். மந்திரத்தைப் பரிசோதிக்க எண்ணினாள். பின் விளைவுகளைப் பற்றி அவள் சிந்திக்க வில்லை.

மந்திரத்தால் அழைக்கப்பட்ட சூரிய தேவன் யோக சக்தியால் குந்தியிடம் வந்தார். எத்தகைய காரியத்திற்காக தான் அழைக்கப்பட்டேன் எனக் குந்தியிடம் கேட்டார். குந்தி விளையாட்டுத் தனத்துடன் தான் அவ்வாறு செய்ததாகவும், வந்தவாறே சென்று விடுங்கள் என்றும் சூரியனிடம் வேண்டினாள். சூரியபகவான் “ஒரு தேவதையை அழைத்து விட்டு வீணாகத் திருப்பி அனுப்புவது நியாயமல்ல; உன் மனதில் உவமையற்ற பராக்கிரமம் கொண்ட கவச குண்டலங்கள் கொண்ட மகன் கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியிருந்தது. நான் உனக்கு அத்தகைய மகனை அளிப்பேன்; என் சொல்லை ஏற்காவிடில் உனக்கும், உன் தந்தைக்கும், மந்திரம் உபதேசித்த முனிவருக்கும் சாபமளித்து, எரித்து விடுவேன்” என்று கூறினார். தேவர்கள் அனைவரும் வானத்தில் நின்று நான் உன்னால் ஏமாற்றப்பட்டதை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே உன் சரீரத்தை எனக்களித்து விடு என்ற சூரியன் கூற்றுப்படி, தேவர்கள் வானத்தில் கூடியிருப்பதைக் குந்தி கண்டாள். குந்தி, “நான் சிறுமி; எனவே அறியாமல் தங்களை அழைத்துக் குற்றம் புரிந்து விட்டேன். என் பெற்றோரும் மற்ற குரு ஜனங்களுமே என் உடலை அளிக்க உரிமை உடையவர்கள். என் தர்மம் அழியக் காரணமாக மாட்டேன். எனது உடலில் தூய்மையை இழந்து விட விரும்பவில்லை. மந்திரத்தின் பலத்தை பரிசோதிப்பதற்க்காகவே தங்களை அழைத்தேன். அறியாச் சிறுமியான என் குற்றத்தை மன்னித்து விடுங்கள்” என்று கூறினாள். ஆனால் சூரியன் திரும்ப மறுத்தார். தன்னோடு சமாகமம் செய்து அதர்மம் ஏற்படாது. நீ மறுபடியும் கன்னியாக ஆகிவிடுவாய். உனக்கு புகழ் மிக்க மகாபாஹு புதல்வன் கிடைப்பான் என்ற சூரியன் தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டார்.

சூரியனின் இவ்விருப்பம் நிறைவேறியதால் கருவுற்ற குந்தி ஒரு வளர்ப்புத்தாயால் ரகசியமாகப் பிறர் அறியாதவாறு பாதுகாக்கப்பட்டாள். 11 ஆம் மாதம் சுக்லபக்ஷ பிரதமையன்று சூரிய பகவானைப் போலவே கவச குண்டலங்கள் கூடிய புதல்வனுக்கு பிறப்பளித்தாள். வளர்ப்புத்தாயின் யோசனைப்படி ஒரு பெட்டியில் அழகிய மென்மையான விரிப்பை விரித்தாள். நீர் புகாதவாறு நாற்புறமும் மெழுகைப் பூசினாள். பிறகு அதனுள்ளே குழந்தையை வைத்து மூடி குழந்தையைத் தேவர்கள் அனைவரும் காக்கட்டும். நீ உயிரோடு இருந்தால் கவசத்தால் நான் உன்னை அறிந்து

கொள்வேன். நீ செல்லும் பாதை மங்களமாகட்டும்; உன்னை வளர்க்கப் போகும் பெண் புண்ணியம் செய்தவள் என்றெல்லாம் புலம்பி அஸ்வநதியின் நீரில் அந்தப் பெட்டியை விட்டாள். பின் அரண்மனை திரும்பினாள். குழந்தையோடு கூடிய அந்தப் பெட்டி சர்மண்வதி நதிக்குச் சென்று பின் அங்கிருந்து யமுனைக்கும் கங்கைக்கும் சென்றது.

திருதராஷ்டிரரின் நண்பரான அதிரதன் என்னும் தேரோட்டி தன் மனைவியோடு கங்கைக் கரைக்கு வந்த போது அந்தப் பெட்டியை அதிரதனின் மனைவி ராதா கண்டாள். புத்திரப் பேறு இல்லாத ராதா கொடிகள் சுற்றப்பட்டுப் பாதுகாப்பாக இருந்த அப்பெட்டியைப் பணியாட்கள் மூலம் எடுக்கச் செய்தாள். அப்பெட்டியைத் திறந்த போது காலை நேரத்துச் சூரியனைப் போல ஒளியுடன் கவச குண்டலங்களோடு கூடிய குழந்தையைக் கண்டனர். தேவர்கள் தங்களுக்கு அளித்த வரமாக நினைத்து ஆனந்தமடைந்த அதிரதனும், ராதாவும் அக்குழந்தையைப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்த்தனர். அதன் பின் அவர்களுக்குப் பல புதல்வர்களும் பிறந்தனர். தங்க மயமான கவச குண்டலங்கள் கொண்ட அந்தக் குழந்தைக்கு வசுஷேனன் எனப் பெயரிடப்பட்டது. வருஷன் என்றும் அவன் அழைக்கப்பட்டான்.

இவ்வாறு அளவற்ற பராக்கிரமம், தேஜஸும் உடைய அப்பாலகன் தேரோட்டி மகனானான். அங்க தேசத்தில் வளர்ந்த அப்புதல்வன் பெரியவனான பின் ஹஸ்தினாபுரம் அனுப்பப்பட்டு துரோணாசாரியரிடம் தனுர்வித்தை பயின்றான். துரியோதனனின் நண்பனும் ஆனான். குந்தி ஒற்றர்கள் மூலம் தன் மகன் அதிரதன் வீட்டில் வளர்ந்து வருவதை அறிந்து கொண்டாள். வசுஷேனன் துரோணர், கிருபர், மற்றும் பரசராமரிடம் நான்கு வகையான அஸ்திர வித்தைகளையும் பயின்று பெரிய வில்லாளியாகப் புகழ் பெற்றான். துரியோதனனுடன் சேர்ந்து குந்தியின் குமாரர்களுக்குத் தீமை புரிவதில் ஈடுபட்டான். எப்போதும் அர்ஜுனனோடு போர் புரிய விருப்பம் கொண்டான். அர்ஜுனனும் கர்ணனும் பரஸ்பரம் ஒருவரோடு ஒருவர் போட்டியிட்டுக் கொண்டே இருந்தனர். குந்தியின் கர்ப்பத்தில் தோன்றிய சூரியனின் புதல்வன் கர்ணன் சூத குலத்தில் தேரோட்டி மகனாக வளர்ந்தான். குந்தி புதல்வர்கள் அனைவரிலும் முத்தவன் ஆனவன் கர்ணன் என்பதே சூரியன் தெரிவித்த தேவரகசியமாகும்.

3.11. இந்திரன் வருகை; இந்திரன் கர்ணன் உரையாடல்; கவச குண்டலங்களைப் பெற்று அமோக சக்தி ஆயுதம் அளித்தல்

கர்ணன் நடுப்பகல் நேரத்தில் நீரில் நின்று கொண்டு சூரியனைத் துதித்த நேரத்தில் பிராமணர்கள் பலர் வந்து பொருளைத் தனமாகப் பெற்றுச் சென்றனர். இந்திரனும் பிராமணன் உருவில் வந்து பிசுஷ கேட்டார்.

பிராமண ரூபத்தில் கபடமாக வந்த இந்திரனிடம் கர்ணன் தாங்கள் விரும்பும் பிகைஷ என்ன? பொருளா? பசுக்களா? என்று கேட்டான். இந்திரன் “நீ கூறும் பொருட்கள் எனக்குத் தேவையில்லை. உன் சரீரத்தோடு தோன்றிய கவச குண்டலங்களையே நான் விரும்புகிறேன். நீ சத்திய விரதனாயிருந்தால் அவற்றை வெட்டி எனக்குக் கொடுத்து விடு” என்று கேட்டார். கர்ணன், “வீடு கட்ட பூமியோ, குடும்பம் அமைக்க யுவதியோ, பசுக்கள், வயல், தொழில் எதுவாயினும் நான் தங்களுக்கு அளிக்கிறேன். கவசம் என் சரீரத்தோடு தோன்றியது. இக்குண்டலங்கள் அமுதத்தில் இருந்து தோன்றியவை. இவற்றின் காரணமாகவே நான் உலகில் வதைக்க முடியாதவனாக இருக்கிறேன். எனது ராஜ்யத்தையும் அளிப்பேன். கவச குண்டலங்களைத் துறந்தால் பகைவர்களால் அழிக்கப்படுவேன்” என்று கூறினான். ஆனால் இந்திரன் எதையும் ஏற்கத்தயாராயில்லை. கர்ணன் இந்திரனிடம், “தேவேந்திரா! கவச குண்டலங்களைப் பெறுவதற்காகத் தாங்கள் வர இருக்கும் விஷயம் எனக்கு முன்பே தெரியும். ஆனால் தேவர்களின் தலைவரான தங்களுக்கு நான் பயனற்ற வரம் அளிப்பது நியாயமில்லை. தாங்கள் எனக்கு வரமளிப்பதே உசிதமானது. இந்திர பகவானே, நான் எனது கவச குண்டலங்களை இழந்து விட்டால் பகைவர்களால் கொல்லப்படுவேன். எனவே பதிலுக்கு ஏதேனும் அளித்து இவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்றான். இந்திரன், “நான் வரும் விஷயம் சூரியனுக்குத் தெரியும். அவரே எனது இந்த வருகை பற்றி உன்னிடம் கூறியிருப்பார். என்னுடைய வஜ்ராயுதம் தவிர எந்த ஆயுதத்தையும் என்னிடம் இருந்து பெற்றுக்கொள்” என்றார். கர்ணன் கவச குண்டலங்களுக்குப் பதிலாக அவருடைய அமோகமான சக்தி ஆயுதத்தைக் கேட்டான்.

இந்திரன் சற்று யோசித்து, “கர்ணா! நீ எனக்கு கவச குண்டலங்களை அளித்து சக்தி ஆயுதத்தைப் பெற்றுக்கொள். இந்த அமோக சக்தி ஆயுதம் உன் கையால் ஏவப்பட்டு ஏதேனும் ஒரு தேஜஸ்வி, பிரதாபி பகைவனைக் கொன்று விட்டு மீண்டும் என்னிடம் வந்து விடும்” என்றார். கர்ணன், “நான் போரில் என் ஒரே பகைவனை இதன் மூலம் கொல்ல விரும்புகிறேன். அவனிடம் எனக்கு பயம் உள்ளது” என்றான். இந்திரன், கர்ணா! நீ இந்த சக்தி ஆயுதத்தால் போர்க்களத்தில் ஒரு முறை மட்டுமே ஏவி ஒரே பகைவனை மட்டுமே கொல்ல முடியும். நீ எந்தப் பகைவனை குறித்து அந்த ஆயுதத்தைக் கேட்கிறாயோ, அவன் பரமாத்மா, ஹரி, நாராயணன், சிந்திக்க இயலாத ஸ்வரூபனான ஸ்ரீ கிருஷ்ண வடிவில் உள்ள விஷ்ணுவின் மூலம் காக்கப்படுகிறான்” என்றார். கர்ணன் “அவ்வாறே இருக்கட்டும் தாங்கள் ஒரே ஒரு வீரனைக் கொல்ல அமோக சக்தி ஆயுதம் அளியுங்கள். என் உடலில் இருந்து கவச குண்டலங்கள் அறுத்தெடுக்கப்படுவதால் சரீரம்

வெட்டுண்டு என் தோற்றம் அருவருக்க தக்கதாகக் கூடாது” என்று வேண்டினான்.

இந்திரன் “கவச குண்டலங்களை நீக்குவதால் உன் உடலில் காயம் ஏற்படாது. உன் தேஜஸ் உனக்கு நிலைக்கும். இன்னும் ஒரு விஷயம் கேட்டுக்கொள். உன்னிடம் மற்ற ஆயுதங்கள் இருக்கும்போது நீ சக்தி ஆயுதத்தைப் பிரயோகிக்கக் கூடாது. உயிருக்கு ஆபத்தில்லாத நேரத்தில், வீணாகப் பகைவன் மீது தொடுப்பாயாகில் இது அவனைக் கொல்லாமல் உன் மீதே வந்து விடும்” என்றார். கர்ணன் உயிருக்கு ஆபத்து நேரிடும் போது மட்டுமே இந்திரனின் அமோக சக்தி ஆயுதத்தைப் பிரயோகம் செய்வேன் என உறுதியளித்தான். பிறகு தன் உடலில் இருந்து கவசத்தை அறுத்து எடுத்தான். காதில் இருந்து குண்டலங்களை வெட்டினான். அவற்றை இந்திரனுக்கு அளித்தான். அதனாலேயே கர்ணன் என்ற பெயரையும் பெற்றான். இந்திரன் மகிழ்ச்சியுடன் சொர்க்கம் திரும்பி விட்டார். தான் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றி விட்டோம் என்ற நம்பிக்கை அவருக்கு உண்டாகிவிட்டது. கர்ணன் கவச குண்டலத்தை இழந்தான் என்பதைக் கேட்ட கௌரவர்கள் மிகுந்த சோகம் அடைந்தனர். காட்டில் பாண்டவர்கள் கர்ணனின் செயலைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தனர். இவ்வாறு இந்திரனால், தெரிந்தே கர்ணன் வஞ்சனைக் குள்ளாக்கப்பட்டான்.

4. விராட பருவம்

4.1. அஞ்ஞாத வாச காலம் முடிவடையும் நிலையில் அஸ்தினாபுர நிகழ்வுகள்

பாண்டவர்களின் அஞ்ஞாத வாச காலம் முடிவடையச் சில நாட்களே எஞ்சி இருந்த சமயம், துரியோதனன் அக்காலத்திற்குள்ளேயே அவர்களைக் கண்டு பிடித்து மீண்டும் 12 ஆண்டுக்காலம் வனவாசம் அனுப்பி, தான் சுகமாக இருக்க நினைத்தான். துரோணர், பீஷ்மர், கர்ணன், கிருபர், சுசர்மா ஆகியோருடன் துரியோதனன் ஆலோசனை மேற்கொண்டான். பீஷ்மர் கூறிய செய்திகளிலிருந்து பாண்டவர்கள் விராட தேசத்தில் மறைந்திருக்கக் கூடும் என்று துரியோதனன் யூகித்தான். எனவே விராட தேசத்தின் மீது போர் தொடுப்பது என்று முடிவானது. முதலில் சுசர்மா விராடரின் பசுக்களைக் கவர்வது என்றும் மறுநாள் துரியோதனன் விராட நகரைத் தாக்குவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

4.2. விராட தேசத்தில் அர்ஜுனன் வெளிப்படுதல்; போர்க்களத்தில் கர்ணனின் சொற்கள்

துரியோதனன் அவையில் தீர்மானித்த படி த்ரிகர்த்தன் சுசர்மா சப்தமி அன்று விராட தேசத்தின் மீது படையெடுத்தான். விராட மன்னர் சுசர்மாவை நோக்கிப் படையெடுத்து சென்ற நேரத்தில் கௌரவர் படை அஷ்டமியன்று சேனையுடன் சென்று பசுக்களைக் கவர்ந்தது. விராடரின் மகன் உத்தரனுடன் அர்ஜுனன் தேர் ஏறி போருக்கு வருவதைக் கண்ட பீஷ்மர், துரோணர் முதலியோர் கவலை கொண்டனர். போர்க்களத்தில் தோன்றிய துர்நிமித்தங் களைக் கண்ட துரோணர் “பசுக்களை ஹஸ்தினாபுரம் அனுப்பி விட்டு பகைவரோடு போரிடலாம். கௌரவ சேனையின் பெரும் அழிவிற்கான அடையாளம் தென்படுகிறது” என்று துரியோதனனிடம் தெரிவித்தார். துரியோதனன் துரோணர் ஆலோசனையை ஏற்கவில்லை. இந்திரனே வந்தாலும் போர் செய்ய வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தான். துரோணரின் பேச்சைக் கேட்ட கர்ணன் துரியோதனனிடம் “இயற்கையாக ஏற்படக்கூடிய இடி, மழை, காற்று, போன்றவற்றிற்காக பயப்படவோ அபசகுனமாகக் கருதவோ என்ன இருக்கிறது? துரோணர் எதற்காக அர்ஜுனனைப் புகழ்கிறார்? துரோணர் போன்ற பண்டிதர்கள் நல்ல சுப முகூர்த்த நாளைக் குறித்துக் கொடுப்பதற்கும், அழகிய மாளிகைகள், ஆலயங்களில் விசித்திரமான கதைகளைக் கூறுவதற்கும் ஆலோசனை பெறத் தகுந்தவர்கள். பகைவரைப் புகழும் பண்டிதர்களைப் படையின் பின்னால் நிறுத்திப் பகைவரை வதைப்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். படையின் முன்னின்று போர் புரிவதற்கு அவர்கள் ஏற்றவர்கள் அல்ல.

இந்த மகாத்மாக்களான ஆயுஷ்மான்களின் மனம் போரில் ஈடுபடவில்லை. அனைவரும் சஞ்சலத்துடன் காணப்படுகிறார்கள். நான் விராட மன்னரோ, அல்லது அர்ஜுனனோ வந்தாலும் கரை கடலைத் தடுப்பதைப் போலத் தடுத்து விடுவேன். 13 ஆண்டுகள் காட்டில் இருந்த அர்ஜுனன் போரை விரும்புவான். என் மீது அம்புகளால் அடிப்பான். இன்று நான் அர்ஜுனனைப் போரில் கொன்று துரியோதனனுடைய பெரும் கடனில் இருந்து விடுபடப் போகிறேன். அதிரதியும், சூர வீரனும் ஆன பார்த்தனை இன்று நான் போரில் கருடன் பாம்பைப் பிடிப்பது போல் பிடிக்கப் போகிறேன். எரியும் தீயான அர்ஜுனனை இன்று பெரும் மேகமாகி அணைத்து விடப் போகிறேன். பரசுராமரிடம் நான் பெற்ற ஆயுதங்கள் மூலம் இந்திரனோடு போர் புரிய முடியும். அர்ஜுனனை வீழ்த்தி, இன்று துரியோதனை இதயத்தில் தைத்திருந்த முள்ளை வேரோடு களைந்து வீசவேன். அர்ஜுனனின் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டுத் தேரை இழந்து அவன் பாம்பைப் போல் சீறிக்கொண்டு திரிவதைக் கௌரவர்கள் காணட்டும். கௌரவர்கள் விரும்பினால் பசுக்களோடு ஹஸ்தினாபுரம் செல்லட்டும். அல்லது அர்ஜுனனுடன் நான் செய்யும் போரைப் பார்க்கட்டும்” என்று அகங்காரத்துடன் பேசினான்.

4.3 அர்ஜுனன் கர்ணன் மீது தாக்குதல்; கர்ண-அர்ஜுன யுத்தம்-கர்ணன் தோல்வி

கௌரவ சேனையை எதிர் கொள்ளாமல் துரியோதனனைத் தேடிச் சென்ற அர்ஜுனன் முதலில் பசுக்களைக் காத்த சேனையைத் தாக்கி அவற்றை விடுவித்தார். துரியோதனனை நோக்கி அவர் முன்னேறிய போது கர்ணன் அவரோடு போரிட விரும்பி வந்தான். சித்ர சேனன், சங்கராம்ஜித், சத்ருசகன், ஐயன் முதலிய வீரர்கள் கர்ணனுக்குத் துணையாக வந்தனர். விகர்ணன் முதலில் அர்ஜுனனைத் தாக்கினான். அர்ஜுனன் அவனது வில்லை வெட்டிக் கொடிகளைத் துண்டாக்கி அவனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து துரத்தினார். சத்ருந்தபனைக் கொன்று விட்டார். கர்ணனின் சகோதரன் சக்ஸ்ராம்ஜித் குதிரைகளோடு கொல்லப்பட்டான். அதைக் கண்ட கர்ணன் 12 பாணங்களைச் செலுத்தி அர்ஜுனனைக் காயப்படுத்தினான். உத்தரனின் கைகளிலும் காயம் ஏற்படுத்தினான். கர்ணனின் மீது அம்பு மழை பொழிந்த பார்த்தன் குதிரை, தேர், சாரதியோடு கர்ணனை மறைத்து விட்டார். கர்ணனும் அர்ஜுனனின் பாணங்கள் அனைத்தையும் வெட்டி தீஜ்வாலையுடன் கூடிய அக்னியைப் போலப் பிரகாசித்தான். கர்ணனின் வீரத்தைப் பாராட்டிக் கௌரவ சேனையில் பெரும் ஆரவாரம் ஏற்பட்டது. அர்ஜுனனும், கர்ணனும் பரஸ்பரம் குவியல் குவியலாக ஒருவர் மீது ஒருவர் அம்புகளைச் செலுத்தினர். அம்புகளுக்கிடையே மேகத்துடன் காணப்படும்

சூரிய சந்திரர்களைப் போல அவர்கள் பிரகாசித்தனர். கர்ணன் அர்ஜுனனின் குதிரைகளையும், சாரதிகளையும் காயப்படுத்தினான். கோபம் கொண்ட அர்ஜுனன் காண்டிபத்திலிருந்து கூரிய அம்புகளைச் செலுத்தி கர்ணனின் கரங்களையும், தொடைகளையும், நெற்றியையும், கழுத்தையும், தலையையும் காயப்படுத்தினார். காயங்களால் தடுமாற்றம் கொண்ட கர்ணன் போர் முனையை விட்டு ஓடிவிட்டான்.

4.4. கர்ணன் மீண்டும் வருதல்; அர்ஜுனனின் உரையாடல்; கர்ணன் மீண்டும் தோல்வி

கர்ணன் ஓடிய பிறகு அர்ஜுனன் கிருபாசாரியார், துரோணர், அஸ்வத்தாமா ஆகியோருடன் கடும் போர் புரிந்து அவர்களை வென்று விடுகிறார். முன்பே போர்க்களத்தை விட்டு வெளியேறிய கர்ணன் மீண்டும் போரை விரும்பி அர்ஜுனன் முன்னர் வந்தான். அர்ஜுனன் அவன் முன் சென்று கூறலானார்; “கர்ணா! நீ முன்பு கௌரவ சபையில் உன்னை நீயே புகழ்ந்து கொண்டாய். அதைப் பரிசீலித்து உன் வீரத்தை நிரூபிக்கவே இச்சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது. இன்று நீ உன்னைப் பலவீனன் என்று அறிந்து விடுவாய். மறுபடி ஒரு போதும் மற்றவர்களை நீ அவமதிக்க மாட்டாய்” என்று கூறினார். நிறைந்த சபையில் கௌரவர்கள் திரௌபதியை அவமதித்த போது உல்லாசமாக, அனைத்தையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததற்கும் 12 ஆண்டுகள் காட்டில் வாழ்ந்து சகித்த துன்பங்களுக்காகவும் பழிவாங்கப் போவதாகக் கூறி, அவனை நிந்தித்தார்.

கர்ணன், “பார்த்தா, நீ என்னிடம் கூறுவதைக் செயல் மூலம் காட்டு. உன் வாய்ச்சொல் வீரத்தைக் கண்டு, சாமர்த்தியமில்லாத காரணத்தினால் தான் நீ எல்லாவற்றையும் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். என்று தீர்மானிக்கிறோம். நீ முன்பு தர்ம பந்தத்தால் கட்டுண்டதாகக் கூறினாய். அதே தர்மத்தில் இன்னும் கட்டுண்டுள்ளாய். இன்று என்னுடைய பலத்தைப் பார்க்கப் போகிறாய்” என்று கூறினான். அர்ஜுனன் “சற்று முன்பு போர்க்களத்தில் உன் தம்பி கொல்லப்பட்ட போது அதைப் பார்த்தும் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிய நீ இப்போது வீரர்களின் நடுவில் நின்று கொண்டு தற்பெருமை பேசுகிறாய். உன்னைத் தவிர வேறு யார் இதனைச் செய்ய முடியும்” என்று கூறிக் கர்ணன் மீது அம்பைச் செலுத்தி அவன் கவசத்தைப் பிளந்து முன்னேறினார். குதிரைகளைத் துளைத்தார். கர்ணன் கையில் காயம் ஏற்படுத்திக் கையுறைகளைப் பிளந்தார். கர்ணனின் அம்பறாத் தூணிரையும் அறுத்து வீழ்த்தினார். கர்ணன் வேறு தூணிரிலிருந்து அம்பை எடுத்துச் செலுத்தி அர்ஜுனனின் கையில் காயம் உண்டாக்கினான். கர்ணனின் பல வீரர்கள் அவனருகில் வந்து சேர்ந்தனர். அர்ஜுனன் அவர்கள் அனைவரையும் கொன்று, குதிரைகளை வீழ்த்தி, கர்ணனுடைய

மார்பில் காயத்தை ஏற்படுத்தினார். கர்ணன் நினைவிழந்தது போன்ற நிலையில், காயங்களால் ஏற்பட்ட வேதனையுடன் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடினான்.

5. உத்தியோக பருவம்

5.1. கௌரவ சபையில் துருபதனின் புரோகிதர்; கர்ணன் எதிர்ப்பு

விராட தேசத்தில் பீஷ்மரின் அறிவுரைப்படி துரியோதனன் ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினான். மஹா ரதிகள் அனைவரும் அர்ஜுனனிடம் தோற்றுத் திரும்பினர். பாண்டவர்கள் தங்கள் ஆதரவாளர்களுடன் ஆலோசனை மேற்கொண்டனர். அதன் படி துருபத மன்னரின் புரோகிதர் பாண்டவர்களின் சார்பில் தூதராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் திருதராஷ்டிரன் சபையில் பாண்டவர்களுக்கு உரிமையான ராஜ்யத்தைத் திருப்பி அளிக்கும் படியும் நல்ல வாய்ப்பைத் தவற விட வேண்டாம் என்றும் எடுத்துரைத்தார். பீஷ்மர் புரோகிதர் கருத்துக்கு உடன்பட்டு அர்ஜுனனின் வீரத்தைப் புகழ்ந்தார். இதனால் கோபம் கொண்ட கர்ணன், துரியோதனனிடத்தில் கூறத் தொடங்கினான். “இந்த உலகில் நடந்த சம்பவத்தை யார் அறியார்? அதைப் பற்றி மீண்டும் பேசுவதால் என்ன பயன்? யுதிஷ்டிரர் சூதில் தோற்றதும் காட்டிற்குச் சென்றதும் பழைய விஷயம். யுதிஷ்டிரர் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றித் தன் தந்தையின் ராஜ்யத்தை விரும்புகிறார் என்பது விஷயமல்ல; அவர் முட்டாளைப் போல மத்ஸ்ய, பாஞ்சால தேச சேனையை நம்பி ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்புகிறார். துரியோதனன் யாரிடமும் பயம் கொண்டு சிறிதளவு நாட்டைக் கூட யாருக்கும் அளிக்க மாட்டார். பாண்டவர்கள் விரும்பினால் மீண்டும் அதே காலம் மறுபடி காட்டிற்குச் சென்று வசிக்கட்டும். போரை விரும்பினால் இந்த குருக்ஷேத்திர வீரர்களோடு மோதிய பின் என் சொற்களை நினைப்பார்கள்” என்று சொன்னான். பீஷ்மர் அவனை இடைமறித்து விராட தேசத்தில் அர்ஜுனனிடம் பல முறை அவன் தோல்வியடைந்ததைச் சுட்டிக் காட்டினார். இந்நிலையில் திருதராஷ்டிரன் கர்ணனை அதட்டி, பீஷ்மரை அமைதிப்படுத்தினார்.

5.2. கௌரவ சபையில் சஞ்சயன் உரை; திருதராஷ்டிரன் பயம்; பீஷ்மர் யோசனை

இதன் பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னர் சஞ்சயனைப் பாண்டவர்களிடம் தங்கள் தூதுவராக அனுப்பினார். பாண்டவர்களைச் சந்தித்துப் போரைத் துறந்து அமைதியை நாடி, தருமத்தில் நிலைத்துப் பெரும் புகழ் அடையும் படிச் சஞ்சயன் திருதராஷ்டிரன் கருத்தைத் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர் பாதி ராஜ்யம் அளித்தே தீர வேண்டும்; ஐந்து கிராமங்களாவது தங்களது வாழ்க்கைக்காகத் தர வேண்டும் என்று கூறினார். சஞ்சயன் பாண்டவர்களது உற்சாகம், படை பலம் அனைத்தையும் திருதராஷ்டிரரிடம் தெரிவிக்கிறார். பீமன், அர்ஜுனன் இருவரும் கௌரவரை அழிக்கக் கோபத்துடன் காத்துக் கொண்டிருப்பதையும் கூறினார். பீமனின் வலிமை, பராக்கிரமம், மற்றும்

அர்ஜுனன் பெற்ற திவ்யாஸ்திரங்களின் மகிமை குறித்து பயம் கொண்ட திருதராஷ்டிரன் தானே யுதிஷ்டிரரிடம் அமைதிக்காகப் பேசுவதாகத் தெரிவித்தார். துரியோதனன் தந்தையின் பயத்தைப் போக்கும் வகையில் தன் மற்றும் கர்ணன், பீஷ்மர், துரோணர் உள்ளிட்டோரின் வீரத்தை எடுத்துக் கூறிப் பயத்தைக் கைவிட வேண்டினான். தங்களது வெற்றி நிச்சயம் என்றான். ஊசி முனையளவு பூமியும் பண்டவர்க்களிக்க முடியாது என்று உறுதியாக உரைத்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன் இருவரது சொற்களையும் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்ட திருதராஷ்டிரன், துரியோதனன் தன் பேச்சைக் கேட்காத நிலையில் மற்ற மகாரதிகளைப் போரில் இருந்து விலக்க முயன்றார். துரியோதனன் தெய்வ பலம் அற்றவன்; பாண்டவர்கள் தெய்வ பலம் மிக்கவர்கள் என்றார். துரியோதனனோ தந்தையின் சொல்லைச் செவிமடுக்காமல் தன் வீரப் பிரதாபங்களையும், தானும் தெய்வ அருள் பெற்றவன் என்றும் கூறினான். இந்நிலையில் கர்ணன் பேசலானான்.

5.3. துரியோதனனைப் புகழ்ந்து கர்ணன் பேசுதல்; கர்ணனது தற்புகழ்ச்சி

துரியோதனனைப் பார்த்துக் கர்ணன் கூறினான். “மன்னா, நான் முன்பு பிராமணன் என்று பொய் கூறிப் பரசுராமரிடம் பிரம்மாஸ்திர சிகை பெற்றேன். அவர் என்னைப் பற்றிய உண்மையை அறிந்து கொண்டார். அதன் பின் என்னிடம் சமயத்தில் உனக்கு இந்த பிரம்மாஸ்திரம் நினைவிருக்காது என்று கூறினார். நான் அந்த மகரிஷியிடத்தில் குற்றம் புரிந்த போது அவர் எனக்குச் சாபம் அளிக்கவில்லை. அவர் புவி முழுவதையும் எரிக்கக் கூடிய தவ வலிமை பெற்றவர். நான் என்னுடைய புருஷார்த்தத்தாலும், பணிவுடன் செய்த சேவையாலும், அவரை மகிழ்வித்தேன். அவர் அளித்த பிரம்மாஸ்திரம் இன்னும் என்னிடம் உள்ளது. எனவே போரின் பாரம் முழுவதையும் என்னிடம் விட்டு விடுங்கள். கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் பாண்டவர்களையும் அவர்களது துணைவர்களையும் படையுடன் புண்ணிய லோகம் அனுப்பி விடுவேன். பிதாமகர் பீஷ்மர், துரோணர், மற்ற மன்னர்கள் இங்கேயே இருக்கட்டும். நான் என்னுடைய முக்கிய சேனையோடு சென்று தனியாகவே கௌந்தேயர்களைக் கொன்று விடுவேன். இதன் முழு பொறுப்பும், பாரமும் எனக்கேயாகட்டும்” என்றான்.

5.4. பீஷ்மர் ஆட்சேபணை; கர்ணன் சபையை விட்டு வெளியேறுதல்

கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட பீஷ்மர், “கர்ணா! எதற்காக உன் வீரத்தைப் பற்றிப் பெருமை பேசுகிறாய்? போரில் முக்கிய வீரனான நீ கொல்லப்பட்டால், திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட

மாட்டார்களா? ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் காண்டவ வனத்தை எரித்த சமயம் செய்த வீரச் செயல்களை நீ அறிவாய். உன் மனதையும் சொற்களையும் அடக்கி வை. தேவேந்திரன் உனக்கு அமோக சக்தி ஆயுதம் அளித்துள்ளார். அது பகவான் கேசவனின் சக்ராயுதத்தால் அடிக்கப்பட்டு விடும். உன்னால் பூஜை செய்யப்பட்டு பிரகாசிக்கும் பாம்பு முக பாணம் அர்ஜுனனால் சின்னாபின்னமாகும். கர்ணா! பாணாசுரணையும், பௌமாசுரணையும் வதைத்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுகிறார். உன்னை விடப் பலம் மிகுந்தவர்களையும் போரில் அழிக்கப்போகிறார்” என்று கூறினார்.

கர்ணன், உடனே கூறினான் “ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய பிரபாவம் தாங்கள் கூறியது போன்றதேயாகும். என்னைப் பற்றித் தாங்கள் கூறிய கடுமையான சொற்களின் விளைவு என்ன என்பதைப் பீஷ்மர் கேட்டுக் கொள்ளட்டும். நான் என்னுடைய அஸ்திர சஸ்திரங்களை வைத்து விடுகிறேன். இனி ஒரு போதும் பிதாமகர் பீஷ்மர் இந்த சபையிலோ, அல்லது போர்க்களத்திலோ என்னைப் பார்க்க மாட்டார். பீஷ்மா! தாங்கள் அமைதியடைந்த பிறகே ரண பூமியில் மன்னர்கள் என்னுடைய பிரபாவத்தைக் காணப் போகிறார்கள்” என்று கூறிய கர்ணன் சபையைத் துறந்து வெளியேறினான்.

பீஷ்மர் கௌரவ சபையில் அவனைக் கேலி செய்தார், “சூத புத்திரன் கர்ணன் எத்தகைய சத்தியவான் என்பதைப்பாருங்கள். தான் சுமப்பதாகக் கூறிய பெரும் பாரத்தை அவன் எவ்வாறு சமாளிக்க முடியும். பரசுராமரிடம் தான் பிராமணன் என்று பொய் கூறிய போதே இவனுடைய தர்மமும், தவமும் அழிந்து விட்டது” என்றார். பீஷ்மர் இவ்வாறு கூறியதும் கர்ணன் தன் ஆயுதங்களை வீசிவிட்டுச் சென்று விட்டான்.

5.5. கௌரவ சபை நிகழ்வுகளும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனிடம் உரைப்பதும்

அதன் பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கௌரவரிடம் பாண்டவர்களின் தூதராக வருகை புரிந்தார். சமாதானப் பேச்சினை உரைத்தார். துரியோதனன் ஏற்கவில்லை. துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கைது செய்யத் திட்டமிட்டான். ஆனால் பகவான் முடிந்தால் தன்னைக் கைது செய்து கொள்ளட்டும் என்று கூறினார். விசுவருப தரிசனம் அளித்தார். சபையில் இருந்து வெளியேறி, குந்தியைச் சந்தித்தார். பாண்டவர்களுக்கான செய்தியுடன் குந்தியிடம் விடைபெற்று ஹஸ்தினாபுரத்தில் இருந்து உபபலவ்யம் நோக்கிப் புறப்பட்டார். தன்னுடன் கர்ணனை தேரில் ஏற்றிக் கொண்டு சென்றார். வழியில் கர்ணனிடம் கூறலானார்; கர்ணன் குந்தியின் மூத்த மகன் என்பதைத் தெரிவித்தார். எனவே சாஸ்திரங்களின்படி பாண்டுவே குந்தியின் கன்னிப்

பருவத்தில் பிறந்த கர்ணனுக்குத் தந்தையாவார். பாண்டவர்கள் கர்ணனின் சகோதரர்கள். “யுதிஷ்டிரரிடம் நீ சென்ற பின் இந்த உண்மை பாண்டவர்களுக்குத் தெரியவரும். அதன் பின் பாண்டவர்களும், திரௌபதியின் புதல்வர்களும், மற்ற மன்னர்களும் உன் பாதம் பற்றி வணங்குவார்கள். உனக்கு தெளமயர் ராஜ்யாபிஷேகம் செய்விப்பார். யுதிஷ்டிரர் சாமரம் வீச, பீமன் வெண் கொற்றக் குடைபிடிக்க உன் அழகிய தேரில் அர்ஜுனன் சாரதியாக அமர்ந்து தேரைச் செலுத்துவார். அபிமன்யு உன் சேவைக்காக அருகில் நிற்பான். நகுல-சக தேவர்களும், திரௌபதியின் புதல்வர்களும், மற்ற மன்னர்களும் வருஷணி குல வீரர்களும் நானும் உனக்கு சாம்ராட் பட்டம் சூட்டி உன் பின் நடப்போம். பல நாட்டு மன்னர்கள் உனக்குப் பணியாட்களாக இருப்பார்கள். உன் சகோதரர்கள் சூழ ராஜ்யத்தைப் பரிபாலனம் செய். குந்திக்கு ஆனந்தத்தை அளி. இன்றிலிருந்து உன் சகோதரர்களான பாண்டவர்களுடன் ஒரு நல்ல சகோதரனாக அன்புடன் நடந்துகொள்” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனிடம் தெரிவித்தார்.

5.6. கர்ணன் தான் துரியோதனன் பக்கமே இருக்க விரும்புவதைப் பகவானிடம் தெரிவித்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன்னிடம் கூறியவற்றைக் கேட்ட கர்ணன் அவருக்கு மறுமொழி கூறினான். “கேசவா! தாங்கள் நட்பு, அன்பு, நல்லெண்ணம் மற்றும் என் நன்மையை விரும்பிக் கூறியவை அனைத்தும் ஐயமின்றிச் சரியே. தர்மப்படி நான் பாண்டுவின் புதல்வன்தான். இவை அனைத்தையும் நான் அறிவேன். குந்தி கன்னி வயதில் சூரிய பகவானைச் சேர்ந்து என்னைக் கர்ப்பம் தரித்தாள்; நான் பிறந்ததும் சூரிய தேவனின் ஆணைப்படி நீரில் விட்டு விட்டாள். குந்திதேவி நான் ஷேமமாக இருக்க முடியாதவாறு தியாகம் செய்து விட்டாள். அதன் பின் தேரோட்டியான அதிரதன் என்னை நீரில் கண்டெடுத்து தன் மனைவி ராதாவிடம் கொடுத்தார். என்னிடம் கொண்ட அன்பினால் ராதாவின் ஸ்தனத்தில் அக்கணமே பால் பெருகியது. அவளே என்னுடைய மல மூத்திரத்தை எடுத்தாள். அவ்வாறு இருக்கும் போது தர்மம் அறிந்த என்னைப் போன்றவன் ராதாவை என்னுடைய தாய் இல்லை என்று எவ்வாறு சொல்ல முடியும்? அதிரதனும் என்னைப் புதல்வனாகவே கருதுகிறார். நானும் அன்பு வசப்பட்டு எப்போதும் அவரைத் தந்தையாகவே கருதி வருகிறேன். மாதவா! அவரே எனக்கு ஜாதகர்மம் முதலிய சடங்குகளைச் செய்துள்ளார். சாஸ்திர முறைப்படி பிராமணர்கள் மூலம் வசசேனன் என்று பெயரிட்டார். நான் வாலிபன் ஆனதும் சூத ஜாதி கன்னிகைகளைத் திருமணம் செய்து வைத்தார். இப்போது எனக்குப் புதல்வர்களும், பேரர்களும் கூடப் பிறந்து விட்டனர். இனி நான் புவி முழுவதையும், பெரும் செல்வத்தையும் பெற்றோ, மகிழ்ச்சி அல்லது

பயத்தின் காரணமாகவோ இந்த என் உறவுகள் அனைத்தையும் பொய்யாக்க விரும்பவில்லை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் துரியோதனன் உதவியைப் பெற்றுத் திருதராஷ்டிர குலத்தில் வசித்து 13 ஆண்டுகள் தடையற்ற ராஜ்யத்தை அனுபவித்துள்ளேன். சூதர்களோடு சேர்ந்து பல யாகங்களைச் செய்துள்ளேன். பலவகை குல தர்மங்களையும், திருமண காரியங்களையும் நடத்தி முடிந்துள்ளேன். துரியோதனன் என்னை நம்பியே ஆயுதம் ஏந்தவும், பாண்டவர்களோடு போரிடவும் துணிந்துள்ளான். ஜனார்த்தனா! இப்போது நான் வதம், வந்தனம், பயத்தால் துரியோதனனிடத்தில் பொய்யாக நடக்க விரும்பவில்லை. நான் அர்ஜுனனுடன் த்வைரத போர் செய்யவில்லை என்றால் அது எனக்கும் அர்ஜுனுக்கும் இகழ்ச்சிக் குரியதாகிவிடும். மதுசூதனா! தாங்கள் என்னுடைய நன்மைக்காகவே இந்த விஷயங்களைக் கூறுகிறீர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. பாண்டவர்கள் தங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். ஆகவே தாங்கள் கூறுவது அனைத்தையும் அவர்கள் செய்வார்கள். ஆனால் மதுசூதனா! எனக்கும் தங்களுக்கும் இடையே நடந்த ஆலோசனை ரகசியமாகவே இருக்கட்டும். அவ்வாறு செய்வதையே நான் எல்லாவகையிலும் நன்மை என்று கருதுகிறேன். தர்மாத்வாவான யுதிஷ்டிரர் நான் குந்தியின் மூத்த புதல்வன் என்பதை அறிந்தால் ராஜ்யத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார். அந்த நிலையில் வளமான பெரிய ராஜ்யத்தைப் பெற்றாலும் நான் அதனை துரியோதனனிடமே ஒப்படைத்து விடுவேன். யாருக்கு ரிஷிகேசன் தலைவனோ, போரிடுபவன் அர்ஜுனனோ அந்த தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரரே எப்போதும் மன்னராக இருக்க வேண்டும் என்பதையே நானும் விரும்புகிறேன். நீங்களும், பாண்டவ சகோதரர்களும், மற்ற மன்னர்களும் துணையாக இருக்கும் யுதிஷ்டிரரே பூமண்டலத்தின் அரசராக இருப்பார் என்றான்.

5.7. கர்ணன் போரை யக்ஞமாக உருவகப்படுத்திக் கூறுதல்

இவ்வாறு தான் துரியோதனன் பக்கம் இருப்பதையே விரும்புவதையும் யுதிஷ்டிரரே மன்னராக வேண்டும் என்றும் கூறிய கர்ணன் போரை ஒரு பெரும் யக்ஞமாக உருவகப்படுத்தி வருணிக்கிறான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! துரியோதனன் கூடித்திரியர்களின் மிகப் பெரிய சேனையைத் திரட்டினான். புகழ்பெற்ற குருதேச ராஜ்யத்தையும் அவன் பெற்றுள்ளான். துரியோதனனிடம் ஒரு சஸ்திர யாகம் நடைபெறப் போகிறது. அதற்குத் தாங்களே சாக்ஷியாக இருப்பீர்கள். தாங்கள் இந்த யாகத்தில் அத்வர்யுவின் காரியத்தைச் செய்ய நேரும். அர்ஜுனன் ஹோதாவாவார். காண்டீவ வில்லே ஸ்ருவாவின் பணியைச் செய்யும்.

எதிர்ப்பு வீரர்களின் பராக்கிரமம் ஹோம நெய்யாகும். அர்ஜுனன் செலுத்தும் ஐந்திர, பாசுபத, பிராஹ்ம, ஸ்தூல கர்ண அஸ்திரங்கள் வேத மந்திரங்களாகும். அபிமன்யு இந்த சஸ்திர யக்ஞத்தில் ஸ்தோத்திர கானத்தைப் (உத்காதா) பூர்த்தி செய்வான். பீமசேனன் பிரஸ்கோதாவாவார். யுதிஷ்டிரர் ஜபம், மற்றும் ஹோமத்தில் ஆழ்ந்து பிரம்மாவின் காரியத்தைச் செய்து முடிப்பார். முரசம், பேரிகைகளின் சப்தம், உரத்த குரலில் செய்யப்படும் சிம்மநாதம் ஆகியவை சுப்ரமணிய நாதமாகும். நகுல-சகாதேவர்கள் பலவகையான சாமித்ர கர்மத்தை நடத்தி முடிப்பார்கள். தேர் வரிசைகளே யூபங்களாகும். கர்ண, நாலீக், நாராசம், வத்ஸசந்தம் முதலிய பாணங்கள் உபப்பிரமாணமாகும். தோமரங்கள் சோம கலசங்களாகவும் விற்குள் பவித்ரிகளாகவும் விளங்கும்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இந்த சஸ்திர யாகத்தில் கத்தியே கபாலமாகும். பகைவர்களின் தலையே புரோடாசமாகும். ரத்தமே ஹவிஸ்யமாகும். மாசற்ற சக்திகளும் (வேல்) கதைகளும் சமித்துக்களாகும். துரோணர், கிருபர் இவர்களின் சிஷ்யர்களே அங்கத்தினராவார்கள். அர்ஜுனன், துரோணாசாரியார், அஸ்வத்தாமா மற்ற மகாரதிகள் செலுத்தும் பாணங்களே யக்ஞ குண்டத்தின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் விரிக்கப்படும் குசங்களாகும். (தர்ப்பைப்புல்) சாத்யகி பிரதிஸ்தாதா (அத்வரயுவின் மற்றொரு உதவியாளர்) ஆவார். துரியோதனன் இந்த ரண யக்ஞத்திற்குத் தீக்ஷை எடுத்துக் கொள்ளுவான். அவனுடைய பெரிய சேனை யஜமான பத்தினியின் காரியத்தைச் செய்யப் போகிறது. இந்தப் பெரும் யக்ஞத்தின் அனுஷ்டானம் தொடங்கியதும் அதன் அதி ராத்ர யாகத்தில் (நள்ளிரவு) கடோதகஜன் சாமித்ர கர்மம் செய்யப் போகிறான். த்ருஷ்டத்யும்னன் இந்த யக்ஞத்தின் தக்ஷிணையின் காரியத்தைச் செய்து முடிப்பான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! துரியோதனனுக்குப் பிரியமானதைச் செய்வதற்காக நான் பாண்டவர்களை மிகக் கடுமையாகப் பேசியுள்ளேன். அந்த தகுதியற்ற காரியத்தின் காரணமாக இப்போது எனக்கு மிகுந்த பச்சாதாபம் உண்டாகிறது. கிருஷ்ணா! அர்ஜுனனுடைய கையால் நான் கொல்லப்பட்டதைத் தாங்கள் காணப் போகிறீர்கள். அச்சமயம் இந்த யாகத்தின் புனர்சித்தி கர்மம் (யகத்திற்குப்பின் செய்யப்படுவது) நிறைவேறும். பாண்டவரான பீமசேனன் சிம்மநாதம் செய்தபடி துச்சாதனனின் இரத்தத்தைப் பருகப் போகிறார். அந்த சமயம் இந்த யாகத்தின் அத்யகர்மம் (சோமாபிஷேகம்) நிறைவேறும். பாஞ்சால ராஜ குமாரர்களான த்ருஷ்டத்யும்னனும், சிகண்டியும் துரோணாசாரியரையும், பீஷ்மரையும் கொன்று வீழ்த்தும் போது இந்த யக்ஞத்தின் அவசான காரியம் (இடையிடையே உண்டாகும் நிறுத்தம்) நிறைவேறும். பலசாலியான பீமன் துரியோதனனை வதம் செய்யப் போகிறார். அப்போது திருதராஷ்டிர புத்திரன் தொடங்கிய இந்த யாகம்

முடிந்து விடும். கேசவா! திருதராஷ்டிரனின் புதல்வர்களும், பேரர்களும் கொல்லப்பட்ட பின் அவர்களின் மனைவியர் காந்தாரியோடு சேர்ந்து அழுதவாறு நாய்களும், கழுகுகளும் நிரம்பிய போர்க்களத்தில் சஞ்சரிப்பார்கள். ஜனார்த்தனா! அதுவே இந்த யாகத்தின் அவப்ருத ஸ்னானமாகும்.

மதுகுதனா! உன்னுடைய இந்த அமைதியை நிலை நாட்டும் முயற்சியால் வித்தையில் சிறந்தவர்களும், வயதில் மூத்தவர்களும் வீணாக மரணத்தை அடையும் படி நேரக்கூடாது. மூன்று லோகங்களுக்கும் மிகப் புண்ணியமான தீர்த்தமாகிய குருக்ஷேத்திரத்தில் கூத்திரிய சமுதாயம், ஆயுதங்களால் அடிக்கப்பட்டு மரணமடையட்டும். தாங்களும் கூத்திரிய சமூகம் அனைத்தும் சொர்க்க லோகம் சென்று விடுமாறு தாங்கள் விரும்பிய முயற்சியைச் செய்யுங்கள். மலைகளும், நதிகளும் இருக்கும் வரை இந்தப் போரின் புகழும் நிலைத்திருக்கும். கூத்திரிய சமுதாய மன்னர்கள் இந்த மகாபாரத யுத்தத்தை என்றென்றும் வருணனை செய்வார்கள். கேசவா! நமக்குள் நடைபெற்ற இந்த ஆலோசனையை எப்போதும் ரகசியமாக வைத்திருந்து அர்ஜுனனை என்னோடு போர் புரிய அழைத்து வாருங்கள்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கர்ணன் கேட்டுக் கொண்டான். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யுத்தத்தை விரும்பி நடத்தும் நாடகத்தைத் கர்ணன் புரிந்து கொண்டான். அத்துடன் தனக்கும், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும் நடந்த உரையாடலை இரகசியமாக வைத்துக் கொள்ளவும் விரும்பினான்.

5.8. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனிடம் பாண்டவர்களின் வெற்றி உறுதி என்பதைத் தெரிவித்தார்

கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பேசலானார், “கர்ணா! நான் ராஜ்யத்தை அடையக் கூறிய உபாயத்தை நீ ஏற்கவில்லை. பாண்டவர்களின் வெற்றி நடந்தே தீர வேண்டும். அர்ஜுனனுடைய தடுக்க முடியாத ஹனுமத் கொடி வெற்றியை அறிவித்துப் பறந்து கொண்டிருக்கிறது. அர்ஜுனன் என்னைத் தன் தேரின் சாரதியாக்கிக் காண்டிபத்தின் நாணை இழுத்து டங்காரம் செய்து அஸ்திரங்களைப் பொழிவார். தர்மாத்மா யுதிஷ்டிரர் போரில் பகைவரின் சேனையை வருத்த உள்ளார். போரில் பீமசேனன் துச்சாதனுடைய ரத்தத்தைக் குடித்து மகிழ்ச்சியுடன் ஆடப் போகிறார். போரில் துரோணாசாரியர், பீஷ்மர், கிருபர், துரியோதனன் அனைவரும் அர்ஜுனனால் தடுத்து நிறுத்தப்படும் போது நீ செய்வதறியாது நிற்பாய். போர்க்களத்தில் நகுல-சகதேவர்கள் பகைவர்களின் சேனையைக் கலக்கப்போவதைப் பார்க்கப்போகிறாய். இச்சமயம் சத்திய, த்ரேதா, துவாபர யுகத்தின் உணர்வு இருக்காது. கலியுகம் மட்டுமே புலப்படும். கர்ணா! நீ இங்கிருந்து சென்று துரோணர், பீஷ்மர், கிருபர் ஆகியோரிடம்

நான் கூறுவதைச் சொல். இப்போது அழகிய, சுகம் தரும் மாதம் நடைபெறுகிறது. அதிக குளிரும், அதிக வெயிலும் இல்லாத காலம்; காடுகள் செழிப்புடன் இருக்கின்றன. பசுக்களுக்கான புற்கள் நிறைந்துள்ளது; வயல்களில் தானியங்கள் நிறைந்துள்ளன. இன்றில் இருந்து 7 வது நாள் அமாவாசை வரப்போகிறது; அன்று போர் தொடங்கப்படலாம். போருக்காக இங்கு வந்துள்ள மன்னர்கள் அனைவரும் தாங்கள் விரும்பியது நிறைவேறப் பெறுவார்கள். நான் அவர்களுக்கு மரணத்தையும், பின்னர் உத்தம கதியையும் அளிப்பேன் என்பதைக் கூறு” என்று தெரிவித்தார்.

5.9. கர்ணன் பாண்டவர்களின் வெற்றியையும், கௌரவர்களின் தோல்வியையும் அறிவிக்கும் சகுனங்களையும் தன் கனவையும் கூறுதல்

பகவான் கேசவனின் நன்மை தரும் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் மிகுந்த மதிப்புடன் பேசலானான். “மஹாபாஹோ! தாங்கள் அனைத்தையும் அறிந்திருந்தும் எதற்காக என்னை மோகத்தில் ஆழ்த்துகிறீர்கள்? ஆழ்த்த விரும்புகிறீர்கள்? இப்புவி முழுவதும் அழிவு நேரப்போகிறது. அதில் நான், சகுனி, துரியோதனன், துச்சாதனன் ஆகியோர் வெறும் நிமித்தம் மாத்திரமே ஆவோம். பெரும் போர் நடைபெறும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை; துரியோதனன் பக்கத்தினர் யமலோகம் செல்லப் போகின்றனர். மதுசூதனா! எனக்கு ஏராளமான அச்சமுட்டும் கனவுகள் தோன்றுகின்றன. பயங்கரமான அபசகுனங்களும், தோல்லைகளும் புலப்படுகின்றன.

இப்போது சனிக்கிரகம் ரோஹிணி நட்சத்திரத்தைப் பிடித்து உலக உயிர்களுக்கு அதிக துன்பத்தை அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ராஜ்யத்தில் மன்னரின் நண்பர்கள் அழிவை அறிவிக்கும் விதமாக செவ்வாய் ஜேஷ்டாவின் அருகில் இருந்து வக்கிர கதியை விரும்பி அனுஷ நட்சத்திரத்திற்கு வர விரும்புகிறார். மன்னர்களின் அழிவைக் குறிக்கும் வகையில் மஹாபாதம் என்னும் கிரகம் சித்திரை நட்சத்திரத்திற்குத் துன்பம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சந்திரனின் களங்கம் அழிந்து விட்டது போல் உள்ளது. ராஹு சூரியனுக்கு அருகில் சென்று கொண்டிருக்கிறது. வானில் இருந்து எரி நட்சத்திரங்கள் விழுந்து கொண்டு இருக்கின்றன. இடி இடிக்கும் ஒலி கேட்கிறது. பூமி அசைவது போல் காணப்படுகிறது. யானைகள் பரஸ்பரம் மோதிக்கொள்கின்றன. புரவிகள் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் பெருகுகின்றது. அவை புல்லையும், நீரையும் மகிழ்வுடன் ஏற்கவில்லை. கேசவா! குதிரைகள், யானைகள் மற்றும் மனிதர்கள் கூட சிறிதளவே உண்ணுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் வயிற்றில் இருந்து மலம் அதிகமாக வெளிப்படுகிறது. துரியோதனனின் சேனை முழுவதிலும் இது காணப்படுகின்றது. இச்சகுனங்கள் உயிர்களின் அழிவையும், தோல்வியையும் காட்டுவன என அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பாண்டவர்களின் வாகனங்கள் மகிழ்ச்சியோடு இருப்பதாகவும், மான்கள் அவற்றின் வலப்புறம் செல்வதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இது அவர்களின் வெற்றியின் அறிகுறியாகும். துரியோதனனுக்கு இடப்புறம் மான்கள் செல்லுகின்றன; சரீரம் தென்படாமல் பேசுவனின் குரலை மட்டும் அவன் கேட்கிறான். மயில், சுபசகுனம் அறிவிக்கும் சேவல், அன்னம், சகோரம், சாதகம் ஆகிய பறவைகள் பாண்டவர் பின் செல்கின்றன. கழுகு, கங்கம், பருந்து, கொக்கு, ஓநாய், அரக்கர், ஈக்கூட்டங்கள் அனைத்தும் கௌரவர்களின் பின்னே ஓடுகின்றன. துரியோதனனின் சேனைகளில் பேரிகைகள் முழக்கினாலும் ஒலி எழுப்புவதில்லை; பாண்டவர்களின் முரசுகள் முழங்காமலேயே ஒலிக்கின்றன.

மேகங்கள் வானிலிருந்து மாமிச ரத்த மழையைப் பொழிகின்றன. சூரியனை கருப்பு வட்டம் சூழ்ந்திருக்கிறது. சூரிய உதயம், அஸ்தமன சமயங்களில் பெண் நரி பயங்கரக் குரலில் அழுகிறது. ஒரு சிறகும், ஒரு கண்ணும், ஒரு காலும் உடைய பறவைகள் ஓலமிடுகின்றன. சந்தியா காலத்தில் கருப்பு கழுத்தும், சிவப்பான கால்களும் கொண்ட பயங்கரமான பறவைகள் எதிரில் வந்து விடுகின்றன. இவை அனைத்தும் துரியோதனனின் தோல்விக்கான அடையாளங்களாகும். துரியோதனன் பிராமணர்களை துவேஷிக்கிறான். பெரியவர்களிடமும், தன்னிடம் பக்தி கொண்ட பணியாட்களிடமும் கூட துரோகம் செய்கின்றான். இது அவனது தோல்விக்கான அடையாளமாகும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! கிழக்கு திசை சிவப்பாகவும், தென் திசை கருப்பாகவும், மேற்கு திசை மண் நிறத்திலும், வட திசை சங்கைப் போல் வெண்மையாகவும் காணப்படுகின்றன. துரியோதனனுக்கும் இவை பெரும் பயத்தை அறிவித்தபடி புலப்படுகின்றன.

மாதவா! நான் என் கனவில் யுதிஷ்டிரர் 1000 தூண்களுடைய மாளிகையின் மீது தன் சகோதர்களுடன் ஏறுவதைக் கண்டேன். அவர்கள் அனைவரும் வெண்ணிற ஆடை அணிந்து வெண்மையான தலைப் பாகை அணிந்துள்ளனர். அவர்களின் ஆசனமும் வெண்மையாகவே இருந்தது. கனவின் முடிவில் தங்களுடைய இந்த பூமி ரத்தத்தால் மாசடைந்து, குடல்களால் சுற்றப் பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். யுதிஷ்டிரர் வெண்மையான எலும்புக் குவியல்களின் மீது அமர்ந்து தங்கப் பாத்திரத்தில் நெய் கலந்த பாயாசத்தைப் பருகிக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஆகவே, மாதவா! தாங்கள் அளித்த பூமியை யுதிஷ்டிரரே ஆளப்போகிறார் என்பது நிச்சயம். பீமசேனன் உயரமான மலைமீது ஏறி இப்புவிையைத் துன்புறுத்துவதைக் கண்டேன். எனவே இப்போரில் கௌரவர் அனைவரையும் அவர் சம்ஹாரம் செய்யப்போகிறார் என்பதும் உறுதியே. தர்மம் இருக்கும் பக்கத்திற்கே வெற்றி உண்டாகும் என்பது எனக்கு புரியும்.

இதே போல் காண்டீபம் ஏந்திய அர்ஜுனன் தங்களுடன் வெள்ளை யானை மீது ஏறி பிரகாசித்தபடி வருவதையும் நான் கனவில் கண்டேன். ஆகவே கேசவா! நீங்கள் அனைவரும் இந்தப் போரில் துரியோதனன் முதலிய மன்னன் அனைவரையும் வதம் செய்யப் போகிறீர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. நகுல-சகதேவரும், சாத்தியகியும் வெண்மையான ஆடை, வெண்மையான மாலைகள் தரித்து வெண்கொற்றக் குடையுடன் காணப்பட்டனர். துரியோதனன் பக்கத்தில் அசுவத்தாமா, கிருபாசாரியார், யாதவரான கிருதவர்மா ஆகிய மூவர் மட்டுமே வெள்ளைத் தலைப்பாகையுடன் காணப்பட்டனர். பீஷ்மர், துரோணர், துரியோதனன், ஆகியோர் என்னுடன் ஓட்டகம் பூட்டப்பட்ட தேரில் ஏறித் தென்திசை நோக்கிச் செல்வதையும் நான் கனவில் கண்டேன். நானும், மற்ற மன்னர்களும், கூடித்திரிய சமுதாயம் அனைத்தும் காண்டீவத் தீயில் கருகிவிடப் போகிறோம் என்பதில் ஐயமில்லை” என்று கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தான் கண்ட கனவின் பலனையும், அபசகுனங்கள் அறிவிக்கும் செய்தியையும் தெரிவித்தான்.

அதனைக் கேட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “நிச்சயம் இப்புவிவின் அழிவு காலம் உண்டாகிவிட்டது. அதனாலேயே என் சொல்லை நீ ஏற்கவில்லை. அழிவு அருகில் வரும்போது அநியாயம் நியாயம் போலத் தோன்றுகிறது” என்றார். கர்ணன், பேரழிவை ஏற்படுத்தும் இப்பெரும் போரைக் கடந்து ஒருவேளை நாங்கள் உயிரோடு தப்பினால் தங்களை தரிசிப்போம் அல்லது இனி நாம் சுவர்க்கத்தில் சந்திப்போம் என்பது நிச்சயம்; இன்று போலவே அன்றும் மறுபடி தங்களுடன் என் சந்திப்பு நிகழும் என்று சொல்லிப் பகவானை வணங்கி ஆரத் தழுவிக் கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தேரில் இருந்து இறங்கித் தனது தேரில் ஏறி ஹஸ்தினாபுரம் திரும்பினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்தியகியோடு உபபல்லவ்யம் நோக்கி விரைந்தார்.

5.10. கங்கைக் கரையில் குந்தி கர்ணனைச் சந்தித்துப் பாண்டவர்களோடு சேருமாறு கூறுதல்; சூரிய பகவானின் வாக்குத் தோன்றுதல்

இச்சமயம் குந்தி போர் தவிர்க்க முடியாதது என்பதை உணர்ந்தாள். தன் மகன் கர்ணன் மற்றும் புதல்வர்கள் பாண்டவர்கள் எதிரெதிரே நின்று போர் புரிய இருப்பதை நினைத்து மனம் கலங்கினாள். இதனை எவ்விதம் தவிர்ப்பது என்று மிகுந்த யோசனையில் ஈடுபட்டாள். பின் கர்ணனைச் சந்தித்து அவன் பிறப்பின் இரகசியத்தைக் கூறுவது என முடிவெடுத்தாள். கர்ணனைச் சந்திக்கப் புறப்பட்டாள். கங்கைக் கரையில் வேத மந்திரங்களை உச்சரித்தவாறு ஜபத்தில் ஈடுபட்டிருந்த கர்ணனின் பின்னால் அவன் ஜபம் முடிக்கும் வரை காத்திருந்தாள். ஜபத்தினை முடித்த கர்ணன் பின்புறம் திரும்பிக் குந்தியைக் கண்டான். அவள் பாதங்களைப் பணிந்தான். தான்

தேரோட்டி அதிரதன்-ராதையின் மகன் கர்ணன் என அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டான். தான் குந்திக்கு என்ன சேவை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டான். குந்தி கூறலானாள், “கர்ணா! நீ ராதாவின் மகனல்ல. குந்தியாகிய எனது புதல்வன். குந்தி போஜ மன்னரான எனது தந்தையின் மாளிகையில் என் கன்னிப் பருவத்தில் பிறந்தவன். உலகத்திற்கு ஒளியும் வெப்பமும் அளிக்கும் சூரியபகவானே உன்னை என் கர்ப்பத்திலிருந்து தோற்றுவித்தார். நீ பிறந்த போது கவச குண்டலத்துடன் சோபையுற்றாய். உன் சகோதர்களுடன் அறிமுகம் இன்றித் திருதராஷ்டிர புதல்வர்களுக்குச் சேவை செய்து கொண்டிருக்கிறாய். இது உனக்குச் சிறிதும் தகுதியானதல்ல. தந்தை, தாய் இவர்களைத் திருப்தி செய்வதே மனிதர்க்குரிய தர்மம் என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது. அர்ஜுனன் தன் வீரத்தால் முன்பு சம்பாதித்ததும், துஷ்டர்கள் பேராசையால் அபகரித்ததுமான யுதிஷ்டிரரின் ராஜ்ய லக்ஷ்மியை திருதராஷ்டிர புதல்வர்களிடமிருந்து பிடுங்கி உன் சகோதர்களுடன் அதனை அனுபவி. கர்ண-அர்ஜுனன் சேர்க்கையைக் கௌரவர்கள் பார்க்கட்டும். இதனைக்கண்டு துஷ்டர்கள் தலைகுனியட்டும். கர்ணன்-அர்ஜுனன் இருவரும் சேர்ந்து பலராம-கிருஷ்ணரைப் போலப் பலசாலிகளாகத் திகழுங்கள். பிரம்மா தேவகணங்கள் சூழப் பெரும் யாக வேதி மேல் திகழ்வது போல் நீயும் உன் சகோதரர்கள் சூழத் திகழ்வாய். எல்லா நற்குணங்களும் பொருந்திய பெருவீரனான நீ தேரோட்டி மகன் என்று அழைக்கப்படக் கூடாது” என்று குந்தி கர்ணனிடம் கூறினாள். இச்சமயம் சூரிய மண்டலத்தில் இருந்து சூரியன் கூறிய வாக்கும் தோன்றியது. “மனிதரில் சிறந்த கர்ணா! குந்தி சத்தியத்தையே கூறுகிறாள்; நீ தாயின் ஆணையை நிறைவேற்று; அதனால் உனக்கு நன்மை உண்டாகும்” என்ற அந்த வாக்கினையும் கர்ணன் கேட்டான்.

5.11. குந்தி தேவிக்குக் கர்ணன் அளித்த பதில்

தாயான குந்தியும், தந்தையான சூரியனும் கூறியும் கர்ணனின் அறிவு கலங்கவில்லை. கர்ணன் குந்தியிடம் கூறலானான், “ராஜபுத்ரி! நீ கூறியவற்றில் எனக்கு சிரத்தை ஏற்படவில்லை. உன் ஆணையை நிறைவேற்றுவது எனக்கு தர்மத்தின் வழியாகத் தெரியவில்லை. நீ எனக்குப் பெரும் கொடுமை செய்தாய்; நீரில் எறிந்தாய்; அது உன் புகழையும் கீர்த்தியையும் அழித்துவிட்டது. நான் கூடித்திரிய குலத்தில் தோன்றியிருந்தாலும் உன்னால் கூடித்திரியனுக்கு உரிய சம்ஸ்காரங்களில் இருந்து வஞ்சிக்கப்பட்டு விட்டேன். ஒரு பகைவன் கூட எனக்கு இதைவிடப் பெரிய கஷ்டத்தையும், தீமையும் ஆன காரியத்தைச் செய்ய முடியாது. எனக்காக ஏதேனும் செய்யும் வாய்ப்பு இருந்தபோது நீ கருணை காட்டவில்லை. இப்போது கூடித்திரியனுக்குரிய சம்ஸ்காரத்திற்கான காலம் கடந்துவிட்ட பின் நீ என்னை

கூத்திரிய தர்மத்தை நோக்கித் தூண்டுவிக்கிறாய். முன்பு நீ தாயாக இருந்து என் நன்மைக்கான செயல் எதையும் செய்யவில்லை. இன்று உன் நன்மையை மட்டும் விரும்பி எனக்கு என் கடமையைப் பற்றி உபதேசம் செய்கிறாய். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு சேர்ந்துள்ள அர்ஜுனனிடம் இன்று எந்த வீரன் பயப்படவில்லை? இப்போது நான் பாண்டவர்களுடன் சேர்த்தால் என்னைப் பயந்தவன் என்று எவன் கருதமாட்டான்?

இன்றைக்கு முன் நான் பாண்டவர்களின் சகோதரன் என்பதை யாரும் அறிய மாட்டார்கள். போரின் சமயத்தில் இந்த உண்மை சொல்லப்படுகிறது. இந்நேரம் பண்டவர்களோடு நான் சேர்ந்தால் கூத்திரிய சமுதாயம் என்னை என்னவென்று கூறும்? திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்கள் எனக்கு கௌரவத்தையும், சுகத்தையும், நான் விரும்பியவற்றையும் அளித்துள்ளார்கள். என்னையே படகாக்கி போர் என்னும் கடலைக் கடக்க விரும்புகிறார்கள். ஆபத்துக் காலத்தில் நான் எவ்வாறு அவர்களைக் கைவிடுவேன்? துரியோதனனைச் சார்ந்து வாழ்க்கை நடத்துபவர்களுக்கு பதில் உபகாரம் செய்ய வாய்ப்புக் கிட்டியுள்ளது. இச்சமயம் நான் என் உயிரைக் காத்துக்கொள்ளாமல் அவர்களுடைய கடனில் இருந்து விடுபடவேண்டும். நன்றியற்றவனுக்கு இவ்வுலகிலும், பரலோகத்திலும் சுகம் கிட்டாது.

ஆனால் நீ என்னைத் தேடிவந்த கஷ்டத்தையும் நான் வீணாக்க மாட்டேன். அர்ஜுனனைத்தவிர உன்னுடைய மற்ற நான்கு புதல்வர்களையும் போரில் கொல்லும் வாய்ப்பு கிட்டினாலும் அதனைச் செய்யமாட்டேன். என் போர் அர்ஜுனனோடுதான் நடக்கும். போரில் அர்ஜுனனைக் கொன்றால் எனக்குப் போரின் பலன் கிடைத்து விடும். அல்லது நான் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டுப் புகழ் பெறுவேன். அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டால் கர்ணனோடும், நான் கொல்லப்பட்டால் அர்ஜுனனோடும் எப்போதும் உனக்கு ஐந்து புதல்வர்கள் இருப்பார்கள்” என்று கூறினான். அதைக் கேட்ட குந்தி கர்ணனை இதயத்தோடு அணைத்துக் கொண்டு துயரத்தால் நடுங்கியபடி கூறினாள். “கர்ணா! தெய்வம் மிகவும் பலசாலி. நீ கூறுவது போலவே ஆகட்டும். நீ உன் நான்கு சகோதரர்களுக்கு அபயமளித்துள்ளாய். அதில் நீ உறுதியாக இரு. உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும்” என்றாள். கர்ணனும் அவள் பேச்சை ஏற்றுக்கொண்டான். பின் அவ்விருவரும் தனித்தனியே தம் இடம் திரும்பினர்.

5.12. தொடர் நிகழ்வுகள்; ஹஸ்தினா புர சம்பவங்கள்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சென்ற பிறகு ஹஸ்தினா புரத்தில் போருக்கான ஏற்பாடுகள் விரைவாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. துரியோதனன் கர்ணன் முதலியோரிடம் சேனைகளைக் குருகூத்திரத்தில் சேர்த்து முகாம் அமைக்க

ஆணையிட்டான். அவ்வாறே சேனைகள் குருகூஷத்திரத்தை அடைந்தன. தகுதியான சமதளத்தில் கூடாரங்களின் நகரம் உருவாக்கப்பட்டது. உணவு, விறகு, ஆயுதங்கள் முதலிய அனைத்துப் பொருட்களும் சேகரிக்கப்பட்டன. துரியோதனன் பீஷ்மரைத் தலைமைச் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்வித்தான். சகுனியின் மகன் உலூகனைப் பாண்டவர்களிடம் தூதனாக அனுப்பினான். உலூகனும் பாண்டவர்களிடம் சென்று துரியோதனனின் செய்தியைத் தெரிவித்து பாண்டவர்களின் பதிலுரையைக் கேட்டுவந்து துரியோதனனிடம் கூறினான். இச்சமயம் துரியோதனன் மன்னர்கள் முன்னிலையில் பீஷ்மரிடம் தாங்கள் தரப்பு ரதி, அதிரதிகளையும், பாண்டவர்கள் தரப்பு ரதி, அதிரதிகளையும் பற்றிய விவரங்களை விவரிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டான். பீஷ்மரும் அவ்வாறே கூறினார்.

5.13. பீஷ்மர் கர்ணனை அர்த்த ரதி எனல்; கர்ணன் பீஷ்மர் வாக்குவாதம்

துரியோதனன் தரப்பு சேனாதிபதிகளையும், மன்னர்களையும் ரதி, அதிரதிகள் என அவர்களின் வீரத்தைப் பாராட்டி உரைத்த பீஷ்மர் கர்ணனை அர்த்த ரதி என்று வருணித்தார். கர்ணன் தன் கவச குண்டலங்களை இழந்ததாலும், பரசராமரின் சாபத்தினாலும் வெற்றிக்குச் சாதனமானவற்றைக் கர்ணன் இழந்து விட்டதே அதற்குக் காரணம் என்றும் கூறினார். இதைக் கேட்ட கர்ணன் மிகுந்த கோபம் கொண்டான். தன் சொற்களாகிய சவுக்கால் பீஷ்மரைத் துன்புறுத்தலானான். “பிதாமகரே! நான் உனக்குக் குற்றம் ஏதும் செய்யவில்லை. ஆனாலும் நீ என் மீது துவேஷம் வைக்கிறாய். ஒவ்வொரு அடியிலும் உன் சொல் அம்புகளால் நீ விரும்பியவாறு என்னைக் காயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறாய். துரியோதனனுக்காக நான் அனைத்தையும் பேசாமல் சகித்துக் கொள்ளுகிறேன். நீ என்னை அர்த்த ரதி என்றாய். உன் பேச்சைக் கேட்கும் உலகத்தினரும் என்னை அவ்வாறே நினைப்பர்.

நீ கௌரவர்களுக்கு எப்போதும் தீமையைச் செய்கிறாய். ஆனால் துரியோதனன் இந்த விஷயத்தை அறியவில்லை. போருக்கான இந்த சயத்தில் பரஸ்பர கலகத்தைச் செய்ய விரும்புகிறாய். கௌரவா! வயதாகிவிட்டதாலோ, செல்வம் பெற்றதாலோ, எண்ணற்ற சகோதரர்கள் இருப்பதாலோ யாரும் மகாரதியாக எண்ணப்படமாட்டான். கூஷத்திரிய ஜாதியில் பலமுள்ளவனே மஹாரதியாவான். நீ உன் விருப்பு வெறுப்பின் படி ரதி, அதிரதிகளைப் பகுத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். துரியோதனா! நன்றாக யோசித்துப்பார். இந்த பீஷ்மர் தீய எண்ணத்தால் களங்கமுற்று உனக்குத் தீமை செய்து கொண்டிருக்கிறார். இப்போதே இவரைத் துறந்து விடு. சேனையில் ஒரு முறை கலகம் உண்டாகிவிட்டால் மறுபடி அதில்

ஒற்றுமை உண்டாவது கடினமாகும். நம்முடைய உற்சாகமும் தேஜஸும் பீஷ்மரால் கொல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ரகசிய ஆலோசனையில் நல்ல விஷயங்களைக் கூறுவதை விட்டு பீஷ்மர் கலகத்தை விரும்புகிறார். இவர் தனியாகவே உலகோடு போட்டியிடுகிறார். வேறு யாரையும் வீரன் என்றே கருதுவதில்லை. நான் தனியாகவே பாண்டவ சேனையைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும். பாண்டவ சேனையைப் போரில் தனியாகவே அழிக்கப் போகிறேன். ஆனால் வெற்றியின் புகழ் அனைத்தும் சேனாதிபதியாக்கப்பட்ட பீஷ்மருக்குக் கிடைத்துவிடும். ஆகவே பீஷ்மர் உயிரோடு இருக்கும்வரை போர் புரிய மாட்டேன். ஆனால் பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டபின் மகாரதிகள் அனைவரையும் எதிர்ப்பேன்” எனக் கூறினான்.

கர்ணனின் பேச்சினைக் கேட்ட பீஷ்மர் தனது வீரச்செயல்களை எடுத்துக் கூறினார். அர்ஜுனனோடு கர்ணனைப் போரிடுமாறு கூறினார். இவ்விருவரின் பரஸ்பர வாக்குவாதத்தைக் கேட்ட துரியோதனன் இவ்விருவரையும் சமாதானப்படுத்தினான்.

6. பீஷ்ம பருவம்

6.1. போர்முனையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கர்ணன் உரையாடல்

குருகேஷத்திரப் போர் முனையில் படைகள் அணிவகுத்துச் சங்கநாதம் செய்து போருக்கு ஆயுத்தமான வேளையில் யுதிஷ்டிரர் தன் கவசம் , ஆயுதங்களை விடுத்து துரியோதனன் சேனையிடம் சென்றார். பிதாமகர் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், சல்லியன் இவர்களைத் தனித்தனியாக வணங்கி வலம் வந்து அவர்களின் ஆசிகளையும் வரத்தையும் பெற்று வந்தார். இதே சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ராதேயனிடம் வந்து கூறலானார், “கர்ணா! நீ பீஷ்மரிடம் துவேஷம் கொண்டு போரிடப் போவதில்லை என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். ராதேயா! அந்த நிலையில் பீஷ்மர் கொல்லப்படாத வரை எங்கள் தரப்பை ஏற்றுக்கொள். பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டபிறகு நீ சரியென்று கருதினால், போரில் மறுபடி துரியோதனனுடைய உதவிக்குச் சென்று விடு” என்றார். கர்ணன் அவருக்கு மறுமொழி கூறினான், “கேசவா! நான் துரியோதனனுடைய நன்மையை விரும்புகிறவன் என்பதைத் தாங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நான் அவனுக்காக என் உயிரையும் தியாகம் செய்பவன்; ஆகவே நான் அவனுக்குப் பிடிக்காததை ஒரு போதும் செய்யமாட்டேன்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அழைப்பினை நிராகரித்து விட்டான்.

6.2. போரின் எட்டாம் நாள் இரவு துரியோதனன் ஆலோசனை; கர்ணன் காட்டியவழி

போர் தொடங்கி நடைபெற்றது. கர்ணன் தான் பீஷ்மரிடம் சபதமிட்டவாறு போரில் கலந்து கொள்ளவில்லை. போரில் துரியோதனன் சகோதரர்களும், சகுனியின் சகோதரர்களும் கொல்லப்படுகின்றனர். துயரமடைந்த துரியோதனன் பாண்டவர்களை எவ்வாறு வெல்வது என்று சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் ஆகியோருடன் இரகசிய ஆலோசனை மேற்கொண்டான். பீஷ்மர், கிருபர், துரோணர், சல்யன், பூரிச்ரவா ஆகியோர் பாண்டவர்களிடம் அன்பு கொண்டு அவர்களுடன் கடும்போரைத் தவிர்க்கிறார்கள். என்னுடைய சேனை அழிக்கப்படுகிறது. கர்ணன் போரில் இருந்து விலகி இருப்பதாலேயே இத்தகைய தோல்வி ஏற்படுகிறது. இந்நிலையில் நான் எவ்வாறு போர் புரிவேன்” என்றான். துரியோதனனுடைய துயரம் மிகுந்த சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் கூறினான், “பாரதா! துயரப்படாதே. நான் நீ விரும்பியதைச் செய்வேன். ஆனால் பீஷ்மர் விரைவில் போரில் இருந்து விலக வேண்டும். பீஷ்மர் போரில் ஆயுதங்களைப் போட்டுவிட்டு முற்றிலும் போரில் இருந்து விலகியபின் நான் பீஷ்மர் பார்க்கும்போதே , சோமகர்களுடன் குந்தி புதல்வர்கள் அனைவரையும்

கொன்று விடுவேன். பீஷ்மர் எப்போதும் பாண்டவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டுகிறார் போரில் அபிமானம் கொண்டவர் என்றாலும் , பாண்டவர்கள் மீது அன்பு கொண்டிருப்பதால் அவர்களை எவ்வாறு போரில் வெல்லுவார்? பாரதா! நீ விரைவில் இங்கிருந்து பீஷ்மருடைய கூடாரத்திற்குச் சென்று அவரைச் சமாதானம் செய்து அவரை ஆயுதங்களைக் கீழே வைக்கும் படி செய். பீஷ்மர் ஆயுதங்களைப் போட்டதும் நான் பாண்டவர்களை அவர்களுடைய நண்பர்களுடனும், உறவினர்களுடனும் கொன்றுவிடுவேன்' என்று ஆலோசனை கூறினான். துரியோதனனும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டு பீஷ்மரை நாடிச் சென்றான். பீஷ்மர் போரிலிருந்து விலக விரும்பவில்லை. போர்க்களத்தில் வீழ்த்தப்பட விரும்பினார்.

6.3. பத்தாம் நாள் போரின் முடிவில் வீழ்த்தப்பட்ட பீஷ்மரிடம் கர்ணன் வருதல்

கர்ணன் பீஷ்மரிடம் சபதமிட்டவாறு அவர் போர்க்களத்தில் இருந்த வரை போரிட வரவில்லை. பத்தாம் நாள் போரில் பீஷ்மர் அர்ஜுனனின் அம்புகளால் வீழ்த்தப்பட்டு அம்புப் படுக்கையில் உத்தராயனத்தை எதிர் நோக்கி உயிர் தரித்துப் படுத்திருந்தார். பீஷ்மருக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்து முடித்த மன்னர்கள் அனைவரும் அவரிடம் விடைபெற்றுத் தத்தம் இடம் சென்று விட்டனர். பீஷ்மர் வீழ்த்தப்பட்டார் என்ற செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட கர்ணன் மனத்தில் பயம் கொண்டான். மிக விரைவாக அவரிடம் வந்தான். கார்த்திகேயன் பிறந்த போது நாணல் படுக்கையில் தூங்கியது போல, மகாத்மா பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். பீஷ்மரின் கண்கள் மூடியிருந்தன. அவரைக் கண்ட கர்ணனின் கண்களில் கண்ணீர் தளும்பியது. பீஷ்மரிடம், “மகாபாஹு! குருசிரேஷ்டா! தங்களின் கண்களில் எப்போதும் உறுத்திவந்தவனும், தங்களால் எப்போதும் தோஷப்பார்வையுடன் பார்க்கப்பட்டவனுமான ராதாவின் மகன் கர்ணன் வந்துள்ளேன்” என்றான்.

6.4. பீஷ்மர் கர்ணனிடம் அன்புடன் கூறுதல்

பீஷ்மர் மெதுவாகக் கண்களைத் திறந்து பார்த்தார். அருகில் இருந்த காவலர்களைத் தூரத்தில் விலக்கினார். தன்னுடைய ஒரு கையால் தந்தை மகனை அரவணைப்பது போல் கர்ணனை அணைத்துக் கொண்டார். பிறகு கர்ணனிடம் பேசலானார், “வா! வா! கர்ணா! நீ எப்போதும் என்னுடன் போட்டியிட்டு வந்துள்ளாய். இன்று ஒருக்கால் நீ என்னைக் காண வராவிடில் உனக்கு நன்மை உண்டாயிருக்காது. மகனே! நீ ராதாவின் மகனல்ல; குந்தியின் புதல்வன்; உன்னுடைய தந்தை அதிரதனல்ல. நீ சூரியனின் குமாரன். நான் நாரதரிடமிருந்தும் வியாசரின் மூலமாகவும் உன் பிறப்பின்

ரகசியத்தை அறிந்துள்ளேன். நான் அறிந்தது அனைத்தும் ஐயமின்றிச் சத்தியமானதாகும்.

கர்ணா! உன் மீது சத்தியமாக எனக்குத் துவேஷம் கிடையாது. வீரனே! நான் உன்னுடைய உற்சாகத்தையும் வீரத்தையும் அழிப்பதற்காகவே உன்னிடம் அவ்வப்போது கடுமையான சொற்களைப் பேசி வந்துள்ளேன். கர்ணா! நீ துரியோதனின் தூண்டுதலால் காரணமின்றிப் பலமுறை பாண்டவர்களை அவமதித்துள்ளாய். உன்னுடைய பிறவி அதர்மமானது. (குந்தி கன்னியாகவே கர்ணனைப் பெற்றது) அதனாலேயே நீ நீச புருஷர்களின் தொடர்பால் நற்குணமுடைய பாண்டவர்களிடம் துவேஷம் கொள்ள நேர்ந்தது. உன்னுடைய சிறந்த பராக்கிரமத்தையும், தானத்தின் சிறப்பையும், பிராமண பக்தியையும், நான் அறிவேன். தேவனுக்கு நிகரான வீரனே! மனிதர்களில் உனக்குச் சமமானவர்கள் யாரும் கிடையாது. நான் என் குலத்தில் பகை உண்டாகும் பயத்தாலேயே உன்னைக் கடுமையான சொற்களால் பேசியுள்ளேன். அம்பு விடுவதிலும், திவ்யாஸ்திரங்களைக் குறிவைப்பதிலும், அஸ்திர பலத்திலும், சுறுசுறுப்பிலும், நீ அர்ஜுனுக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கும் சமமானவன்.

நீ துரியோதனனுக்காகக் காசிராஜனின் கன்னிகையை வில்லின் உதவியோடு தனியாகவே மன்னர் அனைவரையும் வென்று அழைத்து வந்தாய். பலமுடைய, வெல்ல முடியாத ஜராசந்தனும் உனக்கு நிகராக முடியாது. நீ பிராமண பக்தன். தைரியத்தோடு போரிடுபவன். தேவ குமாரர்களைப் போலப் போர்க்களத்தில் காணப்படுகிறாய். நான் உன்னிடம் கோபம் கொண்டது இப்போது விலகிவிட்டது. விதியின் அமைப்பை எதனாலும் விலக்க முடியாது. வீர பாண்டவர்கள் உன் உடன்பிறந்த சகோதரர்களாவர். மகாபாஹு! நீ எனக்கு விருப்பமானதைச் செய்ய விரும்பினால் நீ உன் சகோதரர்களோடு சேர்ந்து விடு. சூரிய நந்தனா! என் மரணத்தின் மூலம் இந்தப் பகைத் தீ அணைந்துவிட்டும். புவியின் மன்னர்கள் அனைவரும் இனி, துக்கமும் சோகமும் அற்றவர்களாய்ப் பயமின்றி வாழட்டும்” என்று பீஷ்மர் கர்ணனிடம் கூறினார். கர்ணனைப் பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து வாழுமாறும் அதுவே தன்னுடைய விருப்பம் என்பதையும் தெரிவித்தார்.

6.5. கர்ணன் பீஷ்மருக்கு அளித்த பதில்

பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் அவருக்குப் பதிலுரைத்தான். “மகாபாஹு! பீஷ்மா! தாங்கள் கூறுவது அனைத்தும் சரியே. அவற்றை நானும் அறிவேன். உண்மையில் நான் குந்தியின் புதல்வன். தேரோட்டியின் மகனல்ல; ஆனால் குந்திமாதா என்னை நீரில் அடித்துச் செல்லுமாறு விட்டு

விட்டார். தேரோட்டி என்னை வளர்த்துக் காப்பாற்றியுள்ளார். நான் துரியோதனனுடன் நட்பு கொண்டு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறேன். துரியோதனனிடத்தில் அனுமையை கடுமையான காரியங்களை நிறைவேற்றுவதாகச் சபதம் செய்துள்ளேன். துரியோதனனுடைய ஐஸ்வர்யத்தை அனுபவித்து விட்டு நான் அதைப் பலனற்றதாகச் செய்ய முடியாது. வாச தேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் உதவிக்காகச் சபதம் இட்டிருப்பது போல், என்னுடைய செல்வம், சரீரம், மனைவி, மக்கள், புகழ் அனைத்தும் துரியோதனனுக்காகத் தியாகம் செய்யப்பட்டவை.

குருநந்தனா! இந்த கூத்திரிய ஜாதி வியாதிகளின் வேட்டைப் பொருளாகி இறக்கக் கூடாது என்பதற்காகவே நான் துரியோதனனை ஆதரித்து, பாண்டவர்களின் கோபத்தை எப்போதும் அதிகரித்து வந்துள்ளேன். இந்தப் போர் நடந்தே தீர வேண்டியதாகும். இதை யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. தெய்வத்தின் சக்தியைப் புருஷார்த்தத்தின் மூலம் யார் அழிக்க முடியும்? பிதாமகரே! பூமண்டலத்தின் அழிவை அறிவிக்கும் நிமித்தங்களைத் தாங்களும் பார்த்தீர்கள். தாங்கள் கௌரவ சபையில் அவற்றைத் தெரிவித்தும் பேசினீர்கள். பாண்டவர்களையும், பகவான் வாசதேவரையும் நான் எல்லா வகையிலும் அறிவேன். அவர்கள் மற்றவர்களால் வெல்ல முடியாதவர்கள் என்றாலும் நான் அவர்களோடு போர் புரிய விரும்புகிறேன். நான் பாண்டவர்களை வென்று விடுவேன் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை.

பாண்டவர்களுடன் எங்களுடைய பகை மிகவும் அதிகமாகிவிட்டது. இனி இதை விலக்க முடியாது. நான் என்னுடைய தர்மத்தின்படி அர்ஜுனனோடு மகிழ்ச்சியோடு போரிடுவேன். நான் போருக்காகத் தீர்மானித்து விட்டேன். உங்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றுப் போரிடவே நான் விரும்புகிறேன். தாங்கள் எனக்குப் போரிட அனுமதி அளிக்க வேண்டும். நான் கோபத்தின் வேகத்தினாலோ, சபலத்தினாலோ, உங்களிடம் பேசிய கடுமையான சொற்களையும், உங்களுக்கு எதிராக நடந்திருந்ததையும் தாங்கள் தயவு செய்து மன்னித்து விடவேண்டும்” என்று கர்ணன் கூறினான். துரியோதனனை விட்டு தான் வர முடியாது என்று பீஷ்மருக்குத் தெளிவாகத் தெரிவித்தான்.

6.6. கர்ணனுக்கு பீஷ்மர் மீண்டும் கூறியது

பீஷ்மர் கர்ணனிடம், “இந்த விரோதத்தை நீ விட முடியாது என்றால் நான் உனக்கு அனுமதி அளிக்கிறேன். நீ சொர்க்கத்தை அடையும் விருப்பத்துடன் போர் செய். தீனத் தன்மையையும் கோபத்தையும் விட்டு விட்டு உன் சக்திக்கும், உற்சாகத்திற்கும் ஏற்ப நல்லோர்களின் நடத்தையுடன்

போரிடு. கர்ணா! நான் உனக்குப் போருக்கான அனுமதியை அளிக்கிறேன். நீ விரும்புவதை அடைவாய். தனஞ்ஜயன் கையால் கொல்லப்பட்டதும் நீ கூடித்திரிய தர்மத்தைக் கடைப் பிடிப்பதால் கிடைக்கும் லோகங்களைப் பெற்று விடுவாய். கூடித்திரியனுக்கு தர்மத்திற்கு அனுகூலமான போரைக் காட்டிலும் சிறந்த நன்மையளிக்க கூடியது வேறு எதுவும் கிடையாது. கர்ணா! நான் உன்னிடம் சத்தியமாகக் கூறுகிறேன். நான் கௌரவ, பாண்டவர்களிடையே அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்காக நீண்ட காலமாகப் பெரும் முயற்சி செய்தேன். ஆனால் என் காரியம் கை கூடவில்லை” என்று கூறினார். பீஷ்மரிடம் போரிடுவதற்கான அனுமதியைப் பெற்ற ராதேயன் கர்ணன் அவரை வணங்கி, அவருடைய அனுமதியுடன் துரியோதனனிடம் சென்றான்.

7. துரோண பருவம்

7.1. பீஷ்மர் வீழ்ந்தபின் கௌரவ சேனையின் நிலை

பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் படுத்துவிட்டார். மீண்டும் போருக்கு புறப்பட்ட கௌரவ சேனை சேனாதிபதியின்றிக் கலங்கியது. கர்ணனே இச்சமயம் தங்களைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று எண்ணிக் கர்ணா! கர்ணா! என்று அழைத்தது. அனைவரும் துரியோதனனிடம் விரைந்து கர்ணனைப் போருக்கு அழைக்குமாறு கூறினர். பீஷ்மர் கூத்திரியர்களுக்கு இடையில் அதிரதிகளுக்குள் சிறந்த, இரண்டு ரதிகளுக்குச் சமமானவனான கர்ணனை அர்த்த ரதி என்று கூறினார். போர்புரியும் உற்சாகத்தோடு இருந்த கர்ணன் பீஷ்மரின் சொற்களால் கோபம் கொண்டான். பீஷ்மர் உயிருடன் இருக்கும்வரை தான் போர் புரிய மாட்டேன் எனச் சபதமிட்டான். பீஷ்மர் அந்தப் போரில் பாண்டவர்களைக் கொன்று விட்டால் தான் துரியோதனனின் அனுமதியுடன் காட்டிற்குச் சென்று விடுவதாகவும் கூறியிருந்தான். பீஷ்மர் பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டுவிட்டால் தானே அவர்களைக் கொன்று விடுவேன் என்றும் உறுதியுடன் தெரிவித்திருந்தான். எனவே கௌரவ சேனையினர் பீஷ்மர் இல்லாத நிலையில் கர்ணனே கௌரவ சேனையைக் காப்பாற்றக் கூடியவன் என்று தீர்மானித்து அவனைப் போருக்கு அழைக்கலாயினர்.

7.2. கர்ணன் போருக்குப் புறப்பட நினைப்பது; துரியோதனனிடம் விரைதல்

பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதும் கௌரவ சேனை பெருங்கடலில் உடைந்த படகைப் போல் ஆபத்தில் சிக்கியுள்ளதைக் கர்ணன் அறிந்து கொண்டான். கௌரவ சேனையைக் காப்பாற்ற விரைவில் துரியோதனனிடம் சென்றான். அவனிடம், “செய்ந்நன்றி மறவாதவரும், பிரதி உபகாரம் செய்பவரும், நற்குணங்கள் நிரம்பியவரும், வீர சிரோமணியும் ஆன பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டார் என்றால் அனைவருமே கொல்லப்பட்டதாகக் கருதுகிறேன். மரணத்தை வென்ற பீஷ்மரே கொல்லப்பட்டார் என்றால் உயிர் வாழ்வதைப் பற்றி நாம் எப்படி நம்பிக்கை கொள்ள முடியும்? அவரில்லாததால் நீங்கள் அனைவரும் செல்வம், புதல்வர், பூமி, ராஜ்யம், சேனை ஆகிய அனைத்திற்காகவும் துயரப்பட வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது” என்று கூறினான். கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்டுத் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும், மற்ற மன்னர்களும், வீரர்களும் துயரத்தோடு கண்ணீர் பெருக்கினர்.

7.3. கர்ணன் கௌரவர்களிடம் பாண்டவர்களின் வீரத்தைப் புகழ்ந்துரைத்தல்:

கர்ணன் கௌரவ சேனையை உற்சாகப் படுத்தியவாறு மேலும் கூறலானார்; “போர்க்களத்தில் உங்களைப் போன்ற சூர வீரர்கள் இருக்கும்போது மலை போல அசைக்க முடியாத பீஷ்மர் எவ்வாறு வீழ்த்தப்பட்டார்? இது சூரியன் வானத்தில் இருந்து பூமியில் விழுந்ததைப் போன்றது. இன்று கௌரவ சேனையின் பிரதான சேனாபதி வீழ்த்தப்பட்டதால் அனாதையாக ஆகிவிட்டது. போர்க்களத்தில் பீஷ்மரைப் போல கௌரவ சேனையைக் காப்பாற்றும் பாரத்தை என் மீது ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நான் பாண்டவர்களை யமலோகத்திற்கு அனுப்புவேன்; அல்லது வீரமரணம் அடைவேன். யுதிஷ்டிரர் தைரியமும், அறிவும், சக்தியும், சத்வ குணமும் நிறைந்தவர். பீமசேனன் நூற்றுக் கணக்கான யானைகளுக்குச் சமமானவன். அர்ஜுனன் இந்திரனின் புதல்வன். யமராஜனைப் போன்ற நகுல-சகதேவர்களும், சாத்தியகியும், தேவகி மைந்தனும் இருக்கும் சேனையில் கோழையான ஒருவன் பிரவேசித்து உயிருடன் மீள முடியாது. இதை யோசித்துப் பகைவர்களைத் தடுக்க நான் உறுதியான தீர்மானம் செய்துள்ளேன்” என்று கூறினான்.

7.4. கர்ணன் போருக்கு ஆயத்தமாதல்

இவ்வாறு கௌரவ சேனையைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு தனக்கு இருக்கிறது என்று கூறிய கர்ணன் தன் சாரதியை அழைத்தான். “என் உடலில் அழகிய தங்கக் கவசங்களையும், தலைக்குரிய கவசத்தையும் அணிவியுங்கள். அக்னியையும் விஷமுள்ள பாம்புகளையும் போன்ற அச்சம்தரும் பாணங்களைக் கொண்டு வாருங்கள். பாணங்கள் நிரம்பிய 16 தூணிர்களை என் தேரில் வையுங்கள். அவற்றுடன் எராளமான கத்திகளும், சக்தி ஆயுதங்களும், கதைகளும், சங்கமும் தேரில் நிரப்பப்பட்டும். சூத புத்திரா! விரைந்து செல்லும் சிறந்த செழிப்பான குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரினை விரைவில் கொண்டு வா. போர் யாத்திரைக்கு அவசியமான பொருட்களை ஏற்பாடு செய். தயிர் நிறைந்த தங்கப் பாத்திரங்களையும், கண்ணாடியையும் சுபசகுனங்களாக எதிரில் எடுத்து வா” என் கழுத்தில் மலர்மாலை அணிவித்துவிடு. இதன் பிறகு வெற்றிக்காகப் போர் முரசு கொட்டுங்கள்.

அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்த பிறகு நீ விரைவில் தேரைப் பாண்டவ சகோதரர்கள் இருக்கும் இடத்திற்குச் செலுத்து. நான் அவர்களைக் கொல்லுவேன்; அல்லது அவர்களால் கொல்லப்படுவேன். பாண்டவர்களின் சேனை வெல்ல முடியாதது எனினும் நான் எச்சரிக்கையோடு போர் செய்வேன். நண்பனுக்குத் துரோகம் செய்பவன், யஜமானனிடத்தில் பக்தியற்றவன். மனதில் பயம் நிறைந்தவன் போன்றவர்கள் என்னோடு

இருக்க வேண்டாம்” என்று கூறிய கர்ணன் தனக்கான தேர் ஆயத்தமானதும் தேரிலேறிப் பீஷ்மரிடம் வந்தான்.

7.5. கர்ணன் பீஷ்மரிடம் ஆசி வேண்டுதல்

அம்புப் படுக்கையில் இருந்த பீஷ்மரிடம் சென்ற கர்ணன் மிகவும் வேதனையுடன் கைகளைக் குவித்து வணங்கினான். கண்ணீர் பெருக, தழுதழுத்த குரலில் கூறினான். “பாரதா! உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நான் கர்ணன். தாங்கள் தங்களுடைய மங்களகரமான சொற்களால் ஏதேனும் கூறுங்கள். குருசிரேஷ்டா! செல்வம் சேர்த்தல், ஆலோசனை வழங்குதல், வியூகம் அமைத்தல், ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்தல் முதலியவற்றில் உங்களைப் போலச் சிறந்தவர் கௌரவ வம்சத்தில் யாருமில்லை. இன்றிலிருந்து பாண்டவர்கள் புலி, மான்களை அழிப்பது போலக் கௌரவர்களை அழிக்கப் போகிறார்கள். காற்றும் அக்னியும் சேர்ந்து காட்டை அழிப்பது போல் நீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் கௌரவ சேனை முழுவதையும் அழிக்கப் போகிறார்கள். அர்ஜுனனின் தேரின் ஒலியை எந்த மன்னனால் சகிக்க முடியும்? உங்களைத் தவிர வேறு யார் அர்ஜுனனோடு போர் புரிய முடியும்? மனிதனுக்கு அப்பாற்பட்ட அசுரர்களோடும் தைத்யர்களோடும் போர் செய்து வெற்றி பெற்ற, முக்கண்ணோன் சங்கரனோடு யுத்தம் செய்து வரம் பெற்ற, யாரை நீங்களும் வெல்ல முடியவில்லையோ அந்த அர்ஜுனனை இன்று வேறு யார் போரில் வெல்ல முடியும்? இன்று உங்களுடைய அனுமதியும் ஆசியும் கிடைத்தால் அர்ஜுனனை என்னுடைய அஸ்திர பலத்தால் வெல்லுவேன்” என்று உரைத்தான்.

7.6. பீஷ்மர் கர்ணனைப் புகழ்தலும் ஆசி அளித்தலும்

அதிகம் பேசும் கர்ணனின் சொற்களைப் பீஷ்மர் கேட்டார். மகிழ்ச்சியுடன் தேச காலத்திகேற்ப கூறலானார். “கர்ணா! நதிகளுக்குக் கடலும், ஒளிக்குச் சூரியனும், சத்தியத்திற்குச் சாதுக்களும், விதைகளுக்குச் செழிப்பான பூமியும், உயிர்களின் வாழ்க்கைக்கு மேகமும் ஆதரவாக இருப்பதைப் போல நீ உன்னுடைய நண்பனுக்கு ஆதாரமாவாய். தேவர்கள் இந்திரனைச் சார்ந்து வாழ்வது போல் துரியோதனன் முதலியோர் உன்னைச் சார்ந்து உயிர் பிழைக்கட்டும். விஷ்ணு தேவர்களுக்கு ஆதாரமாவதைப் போல் நீ கௌரவர்களுக்கு ஆதாரமாக இரு.

கர்ணா! நீ துரியோதனனுக்கு வெற்றியை விரும்பிக் காம்போஜர்களை வென்றுள்ளாய். கிரிவ்ரஜத்தின் நக்னஜித், அம்பஷ்டன், விதேகன், காந்தார கூடித்திரியர்களையும் துரியோதனனுக்கு ஆட்படச் செய்துள்ளாய். மேலும் மேகல, உத்கல, பௌண்ட, கலிங்க, ஆந்த்ர, நிஷாத, த்ரிகர்த்த, வாஹ்லீக

மற்றும் பல தேச மன்னர்களையும் துரியோதனனுக்காக அடக்கியுள்ளாய். நான் உனது நன்மையை எண்ணி உனக்கு ஆசியளிக்கிறேன் போ. பகைவரோடு போரிடு. துரியோதனனைப் போல நீயும் என் பேரனுக்குச் சமமாவாய். நான் அவர்களுடைய நன்மையை விரும்புவதைப் போல உன்னுடைய நன்மையையும் விரும்புகிறேன். உலகில் குடும்ப உறவுகளைக் காட்டிலும், சாதுக்களோடும், நண்பர்களோடும் செய்யப்பட்ட நட்பின் சம்பந்தம் சிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. நீ நல்ல நண்பனாகி இவர்கள் அனைவரும் என்னுடையவர்கள் என்று கருதி, துரியோதனனைப் போலவே கௌரவ குலம் முழுவதையும் காப்பாற்று” என்று கூறினார். கர்ணனுக்கு ஆசியளித்துப் போர் செய்ய வாழ்த்தினார்.

7.7. கர்ணன் துரியோதனனிடம் வருதல்; துரியோதனன் கர்ணனிடம் ஆலோசனை வேண்டித்

பீஷ்மரை வணங்கி விடைபெற்ற கர்ணன் மீண்டும் கௌரவ சேனையிடம் சென்றான். கர்ணன் போருக்காக வந்ததைக் கண்ட துரியோதனன் முதலிய கௌரவர்கள் மிகவும் மகிழ்ந்தனர். தோள் தட்டி கர்ஜனை செய்தனர். சிம்ம நாதம் புரிந்தனர். விற்களின் நாண்களை ஒலிக்கச் செய்து கர்ணனை வரவேற்றனர். துரியோதனன் மகிழ்ச்சியுடன் தன் நண்பனை எதிர் கொண்டான். “என் சேனை உன் மூலம் தலைவனைப் பெற்றது. இப்போது இங்கு நாங்கள் என்ன செய்வது என்று தீர்மானித்துச் சொல்” என்றான். கர்ணன் துரியோதனனிடம், “மன்னா! நீ மிக அறிவாளி. உன்னுடைய கருத்தைக் கூறு. செல்வத்தின் தலைவனே அதன் தொடர்பானவற்றைச் சரியாக யோசிப்பான். நாங்கள் உன்னுடைய சொல்லையே கேட்க விரும்புகிறோம். நீ நியாயமற்றதைக் கூறமாட்டாய் என்று நான் நம்புகிறேன்” என்றான்.

துரியோதனன் கர்ணனிடம், “கர்ணா! முதலில் மிகச் சிறந்தவரான பீஷ்ம பிதாமகர் நம்முடைய சேனாதிபதியாக இருந்தார். பத்து நாட்கள் உத்தம யுத்த முறைப்படி எங்களைக் காப்பாற்றி இப்போது சொர்க்கம் செல்லப் போகிறார். இச்சமயம் சேனாதிபதியாகத் தகுந்தவர் என்று யாரை நீ எண்ணுகிறாய்? சாரதி இல்லாத தேரும், படகோட்டி இல்லாத படகும் நிலைக்காதது போல சேனாதிபதி இல்லாத சேனையும் போரில் நிலைக்காது. இந்தப் போர்க்களத்தில் நீ யாரைச் சேனாதிபதியாக்க விரும்புகிறாய் என்று கூறு” எனக் கேட்டான். கர்ணன் பதிலளித்தான்; “இந்த வீரமுடைய மன்னர்கள் அனைவருமே சேனாதிபதியாகத் தகுந்தவர்கள்; குலம், சரீரபலம், ஞானம், அறிவு எல்லாவற்றிலும் சமமானவர்கள்; சேனாதிபதியாகத் தகுந்தவர்கள். ஆனால் ஒரே சமயத்தில் அனைவரையும் சேனாதிபதியாக்க முடியாது. இவர்களுடன் ஒருவரைச் சேனாதிபதியாக்கினால் மற்றவர்கள்

மனத்திற்குள் வருந்துவார்கள். போரில் முழு மனத்துடன் ஈடுபடமாட்டார்கள். எனவே இவர்கள் அனைவரின் ஆசிரியரும், முதிய குருவுமான, ஆயுதம் எந்தியவர்களில் சிறந்த துரோணாசாரியாரே சேனாதிபதியாகத் தகுந்தவர். எனவே தேவர்கள் போர்க்களத்தில் கார்த்திகேயனைச் சேனாதிபதியாக்கியது போல் நீயும் துரோணாசாரியாரை விரைவில் சேனாதிபதியாக்கு” என்று கூறினான். துரியோதனனும் கர்ணனின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டான்.

துரோணர் சேனாதிபதியாக்கப்பட்டதும் பதினோராம் நாள் போர் தொடங்கியது. துரியோதனன் துரோணரிடம் யுதிஷ்டிரரை உயிருடன் கைது செய்து தன்னிடம் அளிக்குமாறு கேட்டான். துரோணரும் அதற்கான கடும் முயற்சியை மேற்கொண்டார். பாண்டவ தரப்பு வீரர்களை வதம் செய்தார். ஆனாலும் அர்ஜுனனின் வில் ஆற்றலால் கௌரவ சேனை போரில் பின்னடைந்தது.

7.8. பன்னிரண்டாம் நாள் போர்

பன்னிரண்டாம் நாள் போரில் துரோணர் விரும்பியவாறு த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா அர்ஜுனனை வலியப் போருக்கழைத்து போர்க்களத்தில் தனிமைப் படுத்திவிட்டான். இச்சமயம் துரோணாசாரியார் யுதிஷ்டிரரைக் கைது செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். தன்னை எதிர்த்த த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கடுமையாகத் தாக்கினார். யுதிஷ்டிரருக்குப் பாதுகாப்பாக இருந்த சத்யஜித், கேஷமன், வசுதான், வருகன் அனைவரையும் துரோணர் யமனுலகு அனுப்பி விட்டார். இதனால் பாண்டவ சேனை பயந்து நடுங்கியது. யுதிஷ்டிரர் துரோணரிடமிருந்து தொலைவில் சென்று விட்டார். கௌரவ சேனை சிம்மநாதம் செய்தது.

7.9. துரியோதனன்-கர்ணன் உரையாடல்

பாண்டவ சேனை துரோணரால் துன்புறுத்தப் பட்டதைக் கண்ட துரியோதனன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் கர்ணனிடம் கூறினான்; “ராதேயா! இன்று சிங்கம் போலத் துரோணர் பஞ்சால வீரர்களைக் கொன்று குவிக்கிறார். இனி இவர்கள் போரை விரும்பமாட்டார்கள் என்பது என் நம்பிக்கை. பீமசேனன் தனியாக என்னுடைய வீரர்களால் சூழப்பட்டுள்ளான். இன்று நிச்சயம் துரோணரால் உயிரையும் அரசையும் இழந்து விடுவான்” என்றான்.

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் பதிலளித்தான்; மன்னா! மகாபாஹுவான பீமசேனன் உயிர் இருக்கும்வரை போரை விட மாட்டான். உன்னுடைய வீரர்கள் செய்யும் சிம்மநாதத்தைப் பீம சேனனால் பொறுக்க இயலாது. பாண்டவர்கள் வீரர்கள், பலசாலிகள்; போர்க்கலையில் நிபுணர்கள். இவர்கள் ஒருபோதும் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடமாட்டார்கள்.

பாண்டவர்களுக்கு நீ அளித்த விஷம், அவர்களைக் கொல்ல முயன்ற அக்னி தகனம், சூது போன்ற துயரங்களையும், வனவாசத்தையும் அவர்கள் மறக்க மாட்டார்கள். போர்க்களத்தைத் துறக்க மாட்டார்கள். அளவற்ற வீரமுடைய வருகோதரன் மிகப் பெரிய மகாரதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொல்லப் போகிறான். பீமசேனனுக்குத் துணையாக சாத்யகி முதலிய மகாரதிகளும், பாஞ்சால, பாண்டவ, கேகய, மத்ஸ்ய வீரர்களும் வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் துரோணரிடமிருந்து பீமசேனைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மன்னா! பாண்டவர்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உதவி செய்கிறார். அவர் அவர்களுக்குப் போர் விஷயமாகச் செய்ய வேண்டியவற்றைத் தீர்மானித்துள்ளார், ஆகவே, நாராயணன் தலைவனாக உள்ள பாண்டவர்களை நீ அவமதிக்காதே. இவர்கள் அனைவரும் ஒரே வழியில் செல்லுகிறார்கள். சிறந்த விரதங்களையும், நியமங்களையும் கடைப்பிடிக்கும் துரோணரை அவர்கள் கொல்ல முயல்கிறார்கள். பாண்டவ வீரர்கள் துரோணாசாரியாரைத் தடுக்கக் கூடிய அஸ்திர நிபுணத்துவம் பெற்றவர்கள். இப்போது துரோணர் மீது போரின் பெரும் பாரம் வந்துள்ளது. எனவே நாம் விரைந்து துரோணர் இருக்கும் இடம் செல்லுவோம். ஓநாய்கள் கஜராஜனை வதம் செய்யும்படி ஆகிவிடக் கூடாது” என்று கர்ணன் உரைத்தான். கர்ணனின் சொற்களில் இருந்த உண்மையை உணர்ந்த துரியோதனன் தன் சகோதரர்களுடனும், கர்ணனுடனும் துரோணரின் உதவிக்காக விரைந்தான்.

அதன் பிறகு துரியோதனன்-பீமசேனன்; பீமசேனன்-பகதத்தன் இடையிலான பயங்கர த்வந்த யுத்தம் நடைபெற்றது. அர்ஜுனன் ஒருபுறம் தனியாக சம்சப்தகர்கள் சுசர்மா முதலியவர்களுடன் போர் செய்து கொண்டிருந்தார். பகதத்தன் பாண்டவர்களை வதைத்துக் கொண்டிருந்த போது சுசர்மா முதலியவர்களில் பெரும்பாலானோரை வதைத்து, போர்க்களத்தில் இருந்து விரட்டிய அர்ஜுனன் பகதத்தனை நோக்கி வந்தார். பகதத்தனையும் அவன் யானையுடன் கொன்று விட்டார். பின் சகுனியையும் வென்றார். கௌரவ சேனையின் மீது தாக்குதல் நடத்தினார். கௌரவ சேனையின் வீரர்கள் அர்ஜுனனால் துன்புற்று பூமியில் வீழ்ந்து கிடந்தனர். அவர்கள் பார்த்தனைக் கண்டு பயந்து கர்ணா! கர்ணா! என்று கர்ணனைத் தங்களை அர்ஜுனனிடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்டி அழைத்தனர்.

7.10. அர்ஜுனன்-கர்ணன் போர்

கௌரவ சேனையின் வீரர்களுடைய அவலக் குரலைக் கேட்ட கர்ணன் அர்ஜுனனை எதிர்ப்பதற்காக அவர் முன் வந்தான். அர்ஜுனன்

மீது ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அர்ஜுனன் கர்ணனின் அஸ்திரங்களைப் பயன்றுப் போகச் செய்தார். இவ்வாறு கர்ணன் செலுத்திய அஸ்திரங்களை அர்ஜுனனும், அர்ஜுனன் செலுத்தியவற்றைக் கர்ணனும் பரஸ்பரம் விலக்கி விட்டனர். அச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, பீமசேனன் மூவரும் அங்கு வந்து கர்ணனைத் தாக்கலாயினர். கர்ணன் அம்மூவரும் செலுத்திய அம்புகளை வெட்டி, அர்ஜுனனின் பாணங்களையும் விலக்கிவிட்டான். சாத்யகி, பீமன் ஆகியோருடைய விற்களையும் வெட்டிவிட்டான். அவர்கள் கர்ணன் மீது சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தினர். அந்த சக்தி ஆயுதங்களைத் துண்டு துண்டாக்கிய கர்ணன் அர்ஜுனன் மீது அம்புமழை பொழிந்து சிம்மநாதம் செய்தான்.

அர்ஜுனன் கர்ணன் மீது ஏழு பாணங்களைச் செலுத்தினார். அத்துடன் கர்ணனின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்களான சத்ருஞ்ஜயன், விபாடன் உள்ளிட்ட மூவரையும் ஆறு பாணங்களால் அடித்து வதைத்துவிட்டார். பீமசேனனும் கர்ணனின் படைவீரர்களை அழித்தார். பீமன் கர்ணன், அவன் சாரதி, குதிரைகளையும் காயப்படுத்தினார். த்ருஷ்டத்யும்னனும் கர்ணனைத் தாக்கலானார். சாத்யகி 64 பாணங்களால் கர்ணனைத் தாக்கிச் சிங்கம் போலக் கர்ஜனை புரிந்தார். அப்போது துரியோதனன், துரோணர், ஐயத்ருதன் ஆகியோர் சாத்யகியிடமிருந்து கர்ணனைக் காப்பாற்றினர். மீண்டும் இரு தரப்பு சேனைகளுக்கும் இடையே பெரும் போர் நடைபெற்றது. நால்வகைப் படையினரும் கொல்லப்பட்டனர். போர்க்களம் கோரமாகக் காட்சியளித்தது. அச்சமயம் சூரியன் மலையின் கீழ் மறையத் தொடங்கியதால் போர் நிறுத்தப்பட்டது.

7.11. பதின்மூன்றாம் நாள் போர்

பதின் மூன்றாம் நாள் போரில் துரோணர் சக்ரவியூகத்தை அமைத்தார். கௌரவ சேனையின் முக்கிய வீரர்கள் வியூகத்தின் ஆரத்தில் நிறுத்தப்பட்டனர். அபிமன்யு வியூகத்தை உடைத்துச் சேனைக்குள் நுழைந்து கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்யலானான். கர்ணன் காயப்படுத்தப்பட்டான். அவனது சகோதரன் கொல்லப்பட்டான். கௌரவ வீரர்கள் ஒவ்வொருவராகக் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு கர்ணன் துரோணரிடம் அபிமன்யுவைக் கொல்ல ஏதேனும் உபாயம் கூறுமாறு கேட்டான். துரோணர் அபிமன்யு தேரில் ஏறி வில்லையும் அம்பையும் தாங்கியிருக்கும் வரையாராலும் அவனைக் கொல்ல இயலாது என்றும் முடிந்தால் கர்ணன் அவனைத் தேரில் இருந்தும், ஆயுதங்களில் இருந்தும் விலக்கிப் பிறகு முயற்சிக்குமாறும் ஆலோசனை கூறினார். அதன் படி கர்ணன் அபிமன்யுவின் தேரை அழித்து வில்லை வெட்டிவிட்டான். பின்னர் கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, துரோணர், கிருதவர்தமா ஆகிய அனைவரும் அபிமன்யுவின்

குதிரைகளையும், ஆயுதங்களையும், சாரதியையும் கொண்டு வீழ்த்தினர். அபிமன்யு ஏந்திய கத்தி, கேடயம், சக்கரம் ஆகிய அனைத்தையும் அழித்தனர். இறுதியாகக் கதையை ஏந்திப் போரிட்ட அபிமன்யுவை துச்சாதனனின் புதல்வன் கதையால் அடித்துக் கொண்டு விட்டான்.

7.12. 14 ஆம் நாள் போர்

அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதால் ஐயத்ருதனைப் பொழுது சாய்வதற்குள் வதம் செய்வதாக அர்ஜுனன் சபதம் மேற்கொண்ட நிலையில் 14 ஆம் நாள் போர் தொடங்கியது. அன்றைய போர் மிகக் கடுமையானதாக இருந்தது. அர்ஜுனன் துரோணரின் வியூகத்தை உடைத்து வியூகத்தின் இறுதியில் பாதுகாப்பாக இருந்த ஐயத்ருதனை நோக்கி முன்னேறினார். இச்சமயம் சாத்தியகி அர்ஜுனுக்கு உதவ யுதிஷ்டிரரால் அனுப்பப்பட்டார். வெகு நேரம் சாத்தியகி, அர்ஜுனன் இருவரும் திரும்பவில்லை . அவர்கள் இருவரைப் பற்றி கவலை கொண்ட யுதிஷ்டிரர் அவர்களைத் தேட பீமசேனனை அனுப்பினார். பீமன் கௌரவ சேனைக்குள் புகுந்து கலக்கி, துரோணரை வென்று, திருதராஷ்டிர புதல்வர்களைக் கொண்டு அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறினார்.

7.13. கர்ணன்-பீமசேனன் போர்; கர்ணனின் தோல்வி

கௌரவ சேனையில் புகுந்த பீமசேனனைக் கர்ணன் எதிரே வந்து தடுத்து விட்டான். கர்ணன்-பீமன் இருவருமே தத்தம் வெற்றிக்கு முயன்றனர். அவ்விருவரின் தோள் தட்டும் ஒலியையும், பீமசேனனின் கோர கர்ஜனையையும் கேட்டு ரதி மற்றும் குதிரை வீரர்களின் உடல்கள் நடுங்கின. பீமனின் சிம்மநாதம் ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் பரவியது. கௌரவ சேனையில் வீரர்களின் வில்லும், அஸ்திரசஸ்திரங்களும் பூமியில் விழுந்தன. வாகனங்கள் துன்புற்று மல மூத்திரங்களை வெளியேற்றின. வானம் கழுகுகளாலும், காக்கைகளாலும் நிரம்பியது.

இச்சமயம் கர்ணன் 20 அம்புகளால் பீமனையும் 5 அம்புகளால் அவரது சாரதியையும் துளைத்தான். பீமன் சிரித்தவாறு 64 பாணங்களைக் கர்ணன் மீது அடித்தார். கர்ணன் செலுத்திய பாணங்கள் தன் அருகில் வரும் முன்பே பீமன் துண்டு துண்டாக்கி விட்டார். கர்ணன் பலமுறை அம்பு மழையால் பீமனை மறைத்தான். பீமன் கர்ணனின் வில்லை வெட்டி விட்டார். பீமன் செலுத்திய பாணங்களால் கர்ணனின் மார்பில் இருந்து ரத்தம் பெருகியது. சிறிதே துன்புற்ற கர்ணன் வில்லைக் காதுவரை இழுத்துப் பீமன் மீது கணக்கற்ற பாணங்களை விடுத்தான். அதனால் பீடிக்கப்பட்ட பீமசேனன் ஒரு ஷ்ரபரத்தின் மூலம் கர்ணனுடைய வில்லின்

நாணை அறுத்து விட்டார். கர்ணனின் சாரதியை அடித்துக் கீழே விழச் செய்தார். கர்ணனுடைய நான்கு குதிரைகளின் உயிரையும் பறித்து விட்டார். கர்ணன் பயந்து உடனே வருஷசேனன் தேரில் ஏறிக் கொண்டான்.

7.14. மீண்டும் கர்ணன் பீமசேனனிடம் வருதல்; போர் செய்தல்; தோல்வியுறுதல்

மெய் சிலிர்க்க வைக்கும் போர் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. கௌரவசேனை எல்லாத் திசைகளிலும் பீடிக்கப்பட்டது. கர்ணன் போருக்காக மீண்டும் பீமசேனன் முன் ஒரு யானை மற்றொரு யானையோடு போரிட வந்தது போல வந்தான். கர்ணன் அர்ஜுனனைத் தவிர மற்ற பாண்டவர்களிடம் சகோதரத் தன்மையுடனேயே நடந்து கொண்டான். துரியோதனன், கர்ணன் போரில் பாண்டவர்களை வென்று விடுவான் என்றே எப்போதும் நம்பிவந்தான். பீமசேனன் கர்ணனை விட்டு விலகி ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருக்கும் இடம் செல்லவே விரும்பினார். ஆனால் கர்ணன் மீண்டும் பீமசேனனோடு போரை விரும்பி வந்தான்.

பீமனைப் பார்த்துக் கர்ணன், “பீமசேனா! உன்னுடைய பகைவர்கள் கனவில் கூட நீ போரில் புறமுதுகிடுவாய் என்று நான் நினைத்ததில்லை. ஆனால் இன்று அர்ஜுனனைச் சந்திப்பதற்காக நீ ஏன் எனக்கு முதுகைக் காட்டுகிறாய். இது உனக்குத் தகுந்ததல்ல. ஆகவே என்னுடன் போர் புரிவாய்” என்று கூறினான். த்வைத போருக்குத் தயாரான கர்ணன் மீது பீமசேனன் அம்பு மழை பொழிந்தார். பீமசேனன் கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பிப் பாணங்களால் படுகாயப் படுத்தினார். கர்ணன் பாணங்களால் பீமனை எரித்தான். ஆசாரியாரைப் போலப் போர்க்களத்தில் சஞ்சரித்தான். கோபத்தோடு போர் செய்த பீமசேனனைக் கேலி செய்தவாறு அவர் முன் சென்றான்.

பீமனால் கர்ணனின் கேலியைச் சகிக்க முடியவில்லை. அவர் கர்ணன் மார்பில் ‘வத்ஸதந்தம்’ என்னும் பாணங்களால் அடித்தார். மறுபடியும் வேறு பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். கர்ணன் பீமசேனனுடைய குதிரைகளைத் துளைத்தான். பீமனின் தேர், கொடி, சாரதியையும் கர்ணன் பாணங்களால் மறைத்து விட்டான். 64 அம்புகளைக் கர்ணன் செலுத்தினான். பீமனின் கவசத்தைப் பிளந்து விட்டான். கர்ணன் அடித்த அம்புகளைப் பொருட்படுத்தாமல் 32 அம்புகளை அடித்து பீமன் அவனைக் காயப்படுத்தினார். கர்ணன் பீமனை மிகவும் மென்மையாகவே தாக்கி வந்தான். கர்ணன் தன்னிடம் வீரத்தை வெளிப்படுத்தாமல் மென்மையாகப் போரிட்டதை பீமன் அவமானமாகக் கருதினார். அதனைச் சகிக்க முடியாமல் கர்ணனைக் கடுமையாகத் தாக்கினார்.

கர்ணன் பீமன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான். அவை தன்னிடம் வருவதற்கு முன்பே பீமன் தன் பல்லங்களால் அவற்றை வெட்டி விட்டார். சூரிய புத்திரன் மீண்டும் மீண்டும் அம்புகளால் பீமசேனை மூடினான். பீமனின் உடல் முழுவதும் உதிரத்தால் நனைந்து விட்டது. பீமன் அடித்த பாணங்களைச் சகித்துக் கொண்ட கர்ணனின் வில்லை வெட்டிக் குதிரைகளையும், சாரதிகளையும் பீமசேனை கொன்று விட்டார். கர்ணனுக்குத் தன் வீரத்தில் பெரும் கர்வம் இருந்தாலும் வில் வெட்டப்பட்டுத் தேர் இழந்து வேறு ஒரு தேருக்காக அங்கிருந்து ஓடிவிட்டான்.

வில்லாளிகளில் சிறந்த பரசுராமரால் சிஷ்யனாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அஸ்திர வித்தையை அவரிடமிருந்து கற்றறிந்த கர்ணனை, பீமன் விளையாட்டாகவே தோற்கடித்து விட்டார்.

7.15. மறுபடியும் கர்ணன் போருக்குத் திரும்புதல்

கர்ணன் முறைப்படி அலங்கரிக்கப்பட்ட வேறு ஒரு தேரில் ஏறி வந்து மறுபடியும் பீமனைத் தாக்கினான். அப்போது கர்ணன் பீமனைக் கொன்று விடுவான் என்றே அனைவரும் கருதினர். சூர வீரனான கர்ணனும் பீமசேனனும் மறுபடியும் கோரமான போரைத் தொடங்கினர். கோபத்தினால் சிவந்த கண்களோடு சீறும் பாம்பைப் போலப் பெருமூச்சு விட்டனர். பாணங்களால் உக்கிரமாகத் தாக்கிக் கொண்டனர். பரஸ்பரம் படுகாயப்படுத்தினர்.

7.16. கர்ணன், பீமசேனை உக்கிரமாகப் போர் புரிதல்

பீமசேனை துரியோதனனால் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட துன்பங்களையும், திரௌபதிக்கு கொடுக்கப்பட்ட அவமதிப்பினையும் நினைத்தார். கர்ணனை தன்னுடைய பெரிய வில்லைக் கொண்டு வேகமாகத் தாக்கினார். பீமன் வேகமாக தாக்குவதைக் கண்டு கர்ணனும் எதிர்த்தாக்குதல் செய்தான். கருப்பு நிறக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட கர்ணனுடைய தேரும், வெண்மை நிறக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட பீமசேனை தேரும் அருகருகே சேர்ந்தாற் போல் நின்றதைக் கண்ட கௌரவ சேனையில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. கர்ணனையும், பீமனையும் பார்த்துக் கௌரவ மகாரதிகள் பயந்து நடுங்கினர். அவ்விருவரின் போர் யமராஜனின் ராஜ்யம் போல மிகப் பயங்கரமாயிருந்தது.

கௌரவ சேனையில் இவ்விருவரின் போரால் மனித குலப் பேரழிவு நடைபெற்றது. தகூயக்கு சம்ஹார காலத்தில் ருத்ரனின் விளையாட்டு பூமியைப் போலப் போர்க்களம் காட்சியளித்தது. கர்ணனும், பீமனும் காட்டு யானைகளைப் போல ஒருவரை ஒருவர் வதம் செய்ய முயன்றனர். பீமனால்

கர்ணனின் வில் வெட்டப்பட்டது. சாரதி தேரில் இருந்து வீழ்த்தப்பட்டான். பீமன் கர்ணன் செலுத்திய பாணங்களை வெட்டி விட்டார். இருவரும் மாமிசத்திற்குப் போட்டியிடும் சிங்கங்களைப் போலவும், பசுவிற்காகப் போரிடும் இரு காளைகளைப் போலவும் மோதிக் கொண்டனர். கர்ணனின் வில் வெட்டப்பட்டது. குதிரைகளும், சாரதியும் கொல்லப்பட்டனர். கர்ணன் கவலையில் ஆழ்ந்தான். அவனுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை.

7.17. துர்ஜயன் கர்ணன் உதவிக்கு வருதல்; பீமனால் வதம் செய்யப்படுதல்

கர்ணன் சங்கடத்தில் இருப்பதைக் கண்ட துரியோதனன், தன் சகோதரன் துர்ஜயனை கர்ணனைக் காப்பாற்றக் கட்டளையிட்டான். துர்ஜயன் கர்ணனின் உதவிக்கு விரைந்து வந்தான். பீமனைத் தாக்கினான். பீமனைப் பாணங்களால் காயப்படுத்தி அவரது குதிரைகளையும், சாரதியையும் துளைத்தான். பீமன் மிகுந்த சினத்துடன் துர்ஜயனின் மர்மஸ்தலத்தைப்பிளந்து அவனைச் சாரதியோடும் குதிரைகளோடும் யமலோகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார். அப்போது கர்ணன் துயரத்துடன் அமுதபடி பூமியில் வீழ்ந்து கிடந்த துர்ஜயனை வலம் வந்தான். கர்ணன் தேரிழந்த போதும் பீமனை விட்டு விலகிப் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடவில்லை. வேறு ஒரு தேரில் ஏறிப் பாண்டு குமாரனிடம் போருக்கு வந்தான்.

கர்ணன், பீமசேனன் இருவரும் பல அம்புகளால் ஒருவரை ஒருவர் பயங்கரமாகத் தாக்கிக் கொண்டனர். பீமசேனனால் காயமுற்ற வீரனான கர்ணன் பீமன் உடல் முழுவதும் பிளக்கவல்ல பாணத்தை அடித்தான். அப்பாணம் பீமனைப் பிளந்து பூமியில் சென்று புதைந்தது. பீமன் அறுகோணமுள்ள பெரிய கதையை எடுத்துக் கர்ணன் மீது அடித்து அவனுடைய தேரின் குதிரைகளைக் கொன்று விட்டார். கர்ணனின் சாரதியையும் சாய்த்து விட்டார். சாரதி இறந்த பிறகும் கர்ணன் தேரை விட்டு இறங்கவில்லை. கர்ணன் தேரின்றி நிற்பதைக் கண்ட துரியோதனன் தன் தம்பி துர்முகனிடம் கர்ணனுக்குத் தேரளிக்கக் கட்டளையிட்டான். துர்முகன் விரைந்து கர்ணனிடம் தேரைக் கொண்டு வந்தான்.

பீமன் வளைந்த ஒன்பது பாணங்களால் துர்முகனைக் கொன்று விட்டார். துர்முகன் உதிரம் பெருகப் பூமியில் விழுந்து விட்டான். அவன் உயிரிழந்ததைக் கண்ட கர்ணன் கண்ணீர் பெருக்கினான். சிறிது நேரம் போரை நிறுத்தி விட்டு அவனுடைய உடலை வலம் வந்தான். பின்னர் போரைத் தொடங்கிய கர்ணன் மீது பீமன் 14 நாராசங்களைச் செலுத்தினார். கர்ணன் ஏதும் யோசிக்காமல் தானும் 14 நாராசங்களைப் பீமன் மீது

செலுத்தினான். அவை பீமனின் இடது புஜத்தைத் துளைத்தன. பீமனின் உடலில் இருந்து அருவி பெருகுவதைப் போலக் குருதி பெருகியது. அதனைச் சகித்துக் கொண்ட பீமன் வேகமான 3 பாணங்களால் சூத புத்திரனையும், அவன் சாரதியையும் காயப்படுத்தினார். கர்ணன் காயமடைந்து, கலக்கமடைந்து பயத்துடன் போரை விட்டு விலகி ஓடிவிட்டான். பீமன் போர்க்களத்திலேயே நின்று கொண்டிருந்தார்.

7.18. திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் உதவியுடன் கர்ணன் மீண்டும் போருக்கு வருதல்

கர்ணன் தோல்வியடைந்ததைக் கண்ட துரியோதனன் சகோதரர்கள் துர்மர்ஷன், துச்சகன், துர்மகன், துர்தரன், ஐயன் என்ற ஐவரும் கர்ணனின் உதவிக்கு வந்தனர். அதனால் கர்ணன் மீண்டும் போருக்கு வந்தான். அவன் பீமன் மீது பாணங்களைப் பொழியலானான். கௌரவ சகோதரர்கள் கர்ணனைப் பாதுகாத்து பீமனைத் தாக்கலாயினர். பீமன் 25 அம்புகளைச் செலுத்தி அவ்வைந்து சகோதரர்களையும் குதிரைகளுடன் கொன்றுவிட்டார். கர்ணன் மிகுந்த கோபத்துடன் பீமனைப் பார்த்தான். பீமனும் சினத்துடன் கர்ணனை நோக்கினார்.

7.19. பீமசேனன் கர்ணன் போர் தொடர்ந்து நடைபெறுதல்; மீண்டும் கர்ணன் ஓட்டம்

கௌரவ சகோதரர்கள் ஐந்து பேர் கொல்லப்பட்டதால் கர்ணன் மிகுந்த விரக்தியடைந்தான். அவர்கள் மரணத்திற்குத் தானே காரணம் என்று தன்னைத் தானே குற்றவாளியாகக் கருதலானான். மீண்டும் பீமசேனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் போர் தொடங்கியது. இருவரும் பரஸ்பரம் பாணங்களைப் பொழிந்து ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொண்டனர், பீமன் கர்ணனின் வில்லை வெட்டிக் குதிரைகளையும், சாரதியையும் உயிரிழக்கச் செய்தார். கர்ணன் வேறு வில்லை எடுக்க, பீமன் அதனையும் வெட்டிவிட்டார். கர்ணன் தேரில் இருந்து இறங்கிக் கதையை எடுத்துப் பீமன் மீது செலுத்தினான். பீமன் தன் பாணங்களால் அக்கதையை விலக்கிவிட்டார். பீமன் செலுத்திய பாணங்களைக் கர்ணன் விலக்கிவிட்டான். அத்துடன் பீமனின் கவசத்தைச் சின்னாபின்னமாக்கி விட்டான். பீமன் மீது மிக அற்புதமாக 25 நாராசங்களை அடித்தான். பீமன் கோபத்துடன் வளைந்த முடிச்சுள்ள 9 பாணங்களைக் கர்ணன் மீது அடித்து அவனுடைய கவசத்தைப் பிளந்தார், கர்ணன் பீமனிடம் பயந்து மீண்டும் ஓடிவிட்டான்.

7.20. பீமன் துரியோதனன் சகோதரர்களைக் கொல்லுதல்; மீண்டும் கர்ணன்-பீமன் போர்

கர்ணன் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடியதைக் கண்ட துரியோதனன் தன் சகோதரர்களிடம் கர்ணனைக் காப்பாற்றக் கட்டளையிட்டான். அதன்படி பீமசேனனோடு போரிட வந்த சித்ரன், உபசித்ரன், சித்ராஷன், சாதுசித்ரன், சராசன், சித்ராயுதன், சித்ரவர்மா என்ற எழுவரையும் பீமன் ஒவ்வொரு பாணத்தால் கொன்று விட்டார். மரங்களைப்போல தரையில் விழுந்து கிடந்த அவர்களைக் கண்ட கர்ணன் கண்ணீர் பெருக்கினான். அச்சமயம் கர்ணன் விதுரரின் சொற்களை நினைத்துப் பார்த்தான்; பிறகு விரைந்து வேறு ஒரு தேரில் ஏறிப் பீமனோடு போரிட்டான். பீமன் கர்ணன் மீது 36 பல்லங்களையும், கர்ணன் பீமன் மீது 36 பல்லங்களையும் அடித்தனர். இருவரும் கவசங்கள் வெட்டப்பட்டு, அம்புகள் தைத்த சரீரத்துடன் குருதி பெருகிய நிலையில் தோலுரித்த பாம்பைப் போலக் காணப்பட்டனர்.

இரண்டு புலிகளைப் போலவும், இரண்டு காளைகளைப் போலவும் தங்களுக்குள் சிம்மநாதம் செய்தவாறு இருவரும் ரதப்போரில் ஈடுபட்டனர். பீமசேனன் என்ற மேகம் அம்புகள் என்ற மழையைப் பொழிந்து கர்ணன் என்னும் மலையை மூடிவிட்டது. போரில் பீமன் முன்னேறுவதைக் கண்டு துரியோதனன் முதலியோர் மிகவும் கவலை கொண்டனர். சிறிது நேரம் பீமனின் பார்வையில் இருந்து விலகியிருந்த கர்ணன் சீறும் பாம்பைப் போலப் பெரு மூச்சுவிட்டவாறு பீமனின் அருகில் வந்தான். அவன் செலுத்திய பாணங்கள் பறவைகள் மரத்தில் கூடுகட்ட வருவதைப்போலப் பீமனின் உடலில் தைத்துவிட்டன. கர்ணனின் பாணங்கள் வில்லில் இருந்து மட்டுமின்றி, தேரின் குடை, கொடி, ஈஷாதண்டம், நுகத்தடி முதலியவற்றில் இருந்தும் வெளிப்படுவது போல் தோன்றியது.

கர்ணன் யமராஜனைப் போல் வந்ததைக் கண்டு பீமசேனன் உயிரின் மீது தன் ஆசையை விட்டுப் பராக்கிரமத்தோடு போரிடலானார். கர்ணனின் பாணங்களைச் சகிக்க முடியாமல் அவற்றை விலக்கிவிட்டார். கர்ணன் பீமனைப் பாணங்களால் மூடியது போல் பீமனும் கர்ணனைப் பாணங்களால் மூடிவிட்டார். பீமனுடைய பராக்கிரமத்தைப் பாண்டவர்கள் மட்டுமின்றி கௌரவ மகாரதிகளும் புகழ்ந்தனர். துரியோதனன் மீண்டும் தன் சகோதரர்களிடம் பீமனிடம் சென்று போரிட ஆணையிட்டான். அவர்கள் ஏழுபேர் சம்ஹார காலத்தில் 7 கிரகங்கள் சந்திரனைப் பீடிப்பது போல் பீமனைத் துன்புறுத்தினர்.

7.21. மீண்டும் பீமன் கௌரவ சகோதரர்கள் ஏழுபேரை வதைத்தல்; கர்ணன் போரிடுதல்

தன்னுடன் போருக்கு வந்த சத்ருஞ்ஜயன், சத்ருசகன், சித்ரன், சித்ராயுதன், சித்ரசேனன், த்ருடன், விகர்ணன் ஆகிய ஏழுபேரையும் பீமன்

7 பாணங்களால் கொன்று விட்டார். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் 31 பேர் உயிரிழந்து விட்டனர். இதனால் துரியோதனன் விதுரர் கூறிய சொற்களை நினைத்துப் பார்த்தான். சூதாட்ட சமயத்தில் சபைக்கு இழுத்து வரப்பட்ட திரௌபதியிடம் கர்ணன், “கிருஷ்ணே! பாண்டவர்கள் அழிந்து விட்டார்கள். நீ வேறு கணவனைப் பெற்றுக் கொள்” என்று கூறிய அநியாயத்திற்குப் பலன் கிடைத்தது.

மீண்டும் கர்ணன் பீமன் போர் தொடங்கியது. நீரைப் பொழியும் இரு மேகங்களைப் போலக் கர்ணனும், பீமசேனனும் பரஸ்பரம் அம்புமழை பொழிந்தனர். பீமசேனன் பெயர் பொறித்த பாணங்கள் கர்ணனின் உடலில் தைத்தன. கர்ணன் விடுத்த மயிலிறகு பாணங்கள் பீமனை மூடிவிட்டன. போர்க்களத்தில் இறந்து விழுந்த யானை, குதிரை, வீரர்களின் உடலால் மூடப்பட்ட பூமி புயலடித்த பூமியைப் போல் தோற்றமளித்தது. வீரர்கள் தேவர்களே நம்மை வதம் செய்கிறார்கள் என்று கூறிப் போரைவிட்டு விட்டுப் பார்வையாளராக ஆனார்கள். போர்க்களத்தில் நிறைந்து கிடந்த தங்க அங்கதங்கள், ஹாரம், குண்டலம், வளையம், மோதிரம், சூடாமணி, கவசம், கையுறை மற்றும் சின்னா பின்னமான பொருட்கள் நிரம்பிய அந்த பூமி கிரகங்கள் நிறைந்த ஆகாயத்தைப் போலக் காணப்பட்டது. இரு யானைகள் போரிட்டு ‘நரகுலம்’ என்ற மனிதர்கள் நிரம்பிய வனத்தை நசுக்கியதைப் போலப் போர்க்களம் காணப்பட்டது.

கர்ணன் மூன்று பாணங்களால் பீமனைக் காயப்படுத்தினான். பீமன் ‘கர்ணீ’ என்னும் பாணத்தால் கர்ணனின் காதுகளில் காயம் செய்தார். கர்ணனின் மார்பில் பல்லத்தால் பலமாக அடித்தார். கர்ணன் மீது பத்து நாராசங்களைச் செலுத்தினார். அவை கர்ணனின் நெற்றியைத் துளைத்துக் கர்ணனை உணர்விழக்கச் செய்தன. சிறிது நேரம் தேரின் கம்பத்தில் சாய்ந்து கண்களை மூடி நின்ற கர்ணன் மிகவும் கோபத்துடன் பீமன் மீது கழுகின் சிறகுள்ள 100 பாணங்களைச் செலுத்தினான். பீமனும் கர்ணன் மீது பாணமழை பொழிந்தார். இருவரும் சிங்கம் போல ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொண்டனர். பரஸ்பரம் துன்புறுத்திக் கொண்டனர். பழி வாங்க விரும்பினர். கர்ணனின் 18 விற்களைப் பீமசேனன் வெட்டிவிட்டார். கர்ணன் புதுவில்லை எடுத்த போதெல்லாம் பீமன் அதனை வெட்டிவிட்டார். நூற்றுக்கணக்கான அம்புகள் தைத்தபோதும், விற்கள் வெட்டப்பட்டபோதும் கர்ணன் புதிது புதிதாக வில்லை எடுத்து இடமும், வலமும் அம்பு செலுத்திக் கொண்டேயிருந்தான். கர்ணனின் பாணங்கள் பீமனின் தேர் மீது தொடர்ந்து விழுந்து கொண்டேயிருந்தன. கர்ணனின் கடல் போன்ற அம்புமழையைப் பொருட்படுத்தாத பீமனும் தொடர்ந்து போரிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

7.22. கர்ணனின் வெற்றி

கர்ணன் பீமனை வதம் செய்ய விரும்பி தங்கமயமான பாணங்களால் அடித்தான். ஆனால் பீமன் தான் கர்ணனை விட அதிகப் பராக்கிரமம் உடையவர் என்பதைக் காட்டக் கர்ணன் செலுத்திய அம்புகளை வானத்திலேயே துண்டாக்கிவிட்டார். இவ்விருவரின் போரை வீரர்கள் வேடிக்கை பார்த்தனர். தேவ, சித்த, ரிஷி, கந்தர்வ கணங்கள் வானிலிருந்து “நல்லது, நல்லது” என்று கூறிப் புகழ்ந்தனர். கர்ணன் தன் அஸ்திர வித்தையால் பீமசேனனின் தூணீர்களையும், வில்லின் நானையும், குதிரைகளின் லகானையும் வெட்டிவிட்டான். பின்னர் குதிரைகளைக் கொன்று சாரதியையும் காயப்படுத்தினான். சாரதி தேரை விட்டு விட்டு யுதாமன்யுவின் தேரில் ஏறிக்கொண்டான். வில் வெட்டப்பட்டதால் பீமன் சக்தி ஆயுதத்தைச் சுழற்றிக் கர்ணனின் தேர்மீது அடித்தார். அதனையும் கர்ணன் வெட்டிவிட்டான். பீமன் கேடயத்தையும், கத்தியையும் எடுத்தார். கர்ணன் அவற்றையும் அழித்தான். கோபம் கொண்ட பீமன் கத்தியை கர்ணனின் தேர்மீது வீசினார். அது கர்ணனின் வில்லை வெட்டிவிட்டது. கர்ணன் வேறு வில்லை எடுத்துப் பீமன் மீது ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களைத் தொடுத்தான். பீமன் கர்ணனைப் பிடிப்பதற்காக ஆகாயத்தில் எழும்பினார். ராதேயன் தன் உடலைச் சுருக்கிக் கொண்டு பீமனின் பிடியில் இருந்து தப்பி விட்டான். தேரின் பின் பகுதியில் உடலை ஒடுக்கிக் கொண்டு அமர்ந்து விட்டான்.

வில் வெட்டப்பட்டுத் தேரின்றி, அஸ்திர சஸ்திரங்கள் ஏதும் இன்றித் தரையில் நின்ற பீமன், முன்பு அர்ஜுனன் கொன்ற மலைபோன்ற யானைகளையே தன்னை மறைக்கும் இடமாகக் கொண்டு மறைந்து நின்று கொண்டார். பிறகு சஞ்சீவி மலையைத் தூக்கிய அனுமனைப் போல ஒரு இறந்த யானையைத் தூக்கிப் பேசாமல் நின்றார். கர்ணன் அந்த யானையின் உடலையும் துண்டாக்கிவிட்டான். பீமன் யானையின் வெட்டுப்பட்ட அங்கங்கள், தேர்ச்சக்கரங்கள், குதிரைகளின் உடல்கள் மற்றும் பூமியில் கிடந்த பொருட்கள் அனைத்தையும் எடுத்து அடித்தார். அவற்றைக் கர்ணன் வெட்டிவிட்டான். பீமன் தன் முஷ்டியால் கர்ணனை அடித்துக் கொல்ல விரும்பினார். ஆனால் அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொல்வதாகச் செய்த சபதத்தை எண்ணிப் பீமன் கர்ணனைக் கொல்லவில்லை. கர்ணனும், ஆயுதம் இன்றியிருந்த பீமனைக் கொல்லும் வாய்ப்பு கிடைத்தும் குந்திக்கு அளித்த வாக்குறுதியை எண்ணிப் பீமனைக் கொல்லவில்லை.

கர்ணன் பீமனின் அருகில் சென்று, தன் வில்லின் முனையால் பீமனைத் தீண்டினான். கோபம் கொண்ட பீமன் அந்த வில்லைப் பிடுங்கி அவன் தலை மீதே அடித்தார். கர்ணனின் கண்கள் சிவந்தன.

7.23. கர்ணன் பீமசேனனைப் போர்க்களத்தில் அவமதித்தல்; பீமனின் பதில் சொற்கள்

பீமனிடம் அடிபட்ட ராதேயன் பீமனை நிந்தித்துப் பேசலானான். “தாடி மீசையில்லாத நபும்சகா, முட்டாளே, வயிறாளியே, நீ அஸ்திர சஸ்திரங்களின் ஞானமில்லாதவன். கோழை, வேலைக்காரன், இனி ஒருபோதும் போரிடாதே; உண்ணவும், பருகவும் உரிய பொருட்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் நீ இருக்கத் தக்கவன். நீ போருக்கு வரக்கூடாது. நீ காட்டில் இருந்து பழம், வேர் முதலியவற்றைக் உண்டு, விரதம், நியமம் முதலியவற்றைக் கடைப்பிடிக்கத் தகுந்தவன். உன்னிடம் போர்த்திறமை பெயரளவிற்கும் இல்லை. வருகோதரா! போ, போ காட்டிற்குச் சென்று விடு. நீ மத்ஸ்ய ராஜனின் சமையல் காரனாக இருந்தவன். நீ வீட்டில் பணியாட்கள், தாசர்கள், சமையற்காரர்களை அதட்டி, விரட்டி வேலை வாங்கும் திறமையைத்தான் கொண்டிருக்கிறாய். நீ காட்டிற்குச் சென்று பழம் முதலியவற்றை உண்ணவும், அதிதி உபசாரம் செய்யவும் தகுந்தவன். நான் உன்னை ஆயுதம் ஏந்தத் தகுந்தவனாகக் கருதவில்லை” என்றான்.

கர்ணன் சிறு பருவத்தில் நிகழ்ந்த விரும்பத்தகாத பல விவரங்களைத் தெரிவித்தான். பிறகு அங்கு மறைந்திருந்த பீமசேனனை மீண்டும் வில்லால் ஸ்பரிசித்துப் பரிகாசம் செய்தான். “நீ மற்றவர்களோடு போர் புரிய வேண்டும் என்னுடன் அல்லது என்னைப் போன்ற வீரர்களுடன் போர் செய்தால் இத்தகைய கெட்ட நிலைமையே ஏற்படும். நீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றுவிடு. அவர்கள் உன்னைக் காப்பாற்றுவார்கள். அல்லது நீ வீட்டிற்குச் சென்றுவிடு. குழந்தாய்! உனக்குப் போரினால் என்ன இலாபம்?” என்று கூறிக் கர்ணன் பீமசேனனைக் கேலி செய்தான்.

கர்ணனின் இந்தக் கடுமையான சொற்களைக் கேட்ட பீமசேனன் அனைவர் முன்னிலையிலும் அவனிடம் கூறலானார், “அடே! துஷ்டா! நான் உன்னை ஒரு முறையல்ல; பலமுறை தோற்கடித்துள்ளேன். பிறகு ஏன் உன் பெருமையை உன் வாயாலேயே கூறிக் கொள்ளுகிறாய். தேவராஜனுக்குக் கூட சில சமயம் வெற்றியும், சில சமயம் தோல்வியும் உண்டாவதை உலகம் பார்த்திருக்கிறது. நீச குலத்தில் தோன்றிய கர்ணா! வா; என்னோடு மல்யுத்தம் செய். நான் பெரும் பலசாலி கீசகனை அரைத்து விட்டதைப் போல அனைவரும் பார்க்கும் போதே உன்னை மரணத்திடம் ஒப்படைத்து விடுகிறேன். வா!” என்று அழைத்தார். பீமசேனனின் எண்ணத்தினை அறிந்த புத்திசாலியான கர்ணன் போரில் இருந்து விலகிவிட்டான்.

7.24. அர்ஜுனன் கர்ணனைத் தாக்குதல்; அஸ்வத்தாமா கர்ணனைக் காப்பாற்றுதல்

கர்ணன் பீமனை ரதமிழக்கச் செய்ததோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் எதிரிலேயே பீமனைக் கேலி செய்து, தன்னைத்தானே வெகுவாகப் புகழ்ந்து கொண்டதைக் கண்டு அர்ஜுனன் சினம் கொண்டார். அத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரைத் தூண்டிவிட்டவே, கூர்மையான பாணங்களால் சூத புத்திரனைத் துளைத்து விட்டார். காண்டபத்தில் இருந்து புறப்பட்ட அம்புகள் கர்ணனைப் பீமனிடமிருந்து தூரத்தில் விலக்கின. அர்ஜுனன் கோபத்துடன் ஒரு நாராசத்தைக் கர்ணனைக் குறிவைத்துச் செலுத்தினார். கருடன் பாம்பைப் பிடிக்க விரைவதைப் போல் அது கர்ணனை நோக்கி விரைந்தது. இச்சமயம் அர்ஜுனனிடமிருந்து கர்ணனைப் பாதுகாக்க விரும்பிய மகாரதி அஸ்வத்தாமா அந்த நாராசத்தை வானத்திலேயே வெட்டிவிட்டான். கர்ணனும் காப்பாற்றப்பட்டான்.

இதன் பிறகு அர்ஜுனனிடம் சென்ற சாத்யகியைப் பூரிச்ரவா தடுத்து விட்டார். சாத்யகி பூரிச்ரவாவின் கையில் சிக்கித் தலை துணிக்கப்படும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார். இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சாத்யகியைப் பூரிச்ரவாவிடமிருந்து காப்பாற்றுமாறு அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அர்ஜுனனும் சாத்யகியைக் காப்பற்றுவதற்காகப் பூரிச்ரவாவின் கத்தியுடன் இருந்த வலது கரத்தை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டார். பூரிச்ரவா போர்க்களத்திலேயே சாகும்வரை உண்ணாவிதம் ஏற்று அமர்ந்து விட்டார். விரதத்தில் அமர்ந்த பூரிச்ரவாவின் தலையைச் சாத்யகி வெட்டிவிட்டார். சாத்யகியைப் பலரும் நிந்தித்தனர். இதன் பிறகு மீண்டும் போர் தொடங்கியது.

7.25. துரியோதனன் கர்ணனிடம் கூறுதல்

அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனைக் கொல்ல விரும்பிப் பார்த்தார். இதனைக் கண்ட துரியோதனன் கர்ணனிடம் கூறினான். “சூரிய புத்திரா! போருக்கான சமயம் வந்துவிட்டது. நீ உன் பலத்தைக் காட்டு. எந்த வகையிலும் அர்ஜுனன் மூலம் ஐயத்ருதன் வதம் நிகழக்கூடாது. பகலின் நேரம் சிறிதளவே மீதுமுள்ளது. நீ உன் பாணங்களால் அர்ஜுனனைக் காயப்படுத்தித் தடுத்து விடு. பகல் முடிந்து விட்டால் நிச்சயம் நமக்கு வெற்றி கிடைத்து விடும், சூரியன் மறைவதற்குள் சிந்து ராஜன் காக்கப்பட்டு விட்டால் சபதம் நிறைவேறாமல் அர்ஜுனன் தீயில் புகுந்து விடுவார். அர்ஜுனன் இல்லாத புவியில் அவருடைய சகோதரர்களும், நண்பர்களும் இரு நாழிகை கூட உயிருடன் இருக்க மாட்டார்கள். பாண்டவர்கள் அழிந்ததும் நாம், மலை, காடு. கடலுடன் கூடிய இந்த தடையற்ற பூமியை அனுபவிப்போம். உன்னைப் போன்ற அடக்க முடியாத வீரன் இருக்கும் போது சூரியன்

மறைவதற்குள் அர்ஜுனன் சிந்து ராஜனை எப்படிக் கொல்ல முடியும்? மற்ற மகாரதிகளுடனும் என்னுடனும் சேர்ந்து அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போர் செய்” என்று துரியோதனன் கர்ணனிடம் அர்ஜுனனோடு போர் புரியக் கூறினான்.

7.26. கர்ணன் துரியோதனனிடம் போரிட உறுதியளித்தல்

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் கூறினான், “மானதா! பீமசேனன் போரில் என்னைத் தன் அம்புகளால் படுகாயப்படுத்தியுள்ளான். நான் போரில் இருந்து ஓடக் கூடாது. போர்க்களத்தில் நிற்க வேண்டும் என்றே ரணபூமியில் நிற்கிறேன். என்னுடைய ஒரு அங்கம் கூடச் செயல்படவில்லை. அம்புகளின் தீயால் தகிக்கப்பட்டுள்ளேன். இருந்தாலும் இயன்றவரை போர் செய்வேன். ஏன் எனில் என்னுடைய இந்த உயிர் உனக்காகவே உள்ளது. அர்ஜுனன் சிந்துராஜனைக் கொல்லாதவாறு முயற்சி செய்வேன். நான் போரில் ஈடுபட்டு அம்புகளைச் செலுத்தும் வரை சவ்யசாசி ஜயத்ருதனை நெருங்க முடியாது. நண்பனின் நன்மையை விரும்புவன் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை நான் செய்வேன். வெற்றி அடைவது தெய்வத்தின் செயலாகும். இன்று உன்னுடைய நன்மைக்காக அர்ஜுனனோடு போரிடுவேன். இன்று எனக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இடையே நடைபெறும் மெய் சிலிர்க்க வைக்கும் போரைச் சேனை முழுவதும் பார்க்கப் போகிறது” என்று கூறிப் போரிட உறுதியளித்தான்.

7.27. ஜயத்ருத வதம் நிகழ்தல்; கர்ணன் அர்ஜுனனுடன் போரிட வருதல்

கௌரவ சேனையின் ஆறு மகாரதிகள் சூழ்ந்து நின்று பாதுகாப்பளித்தும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் மாயையால் சிறிது நேரம் சூரியன் மறைக்கப்பட்டு இருள் பரவியது. சூரியன் அஸ்தமனமாகிவிட்டது என்று எண்ணி வெளியே வந்த ஜயத்ருதன் அர்ஜுனனால் வதம் செய்யப்பட்டான். இச்சமயம் கிருபாசாரியார் அர்ஜுனனோடு போருக்கு வந்தார். அவருடன் அஸ்வத்தாமாவும் இணைந்து அர்ஜுனனுடன் போரிட முனைந்தான். இருவரையும் தன் பாணங்களால் அர்ஜுனன் தாக்கினார். இதில் கிருபாசாரியார் மூர்ச்சையடைந்து தன் தேரில் இறந்தவரைப் போல அமர்ந்து விட்டார். தன் குருவான கிருபாசாரியாரை அம்புகளால் அடிக்க வேண்டிய அவலநிலை ஏற்பட்டு விடாதே என, அர்ஜுனன் தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் பெருக்கியவாறு தன்னைத் தானே நிந்தித்துக் கொண்டார்.

புலம்பிக் கொண்டிருந்த அர்ஜுனனுடன் போரிட கர்ணன் விரைந்தான். கர்ணன் அர்ஜுனனை நோக்கி வருவதைக் கண்ட சாத்யகி, யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா மூவரும் கர்ணனை நோக்கி ஓடினர். கர்ணன் தன்னருகில் வருவதையும், சாத்யகி கர்ணனைத் தடுக்க விரைவதையும் கண்ட அர்ஜுனன்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், கர்ணனிடம் தேரைச் செலுத்துமாறு கூறினார். ஆனால் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கர்ணனுடன் போரிட சாத்யகியே போதும் என்று கூறி அர்ஜுனனைத் தடுத்துவிட்டார். எனவே கர்ணனுடன் சாத்யகியின் போர் நிகழலாயிற்று.

7.28. கர்ணன் சாத்யகி போர்

சாத்யகி பூரிச்ரவாவிடம் தோல்வியுறுவார் என்பதை முன்னரே அறிந்திருந்த முக்காலத்தையும் அறிந்த ஜனார்த்தனன் தன்னுடைய தாருகனிடம் முதல் நாளே தனது தேரைப் பூட்டி ஆயத்தமாக வைத்திருக்குமாறு ஆணையிட்டிருந்தார். கர்ணன் போருக்கு வந்தவுடன் தன்னுடைய பாஞ்சஜன்யத்தை ஒலித்துத் தனது தேரை வரவழைத்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் அனுமதியுடன் சாத்யகி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் தேரில் ஏறிப் போருக்கு விரைந்தார்.

கர்ணன், சாத்யகி இடையிலான போரையும், தாருகனின் தேர் ஓட்டும் கலையையும் வீரர்கள் அனைவரும் பார்வையாளராக இருந்து பார்த்தனர். கர்ணனும், சாத்யகியும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தத்தம் நண்பருக்காகப் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். பூரிச்ரவா ஜலசந்தன் இருவரும் சாத்யகியால் கொல்லப்பட்டதை நினைத்துக் கர்ணன் சாத்யகியைப் பாணங்களால் கலக்கினான். கர்ணன் சினத்துடன் சாத்யகியைச் சாம்பலாக்குவது போல் அடிக்கடி பார்த்தான்.

கர்ணனின் சினத்தைக் கண்ட சினியின் பேரன் அம்புமழை பொழிந்து கர்ணனின் உடல் முழுதும் காயம் செய்தார். கர்ணனின் சாரதியைத் தேரில் இருந்து வீழ்த்தி, வெள்ளைக் குதிரைகளையும் கொன்று, கொடியையும் வெட்டித் தேரையும் உடைத்து விட்டார். கர்ணன் தேர் இழந்ததைக் கண்ட கர்ணனின் புதல்வன் வருஷசேனன், சல்யன், அஸ்வத்தாமா ஆகியோர் சாத்யகியைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். சைன்யம் வியாகூலம் அடைந்தது. யாருக்கும் எதுவும் தோன்றவில்லை. கர்ணன் பெரு மூச்சுடன் துரியோதனன் தேரில் சென்று அமர்ந்தான். சாத்யகி அர்ஜுனனின் சபதத்தை நினைத்துக் கர்ணனைக் கொல்லவில்லை. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களை வதம் செய்ய சபதம் செய்திருந்ததால் சாத்யகி துச்சாதனனையும் வதைக்கவில்லை. கர்ணன் முதலிய மகாரதிகள் சாத்யகியை வதம் செய்ய முயன்ற போதும் அவர்களால் அது இயலவில்லை.

7.29. பீமசேனன் சொற்களைக் கேட்டு, அர்ஜுனன் கர்ணனை ஏகதல்; வருஷசேனனை வதம் செய்யச் சபதம் ஏற்றல்

இதற்கிடையில் யுதிஷ்டிரரால் அர்ஜுனனிடம் அனுப்பப்பட்ட

பீமசேனன் போரில் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களில் முதலில் ஐந்து பேர், பிறகு ஏழு பேர், மறுபடியும் ஏழு பேர் என வதைத்தார். கர்ணனுடன் நடைபெற்ற போரில் கர்ணனிடம் தோல்வியடைந்தார். கர்ணன் பீமசேனன் அருகில் சென்று தன் வில்லால் பீமனைத் தீண்டிப் பலவாறாக அவமதித்துப் பேசினான். இவையனைத்தையும் பீமசேனன் அர்ஜுனனிடம் தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் பீமன் கர்ணனால் அவமதிக்கப் பட்டதையும் நிந்திக்கப் பட்டதையும் கேட்டுப் போர்க்களத்தில் கர்ணன் அருகில் சென்று கூறலானார். அர்ஜுனன் கர்ணனிடம், “வெட்கமற்ற கர்ணா! நீ அடிக்கடி போரை விட்டு ஓடிய போதும் பீமசேனன் உன்னிடம் கடுமையான சொற்கள் எதையும் கூறவில்லை.

பீமசேனன் உத்தம குலத்தில் பிறந்தவர் என்பதால் தீய சொற்களைப் பேசவில்லை. தேரோட்டி மகனே! நீ ஒரே ஒருமுறை பீமனை வெற்றி கொண்டாய். ஆனால் உன் குலத்திற்கேற்றவாறு பீமனைக் கடுமையாகப் பேசியுள்ளாய். போர் என்பது பீமனின் தந்தை வழிக் கடமையாகும். உன்னுடைய வேலை உன் குலத்திற்கேற்றவாறு தேரோட்டுவதாகும். சாத்யகி உன்னைத் தேரிழக்கச் செய்து, கொல்லக்கூடிய சந்தர்ப்பம் பெற்றும், நீ என்னால் வதைக்கப்பட வேண்டியவன் என்பதால் உன்னைக் கொல்லவில்லை. மனிதரில் சிறந்த சான்றோர்கள் பகைவனை வென்று அதிகமாகப் பேசுவதில்லை. யாரிடமும் கடுமையாகப் பேசுவதில்லை. யாரையும் நிந்திப்பதில்லை. உன்னுடைய அறிவு மிகவும் தாழ்ந்தது. அதனாலேயே தகுதியற்ற சொற்களை உளறிக் கொண்டிருக்கிறாய். நான் இல்லாத போது நீங்கள் என்னுடைய புதல்வன் அபிமன்யுவை அநியாயமாகக் கொன்று விட்டீர்கள். நீ உன் அழிவிற்காகவே அபிமன்யுவின் வில்லை வெட்டினாய். நான் போர்க்களத்தில் உன் கண் முன்பே உன் புதல்வன் வருஷசேனைக் கொல்லப் போகிறேன். இதனை நான் என் வில்லைத் தொட்டுச் சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன்” என்றார். இதனைக் கேட்ட கர்ணன் ஏதும் பேசவில்லை.

7.30. கர்ணனுடன் துரியோதனன் உரையாடல்

இதன் பிறகு துரியோதனன் துரோணரிடம் சென்று அவரைக் குறை கூறிப் பேசினான். துரோணர் துரியோதனன் பாண்டவர்களுக்கு இழைத்த கொடுமைகளைச் சுட்டிக் காட்டினார். இப்போது போர் செய் என்றார். துரோணரின் சொற்களால் சினம் கொண்ட துரியோதனன் போர் புரியத் தீர்மானித்தான். கர்ணனிடம் வந்து கூறினான், “கர்ணா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு அர்ஜுனன், தேவர்களும் பிளக்க முடியாத வியூகத்தைப் பிளந்து கொண்டு நீயும் துரோணரும் பார்க்கும் போதே சிந்து ராஜனைக் கொன்று வீழ்த்திவிட்டான். என் சேனை சிறிதளவே எஞ்சியுள்ளது. துரோணர்

அர்ஜுனனை வியூகத்தில் நுழைய விடாதிருந்தால் இது நிகழ்ந்திருக்காது. அர்ஜுனன் துரோணாசாரியாருக்கு மிகவும் பிரியமானவன். அதனாலேயே அவர் போரிடாமல் அர்ஜுனனை வியூகத்தில் நுழைய விட்டுள்ளார். சிந்துராஜன் வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்ல அனுமதியளித்திருந்தால் இந்தப் பெரிய ஜன சம்ஹாரம் நிகழ்ந்திருக்காது. ஜயத்ருதன் தன் உயிரைக் காத்துக் கொள்ள விரும்பிச் சென்ற போது, நானே ஆசாரியாரிடம் அபயம் பெற்றுச் சிந்து ராஜனைத் தடுத்து விட்டேன்.

கர்ணா! அர்ஜுனனின் பாணத்தால் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்கள் உயிரிழந்துள்ளனர். இன்று போரில் பீமசேனன் நாம் பார்க்கும் போதே சித்திரசேனன் முதலிய என் சகோதரர்களைக் கொன்று விட்டார். இது எவ்வாறு நிகழ முடியும் என்று துரியோதனன் துரோணாசாரியாரை நிந்தித்துப் பேசினான்.

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்டு கர்ணன் பதிலளித்தான், “சகோதரா! நீ ஆசாரியாரை நிந்திக்காதே. அவர் தன் பலம், சக்திக்கேற்றவாறு உற்சாகத்துடன் உயிர் மேல் ஆசையின்றிப் போரிடத்தான் செய்கிறார். அர்ஜுனன் வியூகத்தைப் பிளந்து சேனையில் நுழைந்ததில் ஆசாரியாரின் சிறிய குற்றமும் கிடையாது. அர்ஜுனன் அஸ்திர வித்தையில் வித்வான், நிபுணன்; வாலிபம் நிரம்பியவன்; சூரவீரன்; பல திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவர் ஆவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவருடைய சாரதி. அவர் பிளக்க முடியாத கவசத்துடன் பாதுகாப்பாக உள்ளார். ஒருபோதும் வெல்ல முடியாத காண்டிவத்தை ஏந்தி ஆசாரியாரைத் தாண்டிச் செல்வது அவருக்குத் தகுந்த செயலேயாகும்.

மன்னா! துரோணாசாரியார் இப்போது முதியவராகி விட்டார். அவர் விரைந்து செல்வதில்லை. அதனாலேயே அர்ஜுனன் அவரைத் தாண்டிச் சென்று விட்டார். சுயோதனா! தெய்வத்தின் சட்டத்தில் எங்கும் எந்த மாறுதலும் உண்டாக முடியாது என்பது என் எண்ணம். போரில் உன்னுடன் நாங்களும் வெற்றிக்கு முயற்சிக்கிறோம். கபடத்தாலும், பராக்கிரமத்தாலும் எப்போதும் வெற்றிக்கான செயலில் ஈடுபடுகிறோம் என்றாலும் தெய்வம் நம்முடைய புருஷார்த்தத்தை வீணாக்கி நம்மைப் பின்னால் தள்ளி விடுகிறது. மனிதன் எப்போதும் முயற்சியோடு தன்னுடைய கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆனால் அவன் வெற்றி தெய்வத்தின் அருளாலேயே கிட்டும்.

பாரதா! நாம் கபடம் செய்து பாண்டவர்களை வஞ்சித்தோம். அவர்களைக் கொல்ல விஷத்தைப் பயன்படுத்தினோம். அரக்கு மாளிகையை எரியச் செய்தோம். சூதில் தோற்கச் செய்தோம். காட்டிற்கு அனுப்பினோம். இவ்வாறு முயற்சியுடன் நாம் செய்த காரியங்கள் அனைத்தையும் தெய்வம் வீணாக்கிவிட்டது. இருந்தாலும் நீ தெய்வத்தை வீண் என்று கருதி

முயற்சியோடு போரிடு. நீயும் பாண்டவர்களும் தத்தம் வெற்றிக்கு முயன்றாலும் தெய்வம் தன் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கும். குருநந்தனா! பாண்டவர்கள் அறிவு பூர்வமாக செய்த எந்த நல்ல செயலும் எனக்குத் தெரியவில்லை. நீ அறிவின்றிச் செய்த தீய செயலும் காணக்கிடக்கவில்லை. நன்மையோ, தீமையோ எல்லாவற்றிலும் தெய்வத்தின் அதிகாரம் உள்ளது. நாம் முன்பு செய்த கர்மமே தெய்வமாகும். அது மனிதர்கள் தூங்கிய பிறகும் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

போர் தொடங்கிய போது உன்னிடம் ஏராளமான வீரர்கள் இருந்தனர். பாண்டவர்களிடம் அவ்வளவு வீரர்கள் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் உன்னுடைய வீரர்களைக் குறைத்து விட்டார்கள். இது தெய்வத்தின் கர்மம். அதுவே உன்னுடைய புருஷார்த்தத்தை அழித்து விட்டது என்று நான் கருதுகிறேன்” என்று கர்ணன் கூறினான். இச்சமயம் இருவரும் மேலும் பல விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருந்த போது, பாண்டவர்கள் மீண்டும் போரைத் தொடங்கினர்.

7.31. கர்ணனிடம் துரியோதனன் கூறுபவை; கர்ணன் உறுதிமொழி

போர் மீண்டும் தொடங்கியது. அஸ்வத்தாமா பாண்டவ சேனையை அடித்து விரட்டினான். ஆனாலும் வாஹ்லீகர் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்டார். மேலும் பீமன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பத்துப் பேரையும், சகுனியின் மகாரதிகள் ஏழு பேரையும், சகோதரர்கள் ஐவரையும் கொன்று வீழ்த்தினார். யுதிஷ்டிரர் துரோணரை வெற்றி கொண்டார். இவை யனைத்தையும் கண்ட துரியோதனன் கர்ணனிடம் வந்து கூறலானான்.

துரியோதனன் கர்ணனிடம், “நண்பா! நண்பனின் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்குரிய சரியான சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளது. பாஞ்சால, பாண்டவ சேனையால் சூழப்பட்டுள்ள என் மகாரதி வீரர்களை நீ காப்பாற்று” என்றான். கர்ணன், துரியோதனனிடம், “இந்திரனே அர்ஜுனனைக் காப்பாற்ற வந்தாலும் அவரையும் தோற்கச்செய்து, நான் நிச்சயம் பார்த்தனைக் கொன்று விடுவேன். நீ தைரியத்தோடு இரு. இன்று நான் உனக்கு வெற்றியை அளிப்பேன். உனக்கு விருப்பமானதைச் செய்யவே நான் உயிர் வாழ்கிறேன். நான் இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தியின் மூலம் அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவேன். அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டதும் பாண்டவர்கள் உன் வசமாவார்கள் அல்லது காட்டிற்குச் சென்று விடுவார்கள். கௌரவா! நான் உயிரோடு இருக்கும் போது நீ வருந்தாதே நான் என் அம்புகளால் பாண்டவ சேனை முழுவதையும் அழித்து இப்புவியினை உன் வசமாக்கி விடுவேன்” என்று உறுதியளித்தான்.

7.32. கிருபாசாரியார் கர்ணனைக் கேலி செய்தல்

கர்ணன் துரியோதனனிடம் கூறிய சொற்களைக் கேட்ட கிருபாசாரியார் சிரித்தபடி அவனிடம் கூறலானார், “கர்ணா! மிக நன்று; மிக நன்று. ராதேயா! பேசுவதாலேயே காரியம் வெற்றியடையும் என்றால் துரியோதனன் நிச்சயம் வெற்றி பெற்றவராவார். கர்ணா! நீ பெரிதாகப் பேசுகிறாய். ஆனால் ஒரு போதும் உன்னுடைய பராக்கிரமத்தை யாரும் பார்க்கவில்லை. அதன் பலனையும் கண்டதில்லை. சூதபுத்திரா! பாண்டுவின் புதல்வர்களால் போரில் பலமுறை நீ தோற்கடிக்கப் பட்டுள்ளாய். கர்ணா! நினைவிருக்கிறதா? துரியோதனனைக் கந்தர்வர்கள் சிறை பிடித்த போதும் அனைவரும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். நீ தனியாக எல்லோருக்கும் முன்னால் ஓடி விட்டாய். விராட நகரத்தில் கௌரவர்கள் அனைவரையும் அர்ஜுனன் தனியாகவே வென்றார். நீ உன் சகோதரர்களோடு தோற்று விட்டாய். போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனை எதிர்ப்பதற்கு உனக்கு சக்தி இல்லை. பின் ன்ரீ கிருஷ்ணனோடு பாண்டவர் அனைவரையும் வென்று விடுவதாக எவ்வாறு கூறுகிறாய்? நீ அதிகம் பேசுகிறாய். பேசாமல் போரிடு. பேசாமல் பராக்கிரமத்தைக் காட்டுவவனே வீரனாவான்.

கர்ணா! நீ சரத்ருதுவின் பயனற்ற மேகங்களைப் போலக் கர்ஜனை செய்கிறாய். ஆனால் துரியோதனன் இந்த விஷயத்தை அறிந்து கொள்ள வில்லை. அர்ஜுனனின் பாணங்கள் உன் மீது படும் வரை நீ பெரிதாகக் கர்ஜனை செய்து கொண்டிரு. அதன் பின் இது உனக்கு அரியதாகிவிடும். கூடித்திரியர்கள் தங்கள் கைகள் மூலம் வீரத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். பிராமணன் வாக்கினால் பிரவசனம் செய்வதில் வீரனாவான். அர்ஜுனன் வில் வித்தையில் சூரன். ஆனால் கர்ணன் மனக்கோட்டை கட்டுவதில் மட்டும் வீரன். தன் பராக்கிரமத்தால் சிவபிரானைத் திருப்தி செய்த அர்ஜுனனை யாரால் கொல்ல முடியும்?” என்று கிருபாசாரியார் கர்ணன் இதுவரை எந்த வெற்றியையும் பெற வில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டிக் கேலியுடன் பேசினார்.

7.33. கர்ணன் கிருபாசாரியாருக்குப் பதில் உரைத்தல்

தன்னைக் கேலி செய்த கிருபாசாரியாரிடம் கர்ணன் கோபத்துடன் பதில் கூறினான். “சூர வீரர்கள் மழைக்கால மேகங்களைப் போல எப்போதும் கர்ஜிக்கிறார்கள். பருவத்தில் விதைக்கப்பட்ட விதையைப் போலப் பலனும் அளிக்கிறார்கள். போர்க்களத்தில் பெரும் பாரத்தைச் சுமக்கும் வீரன் போர்க்களத்தில் தன் பெரும் புகழுக்குரிய சொற்களைக் கூறுவதில் குற்றம் ஏதும் இல்லை. பிராமணரே! நான் கிருஷ்ணனையும், சாத்யகியோடு பாண்டவர்களையும் கொல்லத் தீர்மானித்துக் கர்ஜித்துக் கொண்டிருந்தால்

அதில் உங்களுக்கு என்ன நஷ்டம் வந்தது? இன்று நான் ரணபூமியில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை வென்று விடுவதற்கு உற்சாகம் கொண்டு கர்ஜிக்கிறேன். பிரம்மன்! என்னுடைய இந்த கர்ஜனைக்குரிய பலனைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். நான் போர்க்களத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், சாத்யகி உட்பட அனைவரையும் கொன்று ராஜ்யத்தைத் துரியோதனனுக்கு அளிக்கப்போகிறேன்” என்று உரைத்தான்.

7.34. கிருபாசாரியார் பாண்டவர்களின் நற்குணங்களையும், அவர்களது உதவியாளர்களையும் பற்றிக் கர்ணனிடம் கூறுதல்

கிருபாசாரியார் கர்ணனிடம் மேலும் கூறத் தொடங்கினார், “சூத புத்திரா! உன்னுடைய இந்த மனக்கோட்டை கட்டும் பொருளற்ற பிரலாபம் நம்பத்தகுந்ததல்ல. கர்ணா! நீ எப்போதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன் மற்றும் யுதிஷ்டிரர் மீது எதிர்ப்பு தெரிவித்து வருகிறாய், ஆனால் கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் இருக்கும் இடத்திலேயே வெற்றி உண்டாகும். தேவ, கந்தர்வ, யக்ஷ, மனித, ராக்ஷஸர்கள் அனைவரும் போருக்கு வந்தாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை வெல்ல முடியாது. தர்ம புத்திரர் யுதிஷ்டிரர் பிராமண பக்தர்; சத்தியவாதி; புலன்களை வென்றவர்; குருவையும் தேவர்களையும் மதிப்பவர்; எப்போதும் தர்மத்தில் ஈடுபட்டுபவர்; அஸ்திர வித்தையில் சிறந்தவர்; தைரியமும் நன்றியும் உடையவர். அவருடைய சகோதரர்கள் அனைவரும் அஸ்திர-சஸ்திரக் கலைகளைப் பாடுபட்டுக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள். குருவை மதிப்பவர்கள், தர்மத்தில் ஈடுபட்டவர்கள்; புகழ்மிக்கவர்கள்.

அவர்களுடைய சம்பந்திகளும் இந்திரனுக்கு இணையான பராக்கிரமம் கொண்டவர்கள். யுதிஷ்டிரரிடம் அன்பு நிறைந்தவர்கள். போரில் சிறந்தவர்கள். திருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, துர்முக புதல்வன் ஜனமேஜயன், சந்திரசேனன், ருத்ர சேனன், கீர்த்திதர்மா, த்ருவன், தரன், வசுந்தரன், தானசச்சந்திரன், சிம்மச்சந்திரன், சுதேஜன், துருபதரின் புதல்வர்கள், துருபதன், விராடரின் சகோதரர்கள் சதாநீகர், சூரியதத்தன், ஸ்ருதாநீகன், ஸ்ருதத்வஜன், பலாநீகன். ஜயாநீகன், ஜயாஸ்வன், ரதவாஹன், சந்த்ரோதயன், சமரதன் இவர்களுடன் நகுல-சுகதேவர், திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், ராக்ஷஸ கடோதகஜன் இவர்களை உதவியாளர்களாகப் பெற்ற பாண்டவர்களுக்கு எப்போதும் எந்தக் குறையும் ஏற்படாது.

யுதிஷ்டிரரிடம் மேலும் பல நற்குணங்கள் உள்ளன. பீமனும், அர்ஜுனனும் நினைத்தால் தங்கள் அஸ்திர பலத்தால் தேவ, அசுர, மனித, யக்ஷ, பூத, ராக்ஷஸ உலகங்களையும் அழிக்க முடியும். யுதிஷ்டிரர் சினங்கொண்டு பார்த்தாலே இந்த புவியை எரித்து விட முடியும். யாருக்காகப் பகவான் கிருஷ்ணன் போரிடத் தயாராகிறாரோ அவர்களைப் போரில்

வெல்ல நீ எவ்வாறு துணிந்தாய்?” என்று கிருபாசாரியார் கர்ணனிடம் கேட்டார்.

7.35. கர்ணன் துரியோதனனுக்காக நான் போரிடுவேன் எனப் பதில் உரைத்தல்

குரு கிருபாசாரியாரின் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் அட்டகாசமாகச் சிரித்தவாறு அவருக்குப் பதிலளித்தான், “பாபா! பாண்டவர்கள் பற்றி நீ கூறியது முற்றிலும் சத்தியமே. பாண்டவர்களிடம் இன்னும் ஏராளமான நற்குணங்கள் உள்ளன. அவர்கள் போரில் தேவர் முதலிய அனைவரையும் வெல்ல முடியும் என்பதும் சரியே. ஆனால் பிரம்மன்! நான் இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தியால் குந்தி புதல்வர்களை வென்று விடுவேன். அர்ஜுனைக் கொன்று விடுவேன். அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்ட பின் அவரின்றி அவருடைய சகோதரர்கள் ராஜ்யத்தைப் பெற விரும்ப மாட்டார்கள். ராஜ்யம் துரியோதனன் வசமாகிவிடும். இந்த விஷயத்தை அறிந்தே நான் கர்ஜிக்கிறேன். நீ பிராமணன் அதிலும் கிழவன். உன்னிடம் போர் புரியும் சக்தி இல்லை அத்துடன் நீ பாண்டவர்களிடம் அன்பு கொண்டே இவ்வாறு பேசுகிறாய். தீய அறிவுடைய பிராமணா! மறுபடியும் இங்கு எனக்குப் பிடிக்காத விஷயத்தைப் பேசினால் என் கத்தியால் உன் நாக்கை வெட்டி விடுவேன். நீ கௌரவ சேனையைப் பயமுறுத்துவதற்காகப் பாண்டவர்களின் புகழைப் பாடுகிறாய்.

துரியோதனன், துரோணர், சகுனி, துர்முகன், ஜயன், துச்சாதனன், நீ, சல்யன், அஸ்வத்தாமா உள்ளிட்ட போரில் தேர்ந்த வீரர்களை யார் வெல்ல முடியும்? இவர்கள் துரியோதனன் வெற்றியையும், பாண்டவர்களின் வதத்தையும் விரும்பிப் போரில் துணிந்து நிற்பார்கள். மிகப் பெரிய பலமுடையவர்களின் வெற்றியும் போரில் தெய்வாதீனமாகவே நடைபெறுகிறது. பீஷ்மர் இன்று அம்புப் படுக்கையில் சயனிக்கிறார். போர் பூமியில் விகர்ணன், சித்ரசேனன், ஜயத்ருதன், வாஹ்லீகன், பூரிச்ரவா, சலன், ஜலசந்தன், சுதகூஷிணன், பகதத்தன் போன்றவர்களையும், தேவர் களாலும் வெல்ல முடியாத மற்ற மன்னர்களையும் பாண்டவர்கள் கொன்று விட்டனர். பாண்டவ சேனையிலும் ஆயிரக்கணக்கானோர் கொல்லப் பட்டுள்ளனர். இது தெய்வச் செயல் அன்றி வேறென்ன? அதமனாகிய பிராமணனே! நீ யாரை எப்போதும் பலசாலியாகக் கருதுகிறாயோ அவர் களுடன் துரியோதனனுக்காக நான் போரிடுவேன். வெற்றி தெய்வச் செயலாகும்” என்று கிருபரை நிந்தித்துக் கர்ணன் பதிலுரைத்தான்.

7.36. அஸ்வத்தாமா கர்ணனைக் கொல்ல விரைதல்; துரியோதனனும் கிருபரும் தடுத்தல்

தன் மாமனாகிய கிருபாசாரியரிடம் கர்ணன் கடும் சொற்களைக் கூறுவதைக் கேட்ட அஸ்வத்தாமா கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பிக் கத்தியுடன் பாய்ந்தான். கர்ணனிடம் கூறத் தொடங்கினான், “நர அதமா! சிறந்த வில்லாளியும், சூரவீரருமான என் மாமன் அர்ஜுனனின் உண்மையான குணத்தைக் கூறினார். நீ துவேஷத்துடன் தற்பெருமை பேசியபடி இவரை ஏசிக் கொண்டிருப்பதற்கு என்ன காரணம்? அர்ஜுனன் உன் கண் முன்னே ஐயத்ருதனைக் கொன்ற போது உன் பராக்கிரமம் எங்கு போனது? நீ கூறும் உன் அஸ்திரங்கள் எங்கு என்று விட்டன? மகாதேவனோடு போரிட்ட சவ்யசாசியை நீ மனக் கோட்டையாலேயே வெல்ல விரும்புகிறாய். இந்திரனாலும் வெல்ல முடியாத அர்ஜுனனை வெல்வதற்கு உனக்கு என்ன சக்தி இருக்கிறது? கர்ணா! நில். இப்போதே உன்னுடைய உடம்பிலிருந்து தலையை நீக்கிவிடுகிறேன்.” என்றவாறு வேகமாக எழுந்த அஸ்வத்தாமாவைக் கிருபரும் துரியோதனனும் தடுத்து விட்டனர். இச்சமயம் கர்ணன் அஸ்வத்தாமாவுடன் போர் புரிய விரும்பினான். அஸ்வத்தாமா, கர்ணனிடம் “நாங்கள் உன்னுடைய குற்றத்தை மன்னிக்கிறோம். உன்னுடைய இந்தப் பெரிய கர்வத்தை அர்ஜுனன் அழிக்கப் போகிறார்” என்று கூறினான்.

துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம், “நீ சூத புத்திரன் மீது கோபம் கொள்ள வேண்டாம். நீ அவனை மன்னிக்க வேண்டும். உங்கள் அனைவர் மீதும் போரின் பயம் உள்ளது” என்று கூறினான். அஸ்வத்தாமா அமைதியானான். இனிய இயல்புடைய கிருபாசாரியாரும் தானும் கர்ணனை மன்னித்து விட்டதாகக் கூறினார்.

7.37. கர்ணன் போர்க்களத்தில் அற்புதமான பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்துதல்

இதன் பிறகு, பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலர்களும் கர்ணனைச் சூழ்ந்து கொண்டு போரிடலாயினர். பாண்டவர்கள், “எங்கே கர்ணன், துராத்மாவும், நராதமனுமான கர்ணன் எங்கே? அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து இவனைக் கொன்று விடுவோம். இவனே துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை கூறி எல்லா அனர்த்தங்களுக்கும் வேராகியுள்ளான். இவனைக் கொன்று விடுங்கள்” என்று கூறிக்கொண்டு கர்ணன் மீது பெரும் அம்பு மழை பொழிந்தனர். கர்ணன் அம்பு மழை பொழிந்து பகைவரின் சேனையைத் தடுத்தான். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் மகிழும்படிப் போரிட்டான். அந்தப் போரில் கர்ணனின் அற்புதமான சுறுசுறுப்பு வெளிப்பட்டது. நாற்புறங்களில் இருந்து முயற்சித்தும் பாண்டவ சேனையால் கர்ணனை வெல்ல முடியவில்லை.

கர்ணன் தன் மீது சொரியப்பட்ட அம்புக் கூட்டத்தை விலக்கிப் பகைவர்களின் தேர், குடை, கொடி, குதிரைகள் அனைத்தின் மீதும் தன்

பெயர் பொறிக்கப்பட்ட பாணங்களால் அடித்தான். கர்ணனின் பாணங்களால் யானைகளும், குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன. புறமுதுகிடாத வீரர்களின் தலைகளாலும், புஜங்களாலும் போர்க்களம் நிரம்பிக் காணப்பட்டது. இச்சமயம் துரியோதனன், தனியாகப் போரிடும் கர்ணனுக்கு உதவி செய்யுமாறு அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறினார். அர்ஜுனன் கர்ணனை நோக்கி வருவதால் அவனால் கர்ணனுக்குத் தீங்கு நேராதவாறு பாதுகாக்கக் கட்டளையிட்டான். அதன்படி அஸ்வத்தாமா, கிருபர், சல்யன், க்ருதவர்மா ஆகியோர் கர்ணனைக் காக்க விரும்பி அர்ஜுனனை எதிர்க்க முன்னால் வந்தனர்.

7.38. கர்ணன் அர்ஜுனனுடன் போரிட்டுத் தோல்வியடைதல்

இதே சமயம் தனஞ்ஜயன் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்ட கர்ணன் பயமின்றி அவரை எதிர்ப்பதற்கு முன்னால் வந்தான். இருவரும் அம்புகளால் பரஸ்பரம் அடித்துக் கொண்டனர். கர்ணனின் வேகத்தைச் சகித்துக் கொள்ளாத அர்ஜுனன் 300 கூரான பாணங்களால் அடித்தார். இடது புஜத்தைக் காயப்படுத்தினார். காயப்பட்ட கர்ணனின் வில் நழுவிக்கீழே விழுந்தது. இமைப் பொழுதில் வேறு வில்லை எடுத்த கர்ணன் அம்பு மழையால் அர்ஜுனனை மறைத்தான். அர்ஜுனன் சிரித்தபடி அதனை அழித்து விட்டார். கர்ண-அர்ஜுனரின் போர் அற்புதமாக நடைபெற்றது. அர்ஜுனன் கர்ணனின் வில்லை வெட்டி, நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று, சாரதியின் தலையையும் வெட்டி விட்டார். அர்ஜுனனின் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு முள்ளம் பன்றியைப் போல் இருந்த கர்ணன் குதிரைகள் கொல்லப் பட்டதால் தன் தேரில் இருந்து இறங்கி கிருபாசாரியாரின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான். கர்ணன் தோல்வியுற்றதால் பயந்த கௌரவ சேனை ஓடத் தொடங்கியது.

7.39. கர்ணன் சக தேவனுடன் போரிடுதல்; சகதேவன் தோல்வியடைதல்

சகதேவன் துரோணரை லட்சியமாகக் கொண்டு போர் புரிந்தார். கர்ணன் சகதேவனைத் தடுத்தான். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கணக்கற்ற பாணங்களால் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். கர்ணன் சகதேவனின் வில்லை நாணுடன் வெட்டி விட்டான். சகதேவன் வேறு வில்லை எடுத்துக் கர்ணனைத் தாக்கினார். கர்ணன் இச்சமயம் சகதேவனின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்று விட்டான். அதனால் சகதேவன் கத்தியையும், கேடயத்தையும் கையில் எடுத்தார். கர்ணன் அவற்றையும் துண்டாக்கினான். சகதேவன் கதையால் கர்ணனை அடிக்க விரைந்ததும், கர்ணன் அக்கதையையும் உடைத்துப் பூமியில் வீழ்த்தினான். சகதேவன் தன் தேரில் இருந்து கீழே குதித்து ஒரு தேர்ச் சக்கரத்தை எடுத்துக் கர்ணன் மீது வீசினார்.

அச்சக்கரத்தையும் கர்ணன் தன் பாணங்களால் வெட்டி வீழ்த்தி விட்டான்.

இதனைக் கண்ட சகதேவன், தேரின் ஈஷாதண்டம், நுகத்தடி, யானைகளின் வெட்டப்பட்ட அங்கங்கள், இறந்த குதிரைகள், வீரர்களின் சடலங்கள் எனக் கையில் கிடைத்ததையெல்லாம் எடுத்துக் கர்ணன் மீது வீசினார். அவை அனைத்தையும் கர்ணன் அழித்து விட்டான். சகதேவன் கர்ணனுடைய பாணங்களால் தாக்கப்பட்டுப் போர்க்களத்தைத் துறந்தார். அப்போது கர்ணன் மாத்ரி புதல்வனிடம், “தேரியமற்ற சிறுவனே! நீ போர்க்களத்தில் சிறந்த ரதிகளோடு போரிடாதே. மாத்ரி புத்ரா! நீ அர்ஜுனனிடம் சென்று விடு”. என்று கூறினான். சகதேவனைக் கொல்லக் கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தபோதும் குந்திக்குத் தான் அளித்த வாக்கினை நினைவில் வைத்து, சத்தியப் பிரதிக்குளும், புகழ் மிகுந்தவனுமான கர்ணன் சகதேவனைக் கொல்லவில்லை.

7.40. கர்ணன்-சாத்யகி போர்

துரோணருடன் போரிட வந்த த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொன்று விட விரும்பி கௌரவ மகாரதிகள் ஏழு பேர் அவரைச் சூழ்ந்து நின்று போர் செய்தனர். அந்த சமயத்தில் சாத்யகி த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்ற விரைந்து வந்தார். கௌரவ மகாரதிகளுடன் போர் செய்தார். அப்போது கர்ணன் சாத்யகி மீது அம்புகளைத் தொடுத்தான். சாத்யகியும் அனைவரும் பார்க்கும் போதே கர்ணனைப் பாணங்களால் காயப்படுத்தி, “ஓடாதே! நில்” என்றார். கர்ணனுக்கும் சாத்யகிக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் சாத்யகி கர்ணனை நன்றாகக் காயப்படுத்தி விட்டார். கர்ணனும், சாத்யகியும் கடும் போர் புரிந்தனர். கர்ணன் சாத்யகியை விபாடம், கர்ணி, சுரம், நாராசம், வத்ஸதந்தம் மற்றும் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் சளைக்காமல் சமமாகப் போரிட்டனர்.

மற்ற கௌரவ மகாரதிகளும், கர்ணனின் மகன் வ்ருஷசேனனும் சாத்யகியைக் கடுமையாகத் தாக்கிவிட்டனர். சாத்யகி அனைவருடைய அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் விலக்கி வ்ருஷசேனன் மார்பில் படுகாயப்படுத்தினார். வ்ருஷசேனன் காயத்தால் வில்லைத் துறந்து மயக்கத்துடன் தேரின் மீது அமர்ந்து விட்டான். வ்ருஷசேனன் கொல்லப்பட்டதாகக் கருதிய கர்ணன் சாத்யகியை மிக வேகமாகத் தாக்கினான். சாத்யகியும் தொடர்ந்து எண்ணற்ற அம்புகளைக் கர்ணன் மீது செலுத்தினார். கர்ணன் மீது ஏழு, வ்ருஷசேனன் மீது பத்து அம்புகளை அடித்துக் காயப்படுத்தி இருவரின் கையுறைகளையும், வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். அவ்விருவரும் வேறு வில்லை எடுத்து யுயுதானைத்

துன்புறுத்தலானார்கள். அச்சமயம் காண்டீப வில்லின் டங்கார ஒலியும், அர்ஜுனனுடைய தேரின் கம்பீர ஒலியும் கேட்கலாயிற்று. இதனைக் கேட்ட கர்ணன் துரியோதனனிடம் கூறலானான்.

7.41. கர்ணன் துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை கூறுதல்

கர்ணன், துரியோதனனிடம், மன்னா! அர்ஜுனன் நம்முடைய சேனையையும், குருவம்சத்து முக்கிய வீரர்களையும் வதம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். வெற்றி பெற்றுக் காண்டீபத்தை டங்காரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அர்ஜுனனுக்கு முன்னால் நிற்கமாட்டாமல், நம்முடைய சேனை பல கூட்டங்களாகப் பிரிந்து ஓடத் தொடங்கியுள்ளது. நூற்றுக் கணக்கான வீரர்களின் பெரும் அவலக்குரல் கேட்கிறது. அர்ஜுனனுடைய தேரின் அருகில் ஆஹாஹாரங்களும், சிம்ம நாதமும் ஒலிப்பதைக் கேள். இப்போது சாத்வத குல வீரன் சாத்யகி நம்மால் சூழப்பட்டு இருக்கிறார். துருபத குமாரன் த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆசாரியாரோடு போரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். நம்முடைய சிறந்த வீரர்கள் அவரைச் சூழ்ந்துள்ளனர்.

மஹாராஜா! இச்சமயம் நான் சாத்யகியையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும் கொன்று விட்டால் நமக்கு நிரந்தரமான வெற்றி உண்டாகும். நாம் அபிமன்யுவைக் கொன்றது போல் இவ்விருவரையும் நாற்புறமும் சூழ்ந்து தாக்கிக் கொன்று விடுவோம். சவ்யசாசி துரோணரை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறார். சாத்யகி ஏராளமான வீரர்களால் சூழப் பட்டதைப் பார்த்தன் அறிவதற்குள் எப்படியாவது இந்த மது வம்சத்து சாத்யகியை மரண லோகத்திற்கு அனுப்பிவிடவேண்டும்” என்று உரைத்தான்.

7.42. துரியோதனன் சொற்களால் அடிபட்ட கர்ணன் போரைத் தொடங்குதல்

கர்ணன் துரியோதனனுக்கு அளித்த ஆலோசனை பயனளிக்கவில்லை. சாத்யகியிடம் துரியோதனனும், அர்ஜுனனிடம் சகுனியும் தோல்வியடையந்தனர். இதனால் துரியோதனன் மிகவும் கோபம் கொண்டான். கர்ணனிடமும், துரோணருடனும் பேசலானான். “அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனைக் கொன்றதால் நீங்கள் இருவரும் இரவிலும் இந்தப் போரைத் தொடரச் செய்துள்ளீர்கள். ஆனால், இப்போது என் பெரும் சேனை அழிந்து கொண்டிருக்கிறது. பாண்டவ சேனையை வெல்லக்கூடிய வல்லமை இருந்தும் நீங்கள் பேசாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அப்போதே நாங்கள் பாண்டவரைப் போரில் வெல்லுவோம் என்று கூறாதிருந்தால், நான் அவர்களுடன் பகையைச் செய்திருக்க மாட்டேன். நீங்கள் என்னைத் துறக்க விரும்பவில்லையென்றால் உங்களுடைய பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டுப் போர் புரியுங்கள்” என்றான். துரியோதனனின்

சொற்களாகிய சாட்டையால் துன்புற்ற அவர்கள் மிதிபட்ட பாம்பைப் போலக் கோபத்துடன் மறுபடியும் போரைத் தொடங்கினர்.

7.43. கர்ணன் திருஷ்டத்யும்னனைத் தோல்வியுறச் செய்தல்

துரோணரும் கர்ணனும் சினத்துடன் சாத்யகியைத் தாக்கினர். இவ்விருவரின் தாக்குதலை எதிர் கொள்ள முடியாமல் பாண்டவசேனை போர்க்களத்திலிருந்து ஓடலாயிற்று. ஓடிய சேனையைத் துரோணரும், கர்ணனும் பின்னால் இருந்து அடித்தனர். திருஷ்டத்யும்னன் கர்ணனில் எதிரில் வந்த போது ராதேயன் அவருடைய மார்பின் மீது பத்து பாணங்களை அடித்தான். பாஞ்சால ராஜகுமாரனும் பத்து பாணங்களால் கர்ணனை அடித்தார். இருவரும் பெரும் தேரில் ஏறி, ஒருவரை ஒருவர் பாணங்களால் மூடி பரஸ்பரம் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். கர்ணன் தன் பாணங்களால் திருஷ்டத்யும்னனின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் காயப்படுத்தி அவரது வில்லையும் வெட்டிவிட்டான். தேரின்றி நின்ற திருஷ்டத்யும்னன் ஒரு பரிகத்தால் கர்ணனின் குதிரைகளை வீழ்த்தினார். கர்ணன் விஷம் போன்ற எண்ணிலடங்காப் பாணங்களால் அவரைப் படுகாயமுறச் செய்தான். திருஷ்டத்யும்னன் நடந்து சென்று சுகதேவனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டார். அவர் மீண்டும் கர்ணனிடம் போரிடத் திரும்பிய போது தருமராஜர் அவரைத் தடுத்து விட்டார். திருஷ்டத்யும்னன் தோல்வியடைந்ததால் கர்ணன் மகிழ்ந்து சிம்மநாதம் செய்தான்.

இதனால் கோபம் கொண்ட பாஞ்சால, சோமக மகாரதிகள் கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பி ஆயுதங்களுடன் கர்ணனை நோக்கிச் சென்றனர். கர்ணன் வேறு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் நின்றவாறு பாஞ்சாலர்களின் சேனை மீது அம்பு மழை பொழிந்து வறுத்தெடுத்தான். பாண்டவ சேனை பயந்து ஓடியது. அஞ்சி ஓடும் பாஞ்சால வீரர்களைக் கர்ணன் வெகு வேகமாகத் தாக்கினான். கர்ணனும், ஆசாரியாரும் செலுத்திய பாணங்களால் காயமுற்ற பாஞ்சால வீரர்கள் எல்லாத்திசைகளையும் நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருந்தனர்.

7.44. கர்ணன் கடோத்கஜன் கடும்போர் புரிதல்; அலாயுதன் வருகை

இச்சமயம் பகவான் வாசுதேவனால் கர்ணனோடு போர் புரியுமாறு ஆணையிடப்பட்ட பீமசேனன் புதல்வன் கடோத்கஜன் கர்ணனை எதிர்க்க வந்தான். மலை போலத் தோற்றமளித்த, கரிய பேருருக் கொண்ட கடோத்கஜன் பல மாயைகளை அறிந்தவன். எல்லாவகை ஆயுதங்களும் நிரம்பியிருந்த 400 அடி நீளமுள்ள தேரில் ஏறி கடோத்கஜன் கர்ணனுடன் போருக்கு வந்தான். ஓரடி அகலமும், 12 அரத்தினி நீளமும் கொண்ட வில்லினையும், தேரின் அச்சு போன்ற பருமன் மிக்க பாணங்களையும்

கடோத்கஜன் கையில் ஏந்தியிருந்தான்.

கடோத்கஜன் போரை விரும்பி இடி இடிப்பது போல வில்லின் நாண் ஒலியை எழுப்பினான். கர்ணனும் கடோத்கஜனை எதிர்கொள்ள வந்தான். அத்தோற்றம் ஒரு யானைக் கூட்டத்தின் தலைவனை, இன்னொரு யானைக் கூட்டத்தின் தலைவன் எதிர்க்க வந்தது போல் இருந்தது. இருவரும் பரஸ்பரம் அம்புகளை மழை போலப் பொழிந்து தாங்கள் அணிந்திருந்த வெண்கலக் கவசங்களைச் சின்னா பின்னம் செய்து விட்டனர். அம்புகளைக் குறிவைத்து ஒருவரை ஒருவர் சரீரத்தைத் துளைத்துக் கொண்டனர். இருவரையும் பார்ப்பதே கடினமாக இருந்தது. இருவரும் காயங்களால் நிரம்பி ரத்தத்தால் நனைந்து விட்டனர். ஆனால் ஒருவரை ஒருவர் வெல்ல முடியவில்லை. இருவருக்கும் இடையில் நீண்ட நேரம் சமமான போர் நடைபெற்றது. கர்ணன் கடோத்கஜனை வெல்ல முடியாமல் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்க ஆரம்பித்தான். அதனைக் கண்ட கடோத்கஜன் தன் அரக்க மாயையை வெளிப்படுத்தினான். அம்மாயையால் சூலம், முத்தகலம், பாறை, மரம் ஆகியவற்றைக் கைகளில் ஏந்திய கோரூபமுடைய அரக்கர்களின் பெரும் சேனை அங்கே தோன்றியது.

கடோத்கஜன் கையில் பெரும் வில்லோடு யமராஜனைப் போல வருவதைக் கண்டு அனைவரும் கவலை கொண்டு பயந்தனர். யானைகளும் கடோத்கஜனின் சிம்ம நாத்தத்தால் கலங்கி மலஜலங்களை வெளிப்படுத்தின. அரக்கர்களின் அந்தப் பெரிய சேனை பாறை மழையைப் பொழியலாயிற்று. பயங்கரமான ஆயுதங்கள் இடைவிடாமல் கௌரவ சேனை மீது விழலாயின. கர்ணன் தன் திவ்யாஸ்திர பலத்தால் கடோத்கஜனின் மாயையை அழித்து விட்டான். பிறகு அவ்விருவரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் அம்புகளை விடுத்துக் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். கடோத்கஜன் ஆயிரம் ஆரங்கள் கொண்ட மணிகள் பதிக்கப்பட்ட சக்கரத்தைக் கர்ணன் மீது செலுத்தினான். சினம் பொங்க, கர்ணன் அச்சக்கரத்தைப் பாணங்களால் அடித்து உடைத்து விட்டான். தான் செலுத்திய சக்கரம் உடைக்கப்பட்டதைக் கண்டு, வெகுண்டு, கடோத்கஜன் கர்ணனைப் பாணங்களால் மூடி விட்டான். கர்ணனும் தன் பாணங்களால் பீமசேனனின் புதல்வன் தேரை மறைத்து விட்டான். கடோத்கஜன் கதையை வீச, அதுவும் கர்ணனால் அடிக்கப்பட்டு விட்டது. பிறகு பேருரு எடுத்த கடோத்கஜன் வானில் இருந்து பாறைகளைப் பொழிந்தான்.

கர்ணன் கடோத்கஜன் மீது பாணங்களைப் பொழிந்து அவனை முள்ளம்பன்றியைப் போலாக்கி விட்டான். கடோத்கஜன் கர்ணன் மீது மாயாமயப் போர் புரியலானான். கோரமான முகத்தைத் தரித்துக் கர்ணன் விடுத்த திவ்யாஸ்திரத்தைத் தன் கவளமாக்கிக் கொண்டான். பிறகு

ஆகாயத்தில் இருந்து வெட்டப்பட்டு நூற்றுக்கணக்கான துண்டுகளாக்கி விட்டதைப் போலத் தோற்றமளித்தான். கடோக்கஜன் இறந்து விட்டதாக கௌரவ சேனை கருதியது. ஆனால் அவன் புதுப்புது சரீரங்களைத் தரித்து எல்லாத் திசைகளிலும் தோற்றமளித்தான். தொடர்ந்து மிகப்பெரிய கைகளுடைய பேருருவை எடுத்துக் கொண்டான். அப்போது அவனுக்கு நூறு தலைகளும், நூறு வயிறுகளும் காணப்பட்டன. பிறகு கட்டை விரல் அளவு மிகச் சிறிய உருவை எடுத்து மேலும் கீழும் சஞ்சரித்தான். பூமியைப் பிளந்து நீரில் மூழ்கினான். வேறொரு இடத்தில் நீரில் இருந்து வெளிப்பட்டான். பின்னர் ஆகாயத்தில் இருந்து இறங்கி மீண்டும் தன் தேரில் ஏறிக் கர்ணனின் தேரருகே வந்தான்.

கர்ணனிடம், “தேரோட்டி மகனே! நில். இப்போது நீ என்னிடமிருந்து தப்பி எங்கு செல்லுகிறாய்? இன்று போரில் உன் கர்வத்தை அழித்து விடப் போகிறேன் என்று கூறி வானில் எழும்பி அட்டகாசம் செய்தான். கர்ணன் மீது தேரின் அச்சப் போன்ற அம்புகளைப் பொழிந்தான். கர்ணன் அவற்றை வெட்டி வீழ்த்தி விட்டான். கடோக்கஜன் வேறு மாயையைச் சிருஷ்டித்து மரங்கள் நிரம்பிய மலையாக மாறினான். அதில் இருந்து சூலம், கட்கம், பிராசம் முதலிய அஸ்திரங்கள் அருவியாகப் பெருகின. கர்ணன் தன் திவ்யாஸ்திரத்தால் அந்த மலையை வெகுதூரம் தூக்கி வீசி விட்டான். கடோக்கஜன் கரிய மேகமாகிப் பாறைகளை மழையாகப் பொழிந்தான். கர்ணன் வாய்வயாஸ்திரத்தால் அக்கரு முகில் காணாமல் போகுமாறு செய்து விட்டான்.

தன் மாயையால், சிங்கம், சார்தூலம், மதயானை வடிவெடுத்த அரக்கர்கள் சூழக் கடோக்கஜன் தன் தேரின் மீது அமர்ந்து கர்ணனை நோக்கி வந்தான். யானை மீதும், தேர் மீதும், குதிரை மீதும் ஏறியிருந்த அரக்கர்கள் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்க வந்த கடோக்கஜன் கர்ணனின் வில்லை அம்புகளோடு ஒரு அஞ்சலீகத்தைக் கொண்டு வெட்டி விட்டான். கர்ணன் வேறு வில்லை எடுத்துப் பாணங்களைச் செலுத்தி அரக்கர் சமூகத்தைத் துன்புறுத்தினான். தன் அம்புகளால் குதிரைகள், யானைகள், சாரதிகளோடு அரக்கர்களை எரித்து விட்டான். சினங்கொண்ட கடோக்கஜன் மாயையால் வேறு தேரை அமைத்துக் கர்ணன் அருகில் வந்தான். ருத்ரன் அமைத்த எட்டு சக்கரங்கள் அமைந்த அசனியைக் கோபத்தோடு கர்ணன் மீது செலுத்தினான். தன் வில்லைக் கர்ணன் கீழே வைத்தான். உயர எழும்பினான்; கடோக்கஜன் செலுத்திய அந்த சூலங்களோடு கூடிய சக்தியைத் தன் கையில் பிடித்துக் கடோக்கஜன் மீதே செலுத்தி விட்டான். அதனைக் கண்ட கடோக்கஜன் வேகமாகத் தேரில் இருந்து குதித்து விட்டான். அந்த அசனி கடோக்கஜன் தேரைக் குதிரைகள், சாரதியோடு

எரித்துப் பூமியில் புதைந்து விட்டது.

மகாதேவன் அமைத்த அசனியை அனாயாசமாகத் தாவிப் பிடித்துப் பகைவன் மீது செலுத்திய பராக்கிரமம் கொண்ட கர்ணன் மீண்டும் தன் தேரில் வந்தமர்ந்து கடோத்கஜன் மீது நாராசங்களைப் பொழியலாயினான். அவற்றின் அடியால் காயம் பட்ட கடோத்கஜன் மறுபடியும் பார்வையில் இருந்து மறைந்து விட்டான். தன் அஸ்திர பலத்தால் கடோத்கஜன் கர்ணனின் திவ்யாஸ்திரத்தை அழித்து விட்டான். ஆயுதம் அழிந்த பின்பும் கர்ணன் பயமேதுமின்றிப் போர் புரிந்தான். கடோத்கஜன் சிங்கம், புலி, அக்னி, பாம்புகள், இரும்பு அலகுகள் கொண்ட பறவைகள் போன்ற பல்வேறு உருவங்களை எடுத்துப் பயமுறுத்தினான்.

கடோத்கஜனைப் பார்ப்பதே கடினமாயிற்று. அங்கேயே மாயையால் மறைந்து விட்டான். பின்னர் பல அரக்கர்களுடன் பிசாசு, நாய்கள், ஓநாய்கள் போன்றவை கர்ணனைக் கடிப்பதற்காகப் பல திசைகளில் இருந்து வந்தன. கர்ணன் தன் அஸ்திரங்களால் அவற்றை ஒவ்வொன்றாகத் துளைத்து விட்டான். கடோத்கஜனின் குதிரைகளைக் கொன்று வீழ்த்தி விட்டான். இவ்விதம் தன் மாயை அழிக்கப்பட்டதால் ஹிடம்பாவின் குமாரன் சூரிய புத்திரனிடம், “இதோ பார்! நான் இப்போதே உன் மரணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன்” என்று கூறி மறைந்து விட்டான்.

இச்சமயம் அலாயுதன் என்ற அரக்கன் பீமனுடன் பகை கொண்டு வலிய துரியோதனனுக்கு உதவி செய்ய வந்தான். தன் நண்பர்களான ஹிடம்பன் மற்றும் கீர்மீரையும், உறவினனான பகாசுரனையும் பீமசேனன் முன்பே கொன்று விட்டதால் பீமனையும் கடோத்கஜனையும் கொல்ல விரும்புவதாகக் கூறினான். துரியோதனனும் மகிழ்ச்சியுடன் அவனுக்குப் போரிட அனுமதியளித்தான். அலாயுதன் போர்க்களத்தில் பிரவேசித்தான். இதனைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கர்ணனை விட்டு விட்டு அலாயுதனோடு போரிட்டுக் கொன்று விடுமாறு கடோத்கஜனிடம் அறிவுறுத்தினார். கடோத்கஜன் அலாயுதனைக் கொன்று அவன் தலையைத் துரியோதனன் முன் வீசி எறிந்தான். இந்நேரத்தில் பீமனுக்கும் கர்ணனுக்கும் இடையே போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

அலாயுதனை வதைத்த பின் கடோத்கஜன் மீண்டும் கர்ணனுடன் போருக்கு வந்தான். அலாயுதனைக் கொன்ற மகிழ்ச்சியால் கௌரவ சேனைக்கு எதிரில் நின்று சிம்மநாதம் செய்தான். கடோத்கஜனின் கர்ஜனையைக் கேட்ட கௌரவர்களின் மனம் பயத்தால் உறைந்து விட்டது. கடோத்கஜனைக் கண்ட கர்ணன் அவனை விட்டு விட்டு, சிகண்டி, திருஷ்டத்யும்னன், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா மற்றும் சாத்யகியையும் தாக்கி நடுங்கச் செய்தான். பாஞ்சாலர்கள் பொழிந்த அம்பு மழையை அழித்த

கர்ணன் இடிக்கு நிகரான இணையற்ற கூர்மையான அம்புகளால் பகைவரைத் தாக்கினான். சிலரின் சரீரங்களைத் துளைத்தான். சிலரின் கொடிகளை வெட்டி விட்டான். சிலரின் சாரதிகளையும், சிலரின் குதிரைகளையும் கொன்று விட்டான். பாஞ்சால வீரர்கள் போர்க்களத்தில் இருந்து விலகி ஓடினர். ஆங்காங்கே சிதறி விட்டனர். இதனைக் கண்ட கடோத்கஜன் பெரும் கோபம் கொண்டான்.

7.45. கர்ணன் கடோத்கஜன் உக்கிரமான போர் தொடருதல்

கோபம் கொண்ட கடோத்கஜன் தங்கமும், ரத்தினங்களும் இழைத்த தன்னுடைய விசித்திரமான தேரில் ஏறிச் சிங்கம் போலக் கர்ஜித்தவாறு கர்ணனுக்கு அருகில் வந்தான். தன்னுடைய வஜ்ரம் போன்ற அம்புகளால் கர்ணனைத் தாக்கினான். கர்ணனும், கடோத்கஜனும் கர்ணி, நாராசம், சிலீமுகம், நாலீகம், தண்டம், அசனம், வத்ஸதண்டம், வராக கர்ணம், விபாடம், சீங், ஷ்ரப்ரம் ஆகிய பல்வேறு வகையான பாணங்களைப் பொழிந்து ஆகாயத்தினை மறைத்தனர். இரு வீரசிரோ மணிகளும் சமமாகவே இருந்தனர். இச்சமயம் கடோத்கஜனை விட அதிக பராக்கிரமத்தைக் காட்டக் கர்ணன் விரும்பினான். ஒரு பேரச்சம் தரும் அஸ்திரத்தை விடுத்துக் கடோத்கஜனின் தேரின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் அழித்து விட்டான். தேரிழந்த கடோத்கஜன் விரைந்து மறைந்து விட்டான்.

கடோத்கஜன் கர்ணனுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்து விட்டதால் கர்ணனால் அவனைக் கொல்ல முடியவில்லை. கர்ணன் ஆகாயத்தில் அம்புகளைச் சரமாரியாகச் செலுத்தினான். ஆனால் எந்த ஒரு பிராணியும் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு மேலிருந்து இறந்து விழவில்லை. இச்சமயம் கடோத்கஜன் தன் மாயையை வெளிப்படுத்தினான். அவன் மாயையால் முதலில் செந்நிற மேகங்கள் உருவாயின. பிறகு தீநாக்குகள் தோன்றின. அதிலிருந்து மின்னல்கள் மின்னின. பிறகு எரி நகூத்திரங்கள் விழுந்தன. ஆயிரக்கணக்கான துந்துபிகள் முழங்குவதைப் போல ஒலி எழுந்தது. அதன் பின் வானில் இருந்து தங்கச் சிறகுகளைய அம்புகள், சக்தி, வ்ருஷ்டி, பிராசம், முசலம் முதலிய ஆயுதங்கள் விழுந்தன. அத்துடன் பரசு, கத்தி, பளபளக்கும் தோமரம், பட்டிசம், பரிகம், சூலம், கதைகள், சதக்னிகள் அனைத்தும் நாற்புறமும் தோன்றலாயின.

வானில் இருந்து கடோத்கஜனின் மாயையால் கணக்கற்ற பாறைகள் விழுந்தன. மின்னலும், இடியும் தோன்றின. தீப்பிழம்பு போன்ற சக்கரங்களும், கத்திகளும், சக்தி, பாறை, பரசு, பிராசம், வஜ்ரம், இடி, மின்னல் போன்றவற்றைக் கர்ணன் தன்னுடைய அம்புகளால் அழிக்க

முடியாமல் திணறினான். கடோத்கஜன் பொழிந்த ஆயுதங்களால் குதிரைகளும், யானைகளும், மகாரதிகளும் தாக்கப்பட்டுக், காயம்பட்டு அவலக் குரல் எழுப்பினர். துரியோதனனுடைய சேனை வீரர்கள் நாற்புறமும் ஓடி ஒளிய முற்பட்டனர். தர்மத்திற்குட்பட்ட வீரர்கள் மட்டும் போரில் இருந்து விலகவில்லை. திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்கள் இப்பெரும் அழிவைக் கண்டு மிகுந்த பயம் கொண்டனர். மலை போன்ற பேருருக்குக் கொண்ட தீயை உமிழும் நாக்கினை உடைய அரக்கர்கள் வானில் இருந்து கௌரவப்படை மீது சஸ்திர மழை பொழிந்தனர்.

அவ்வரக்கர்கள் பொழிந்த ஆயுதங்களால் அடிக்கப்பட்டு, நசுக்கப்பட்ட கௌரவ வீரர்கள் இறந்து இறந்து பூமியில் விழுந்தனர். கற்களால் அடிக்கப்பட்டதால் வீரர்களின் தலைகள் நசுங்கின. அங்கங்கள் பங்கமாயின. குடல்கள் வெளியே சிதறிக் கிடக்க அவர்கள் பூமியில் வீழ்ந்து கிடந்தனர். குதிரைகளின் உடல்கள் துண்டு துண்டாயின. யானைகள் மிதிக்கப்பட்டன. தேர்கள் பொடிப் பொடியாயின. கடோத்கஜனின் மாயையால் தோன்றிய அவ்வரக்கர்கள் உயிர்ப் பிச்சை கேட்டவர்களையும் விடாமல் கொன்றனர். கௌரவ சேனையின் வீரர்கள் இனி, எந்த வகையிலும் இந்த சேனை தப்ப முடியாது என்று கூறிக் கொண்டே போர்க்களத்தை விட்டு ஓடிக் கொண்டிருந்தனர். கர்ணன் மட்டுமே ஓடாமல் நின்று கடோத்கஜனின் திவ்யமாயையோடு போரிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

இச்சமயம் கடோத்கஜன் சக்கரம் இணைக்கப்பட்ட சதக்னியைத் தொடுத்து, கர்ணனின் தேர்க்குதிரைகள் நான்கையும் ஒன்றாகக் கொன்று விட்டான். குதிரை இல்லாத தேரில் இருந்து இறங்கிய கர்ணன் மனத்தை ஒரு முகப்படுத்தி யோசிக்கலானான். கர்ணனின் திவ்யாஸ்திரங்களும் கடோத்கஜனின் மாயையால் அழிந்து கொண்டிருந்தன. கௌரவர் அனைவரும் கர்ணனிடம், “கர்ணா! நீ இன்று இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தி ஆயுதத்தால் உடனே இந்த அரக்கனைக் கொன்றுவிடு. இல்லையெனின் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும், கௌரவர்களும் அழிந்து விடுவார்கள். நடு இரவில் போரிடும் இந்தப் பாவி அரக்கனைக் கொன்றுவிடு. வீரம் மிக்க கௌரவர் அனைவரும் இரவுப் போரில் தன் வீரர்களோடு அழிந்துவிடும் படி ஆகக் கூடாது. ஆதலால் இந்திரன் அளித்த சக்தியால் இவனைக் கொன்றுவிடு என்று மீண்டும் மீண்டும் கூறினர்.

7.46. கர்ணன் இந்திரன் அளித்த அமோக சக்தியால் கடோத்கஜனை வதம் செய்தல்

கௌரவர்களின் பெரும் துயரச் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் இந்திரன் தனக்களித்த சக்தியைக் கடோத்கஜன் மீது ஏவத் தீர்மானித்தான்.

எந்த சக்தியைப் போரில் அர்ஜுனனைக் கொல்லுவதற்காக அவன் மதிப்புடன் வைத்திருந்தானோ, எந்த சிறந்த சக்தியை இந்திரன் கர்ணனின் இரு குண்டலங்களுக்குப் பதிலாக அளித்திருந்தானோ, எது மரணத்தின் உடன் பிறந்த சகோதரியைப் போலக் காணப்படுகிறதோ, அந்த பாசங்களோடு பிரகாசித்த திவ்யமான 'வைஜயந்தி' என்ற சக்தி ஆயுதத்தைக் கர்ணன் கடோத்கஜன் மீது செலுத்தினான். அந்த உத்தமமான ஒளிவீசும் சக்தியைக் கர்ணனின் கையில் கண்ட கடோத்கஜன் பயந்து தன் உடலை விந்திய மலையைப் போலப் பெரிதாக்கிக் கொண்டான். அப்போது பயங்கரமான புயல் வீசியது. பூமி மீது இடி விழுந்தது.

பிரகாசமான அந்த சக்தி கடோத்கஜனின் மாயைகளை அழித்து, அவனது மார்பை ஆழமாகப் பிளந்து, இரவில் ஒளி வீசியபடி வானில் சென்று நகூத்திரங்களிடையே மறைந்து விட்டது. இந்திரனுடைய சக்தியின் பிரபாவத்தால் கடோத்கஜனின் உயிர் வஞ்சிக்கப்பட்டு விட்டது. இச்சமயம் அவன் பகைவர்களை அழிப்பதற்காக ஒரு வியப்பூட்டும் காரியத்தைச் செய்தான். சக்தியால் அடிக்கப்பட்டுப் பலமான காயமடைந்த போதும், கடோத்கஜன் தன் உடலை மலையையும், மேகத்தையும் போல நீள அகலமாக்கிக் கொண்டான். இவ்வாறு பேருரு தரித்த பிளக்கப்பட்ட அரக்கன் ஆகாயத்தில் இருந்து பூமியின் மீது விழுந்தான். தன்னுடைய மிகப் பேருருவினால் கௌரவ சேனையின் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையை அழித்து விட்டான்.

கடோத்கஜன் அழிக்கப்பட்டான். மாயை பொசுங்கியது. கௌரவ வீரர்கள் மகிழ்வுடன் கர்ஜனை செய்தார்கள். கர்ணன் விருத்தாசுரனை அழித்த இந்திரனைப் போலக் கௌரவ சேனை வீரர்களால் புகழப்பட்டான். பிறகு மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் துரியோதனனின் தேரில் ஏறித் தன்னுடைய சேனைக்குள் பிரவேசித்தான்.

7.47. 15 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்

14 ஆம் நாள் இரவின் மூன்றாம் ஜாமத்தில் இருதரப்பு சேனைகளுக் கிவவும் களைத்து விட்டதால் அர்ஜுனன் இரண்டு சேனையையும் ஓய்வெடுக்குமாறு கூறினார். கௌரவ சேனை வீரர்களும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர். இரு நாழிகை ஓய்வெடுத்துக் களைப்பு நீங்கியபின் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. பாண்டவசேனை ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தபோது அவர்களைக் கொல்லாமல் விட்டதற்காகத் துரியோதனன் துரோணரைக் குறை கூறினான். வெகுண்ட துரோணர் பாஞ்சலர்களை அழிக்காமல் கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன் என்று சபதம் செய்தார். அன்றைய விடியற்காலையில் நடைபெற்ற கடும் போரில் துரோணர் துருபத மன்னன்

அவருடைய மூன்று பேரர்கள், விராட மன்னர் ஆகியோரை யமனுலகு அனுப்பி விட்டார். இச்சமயம் இருள் மறைந்தது. சூரியன் தன் கிரணங்களைப் பரப்பினான். உலகில் ஒளி பரவியது.

7.48. கர்ணன்-பீமசேனன் போர்

இச்சமயம் துரியோதனன் நகுலனுடனும், துச்சாதனன் சகதேவனுடனும் போரைத் தொடங்கினர். நகுலன் துச்சாதனனின் தேர்ச் சாரதியின் தலையினைக் கவசத்துடன் வெட்டிக் குதிரைகளையும் அம்புகளால் அடித்தார். துச்சாதனனைப் பாணங்களால் மறைத்து விட்டார். சகதேவனால் துன்புறுத்தப்பட்ட துச்சாதனனின் உதவிக்குக் கர்ணன் விரைந்தான். தன்னுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த கர்ணன் துச்சாதனனை நோக்கிச் சென்றதால் பீமசேனன் கர்ணனின் புஜங்களிலும், மார்பிலும் காயம் ஏற்படுத்தினார். கர்ணன் காலால் மிதிபட்ட பாம்பைப் போலச் சினத்துடன் மீண்டும் பீமனுடன் போரிடத் திரும்பினான்.

பீமனுக்கும், கர்ணனுக்கும் இடையே கடும் போர் தொடங்கியது. இருவரும் அருகருகில் நெருங்கிப் போர் புரிந்ததால் கதா யுத்தத்தை மேற்கொண்டனர். பீமசேனன் தன் கதையால் கர்ணனின் தேர்க்கூபுரத்தை உடைத்து நூறு துண்டாக்கி விட்டார். ராதேயன் பீமன் வீசிய கதையையே அவர் மீது திருப்பி அடித்தான். பீமன் மற்றொரு கதையால் அதை உடைத்து விட்டார். பிறகு அவர் கர்ணன் மீது வேறு ஒரு கதையைச் செலுத்தினார். கர்ணன் அதைப் பாணங்களால் தடுத்து மீண்டும் பீமனின் தேர்மீதே விழுமாறு செய்தான். அதனால் பீமனின் சாரதி மயங்கி விட்டான். பீமன் சிரித்தவாறு கர்ணனின் கொடி, வில், தூணீர் அனைத்தையும் வெட்டிவீழ்த்தினார். கர்ணன் பீமசேனனின் குதிரைகளையும், பக்கத்துக் காவலர்களையும் கொன்று விட்டான். தேர் இழந்த பீமன் நகுலனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டார்.

7.49. மீண்டும் கர்ணன் பீமசேனன் போர்

இதே நேரத்தில் மது வம்ச சாத்யகிக்கும், குருவம்ச துரியோதனனுக்கும் போர் நடைபெற்றது. போரில் சாத்யகி முன்னேறுவதையும், துரியோதனன் பின்னடைவதையும் கண்ட கர்ணன் துரியோதனனுக்கு உதவ விரைந்தான். அப்போது பீமசேனன் கர்ணனைத் தடுத்து விட்டார். இருவருக்கும் இடையில் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. பீமசேனன் கர்ணன் மீது அம்புகளைப் பொழிந்தார். அவற்றைத் தடுத்து வீணாக்கிய கர்ணன் அவரது வில்லையும் அம்பையும் வெட்டிச் சாரதியையும் கொன்று விட்டான். சினம் கொண்ட பீமசேனன் கதையைக் கையில் எடுத்துக் கர்ணனின் கொடி, வில்லுடன், சாரதியையும் நசுக்கி விட்டார். அத்துடன் கர்ணனின் தேரின்

ஒரு சக்கரத்தையும் உடைத்து விட்டார். உடைந்த சக்கரத்தையுடைய அந்தத் தேரின் மீது அசையாது நின்ற கர்ணன் பலவகை அம்புகளையும், சஸ்திரங்களையும் கொண்டு பீமசேனனுடன் போரிட்ட பின் பீமனும் மிகுந்த கோபத்துடன் கர்ணனுடன் கோரமான யுத்தம் புரிந்தார்.

எவ்வாறாயினும் அன்று துரோண வதம் நிகழ்ந்தது. த்ருஷ்டத்யும்னனால் தலை முடி பற்றி இழுக்கப்பட்டுத் தலை வெட்டப்பட்டுத் துரோணர் உயிரிழந்தார். ஆயுதத்தைத் துறந்த துரோணாசாரியார் கொல்லப்பட்ட விதத்தால் கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா வேறு யாரும் அறிந்திராத, யாராலும் எதிர்க்க முடியாத நாராயணாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்தான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் ஆலோசனையால் அவ்வஸ்திரத்தை எதிர்க்காமல் பாண்டவ சேனை சரணடைந்ததும் அவ்வுத்தம அஸ்திரம் தானாகவே அமைதியடைந்து விட்டது. அதன் பின்னரும் அஸ்வத்தாமா ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துப் பாண்டவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தான். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் அதனால் பாதிக்கப்படவில்லை. அன்று மாலைப் பொழுது வந்தது. இரு தரப்பு சேனைகளும் கூடாரம் திரும்பின.

8. கர்ண பருவம்

8.1. துரியோதனனின் ஆலோசனை; அஸ்வத்தாமா கர்ணனைச் சேனாதிபதியாக்கக் கூறுதல்

கூடாரம் திரும்பிய பின் துரியோதனன் தன் தரப்பு மகாரதிகளுடன் ஆலோசனையில் ஈடுபட்டான். இப்போது நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன என்று கேட்டான். மகாரதிகள் அனைவரும் போரை விரும்பிப் பலவித சேஷ்டைகளைச் செய்தனர். அஸ்வத்தாமா, “நம் தரப்பின் முக்கிய வீரர்கள் கொல்லப்பட்டு விட்டனர் என்பதால் நாம் அவநம்பிக்கை கொள்ளக் கூடாது. அதனால் மன்னா! எல்லா நற்குணங்கள் நிரம்பிய மனிதரில் சிறந்த கர்ணனைச் சேனாபதி பதவியில் அபிஷேகம் செய்வோம். பலசாலியும், உத்தம அஸ்திரங்களை அறிந்தவருமான இவர் பகைவரால் சகிக்க முடியாதவர். இவர் ரண பூமியில் நமக்கு வெற்றியைத் தேடித் தருவார்” எனத் துரியோதனனுக்கு எடுத்துரைத்தான்.

8.2. அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்டு துரியோதனன் கர்ணனிடம் வேண்டுகல்

கர்ணனைச் சேனாதிபதியாக்குமாறு அஸ்வத்தாமா கூறியதும் துரியோதனனுக்கு மிகுந்த ஆறுதல் கிடைத்தது. பீஷ்மரும், துரோணரும் கொல்லப்பட்டதும் கர்ணனிடம் மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்திருந்த துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தான். அவன் கர்ணனிடம், “கர்ணா! நான் உன்னுடைய பராக்கிரமத்தை அறிவேன். என்னிடம் உனக்கு மிகுந்த அன்பு உண்டு என்பதும் எனக்குத் தெரியும். பீஷ்ம பிதாமகரும், துரோணரும் அதிரதி வீரர்கள் ஆயினும் போரில் கொல்லப்பட்டனர். கர்ணா! நீ இப்போது என் சேனைத் தலைவனாகு. ஏனெனில் அவர்களை விட நீ அதிக சக்திசாலியாவாய். அவர்கள் வயது முதிர்ந்தவர்கள். அர்ஜுனனிடம் அன்பு கொண்டவர்கள். ராதேயா! நீ கூறியதாலேயே அவர்களைச் சேனாபதியாக்கிக் கௌரவித்தேன். பீஷ்மர் பத்து நாட்கள் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றினார். அப்போது நீ ஆயுதத்தை வைத்துவிட்டாய். அர்ஜுன் சிகண்டியை முன் வைத்துப் பீஷ்ம பிதாமகரைக் கொன்று விட்டான்.

ஆண் சிங்கமே! பீஷ்மருக்குப் பின் நீ கூறியதாலேயே துரோணாசாரியார் நாம் சேனைக்குத் தலைவராக்கப்பட்டார். அவரும் தன் சிஷ்யர்கள் என்பதால் குந்தியின் புதல்வர்களைக் காப்பாற்றினார். அவர் விரைவாகத் த்ருஷ்டத்யும்னனால் கொல்லப்பட்டார். அவருக்குப் பின் நான் எவ்வளவு யோசித்தும் உனக்கு இணையான வீரனைக் காணவில்லை. நீ

முன்பும், இடையிலும், பின்னாலும் கூட நமக்கு நன்மையையே செய்துள்ளாய். தேவர்களின் சேனையை ஸ்கந்தன் நடத்தியது போல் நீயும் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் சேனையை உன் தலைமையில் எடுத்துக் கொள். ஆண் சிங்கமே! நீ முன்னால் நின்றதுமே, பாண்டவர்கள், பாஞ்சாலர்கள், ச்ருஞ்ஜயர்கள் அனைவரும் ஓடி விடுவார்கள். சூரியன் இருளை அழிப்பது போல நீயும் பகைவர்களை அழித்து விடு” என்று கூறினான்.

8.3. கர்ணன் ஒப்புதல்; சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்படுதல்

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் அவனிடம் கூறலானான்; “காந்தாரி மைந்தா! முன்பே நான் பாண்டவர்களை அவர் களுடைய புதல்வர்களுடனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடனும் தோற்கச் செய்வேன் என்று கூறியுள்ளேன். நீ தைரியமாக இரு. நான் உன் சேனாபதியாவேன். இப்போது பாண்டவர்கள் தோற்று விட்டதாகவே கருது” எனக் கூறினான்.

கர்ணன் கௌரவ சேனாதிபதியாக ஒப்புதல் அளித்ததும், மன்னர்கள் அனைவரும் தேவர்கள் இந்திரனுக்கு முன் நிற்பது போலக் கர்ணனுக்கு முன் நின்று மரியாதை செய்யத் தயாரானார்கள். சேனாதிபதி அபிஷேகத்திற்காகத் தங்க, மண் குடங்களில் மந்திரிக்கப்பட்ட நீர் வைக்கப்பட்டது. யானைத் தந்தம், காண்டாமிருகம், காளையின் கொம்புகள் இவற்றால் ஆன பாத்திரங்களிலும் தனித்தனியே நீர் நிரப்பப்பட்டது. அந்தத் தூய நீரில் மணிகளும், முத்துகளும், பவித்திரமான நறுமணப் பொருட்களும், சிறந்த மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டன.

காட்டு அத்திமரத்தால் ஆன மேடை மீது பட்டு வஸ்திரம் விரிக்கப்பட்டது. கர்ணன் அவ்விரிப்பில் அமர்ந்ததும், பிராமணர்களும், கூடித்திரியர்களும், வைசியர்களும், மதிப்பிற்குரிய சூத்திரர்களும் முன்பே சேகரிக்கப்பட்ட புனித நீர் மூலம் கர்ணனுக்கு அபிஷேகம் செய்தனர். கர்ணனைச் சேனாதிபதியாக்கித் துதித்தனர். கௌரவ சேனையின் சேனாதிபதியாக்கப்பட்ட கர்ணன் தங்க நாணயங்களையும், பசுக்களையும் தானமாக அளித்தான். பிராமணர்கள் ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்தனர். சூத, மாதக, வந்தி ஜனங்கள் ஸ்துதி பாடினர். புண்யாகவாச ஒலியும், இசைக் கருவிகளின் ஒலியும், ஜயகோஷமும் அங்கு எதிரொலித்தன. கூடியிருந்த மன்னர்கள் கர்ணனை வாழ்த்தினர். பிராமணர்கள் ஆசீர்வாதம் வழங்கினர். அபிஷேகம் முடிந்ததும் அளவற்ற தேஜஸ் உடைய ராதேயன் கர்ணன் தன் பிரபையால் மற்றொரு சூரியனைப் போலப் பிரகாசித்தான். துரியோதனன் கர்ணனைச் சேனாதிபதியாக்கித் தன்னைத் தானே காரியம் கைகூடியவனாகக் கருதினான். சூரியோதய நேரத்தில் சேனாதிபதியாக்கப்பட்ட கர்ணன் தாரகாசுரப் போரில் தேவர்களால் சூழப்பட்ட ஸ்கந்தனைப்போல அழகாகத் திகழ்தான்.

16 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்

8.4. கர்ணன் தன் சேனையை மகர வியூகத்தில் நிறுத்துதல்

சேனாபதி பதவியைப் பெற்ற வைகர்த்தன் போருக்குத் தயாரானான். அதிகாலைப் பொழுதிலேயே சேனை போருக்குத் தயாராயிற்று. வெள்ளைக் கொடி பறந்து கொண்டிருந்த தேரில் வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டன. தங்கத்தால் மூடப்பட்ட வில் வைக்கப்பட்டது. நூற்றுக்கணக்கான தூணீர்களும், சதக்னி, சக்தி, சூலம், கிங்கிணி முதலிய ஆயுதங்களும் நிரப்பப்பட்டிருந்தன. பல விற்கள் நிரம்பியிருந்தன. தேரைப் பாதுகாக்கத் திரையும் இடப்பட்டிருந்தது. இத்தகைய சிறந்த தேரில் அமர்ந்த கர்ணன் உதய கால சூரியனைப் போலப் பொலிவுடன் திகழ்ந்தான். கர்ணனைச் சேனாதிபதியாகக் கண்ட ஒரு கௌரவ வீரன் கூடப் பீஷ்மரும், துரோணரும் கொல்லப்பட்டதைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை.

கர்ணன் தன் சேனையை மகர வியூகத்தில் அமைத்தான். அதன் வாய்ப்பகுதியில் கர்ணன் தானே நின்றான். கண்களின் இடத்தில் சகுனியும் அவன் மகன் உலூகனும் இருந்தனர். தலைப்பகுதியில் அஸ்வத்தாமாவும், கழுத்துப் பகுதியில் துரியோதனனின் சகோதரர்களும் நின்றனர். வியூகத்தின் மையப் பகுதியில் துரியோதனன் நின்றான். மகர வியூகத்தின் இடது கால் பகுதியில் நாராயணி சேனையோடு க்ருதவர்மாவும், வலது கால் பகுதியில் த்ரிகர்த்தர்கள் மற்றும் தாக்ஷிணார்த்தர்கள் சூழக் கிருபாசாரியாரும் இருந்தனர். வலது காலின் பின் பகுதியில் சக்ஷேணனும், இடது காலின் பின் பகுதியில் தன் சேனையுடன் சல்யனும் இருந்தனர். வியூகத்தின் வால் பகுதியில் அபிசாரத்து மன்னன் சித்ர சேனன், சித்ரனுடன் நின்றான்.

8.5. இரு சேனைகளின் கோர யுத்தம்

பாண்டவ சேனை அர்த்த சந்திர வடிவ வியூகத்தில் நிறுத்தப்பட்டது. இரு சேனைகளும் யுத்தத்தைத் தொடங்கின. பீமசேனன் யானைப் போரில் குலூக தேச மன்னர் கேஷமதூர்த்தியைக் கொன்று விட்டார். கர்ணன் வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணங்களால் பண்டவ சேனையை அழிக்க ஆரம்பித்தான். பாண்டவர்களும் கர்ணனின் கண் முன்பே கௌரவ சேனையை அழிக்கலானார்கள் கர்ணனின் அம்புகள் தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களால் தூய்மை செய்யப்பட்டவை. அவை சூரிய கிரணங்களைப் போலப் பளபளத்தன. அவற்றின் மூலம் பாண்டவ சேனையைக் கர்ணன் வதம் செய்யலானான். கர்ணன் செலுத்திய நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்டு யானைகள் கூட்டம் கூட்டமாகப் பிளிநிக் கொண்டும் எல்லாத் திசைகளிலும் வட்டமடித்துக் கொண்டும் இருந்தன.

8.6. கௌரவ பாண்டவர்களுக்கிடையில் நடந்த போரில் கர்ணன் பராக்கிரமம்

போர்க்களத்தில் பீமசேனன் குலூக தேச மன்னன் கூடிமதூர்த்தியைக் கொன்று வீழ்த்தி விட்டார். அஸ்வத்தாமா மூலம் பாண்டிய மன்னர் கொல்லப்பட்டார். கர்ணன் பகைவீரர்களை அடித்து விரட்டிக் கொண்டிருந்தான். பாண்டவ சேனைக்குப் பீமனும், கௌரவ சேனைக்குக் கர்ணனும் தலைமை தாங்கிப் போரை நடத்தினர். அவர்களிடையில் நடைபெற்ற போர் யமராஜனின் ராஜ்யத்தை வளர்ப்பதாக இருந்தது. இரு படையின் வீரர்களும், பரஸ்பரம் கொல்ல விரும்பிப் பல்வேறு ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு தாக்கிக் கொண்டனர். வில்லின் நாண் ஒலியும், தேர்களின் ஒலியும், ஆகாயம், திசை மற்றும் புவியில் எதிரொலித்தன. வில்லின் நாண் ஒலியும், கை கவசத்தின் ஒலியும், யானைகளின் பிளிற்றல் ஒலியும், காலாட்படையின் துயர்க்குரலும் அங்கு எழுந்தன.

கர்ணன் தன் பாணங்களால் பெரும்பாலானோரைத் துன்புறுத்தினான். பாஞ்சால வீரர்களையும், ரதிகளையும், ஐந்து பேர், பத்துப்பேர், பதினைந்து பேர் என்று ஒரே நேரத்தில் கூட்டம் கூட்டமாக அவர்களின் குதிரைகள், சாரதிகள், கொடியோடு அடித்து யமலோகத்தில் சேர்ப்பித்தான். இச்சமயம் பாண்டவ சேனையின் முக்கிய வீரர்கள் கர்ணனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். கர்ணன் பகைவரின் நடுவில் நின்று கூர்மையான அம்புகளால் அவர்களின் தலையை வெட்டி வெட்டி வீழ்த்தினான். த்ருஷ்டத்யும்னன், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், நகுலன், சகதேவன், சாத்யகி ஆகியோர் ஒன்றாக வந்து கர்ணனைத் தாக்கினர். இச்சமயம் துரியோதனன் கட்டளையால் யானைப்படை த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொன்று விட விரும்பி அவர் மீது பாய்ந்தது.

8.7. கர்ணன்-நகுலன் போர்; நகுலனின் தோல்வி

பாண்டவ மகாரதிகள் அந்தப் பெரும் யானைப் படையை அழித்து விட்டனர். அதன் பிறகு கர்ணனுக்கும், நகுலனுக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. நகுலன், கர்ணனிடம், “பாவி, கர்ணா! இந்த விபரீதங்கள் அனைத்திற்கும், பகைக்கும், கலகத்திற்கும் நீயே வேராவாய். உன் குற்றத்தினாலேயே கௌரவர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டு அழிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று உன்னைப் போர்க்களத்தில் கொன்று நான் காரியம் கை கூடியவனாகவும், கவலையற்றவனாகவும் ஆவேன்” என்று கூறினார். சூத புத்திரன் நகுலனிடம், “முதலில் ரண பூமியில் உன்னுடைய பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டுப் பிறகு அது விஷயமாக உன்னைப் பெருமைப்படுத்திப் பேசிக்கொள். சூர வீரர்கள் போர்க்களத்தில்

பேசுவதில்லை. நீ உன் முழு சக்தியையும் வெளியிட்டு என்னோடு போர் செய். நான் உன்னுடைய கர்வத்தைத் தூள் தூளாக்குவேன்” என்று கூறி நகுலன் மீது 73 பாணங்களைச் செலுத்தினான். நகுலன் 80 பாணங்களால் கர்ணனைப் படுகாயப்படுத்தினார்.

கர்ணன் நகுலனின் வில்லை வெட்டிக் கவசத்தையும் சின்னா பின்னம் செய்து விட்டான். நகுலன் வேறு வில்லை எடுத்தார். கர்ணனையும் அவனுடைய சாரதியையும் காயப்படுத்திக் கர்ணனின் வில்லையும் வெட்டி விட்டார். இதனைக் கண்டு அனைவரும் வியந்தனர். கர்ணன் வேறு வில்லை எடுத்து நகுலனின் கழுத்தில் காயம் செய்தான். நகுலன் மறுபடியும் ராதேயனின் வில்லின் முனையை வெட்டிவிட்டார். மீண்டும் வேறு வில்லால் பாணங்களைத் தொடுத்த கர்ணன் நகுலனை மறைத்து விட்டான். நகுலன் கர்ணனின் பாணங்களை வெட்டி வீழ்த்தினார். அவ்விருவரும் அம்புக் கூட்டத்தால் வானத்தை மறைத்து விட்டனர். பிரளய காலத்தில் தோன்றிய இரு அரக்கர்களைப் போலப் பிரகாசித்தனர்.

நகுலனால் அடிக்கப்பட்ட கௌரவ சேனை காற்றில் சிக்கிய மேகங்களைப் போலச் சிதறியது. சேனையின் வீரர்கள் தொலைவில் விலகி நின்றுவிட்டனர். நகுலனும், கர்ணனும் ஒருவரை ஒருவர் கொல்ல விரும்பினர். கர்ணன் போர்க்களத்தில் மிகப் பயங்கரமான சொருபத்தை வெளியிட்டான். அவனது அம்பு மழையால் மூடப்பட்ட போதும் நகுலன் சிறிதும் கவலைப்படவில்லை. பிறகு கர்ணன் நகுலனின் வில்லை வெட்டிச் சாரதியையும் கொன்று விட்டான். நான்கு அம்புகளால் நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று விட்டான். அத்துடன் நகுலனின் திவ்யமான தேரைத் துளித்துளியாக வெட்டிக் கொடி, சக்கரக்காவலர், கதை மற்றும் கத்தியையும் சின்னாபின்னமாக்கினான். அவருடைய கேடயத்தையும் பிற உபகரணங்களையும் அழித்து விட்டான்.

தேரில்லாத நிலையில் நகுலன் கையில் ஒரு பரிகத்தை எடுத்துக் கொண்டு பூமி மீது நின்றார். அப்பரிகத்தையும் கர்ணன் வெட்டி விட்டான். கர்ணனால் போர்க்களத்தில் அடிபட்ட நகுலன் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடி விட்டார். கர்ணன் நகுலனைப் பின் தொடர்ந்து சென்று நகுலனின் கழுத்தில் நாணோடு வில்லைப் போட்டான். அத்துடன் நகுலனிடம், “பாண்டு குமாரா! நீ வீணாகவே பெருமை பேசினாய். இப்போது என் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு அதே சொற்களைப் பேசினால் சரி. இன்று முதல் பலம் மிக்க வீரர்களோடு போர் புரியாதே. உனக்குச் சமமானவர்களுடன் போர் செய். மாத்ரி குமாரா! வெட்கப்படாதே. விருப்பமிருந்தால் வீட்டிற்குச் செல். அல்லது ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் இருக்கும் இடத்திற்கு ஓடிச் செல்” என்று கூறிவிட்டு விட்டான்.

நகுலனைக் கொல்லுதற்குரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோதும், குந்திக்கு அளித்த வாக்கை நினைத்துத் தர்மமறிந்த வீரனான கர்ணன் நகுலனைக் கொல்லவில்லை. நகுலனும் வெட்கத்துடன் யுதிஷ்டிரரின் தேரில் சென்று ஏறிவிட்டார். கர்ணன் பாஞ்சால வீரர்களை நோக்கிச் சென்று அவர்களை அழிக்கலாயினான். பாஞ்சால மகாரதிகள் கூட்டம் கூட்டமாக ஓடலாயினர். நூற்றுக் கணக்கான யானைகள், குதிரைகள் கொல்லப்பட்டன. அவற்றின் வீரர்களும் கவசங்களுடனும், தலைப் பாகைகளுடனும், அஸ்திர சஸ்திரங்கள் இல்லாமல் கொல்லப்பட்டனர். கணக்கற்ற வீரர்கள் கர்ணனின் அம்புகளால் அடிபட்டு நடுங்கிக் கொண்டிருந்தனர். வீரர்களின் தலைகளும், கைகளும், கால்களும், வெட்டுண்டு நாற்புறமும் விழுந்து கிடந்தன. அங்குச் ச்ருஞ்ஜயர்களின் மீது கர்ணனின் பாணங்கள் அடிக்கப்பட்ட போதும் தீயை நோக்கி விட்டிப்பூச்சிகள் வருவதைப் போல அவர்கள் போரில் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தனர். இறப்பிலிருந்து தப்பிய பாஞ்சால வீரர்கள் ஓடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு கர்ணன் பின்னாலிருந்து அவர்கள் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான்.

8.8. கர்ணன், சாத்யகியுடனும், பாண்டவ சேனையுடனும் போரிடுதல்

யுதிஷ்டிரருக்கும் துரியோதனனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் துரியோதனன் தோல்விடைந்தான். கௌரவ வீரர்கள் கர்ணனை முன் வைத்து மீண்டும் போரிடலானார்கள். அந்தப் பெரும் போரில் சிறந்த வீரர்கள் வாகனங்களின் மீதமர்ந்து, பரசு, கத்தி போன்ற பலவகை ஆயுதங்களால் வீரர்களையும் யானை, குதிரை, தேர் அனைத்தையும் அழித்து விட்டனர். நர முண்டங்களால் மூடப்பட்ட போர்க்களம் அற்புதமான சோபையோடு விளங்கியது. ஆயிரக்கணக்கான யானைகளும், குதிரைகளும், மனிதர்களும் ரத்த நதியைப் பெருக்கினர்.

சூரியபுத்திரன் கர்ணன், சூரிய கிரணங்களைப் போன்ற பாணங்களால் சக்திமிக்க சைனேயன் சாத்யகியைக் காயப்படுத்தினான். சாத்யகியும் விரைவாக விஷமுள்ள பாணங்களால் தேர், குதிரை, சாரதியுடன் கர்ணனை மறைத்து விட்டார். திருஷ்டத்யும்னன் முதலியோரும் கௌரவ சேனையைத் தாக்கலாயினர். இச்சமயம் பிற்பகல் நேரத்தில் பகவான் சங்கரனைப் பூஜித்த பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் கௌரவ சேனை மீது போரைத் தொடங்கினர். அர்ஜுனன் துரியோதனனுடன் போரிட்டு அவனுடைய வில், சாரதி, கொடி, குடை இவற்றை அழித்ததைக் கண்ட கர்ணன் சாத்யகியை விட்டுவிட்டு அர்ஜுனனை நோக்கிச் சென்றான்.

அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இருவர் மீதும் தொடர்ந்து அம்புகளை மழையாகப் பொழிந்தான். ஆனாலும் கர்ணன் சிறிதும், கஷ்டமோ,

களைப்போ அடையவில்லை. சாத்யகி கர்ணன் மீது மீண்டும் 199 பாணங்களை அடித்தார். கர்ணன் பாண்டவ சேனையின் முக்கிய வீரர்கள் அனைவரையும் துன்புறுத்தினான். இச்சமயம், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா, சிகண்டி, திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், யுயுத்சு, நகுல-சகதேவர், திருஷ்டத்யும்னன், சேதிராஜன், சேகிதான், தருமபுத்திரர், சேதி, காருஷ், கேகய, மத்ஸ்ய தேசப்படைகள், குதிரை வீரர்கள், யானைப்படையினர் அனைவரும் கர்ணனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து அவன் மீது அஸ்திர-சஸ்திரங்களை மழையாகப் பொழிந்தனர். கர்ணன் தன் கூரிய அம்புகளால் பகைவரின் ஆயுத மழையைத் தனியாகவே சின்னாபின்னமாக்கி விட்டான்.

கர்ணன் சினத்துடன் பாண்டவர்களின் சதுரங்கிணி சேனையையும் வதம் செய்து கொண்டிருந்தான். பாண்டவ சேனை, ஆயுதம், வாகனம், உடல், உயிர், அனைத்தையும் இழந்து ரண பூமியிலிருந்து விலகி ஓடியது. அர்ஜுனன் இதனைக் கண்டார். சிரித்தவாறு தன் அஸ்திரத்தால் கர்ணனின் அஸ்திரத்தை அழித்து, அம்பு மழை மூலம் பூமியையும், ஆகாயத்தையும், திசைகளையும் மறைத்து விட்டார். பாணங்களால் படுகாயமுற்ற கௌரவ சேனை கண்ணை மூடிக் கொண்டு பெரிதாகக் கூச்சலிட்டது. அச்சமயம் மாலை கழிந்து இருள் சூழத் தொடங்கியது. கௌரவ சேனையின் வீரர்கள் இரவுப் போருக்குப் பயந்து கூடரத்திற்குத் திரும்பி விட்டனர்.

8.9. இரவு நேரத்தில் கௌரவர்களின் ஆலோசனை

கௌரவப் படை வீரர்கள் பாணங்களால் காயமடைந்து சின்னாபின்னமான அவயவங்களுடன், வாகனங்களையும் இழந்து விட்டனர். அதனால் சுய கௌரவம் மிக்க கௌரவர்கள் மனத்திற்குள் பெரும் துயரம் அடைந்தனர். கூடாரத்திற்குத் திரும்பிய அவர்கள் மறுபடியும் ரகசிய ஆலோசனை செய்யலானார்கள். அப்போது சினம் கொண்டு சீறும் பாம்பைப் போலக் கர்ணன் கையோடு கையை அழுத்தித் துரியோதனனைப் பார்த்துக் கூறினான், “அறிஜுனன் எச்சரிக்கை உள்ளவர், உறுதியானவர். தைரியமிகுந்தவர். அத்துடன் அவ்வப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அறிவுரை வழங்குகிறார். அதனாலேயே அவர் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து இன்று நம்மை ஏமாற்றி விட்டார். நான் நாளை அவருடைய மனக் கோட்டைகளைக் கலைத்து விடுவேன்” என்று கூறினான். துரியோதனனும், “அவ்வாறே ஆகட்டும்” எனக் கூறி அனைவரையும் ஓய்வெடுக்க அனுப்பினான்.

8.10. கர்ணன்-துரியோதனன் இடையிலான உரையாடல்

இரவு முழுவதும் ஓய்வெடுத்த கௌரவ சேனை பொழுது புலர்ந்ததும் போருக்காகப் புறப்பட்டனர். போர்க்களத்தில் யுதிஷ்டிரர் தன் சேனையை வெல்ல முடியாத வியூகத்தில் அமைத்திருப்பதைக் கண்டனர். அந்தக்

காலைப் பொழுதில் கர்ணன் துரியோதனனிடம் கூறலானான்.

“மன்னா! இன்று நான் புகழ்மிக்க அர்ஜுனனோடு போர் புரிவேன். நான் அவனைக் கொன்றுவிடுவேன், அல்லது அவனால் வதம் செய்யப்படுவேன். மன்னா! எனக்கும் அர்ஜுனுக்கும் இடையில் எத்தனையோ காரியங்கள் வந்து சென்றன. அதனாலேயே எங்களுக்கு இடையில் த்வைரதப்போர் இதுவரை நடக்கவில்லை. பாரதா! நான் என்னுடைய அறிவிற்கேற்பத் தீர்மானித்துக் கூறும் விஷயத்தைக் கவனமாகக் கேள்.

இன்று நான் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனை வதம் செய்யாமல் திரும்ப மாட்டேன். நம்முடைய சேனையின் முக்கிய வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். நான் போரில் சேனைக்கிடையில் நிற்பதைக் கண்டு இந்திரன் எனக்களித்த சக்தியை நான் வஞ்சகத்தில் இழந்ததை அறிந்து அர்ஜுனன் அவசியம் என்னைத் தாக்குவார். எங்கள் இருவரிடமும் திவ்யாஸ்திர பலம் சமமாக உள்ளது. யானை முதலியவற்றைப் பிளப்பதிலும், விரைந்து அஸ்திரங்களைச் செலுத்துவதிலும், தொலைவில் உள்ள லட்சியத்தை அழிப்பதிலும், அழகான முறையில் போர் புரிவதிலும், திவ்யாஸ்திரப் பிரயோகத்திலும் அர்ஜுனன் எனக்குச் சமமானவர் அல்ல.

பாரதா! சரீரம், அஸ்திரஞானம், பராக்கிரமம், சௌர்யம் மற்றும் பகைவரை வெல்லும் வழியைத் தேடுவதிலும் அர்ஜுனன் எனக்குச் சமமாக இயலாது. என்னுடைய வில்லின் பெயர் விஜயன். இது எல்லா ஆயுதங்களிலும் சிறந்தது. இந்திரனுக்காகவே விஸ்வகர்மா இதை அமைத்தார். இந்திரன் இந்த வில்லின் மூலம் தைத்யர்களை வென்றார். அந்த தனக்கு மிகப் பிரியமான வில்லை தேவராஜன் பரசுராமருக்கு அளித்திருந்தார். பரசுராமர் பூமியில் 21 தலைமுறை கூடித்திரியர்களை அழித்து வெற்றி கண்ட அதே வில் இது பரசுராமர் இந்த திவ்யவில்லை எனக்களித்து விட்டார். இந்த வில்லின் மூலம் நான் அர்ஜுனனோடு போரிடுவேன். துரியோதனா! இன்று நான் ரண பூமியில் வெற்றி வீரர்களில் சிறந்தவரான அர்ஜுனனை வதம் செய்து உன்னை ஆனந்திக்கச் செய்வேன். அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டதும் இந்த பூமி முழுவதும் உன்னுடையதாகி விடும்.

மன்னா! மரம் தீயின் தாக்குதலை சந்திக்க முடியாதது போல் அர்ஜுனனிடம் என் வேகத்தைச் சகித்துக் கொள்ளும் சக்தி கிடையாது. ஆனால் எந்த விஷயத்தில் நான் அர்ஜுனனை விடக் குறைந்தவன் என்பதையும் கூறிவிட வேண்டும். அவரிடம் ஒரு போதும் காலியாகாத இரண்டு திவ்ய தூணீர்கள் உள்ளன. அவருடைய சாரதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன். அர்ஜுனனிடம் காண்டீபம் உள்ளதென்றால் என்னிடம் விஜயம் என்ற உத்தம

வில் உள்ளது. வில்லின் பார்வையில் நான் அர்ஜுனனை விடச் சிறந்தவன். ஆனால் பார்த்தன் என்னை விட எதனால் சிறந்தவராகி விடுகிறார் என்பதையும் கேள்.

பாரதா! எல்லா உலகங்களாலும் வணங்கப்படும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவருடைய சாரதியாக இருக்கிறார். அத்துடன் எந்த வகையிலும் அழிக்க முடியாத அக்னி தேவன் அளித்த தங்கமயமான திவ்ய தேர் அர்ஜுனனிடம் உள்ளது. அவருடைய குதிரைகள் மனோ வேகமுடையவை. அவருடைய ஒளிவீசும் திவ்யமான கொடியில் அனைவரையும் வியப்பிலாழ்த்தும் வானரம் அமர்ந்துள்ளது. உலகின் சிருஷ்டிகர்த்தாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுடைய தேரைக் காப்பாற்றுகிறார். இந்தப் பொருட்கள் இல்லாத போதும் கூட நான் அர்ஜுனனோடு போரிட விரும்புகிறேன்.

ராஜேந்திரா! சல்ய மன்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குச் சமமானவர். அவர் என்னுடைய சாரதியானால் உன்னுடைய வெற்றி நிச்சயமாகும். பகைவரால் எளிதில் வெல்ல முடியாத சல்ய மன்னர் எனக்குச் சாரதியாகட்டும். ஏராளமான வண்டிகள் கழுகின் சிறகுகளோடு கூடிய நாராசங்களை என்னிடம் கொண்டு வந்து சேர்க்கட்டும். உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட சிறந்த தேர்கள் எனக்குப் பின்னால் வந்து கொண்டிருக்கட்டும். இத்தகைய ஏற்பாடுகள் நடைபெறுமானால் நான் பார்த்தனைக் காட்டிலும் உயர்ந்து விடுவேன். சல்யனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விட உயர்ந்தவர். நானும் அர்ஜுனனை விடச் சிறந்தவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் குதிரை வித்தையின் ரகசியத்தை அறிவது போலவே மகாரதியான சல்யனும் அஸ்வ வித்தையில் சிறந்தவர்.

பாஹுபலத்தில் மத்ர ராஜனுக்குச் சமமானவர் வேறு யாரும் கிடையாது. அதே போல அஸ்திர வித்தையில் எனக்குச் சமமான வில்லாளியும் கிடையாது. அஸ்வ விஞ்ஞானத்தில் சல்யனுக்கு ஈடு யாரும் கிடையாது. சல்யன் சாரதியானால் என்னுடைய இந்தத் தேர் அர்ஜுனனுடைய தேரை விடச் சிறந்ததாகி விடும். இத்தகைய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டால் நான் தேரில் அமரும் போது அர்ஜுனனை விட உயர்ந்தவனாகி விடுவேன். பிறகு நான் அர்ஜுனனைப் போரில் வென்று விடுவேன். பரந்தபா! உங்கள் மூலம் என்னுடைய இந்த விருப்பம் நிறைவேற்றப்பட்டும். இப்போது நேரம் வீணாகக் கழியக் கூடாது. அப்போது நான் போரில் செய்யப் போவதை நீ நேரில் பார்ப்பாய். பாண்டவர்கள் அனைவரையும் நான் வென்று விடுவேன்” என்று சல்ய மன்னரைத் தனக்குச் சாரதியாக்கினால் வெற்றி நிச்சயம் எனக் கர்ணன் துரியோதனனிடம் கூறினான். கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்த துரியோதனன் அவனுக்குப் பதிலளித்தான்.

“கர்ணா! நீ எதைச் சரி என்று கூறுகிறாயோ, அதன்படி

எல்லாவற்றையும் நான் செய்வேன். போர்க்களத்தில் பல தூணீர்கள் நிரம்பிய ஏராளமான தேர்கள் குதிரைகளோடு உனக்குப் பின்னால் அணிவகுக்கும். பல வண்டிகள் கழுகின் சிறகுகளோடு கூடிய நாராசங்களை உன்னிடத்தில் கொண்டு வந்து சேர்க்கும். நாங்கள் மன்னர்கள் அனைவரும் உன் பின்னால் அணிவகுப்போம்” என்று கூறிப் பின் மத்ர ராஜனிடம் சென்றான்.

8.11. கர்ணன் துரியோதனனிடம் கூறுதல்

மத்ர ராஜனிடம் சென்ற துரியோதனன் வினயத்துடனும், அன்புடனும், பணிவுடனும், சல்ய மன்னரைக் கர்ணனுக்குச் சாரதியாகுமாறு வேண்டினான். தன் குலம், ஐஸ்வர்யம், வீரம், அஸ்வவித்தை இவற்றால் கர்வம் கொண்ட சல்யன். நீசனான சூத புத்திரனுக்குத் தான் சாரதியாகக் காரியமாற்ற முடியாது என்று கோபத்துடன் மறுத்துக் கூறினார். துரியோதனன் ரதியை விடச் சாரதியே சிறந்தவனாக இருக்க வேண்டும் என்றும், தாரகாமயப் போரில் சிவபெருமானை விடச் சிறந்தவரான பிரம்மா தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி ருத்ரனின் சாரதியாக இருந்ததையும் எடுத்துக் கூறினான். அத்துடன் தேஜஸ் மிக்க, சிவபெருமானிடம் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற்ற பரசுராமரே தனுர் வேதத்தையும், தான் சிவனிடம் பெற்ற திவ்யாஸ்திரங்களையும் கர்ணனுக்கு அளித்தார். கர்ணனிடம் பாவமோ, தோஷமோ இருந்திருந்தால் அவர் கர்ணனுக்கு அவற்றை அளித்திருக்க மாட்டார். கர்ணன் நிச்சயம் சூத குலத்தினன் அல்ல; இவனுடைய தாய் தன்னுடைய ரகசியத்தை மறைப்பதற்காகவே சூத குலத்தில் விட்டிருக்க கூடும் என்றும், பரசுராமரின் சிஷ்யனும், தேஜஸ் மிக்கவனும், தைரியமுடைய தர்மாத்மாவான வைகர்த்தன் நிச்சயம் ஒரு பாமர புருஷன் அல்ல என்று தான் நினைப்பதாகவும் கூறினான்.

துரியோதனன் தன்னைப் பிரம்மாவிற்கும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கும் சமமானவராகக் கூறியதால் சந்தோஷமடைந்த சல்ய மன்னர், ஒரு நிபந்தனையுடன் கர்ணனின் சாரதியாக இருப்பேன் என்றார். நான் கர்ணனிடம் மனத்தில் தோன்றுவதைப் பேசுவேன் என்ற சல்யனுடைய நிபந்தனையைத் துரியோதனனும் ஏற்றுக் கொண்டான். அதனைத் தொடர்ந்து கர்ணன் துரியோதனனிடம் கூறலானான், “மன்னா! மத்ரராஜன் அதிக மகிழ்ச்சியுடன் பேசவில்லை. ஆகவே இனிமையான சொற்களால் இவரிடம் ஏதேனும் கூறு” என்றான்.

துரியோதனனும் சல்ய மன்னரைத் தன் கம்பீரமான குரலால் அழைத்தான். அனைவரும் கேட்குமாறு கூறினான். “சல்யா! இன்று கர்ணன் அர்ஜுனனோடு போர் புரிய விரும்புகிறான். தங்களிடம்,

கர்ணனுடைய குதிரைகளின் கடிவாளத்தைச் சமாளிக்குமாறு நான் மீண்டும் மீண்டும் யாசிக்கிறேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுடைய மந்திரியும், சாரதியும் என்பது போலத் தாங்களும் ராதேயனை முற்றிலும் காப்பாற்றுங்கள்” என்றான். சல்ய மன்னரும் துரியோதனனை இதயத்துடன் அணைத்துக் கொண்டு, உன் மூலம் நியமிக்கப்பட்ட காரியத்தை முழுமனதோடு சமப்பேன். ஆனால் என் நன்மையை விரும்பிக் கர்ணனிடம் பிடித்த அல்லது பிடிக்காத எந்த சொற்களைக் கூறினாலும் அவை அனைத்தையும், நீயும் கர்ணனும் முற்றிலும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்றார்.

8.12. கர்ணன்-சல்யன் உடையாடல்

சல்யன் இவ்வாறு கூறியதும் கர்ணன் அவரிடம், “மகாராஜா! பிரம்மா மகாதேவனுடையதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் நன்மையிலும் எப்போதும் ஈடுபட்டிருப்பது போல் நீங்களும் எப்போதும் எங்களுடைய நன்மையில் ஈடுபட வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டான். சல்யன் கர்ணனிடம், அறிவாளியே! நான் எச்சரிக்கையுடன் இருப்பது, குதிரை இயக்கம், ஞானம், வித்தை, அஸ்வசிகிச்சை இவற்றில் இந்திரனுடைய சாரதி மாதலியைப் போன்று தகுதியுடையவன். பாவமற்றவனே! நீ போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனோடு போர் புரியும் போது, நான் உன்னுடைய குதிரைகளைச் செலுத்துவேன். நீ கவலையற்று இரு” என்றார். துரியோதனனும் கர்ணனிடம், “இந்திரனின் சாரதி மாதலியைப் போல ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை விடச் சிறந்த இந்தச் சல்ய மன்னர், உன்னுடைய தேரின் குதிரைகளைக் கட்டுப்படுத்துவார். இந்தத் தேர் நிச்சயம் பார்த்தர்களைக் கொல்லும்” என்று உற்சாகமளித்துப் பேசினான்.

17 ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்

8.13. கர்ணன் போருக்குப் புறப்படுதல்

சல்யன் சாரதியாக உடன்பட்ட பிறகு கர்ணன் அன்றைய போருக்காக ஆயத்தமானான். சல்யன் தன் சாரதியானதால் மகிழ்ந்த கர்ணன் தன் பழைய சாரதியிடம் விரைந்து தேரை அலங்கரித்துக் கொண்டு வருமாறு கட்டளையிட்டான். சாரதியும், கந்தர்வ நகரைப் போன்று பெரியதும், வெற்றி உடையதும், சிறந்ததும், மங்கலமானதுமான கர்ணனின் தேரை முறைப்படி அலங்கரித்துக் கொண்டு வந்தான். வேதமறிந்த புரோகிதரால் முன்னரே மங்கலச் சடங்குகள் நடத்தி முடிக்கப்பட்ட தேரை வலம் வந்து, சூரியனை வணங்கிய கர்ணன், சல்யரிடம், “முதலில் தாங்கள் தேரில் அமருங்கள் என்று வேண்டினான். மத்ர ராஜனும் சிங்கம் மலைமீது ஏறுவது போல அந்தப் பெரிய சிறந்த தேரில் ஏறிச் சாரதியாக அமர்ந்தார். மின்னல் நிறைந்த மேகத்திற்கிடையில் சூரியன் இருப்பது போலக் கர்ணனும் தன்

தேரில் ஏறினான். வானத்தில் சூரியனும், அக்னியும் ஒன்றாகப் பிரகாசிப்பதைப் போலக் கர்ணனும், சல்யனும் அழகாகத் திகழ்ந்தனர்.

தேஜஸ்வியான அவ்விரு வீரர்களும், யக்ஞ மண்டபத்தில் ரித்விஜர்கள் அக்னியையும், இந்திரனையும் துதிப்பது போல அனைவராலும் துதிக்கப்பட்டனர். அச்சமயம் துரியோதனன் ராதேயனிடம் கூறினான், “அதிரத குமாரா! போரில் துரோணரும் பீஷ்மரும் செய்ய முடியாத கடினமான காரியத்தைச் செய்துவிடு. அவ்விருவரும் அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது. ஆனால் அவர்களால் செய்ய இயலாத காரியத்தை நீ நிறைவேற்றி வா. நீ யுதிஷ்டிரரையாவது கைது செய்து விடு. அல்லது அர்ஜுனன், பீமன், நகுல சகதேவன் அனைவரையும் கொன்று விடு. வீரனே! உனக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும். இப்போது நீ செல். பாண்டு புதல்வர்களின் சேனை முழுவதையும் பஸ்மமாக்கி விடு” என்று கூறினான்.

8.14. கர்ணன்-சல்யன் உரையாடல்

தேரில் அமர்ந்திருந்த கர்ணன் துரியோதனனின் கட்டளையைத் தலை மேல் தாங்கிச் சல்யரிடம், மாகாபாஹோ! என் குதிரைகளை முன்னால் செலுத்துங்கள் அதனால் நான் அர்ஜுனன், பீமன், நகுல-சகாதேவன், யுதிஷ்டிர மன்னர் அனைவரையும் வதம் செய்து விடுவேன். இன்று ஆயிரக்கணக்கான கங்கபத்ர பாணங்களைப் பொழியும், கர்ணனான என்னுடைய பாஹுபலத்தை அர்ஜுனன் பார்க்கட்டும்” என்று கூறினான். சல்யன், கர்ணனிடம் சூதபுத்திரா! நீ எவ்வாறு பாண்டவர்களை அவமதிக்கிறாய்? அவர்கள் அனைவரும் அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அறிந்தவர்கள்; வில்லாளிகள்; பலசாலிகள்; போரில் பின் வாங்காதவர்கள்; வெல்ல முடியாதவர்கள்; எல்லாவற்றையும் விடச் சத்திய பராக்கிரமிகள். ராதேயா! நீ போர்க்களத்தில் காண்டீவத்தின் கம்பீர கோஷத்தைக் கேட்கும் போது இவ்வாறு கூறமாட்டாய். பீமசேனன், ரண பூமியில் யானைகளின் தந்தங்களை ஓடித்து அவற்றை அழிப்பதைக் காணும்போது, இவ்வாறு கூறமாட்டாய். போரில் தருமபுத்திரர், நகுலன்-சகதேவன், மற்ற வெல்ல முடியாத மன்னர்கள் அனைவரும் விரைந்து அம்புமழை பொழிந்து பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்வதைக் காணும் போது இவ்வாறு கூறமாட்டாய் “ என்று கூறினார். பகைவர்களைப் பாராட்டிப் பேசிய சல்ய மன்னனின் சொற்களை அலட்சியம் செய்த கர்ணன், “விரைந்து செல்லுங்கள்” என்று மட்டும் கூறினான்.

8.15. கௌரவ சேனையில் அபசகுனங்கள் தோன்றுதல்

பெரும் வில்லாளியான கர்ணன் போரை விரும்பி ரணகளத்தில்

துணிந்து நின்றபோது கௌரவர் அனைவரும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் கோலாகலம் செய்தனர். கர்ணனும், கௌரவ சேனையும் போருக்குப் புறப்பட்டதும் பூமி அசையத் தொடங்கியது. தெளிவற்ற சொற்கள் கேட்கலாயின. சூரிய மண்டலத்தில் இருந்து ஏழு மிகப்பெரிய கிரகங்கள் வெளிப்பட்டுக் காணப்பட்டன. எரி நகூத்திரங்கள் விழுந்தன. மழையின்றியே இடி இடித்தது. பயங்கரப் புயல் வீசியது. ஏராளமான விலங்குகளும், பறவைகளும் பெரும் துன்பத்தை அறிவித்தவாறு பலமுறை கௌரவர்களின் சேனையை வலமாக்கிச் சென்றன. கர்ணன் புறப்பட்டதுமே அவனது குதிரைகள் பூமியில் விழுந்தன. ஆகாயத்திலிருந்து எலும்பு மழை பொழிந்தது. பயங்கர தொல்லைகள் தோன்றிக் கௌரவர்களின் அழிவை அறிவித்துக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் தெய்வத்தால் மோகிக்கச் செய்யப்பட்டதால் அவர்கள் அனைவரும் அவற்றைப் பற்றி யோசிக்கவில்லை.

கர்ணன் புறப்பட்டதும் மன்னர்கள் அனைவரும் அவனுக்கு ஐயகோஷம் செய்தனர். பிரகாசமான சூரியனைப் போன்ற தேஜஸ்வியும், போரில் வல்லவனுமான கர்ணன் பீஷ்மர் துரோணர் இவர்களின் பராக்கிரமம் மறைந்து விட்டதையும், அர்ஜுனனுடைய அற்புதமான கர்மங்களைச் சிந்தித்தும் தகிக்கலானான். கர்ணன் கோபத்துடன் பெரு மூச்சு விட்டபடி தன்னுடைய பராக்கிரமத்தைக் தானே புகழ்ந்து உரைக்கலானான்.

8.16. கர்ணன் சல்ய மன்னரிடம் தற்புகழ்ச்சியுடன் கூறுதல்

சல்யரிடம் கர்ணன் கூறலானான், “மன்னா! நான் தேரில் ஆயுதங்களோடு அமர்ந்திருக்கும் நிலையில் ஒருக்கால் வஜ்ரம் ஏந்திய இந்திரனே போருக்கு வந்தாலும் எனக்குப் பயம் உண்டாகாது. விஷ்ணுவிற்குச் சமமான பராக்கிரமிகளான பீஷ்மரும், துரோணரும் பகைவரால் கொல்லப்பட்ட பின்னரும் எனக்குப் பயமுண்டாகவில்லை. என்னைத் தவிர வேறு யாராலும் அர்ஜுனனின் வேகத்தைச் சகிக்க முடியாது. அவர் எதிரில் வந்த மரணத்தின் வடிவம். பயிற்சி, பலம், எச்சரிக்கை, தைரியம், பெரும் அஸ்திர ஞானம், விநயம் முதலிய நற்குணங்கள் அனைத்தும் நிறைந்த ஆசாரியாரும் கொல்லப்பட்டு விட்டார். இவை அனைத்தும் இருந்தும் ஆசாரியாரைப் பகைவர்கள் போரில் கொன்று விட்டனர். அக்னியையும் சூரியனையும் போன்ற தேஜஸும், விஷ்ணுவையும் இந்திரனையும் போன்ற பராக்கிரமும், ப்ருகஸ்பதியையும், சுக்ராச்சாரியரையும் போன்ற நீதி அறிந்த துரோணாசாரியரை அவருடைய அஸ்திரங்கள் காப்பாற்றவில்லை.

துரியோதனனுடைய புருஷார்த்தம் அழுந்தி விட்ட நிலையில் துரியோதனனுக்கு என்னுடைய உதவி சிறப்பாகத் தேவைப்படுகிறது.

பாண்டவ யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன், வாசுதேவன், சாத்யகி மற்றும் நகுல-சகதேவர் இருக்கும் இடத்திற்கு வேறு எந்த வீரன் துணிவுடன் செல்லமுடியும்? ஆதலால் மகாராஜா! நீ விரைவில் தேரைச் செலுத்து. இன்று நான் அவர்கள் அனைவரையும் கொன்று விடுவேன். அல்லது நானே யமலோகம் சென்றுவிடுவேன்.

சல்யா! நான் அந்த வீரர்களுக்கு இடையில் போக மாட்டேன் என்று கருதாதே. போரில் இருந்து விலகி நண்பனுக்குத் துரோகம் செய்வது என்னால் சகிக்க முடியாது. அறிஞனோ, முட்டாளோ, ஆயுள் முடிந்ததும் அனைவரும் யமராஜனால் தகுதிப்படி உபசரிக்கப்படுகின்றனர். அதிலிருந்து யாருக்கும் விடுதலை கிடைப்பதில்லை. ஆதலால் நான் குந்தி புதல்வர்களுடன் அவசியம் போரிடுவேன். எப்போதும் என் நன்மைக்கான சாதனையில் ஈடுபட்டுள்ள துரியோதனனின் வெற்றிக்காக நான் என்னுடைய போகங்களையும், உயிரையும் கூடத் தியாகம் செய்து விடுவேன்.

மன்னா! என் குரு பரசுராமர், புலித்தோலால் மூடப்பட்டதும், உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதுமான இந்த சிறந்த தேரை எனக்குக் கொடுத்துள்ளார். இதில் மூன்று தங்கமயமான கோஷங்களும், வெள்ளி மயமான த்ரிவேணுவும் உள்ளன. இதில் ஏராளமான விசித்திர வில், பாணங்கள், கொடி, கதை, வாள் உத்தம ஆயுதங்கள் மற்றும் கம்பீர ஒலி எழுப்பும் வெண்சங்கமும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் தேர் எல்லாவற்றிலும் உத்தமமானது. நான் இந்தத் தேரில் அமர்ந்து அர்ஜுனனைக் கொன்று விடுவேன். மரணம் கவனத்தோடு இருந்து அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுமாகில் போரில் அவரோடு பொருதி அவரைக் கொன்று விடுவேன். அதிகம் கூறுவதால் என்ன பயன்? இந்தப் போரில் தன் கணங்களோடு யமன், வருணன், குபேரன், இந்திரன் அனைவரும் ஒன்றாக வந்து அர்ஜுனனைக் காப்பாற்ற விரும்பினாலும் நான் அவர்கள் அனைவருடனும் தனஞ்ஜயனை வென்று விடுவேன்” என்று தன்னைத் தானே கர்ணன் புகழ்ந்துரைத்துக் கொண்டான்.

8.17. சல்யன் கர்ணனை அவமதித்துக் கேலி செய்தல்

கர்ணனின் தற்புகழ்ச்சியைக் கேட்ட மத்ர ராஜன் கர்ணனை அவமதித்துக் கேலி செய்யலானார்; “கர்ணா! போதும் நிறுத்து. நீ அதிக ஆவேசத்தில் உன்னுடைய சக்தியை விட அதிகமான விஷயங்களைக் கூறிவிட்டாய். சிறந்த அர்ஜுனன் எங்கே? அதர்மனான நீ எங்கே? கூறு பார்க்கலாம். இந்திரனின் அமராவதி நகருக்கு நிகரானதாகச் சொல்லப்படும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் நகரத்தைக் கலக்கி அவரது தங்கை சுபத்ராவை அபகரிக்க வேறு எந்த வீரன் உள்ளான்? ஒரு காட்டு விலங்கைக் கொல்லும் விஷயத்தில்

ஈஸ்வரர்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரனான சிவபிரானைப் போருக்காகச் சவால்விட்டு அழைக்கும் வீரன் அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யார் உள்ளார்?

அர்ஜுனன் அக்னியின் கௌரவத்தை ஏற்று, கருட, பிசாசு, யக்ஷ, தேவ, அசுர, நாக, மனிதர்களையும் பாணங்களால் வென்று, அக்னிக்கு விருப்பமான ஹவிஸை அளித்தார். குரு ஜாங்கால பிரதேசத்தில் கோஷ யாத்திரையின் போது, கந்தர்வர்களை வென்று, அவர்களால் சிறை பிடிக்கப்பட்ட துரியோதனனைக் காப்பாற்றியவர் யார்? கர்ணா! நினைவிருக்கிறதா? அந்தப் போரில் நீ தான் எல்லோருக்கும் முதலில் ஓடிவிட்டாய். விராட நகரத்தில் பசுவை அபகரிக்கும் போது அர்ஜுனன் மிகுந்த சேனையுடன் நிரம்பியிருந்த உங்கள் அனைவரையும், பீஷ்மர், துரோணர், அஸ்வத்தாமாவுடன் தோற்கச் செய்தார். அப்போது நீ ஏன் அவரை வெல்லவில்லை?

குதபுத்திரா! இன்று உன்னுடைய வதத்திற்கான இந்த உத்தமமான போர் வந்துள்ளது. நீ பகைவரின் பயத்தோடு ஓடிவிட்டால் அவசியம் கொல்லப்படுவாய் என்று சல்ய மன்னன் பகைவரின் பராக்கிரமம் என்ற மிகவும் கசப்பான உண்மையைக் கூறத் தொடங்கியதும், கர்ணன் கோபத்தால் எரிந்து சல்யனிடம் கூறினான், “இருக்கட்டும், இருக்கட்டும், நீ இப்போது எதற்கு அதிகம் உளறுகிறாய்? இப்போது எனக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் போர் முன் வந்துள்ளது. ஒருவேளை அர்ஜுனன் போரில் இறந்து விட்டாலோ, அல்லது தோற்கச் செய்தாலோ, உன்னுடைய இந்த அதிகப் பிரசங்கித்தனமான பேச்சு சரியாகவும், நல்லதாகவும் இருக்கும்” என்றான். கர்ணனின் பேச்சுக்களைக் கேட்ட சல்யன் பதிலேதும் பேசவில்லை. மௌனமாகி விட்டார். கர்ணன் அவரிடம் தேரை முன்னே எடுத்துச் செல்லும்படிக் கூறினான். பின்னர் சாரதியான சல்யன் தேரை முன்னே எடுத்துச் சென்றார்.

8.18. கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பற்றிக் கூறுபவர்களுக்குப் போகப் பொருட்களையும், விரும்பிய செல்வத்தையும் அளிப்பதாக அறிவிப்பு செய்தல்

புலித்தோல் மறைத்ததும், வெண் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதுமான கர்ணனுடைய தேர் பாண்டவ சேனையை நோக்கி முன்னேறியது. கர்ணன் பாண்டவப்படை வீரர்களைக் கண்டு ஒவ்வொருவரிடமும் இன்று எனக்கு யார் ஸ்வேத வாகனனான அர்ஜுனனைக் காட்டுவானோ, அவனுக்கு அவன் விரும்பும் செல்வத்தை அளிப்பேன். யார் அர்ஜுனனைப் பற்றிக் கூறுவானோ, அவனுக்கு வண்டி அளவு ரத்தினங்களை அளிப்பேன். அவன் அதனைப் போதாதென்று கருதினால், பால் தரும் 100 பசுக்களையும், பால் கறக்கும்

வெண்கலப் பாத்திரங்களையும் அளிப்பேன். அது மட்டுமல்ல. அர்ஜுனனைக் காட்டுபவனுக்கு நூறு மிகப் பெரிய கிராமங்களை அளிப்பேன். குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட ஒரு வெண்மையான தேரையும் பரிசளிப்பேன். அதனை அவன் குறைவாகக் கருதினால், 6 காளைகள் பூட்டப்பட்ட தங்கத்தால் அமைந்த தேரையும் அலங்கரிக்கப்பட்ட இசைக்கலையில் வல்ல யுவதிகளையும் அளிப்பேன். அதுவும் போதாது என்று கருதினால் நான் அவனுக்கு 100 யானைகளும், 100 கிராமங்களும் தங்கத்தாலான 100 தேர்களும், 10000 குதிரைகளையும் கூட அளிப்பேன். யார் எனக்கு அர்ஜுனனைப் பற்றிக் கூறுவானோ, அவனுக்குக் கன்றோடு கூடிய கறவைப் பசுக்களை அளிப்பேன்.

அர்ஜுனனைக் காட்டும் மனிதன் அந்த செல்வத்தையும் போதாது என்று கருதினால் மேலும் செல்வமும், தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்மையான குதிரைகளையும் தருவேன். தேரில் பூட்டப்பட்ட 18 குதிரைகளையும் அளிப்பேன். எனக்கு அர்ஜுனனைப் பற்றிய விவரத்தைக் கூறுபவனுக்கு ஒரு தங்கமயமான அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரைக் காபுலி குதிரைகள் பூட்டி அளிப்பேன். பாரத வர்ஷத்தின் மேற்கு எல்லைக் காடுகளில் தோன்றிய பாகர்களால் பயிற்று விக்கப்பட்ட நூறு யானைகளை வழங்குவேன். அதிலும் அவன் திருப்தியடையாவிட்டால், நீர் வசதி மிக்க செழுமையான வைசியர்கள் வாழும் 14 கிராமங்களை அளிப்பேன். எனக்கு எவன் அர்ஜுனனைப் பற்றிய விவரத்தைக் கூறுவானோ அவனுக்கு நான் தங்க ஹாரம் அணிந்த மகர தேசத்து நூறு யுவதிகளை அளிப்பேன். அதிலும் அவன் திருப்தியடையாவிட்டால், அவன் தானே விரும்பும் வரத்தை அவனுக்கு அளிப்பேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் விவரத்தை எனக்கு அளிப்பவர்களுக்கு நான் அவ்விருவர்களையும் கொன்று அவர்களுடைய செல்வம் வைபவம் அனைத்தையும் அளித்து விடுவேன்” என்றான்.

இவ்வாறு தொடர்ந்து கூறியவாறு கர்ணன் தன் உத்தம சங்கத்தை உரத்த குரலில் ஒலிக்கச் செய்தான். கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட துரியோதனன் மிகவும் மகிழ்ந்தான். பிறகு எல்லாத் திசைகளிலும், துந்துபிகளும், மிருதங்கங்களும், வீர்களின் சிம்மநாதமும், யானைகளின் பிளிறலும் கேட்டன. கர்ணனிடம், இச்சமயம் மத்ரராஜன் சல்யன் சிரித்தபடி கூறலானார்.

8.19. சல்யன் கர்ணனிடம் மிகவும் ஆட்சேபணைக்குரிய சொற்களைக் கூறுதல்

சல்யன் கர்ணனிடம் பேசலானார்; “குத புத்திரா! நீ எந்த புருஷனுக்கும் தங்கத் தேரை அளித்து விடாதே. இன்று நீ நிச்சயம் அர்ஜுனனைப் பார்க்கப் போகிறாய். ராதேயா! நீ முட்டாள்தனத்தால்

இங்கு குபேரனைப் போலச் செல்வத்தை அள்ளி வீசுகிறாய். எந்த முயற்சியும் இல்லாமலே நீ அர்ஜுனனைக் காணப்போகிறாய். தகுதியற்றவர்களுக்குச் செல்வத்தைத் தானம் அளிப்பதால் உண்டாகும் குற்றங்களை நீ அறியவில்லை என்பது தெரிகிறது. சூதா! நீ பெரும் செல்வத்தை அளிப்பதாகக் கோஷமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய். அதன் மூலம் நீ யாகங்களை நடத்து. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், அர்ஜுனனையும் கொல்ல விரும்பும் உன் மனக்கோட்டை வீணானது. ஒரு நரி போரில் இரு சிங்கங்களைக் கொன்று வீழ்த்திய விஷயத்தை நாங்கள் ஒரு போதும் கேள்விப்பட்டதில்லை.

இதுவரை யாரும் விரும்பாத பொருளை நீ விரும்புகிறாய். எரியும் தீயில் விழுவதில் இருந்து உன்னைத் தடுக்கக்கூடிய நண்பர்கள் யாரும் இல்லை என்று தெரிகிறது. உனக்குக் கடமை, கடமை இல்லாதது என்ற ஞானம் இல்லை. ஐயமின்றிக் காலன் உன்னைப் பழுக்க வைத்துள்ளான். இல்லாவிடில் உயிர் வாழ்விரும்பும் எந்தப் புருஷன் இவ்வாறு கேட்கத் தகாத, ஏராளமான, அதிகப் பிரசங்கித்தனமான சொற்களைக் கூற முடியும்? ஒருவன் கழுத்தில் பாறையைக் கட்டிக் கொண்டு இரு கைகளாலும் கடலைக் கடக்க விரும்புவது போல உன்னுடைய செயலும், ஆசையும் உள்ளது. நீ நன்மையை அடைய விரும்பினால், வியூகம் அமைத்துக் கொண்டு நிற்கும் வீரர்களோடு பாதுகாப்பாக இருந்து அர்ஜுனனோடு போரிடு. துரியோதனனுடைய நன்மைக்காகவே நான் இவ்வாறு கூறுகிறேன். உனக்கு உயிர் வாழ் விருப்பம் இருந்தால் என்னுடைய சொல்லை நம்பு” என்று கூறினார்.

கர்ணன் சல்யனிடம், “சல்யா! நான் என் நலத்தை விரும்பிப் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனைப் பெற விரும்புகிறேன். ஆனால் நீயோ வாயால் நண்பன். உண்மையில் பகைவன். என்னைக் இங்கு பயமுறுத்த விரும்புகிறாய். ஆனால் இன்று என்னை என்னுடைய தீர்மானத்திலிருந்து யாரும் அசைக்க முடியாது” என்றான். கர்ணன் இவ்வாறு கூறக்கேட்ட மத்ராஜன் சல்யன், கர்ணன் மேலும் கோபமடையும்படியான சொற்களைக் கூறத் தொடங்கினார்.

8.20. சல்யன் மேலும் கர்ணனை ஆட்சேபித்துக் கூறுதல்

“கர்ணா! அர்ஜுனனுடைய கூர்மையான பாணங்கள் உன் உடலில் தைக்கத் தொடங்கும் போது, அர்ஜுனனைப் பற்றிக் கேட்டுத் திரிந்ததற்காக நீ பச்சாதாப்படப் போகிறாய். தன் தாயின் மடியில் தூங்கும் சிறுவன் சந்திரனைப் பிடிக்க விரும்புவதைப் போல, நீ தேரில் அமர்ந்து கொண்டு தேஜஸ்வியான அர்ஜுனனைத் தோற்கச் செய்ய விரும்புகிறாய்.

அர்ஜுனனோடு நீ போரிட விரும்புவது கூரிய முனையுடைய திரிகுலத்தால் சரீரத்தைச் சொரிந்து கொள்ளுவது போன்றதாகும். சூதபுத்திரா! வேகமாகத் துள்ளிக்குதிக்கும், சிறிய மான் பெரிய உடலும், பிடரியும் கொண்ட சிங்கத்தை வலுவில் போருக்கு அழைப்பதைப் போல இன்று நீ அர்ஜுனனைப் போருக்கு அழைக்கிறாய். தேரோட்டி மகனே! நீ பெரும் பராக்கிரமியான ராஜ குமாரன் அர்ஜுனனை அழைக்காதே. நரி பலம் மிகுந்த சிங்கத்திடம் சென்று அழிந்துவிடுவது போல நீயும் அர்ஜுனனோடு பொருதி அழிவாகிய பள்ளத்தில் விழாதே.

கர்ணா! ஒரு முயல் ஈஷா தண்டம் போன்ற தந்தங்களைக் கொண்ட மதம் ஒழுகும் பெரிய யானையைப் போருக்கு அழைப்பதைப் போல நீயும் தனஞ்ஜயனைப் போர்க்களத்திற்கு அழைக்கிறாய். மிக விஷமுள்ள புற்றில் இருக்கும் கருநாகத்தைத் தடியால் துளைப்பது போல அர்ஜுனனோடு போரிட விரும்புகிறாய். கர்ணா! நீ முட்டாள். குள்ளநரி சிங்கத்தை அவமதித்துக் கர்ஜிப்பது போல நீயும் சிங்கம் போன்ற அர்ஜுனனை நோக்கிக் கர்ஜித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். கர்ணா! ஒரு பாம்பு தன் வீழ்ச்சிக்காகப் பறவைகளில் சிறந்த வேகமுடைய வைனதேயன் கருடனை அழைப்பது போல நீயும் உன்னுடைய அழிவிற்காகவே தனஞ்ஜயனை வலுவில் போருக்கு அழைக்கிறாய். சந்திரோதய சமயத்தில் வளர்ச்சி பெறும், உயரமான அலைகள் வியாபித்த ஆழமான பயங்கரக் கடலைப் படகின்றி இருகைகளின் உதவியால் நீ கடக்க விரும்புகிறாய்.

மகனே, கர்ணா! காளையைப் போன்ற பார்த்தன் தனஞ்ஜயனை நீ வலுவில் போருக்கு அழைக்கிறாய். மகா பயங்கர மேகத்தை எதிர்த்துத் தவளை கத்துவதைப் போல நீ அம்பாகிய மழையைப் பொழியும் மனித மேகமான அர்ஜுனனைக் குறித்துக் கர்ஜித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். தன் வீட்டில் அமர்ந்த ஒரு நாய், காட்டில் வாழும் புலியை நோக்கிக் குரைப்பதைப் போல நீயும், மனித சிங்கமான அர்ஜுனனைப் பார்த்துக் குரைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். காட்டில் முயல்களோடு வாழும் நரி சிங்கத்தைப் பார்க்காத காரணத்தாலேயே தன்னையே சிங்கமென்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரே தேரில் அமர்ந்து சூரிய சந்திரரைப் போலச் சோபையுறும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பார்க்காதவரை நீ தன்னையே புலியாகக் கருதிக் கொள்கிறாய்.

கர்ணா! போரில் காண்டீவத்தின் டங்காரம் கேட்காதவரை நீ விரும்பியபடி உளற முடியும். தன் தேரின் கடகட ஒலியும், வில்லின் டங்காரமும், பத்து திசைகளிலும் எதிரொலிக்க சிங்கம் போல அர்ஜுனன் கர்ஜிக்கும் போது நீ உடனே நரியாகி விடுவாய். ஓ மூடா! நீ எப்போதுமே நரிதான். அர்ஜுனன் எப்போதும் சிங்கம் தான். வீரர்களிடம் த்வேஷம்

வைப்பதால் நீ நரியைப் போலக் காணப்படுகிறாய். நீ பலமற்றவன். அர்ஜுனன் பலமுடையவர். பொய்யும்-உண்மையும், விஷமும்-அமுதமும் தன்னுடைய தனித்தனி ஆளுமையைக் கொண்டவை என்பதைப் போல, நீயும் அர்ஜுனனும் தத்தம் கர்மங்களுக்காக எல்லா இடங்களிலும் பிரசித்தமானவர்கள்” என்று கூறிச் சல்யமன்னர் கடுமையான சொற்களால் கர்ணனை அவமதித்தார். கர்ணன் மிகுந்த சினம் கொண்டான். சொல்லம்புகளால் அடிப்பதாலேயே இவருடைய பெயர் சல்யன் என்றாயிற்று எனத் தீர்மானித்து அவரிடம் பேசத் தொடங்கினான்.

8.21. கர்ணன் சல்யனை ஏசி, மத்ர தேசத்தினரை நிந்தித்தல்; சல்யனைக் கொன்று விடுவதாகப் பயமுறுத்துதல்

“சல்யா! குணமுடைய மனிதர்களின் குணங்களைக் குணமுடையவனே அறிவான். குணமில்லாதவன் அறிய மாட்டான். நீ நற்குணங்களே இல்லாதவன். பிறகு நல்ல குணங்களையும், தீய குணங்களையும் எவ்வாறு அறிவாய்? சல்யா! நான் மகாத்மாவான அர்ஜுனனின் அஸ்திரங்களையும், பராக்கிரமத்தையும் நன்கு அறிவேன். இதே போல மன்னர்களில் சிறந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் மகாத்மியத்தையும் நான் அறிவது போல நீ கூட அறிய மாட்டாய். நான் என்னுடைய மற்றும் அர்ஜுனனுடைய பல பராக்கிரமத்தை நன்கறிந்தே காண்டீபதாரியைப் போருக்கு அழைக்கிறேன். சல்யா! இந்த என்னுடைய அழகிய சிறகுகள் கொண்ட பாணம் தனியாகவே ஒரு தூணீரில் வைக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் தூய்மையானது. சர்ப்பமயமான பயங்கர விஷம் கொண்ட இந்த பாணம் பல்லாண்டுகளாகச் சந்தனப்பெட்டியில் வைக்கப்பட்டுப் பூஜிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது மனிதர், யானை, குதிரை கூட்டங்களை அழிக்கவல்லது. இந்த மிக பயங்கரப் பாணம் கவசத்தையும், எலும்புகளையும் கூடக் கிழித்து விட வல்லது. இந்த பாணத்தை நான் அர்ஜுனன் அல்லது தேவகி புதல்வனைத் தவிர வேறு யார் மீதும் ஒரு போதும் விட மாட்டேன். இந்த பாணத்தினால் நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களுடன் போரிடுவேன்.

சல்யா! அவ்விரு ஆண் சிங்கங்களும், ஒன்றாகத் தேரிலமர்ந்து என் ஒருவனோடு மட்டுமே போரிடுபவர்கள். என்னுடைய பிறவி எத்தகைய உத்தமானது என்று பார். அன்பெனும் கயிற்றால் கட்டுண்ட அவ்விரு அத்தை பிள்ளை, மாமன் மகனில், யாரிடமும் தோற்காத அவ்விருவரையும் நீ என்னால் கொல்லப்பட்டவர்களாகக் காணப்போகிறாய். அர்ஜுனன் கையில் உள்ள காண்டீபமும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் உள்ள சுதர்சனமும் அவர்களின் ஹனுமன் மற்றும் கருடக் கொடியும் கோழைகளைப் பயப்படச் செய்பவை. ஆனால் என்னுடைய மகிழ்ச்சியை அதிகரிப்பவை. துஷ்ட

இயல்புள்ள முட்டாளான நீ பயத்தால், பொருந்தாத, ஏராளமான சொற்களைக் கூறுகிறாய்.

துஷ்ட, பாவி தேசத்தில் தோன்றிய, நீசனான, கூடித்திரிய குலத்தின் தீயைப் போன்ற, துர்புத்தி கொண்டவனே! சல்யா! நீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை உன் சுயநலத்திற்காகத் துதிக்கிறாய். இன்று போரில் அவ்விருவரையும் கொன்று, உற்றார், உறவினர்களோடு உன்னையும் வதம் செய்து விடப் போகிறேன். நீ என்னுடைய பகைவனாக இருந்தும் ஏன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பற்றிக் கூறி நண்பனைப் போல அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறாய்? இன்று அவ்விருவரும் என்னைக் கொன்று விடுவார்கள். அல்லது நான் அவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து விடுவேன். நான் என் பலத்தை நன்றாக அறிவேன். அதனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடம் பயப்படுவதில்லை. நீச தேசத்தில் தோன்றிய சல்யா! நீ பேசாமல் இரு. முட்டாள் சல்யா! பெண்கள், குழந்தைகள், கிழவர்கள் முதலியோர் மத்ரவாசிகளைப் பற்றி எவ்வாறு பாடல்களைப் பாடுகின்றனரோ, பிராமணர்கள் முன்பு அரசனிடம் எதை உள்ளவாறு வருணித்துள்ளனரோ, மத்ர தேசம் பற்றிய அந்தப் பாடல்களை நான் கூறுகிறேன். கவனமாக அவற்றை நீ கேட்டுச் சகித்துக் கொள்; அல்லது பதிலளி. இதோ மத்ர தேசச் செய்தி;

“மத்ர தேசத்து மனிதன் எப்போதும் நண்பனுக்குத் துரோகம் செய்பவன்; நீசத்தனமான சொற்களைப் பேசுபவன். மத்ர தேசத்து வாசிகளில் யாரிடமும் நட்பு பாவனை இருப்பதில்லை. மத்ர வாசி மனிதன் எப்போதும் துராத்மா. பொய் பேசுபவன். எப்போதும் கபடமானவன். இறுதி மூச்சுவரை துஷ்டர்களாகவே இருப்பவர்கள். மாமிசம் உண்ணும் சிஷ்டாசாரமற்ற மத்ர வாசிகளின் வீடுகளில் தந்தை, புதல்வன், தாய், மாமியார், மாமனார், மாமா, மகள், மருமகன், சகோதரன், பேத்தி, பேரன், மற்ற உறவினர்கள், சம வயதுள்ள நண்பர்கள், புதிதாக வந்த விருந்தினர்கள், பணியாட்கள் அனைவரும் தங்கள் விருப்பப்படி ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கின்றனர். அறிமுகம் உள்ள, அறிமுகம் அற்ற பெண்கள் அனைவரும் ஆண்கள் அனைவருடனும் சம்பந்தத்தை ஸ்தாபித்துக் கொள்ளுகின்றனர். கோ மாமிசத்துடன் மதுவினைப் பருகிச் சிரித்து, அழுது, பாடி, காமத்துடன் கூடிய காரியங்களில் ஈடுபடுகின்றனர்.

வீடுகளில் எல்லா ஆண்களும், பெண்களும் ஒருவர் மற்றவரிடம் காமபாவத்துடன் பிரலாபம் செய்கின்றனர். பாவச் செயல்கள் மிகுந்த கர்வம் கொண்ட மத்ரவாசிகளிடம் தர்மம் எவ்வாறு இருக்க முடியும்? மத்ர வாசிகளோடு பகையும் செய்யக் கூடாது. நட்பும் செய்து கொள்ளக் கூடாது. ஏன் எனில் அவர்களிடம் நட்பு பாவனை இருப்பதில்லை. விஷ வைத்தியன்

தேள் கொட்டியதும், “ஓ தேளே! எந்த மத்ரவாசிகளிடம் வைத்த அடமானம் அழிந்து விடுகிறதோ, மத்ர வாசிகளிடம் நட்பு செய்த மனிதன் எவ்வாறு பதிதன் ஆகிறானோ, அது போல உன்னுடைய விஷமும் அழிந்துவிட்டது. நான் அதர்வ வேத மந்திரத்தால் உன்னுடைய விஷத்தைச் சாந்தமாக்கி விட்டேன்” என்று கூறி வைத்தியம் செய்வதும் உண்மையாகக் கூறப்படுகிறது.

சல்யா! எங்கு பெண்கள் மதுவினால் மோகித்து, ஆடைகளைக் களைந்து நடனமாடி, அடக்கத்தையும், மரியாதையையும் விட்டு விடுகிறார்களோ, தங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப எந்த ஒரு மனிதனையும் வரிக்கிறார்களோ, அந்த மத்ரவாசி நராதமன் மற்றவர்களுக்கு எவ்வாறு தர்ம உபதேசம் செய்ய முடியும்? யார் ஓட்டகங்களையும், கழுதைகளையும் போல் நின்றவாறு சிறுநீர் கழிக்கின்றனரோ, தர்மத்திலிருந்து பிறழ்ந்து வெட்கத்தை உதறி விடுகிறார்களோ, அத்தகைய மத்ரவாசி பெண்களின் புதல்வனாக இருந்து நீ இங்கு எனக்குத் தர்ம உபதேசம் செய்ய விரும்புகின்றாயா? மத்ர தேசத்துப் பெண்கள் பொதுவாக வெள்ளையாகவும், உயரமான உருவத்தோடு, வெட்கமற்றவர்களாகவும், கம்பளத்தால் உடலை மூடுபவர்களாகவும், தூய்மையற்றவர்களாகவும் இருப்பார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். மத்ர வாசி தலை முடியிலிருந்து, கால் நகத்தின் நுனி வரை நிந்தைக் குரியவன். அவர்கள் அனைவரும் தீய செயல்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். மத்ர தேச மக்களைப் பற்றி நானும், பிறரும் இது போன்ற ஏராளமான விஷயங்களைக் கூற முடியும்.

மத்ர, சிந்து, செளவீர தேசத்து மக்கள் பாவம் நிறைந்த தேசத்தில் தோன்றிய மிலேச்சர்கள். அவர்களுக்குத் தர்ம கர்மத்தைப் பற்றித் தெரியாது. அவர்கள் இவ்வுலகத்தில் தர்மத்தைப் பற்றி எவ்வாறு அறிய முடியும்? கூத்திரியர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் விடச் சிறந்த தர்மம் போரில் கொல்லப்பட்டுத் தூங்கி விடுவதும், நல்லவர்களின் மதிப்பிற்குப் பாத்திரமாவதும் என்றே நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். நான் போரில் என்னுடைய உயிரைத் துறப்பேன். ஏன் எனில் மரணத்திற்குப் பின் நான் சொர்க்கத்தை அடைய விரும்புகிறேன்.

நான் துரியோதனனுக்குப் பிரியமான நண்பன். ஆதலால் என்னுடைய செல்வமும், உயிரும் அவனுக்காகவே உள்ளது. பாவதேசத்தில் பிறந்த சல்யா! பாண்டவர்கள் எங்களுடைய ரகசியத்தை அறிவதற்காகவே உன்னை இங்கு விட்டிருக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. ஏன் எனில் நீ எங்களிடம் பகைவனைப் போலவே பேசிக் கொண்டிருக்கிறாய். நூற்றுக் கணக்கான நாத்திகர்கள் சேர்ந்தும் தர்மம் அறிந்த மனிதனைத் தர்மத்தில் இருந்து விலக்க முடியாது. அதைப் போல உன்னைப் போன்ற நூற்றுக் கணக்கான மனிதர்களாலும் என்னைப் போரில் இருந்து விலக்க முடியாது.

நீ வெயிலால் துன்புற்ற மானைப் போல அழுவாவது செய்; உலர்ந்தாவது போ. ஆனால் கூடித்திரிய தர்மத்தில் நிலைத்த கர்ணனான என்னை நீ அச்சுறுத்த முடியாது.

நான் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் போரில் துணிந்து நிற்கிறேன் என்பதை அறிந்து கொள். நான் மூவுலகிலும் உன்னைப் போன்ற இத்தகைய பிராணியைக் கண்டதில்லை. என்னை என்னுடைய சங்கல்பத்தில் இருந்து யாரும் விலக்க முடியாது. இது என்னுடைய உறுதியான தீர்மானம். சல்யா! பேசாமல் உட்கார்ந்திரு. பயத்தால் ஏன் உளறிக் கொண்டிருக்கிறாய்? மத்ர தேசத்து நராதமா! நீ பேசாமல் இருக்காவிட்டால், உன்னைத் துண்டு துண்டாக்கி மாமிசம் உண்ணும் பிராணிகளுக்குப் போட்டு விடுவேன்.

முதலாவது, நான் என் நண்பன் துரியோதனன் மற்றும் திருதராஷ்டிரன் காரியத்தைப் பார்க்கிறேன். இரண்டாவதாக என்னுடைய நிந்தைக்குப் பயப்படுகிறேன். மூன்றாவதாக நீ உன் விருப்பம் போல் பேசுவதை மன்னிப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறேன். இந்த மூன்று காரணக்களால் நீ உயிரோடு இருக்கிறாய். மத்ரராஜா! மறுபடி இவ்வாறு பேசினால் என்னுடைய கதையால் உன்னுடைய தலையைப் பொடிப் பொடியாக்கி விடுவேன். நீச தேசத்தில் பிறந்த சல்யா! இன்று இங்குள்ளவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் கர்ணனைக் கொன்றார்கள், அல்லது கர்ணன் அவ்விருவரையும் கொன்றான் என்பதைக் கேட்கவும், பார்க்கவும் போகிறார்கள்” என்று சல்யனிடம் கூறிய கர்ணன் சிறிதும் பயமின்றிச் சல்ய மன்னனைப் “போ, போ” என்று விரட்டினான்.

8.22. சல்ய மன்னன் சாரதியின் கடமையையும், ஒரு அன்னம் மற்றும் காக்கையின் கதையையும் கூறுதல்

அதிரத புத்திரன் கர்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட சல்யன் தன்னுடைய குலத்தின் சிறப்பையும், சாரதியின் கடமையையும் கர்ணனுக்கு எடுத்துக் கூறினார், “சூதபுத்திரா! நான் போரில் புறமுதுகிடாத யக்ஞ, பராயண பட்டம் சூட்டப்பட்ட மன்னர்களின் குலத்தில் தோன்றியவன். தர்மத்தில் ஈடுபட்டவன். மதுவினால் ஒருவன் மதங்கொள்வதைப் போல நீயும் உன்மத்தனாகத் தோன்றுகிறாய். உன் நன்மையை விரும்பும் நண்பன் என்ற தொடர்பில், நான் கூறப்போகும் காக்கையின் கதையை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு உன் விருப்பப்படி நடந்து கொள். நிரபராதியான என்னை நீ கொன்று விட விரும்பும் அளவு, என்னுடைய எந்தக் குற்றமும் எனக்கு நினைவுக்கு வரவில்லை. நான் துரியோதனனின் நன்மையை விரும்பிச் சாரதியாகித் தேரில் அமர்ந்துள்ளேன். உன்னுடைய நன்மை,

தீமையை அறிந்து உனக்கு எல்லாவற்றையும் கூறுவது என் கடமையாகும்.

சமமான-சமமற்ற நிலை, ரதியின் பலம், பலமின்மை, ரதியோடு குதிரைகளின் தொடர்ந்த உழைப்பும், கஷ்டமும், அஸ்திரங்களின் இருப்பு பற்றிய அறிவு வெற்றி தோல்வியை அறிவிக்கும் பசு-பகூதிகளின் மொழி, பாரம், அதிகபாரம் அறுவை சிகிச்சை, அஸ்திரப் பிரயோகம், போரின் சுப, அசுப காரணங்கள் ஆகிய எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்து கொள்வது எனக்கு அவசியமாகும். ஏன் எனில் நாள் இந்தத் தேரின் ஒரு குடும்பி ஆவேன். கர்ணா! அதனாலேயே உனக்கு எடுத்துக்காட்டாக இந்தக் காக்கையின் கதையைக் கூறுகிறேன் கேள்” என்று சல்யன் கூறத் தொடங்கினார்.

ஒரு தர்மவானான அரசன் ஆண்ட கடற்கரை தேசத்தில் வாழ்ந்து வந்த உத்தமமான வைசியனின் புதல்வர்கள் உண்டு மீதியான எச்சிலை உண்டு ஒரு காக்கை வளர்ந்து வந்தது. அதனால் கர்வம் கொண்டது. தன்னைத் தானே சிறந்தவனாக எண்ணி இருந்தது. மானசரோவரில் வாழ்ந்து வந்த உத்தமமான ராஜ ஹம்சங்கள் ஒரு நாள் அந்தக் கடற்கரைப் பிரதேசத்தை வந்தடைந்தன. எச்சிலை உண்டு வளர்ந்த காகம் தன்னால் நூறு வகையாகப் பறக்க முடியும் என்று கூறி ஒரு சிறந்த அன்னத்தை வலுவில் போட்டிக்கு அழைத்தது.

அன்னமும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டது. காகமும், அன்னமும் போட்டியிட்டுப் பறக்கத் தொடங்கியதும் காகம் பல்வேறு விதமாகப் பறந்து காட்டியது. அன்னம் ஒரே சீராகப் பறந்தது. அன்னம் மேற்குத்திசையில் கடலின் மேலே பறக்க ஆரம்பித்தது. அன்னத்திப் பின்தொடர்ந்து பறந்த காகம் சோர்ந்து களைத்துப் போய் கடல் நீரில் விழுந்து பின் எழுந்து பறக்க முயன்றது, அச்சமயம் கருணை கொண்ட அன்னம், எச்சிலை உண்டு வளர்ந்த, அந்தக் காகத்தைத் தன் கால்களால் மெதுவே தூக்கிச் சிறகுகளின் மேல் வைத்துக் கடற்கரையில் கொண்டு வந்து சேர்த்துக் காப்பாற்றியது. இவ்வாறு எச்சிலை உண்டு வளர்ந்த கர்வம் கொண்ட காகம் அந்த அன்னத்திடம் தோற்றுத் தன் பல, பராக்கிரம கர்வத்தை விட்டு அமைதியாகி விட்டது. அத்தக் காகம் வைசிய குலத்தில் எல்லோருடைய எச்சிலையும் உண்டு வளர்ந்தது போலவே, திருதராஷ்டிரனின் புதல்வர்கள் உனக்கு எச்சிலை ஊட்டி, ஊட்டி வளர்த்துள்ளார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

கர்ணா! இதனாலேயே நீ உனக்குச் சமமானவர்களையும், உன்னை விடச் சிறந்தவர்களையும் அவமதித்துள்ளாய். விராட நகரத்தில், துரோணர், அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், பீஷ்மர் மற்றும் கௌரவ வீரர்கள் உன்னைக் காப்பாற்றினார்கள். அங்கு தனியாக எதிரில் வந்த அர்ஜுனனை நீ ஏன் வதம் செய்யவில்லை? அப்போது உன்னுடைய பராக்கிரமம் எங்கே

போனது? ரண பூமியில் உன்னுடைய சகோதரர்கள் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்ட போது, எல்லோருக்கும் முதலில் நீயே ஓடினாய். தவையத வனத்தில் கந்தர்வர்கள் துரியோதனனைக் கைது செய்த போது, முதலில் நீயே புறமுதுகிட்டு ஓடினாய். அங்கு அர்ஜுனன் தான் கந்தர்வர்களோடு போர் புரிந்து, துரியோதனனைக் காப்பாற்றினார்.

உன்னுடைய குரு பரகராமர் கூட அரச சபையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் பிரபாவத்தை வருணித்தார். பீஷ்மர், துரோணர் முதலியோரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் வதம் செய்ய முடியாதவர்கள் என்று கூறியுள்ளனர். எல்லா உயிரினங்களிலும் பிராமணன் சிறந்தவன் என்பது போல அர்ஜுனன் உன்னைவிடச் சிறந்தவராவார். நீ இப்போதே, தேரில் அமர்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பார்ப்பாய். காகம் அன்னத்திடம் சரணடைந்து உயிர் பிழைத்தது போல் நீயும் வார்ஷ்ணேயன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடமும், தனஞ்ஜயனிடமும் சரணடைந்து விடு. மின்மினிப் பூச்சி, ஒளிமிக்க சந்திர சூரியர்களைத் திரஸ்கரிப்பது போல, நீ, தேவ, அசுர, மனிதரில் சிறந்த அவ்விரு கிருஷ்ணர்களையும் முட்டாள் தனத்தால் அவமதிக்காதே. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தம் தேஜஸால் எல்லா இடங்களிலும் புகழ் பெற்றவர்கள். நீயோ மின்மினிப் பூச்சிக்குச் சமமானவன். சூதபுத்திரா! நீ மகாத்மாவான அவ்விருவரையும் அவமதிக்காதே. பெரிதாகப் பேசுவதை நிறுத்திப் பேசாமல் உட்கார்ந்து கொண்டிரு” என்று சல்யன் கர்ணனிடம் கூறினார்.

8.23. கர்ணன் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் பிரபாவத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுதல்

மத்ரராஜனின் சொற்களைக் கேட்ட தைரியசாலியான கர்ணன் அவரிடம், “சல்யா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் எத்தகையவர்கள் என்னும் விஷயம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அர்ஜுனனின் பெரும் திவ்யாஸ்திரங்களையும் நான் நன்றாக அறிவேன். நீ அவற்றிடம் பரிச்சயமற்றவன். அவ்விரு கிருஷ்ணர்களும், சஸ்திரதாரிகளில் சிறந்தவர்கள் என்றாலும் நான் அவர்களுடன் பயமின்றிப் போரிடுவேன். ஆனால் பரகராமரிடமும், ஒரு பிராமணரிடமும் நான் பெற்ற சாபம் எனக்கு மிகவும் வருத்தத்தை அளிக்கிறது” என்றான்.

8.24. பரகராமர், மற்றும் ஒரு பிராமணர் தனக்களித்த சாபத்தைக் கர்ணன் தெரிவித்தல்

கர்ணன் மேலும் கூறத் தொடங்கினான், “சல்ய மன்னா! இது முன்பு நடந்த விஷயம். நான் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெறும் விருப்பத்துடன் பிராமண வேடம் பூண்டு பரகராமரிடம் வந்தேன். ஒருநாள் என் குருதேவர்

பரசுராமர் என் மடியில் தலைவைத்து உறங்கினார். அப்போது அர்ஜுனனின் நன்மையை விரும்பிய தேவராஜன் இந்திரன் ஒரு பூச்சியின் உடலில் பிரவேசித்து என் தொடையைக் குடைந்து ஒரு பெரிய காயத்தை ஏற்படுத்தினான். என் தொடையிலிருந்து குருதி பெருகிற்று. ஆனால் குரு கண்விழித்து விடுவார் என்று அஞ்சி, சிறிதும் சஞ்சலமடையாமல் நான் அவ்வேதனையைப் பொறுத்துக் கொண்டேன்.

குரு கண் விழித்ததும், நான் தைரியத்தோடு இருப்பதைக் கண்டு, “அடே! நீ பிராமணன் இல்லை. யார் என்பதைக் கூறு என்றார். நான் அவரிடம், நான் தேரோட்டியின் மகன் என்ற உண்மையைக் கூறினேன். இதனைக் கேட்டு மகா தபஸ்வியான பரசுராமர் மிகுந்த சினம் கொண்டார். அவர் என்னிடம், “சூதா! நீ கபடமாகப் பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பெற்று விட்டாய். ஆனால் சமயம் வரும் போது பிரம்மாஸ்திரம் உனக்கு நினைவுக்கு வராது. உன்னுடைய மரண சமயத்தைத் தவிர மற்ற சந்தர்ப்பங்களில் தான் இந்த அஸ்திரம் உனக்கு உபயோகப்படும்” எனச் சாபமளித்து விட்டார். அந்த அஸ்திரம் இன்று இந்தப் போரில் நன்றாகப் பயன்படும்.

பயங்கர வில்லாளியும், தேஜஸ்வியும், பிரதாபியும், பலசாலியும், அஸ்திர வேதாவுமான அர்ஜுனனை நான் போரில் கொன்று விடுவேன். நீருக்குத் தலைவனான கடல் ஏராளமானவரைத் தன்னுள் ஆழ்த்திக் கொள்ளுகிறது. ஆனால் கரையிலுள்ள பூமி எல்லையற்ற பெரும் கடலையும் தடுத்து விடுகிறது. கடலைப் போலத் தடுக்க முடியாத அர்ஜுனனை, கடலைத் தடுக்கும் கரையைப் போல நான் தடுத்து விடுவேன். மிகவும் மானியான அர்ஜுனன் தன் திவ்யாஸ்திரங்களுடன் போரை விரும்பி என் எதிரில் வரும் போது உத்தம அம்புகளால் அவரைக் கொன்று வீழ்த்துவேன். தீவிர காற்றைப் போன்ற, சினம் மிகுந்த அர்ஜுனனின் வேகத்தை இன்று, நான் இமயமலையைப் போல அசையாமல் நின்று தடுத்து விடுவேன். காண்டவ வனத்தில் தேவர்களோடு எல்லாப் பிராணிகளையும் கொன்றவரான அர்ஜுனனோடு என்னைத் தவிர யார் போரிட முடியும்? பகைவர்களைக் கடையும் அதிரதி வீரன் அர்ஜுனனுடைய தலையை உடலில் இருந்து வெட்டிவிடப் போகிறேன். இந்திரனுக்குச் சமமான அர்ஜுனனோடு ரதப்போர் புரிய வல்லவன் என்னைத்தவிர வேறு ஒருவரும் கிடையாது.

நான் ரண பூமியில் கூடித்திரிய சமுதாயத்தில் உற்சாகத்தோடும், மகிழ்ச்சியோடும் அர்ஜுனனுடைய உற்சாகத்தை வருணிக்க முடியும். நீ முட்டாள். பின் ஏன் என்னிடம் அர்ஜுனனின் வீரத்தை வருணித்தாய்? நீசனான பொறுமையற்ற மனிதன் பொறுமையுள்ளவர்களை நிந்திக்கிறான். அத்தகைய நூறு பேரை நான் வதம் செய்யமுடியும். ஆனால் மன்னிக்கும் இயல்பால் இந்த நிந்தைகள் அனைத்தையும் நான் சகித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னிடம் எளிமையாக நடந்து கொள்வது உனக்கு ஏற்றது. ஆனால் நீ மித்ர துரோகியானதால் பாவத்தால் கொல்லப்பட்டு விட்டாய். யாருடனாவது ஏழடி நடப்பதாலேயே நட்பு நிறைவேறுகிறது. இப்போது வந்துள்ள பயங்கரமான சமயத்தில் ரண பூமிக்கு வந்துள்ள துரியோதனனின் விருப்பத்தை வெற்றி பெறச் செய்ய விரும்புகிறேன்.

சினேகம், ஆனந்தம், ப்ரீனம், பிராணம், அன்புடன் தரிசனம், மகிழ்ச்சி இந்த குணங்களினால் நட்பு நிறைவேறுகிறது. இந்த எல்லாக் குணங்களும் என்னிடம் நிரம்பியிருப்பதைத் துரியோதனன் அறிவார். வெட்டுதல், ஆளுமை, கூடிணிக்கச் செய்தல், இம்சித்தல், தளர்ச்சியடையச் செய்தல், வதம் இவற்றை நீ என்னிடம் கொண்டிருக்கிறாய். எனவே நான் துரியோதனனுக்கு நன்மையையும், நீ விரும்புவதையும் நடத்தி முடிக்க ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடன் முயன்று போரிடுவேன். இன்று என்னுடைய உத்தமமான பிரம்மாஸ்திரம், திவ்யாஸ்திரம் மற்றும் மானுஷாஸ்திரங்களைப் பார். போரில் வெல்ல முடியாத, எல்லையற்ற சக்தியுடைய பிரம்மாஸ்திரத்தை மனதிற்குள் ஸ்மரித்து வெற்றியை விரும்பி அர்ஜுனன் மீது பிரயோகிப்பேன். என் தேர்ச் சக்கரம் பூமியில் சிக்காதிருக்குமானால், அந்த அஸ்திரத்தில் இருந்து அர்ஜுனன் உயிரோடு தப்ப முடியாது.

சல்யா! நான் சூரிய புத்திரன். யமராஜனிடமோ, பாசதாரி வருணனிடமோ, கதை ஏந்திய குபேரனிடமோ, வஜ்ரதாரி இந்திரனிடமோ வேறு எந்தக் கொடுமைக்கார பகைவனிடமோ ஒரு போதும் பயப்படுவதில்லை. இதை நீ நன்றாக அறிந்து கொள். இதனால் எனக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடமும் பயமில்லை. மன்னா! ஒரு சமயம் நடந்த விஷயத்தைக் கேள். நான் விஜயன் என்னும் பிராமணனின் ஆசிரமத்திற்கருகில் சஸ்திரப் பயிற்சி மேற்கொண்டிருந்தேன். அப்போது நான் அறியாமலே, கவனமின்றி அந்த பிராமணனின் ஹோம தேனுவின் கன்றை ஒரு பாணத்தால் கொன்றுவிட்டேன். அப்போது அந்த பிராமணன் கதறியபடி என்னிடம் வந்து, “நீ தவறாக என்னுடைய ஹோம தேனுவின் கன்றைக் கொன்று விட்டாய். ஆகவே நீ போர்க்களத்தில் போரிட்டவாறு மிகவும் பயந்த சமயத்தில் உன்னுடைய தேரின் சக்கரம் பள்ளத்தில் ஆழ்ந்து விட்டும்” என்று சாபமளித்து விட்டார். அந்த சாபத்தால் எனக்குப் பயம் உண்டாகிறது.

மத்ராஜா! நான் அந்த பிராமணனுக்கு 1000 பசுக்களும், 600 காளைகளும் அளித்த போதும் அந்த பிராமணனுடைய அருளைப் பெற முடியவில்லை. பிறகு 700 யானைகளையும், 14000 பசுக்களையும் அளிக்க முயன்றும் அந்த பிராமணனிடமிருந்து அருளைப் பெற முடியவில்லை. நான் போகங்கள் நிரம்பிய செழிப்பான வீட்டையும், செல்வத்தையும் அளித்த

போதும் அந்த பிராமணன் எதையும் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. அப்போது நான் என் குற்றத்தை மன்னிக்கும் படி யாசித்தேன். பிராமணன், “சூதா! நான் சொன்னது நடந்தே தீரும். பொய் கூறிப் பாவத்திற்குப் பங்காளியாக நான் விரும்பவில்லை. நீ பேராசை காட்டிப் பிராமணனின் உத்தம கதியை அழிக்காதே. தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக, நான் பொய் பேச முடியாது. நீ இரக்கம் காட்டியதாலும், தானமளித்ததாலும் கன்றைக் கொன்றதற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்து விட்டாய். ஆனால் என்னுடைய சாபத்தை மாற்ற முடியாது” என்று கூறிவிட்டார். மத்ரராஜா! நீ என்னை ஆட்சேபித்தாலும், நான் நண்பன் என்ற உறவால் நான் உன்னிடம் இவற்றைக் கூறிவிட்டேன். ஆனாலும் நீ என்னை நிந்திக்காமல் இருக்க மாட்டாய் என்பதை நான் அறிவேன்; என்றாலும் கூறுகிறேன்; பேசாமல் உட்கார். நான் கூறுவதைக் கேள்” என்றான்.

சல்யனிடம், கர்ணன் மேலும் கூறலானான்; “சல்யா! நீ எடுத்துக்காட்டு கூறி, என்னிடம் சொல்வலையை விரித்தாய். அதற்கு நான் பதில் கூறினேன். நான் தேவர்களுடன் போரிட்டாலும் எனக்கு அவர்களிடம் எந்தப் பயமும் உண்டாகாது. பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணாரஜுனர்களிடம் என்ன பயம் உண்டாகும்? நீ உன்னுடைய சொற்களால் என்னைப் பயமுறுத்த முடியாது. மத்ர வாசி சல்யா! கர்ணன் இவ்வுலகில் பயப்படப் பிறந்தவனல்ல; நான் வீரத்தை வெளிக்காட்டவும், தன் புகழைப் பரப்புவே தோன்றியவன்.

சல்யா! முதலாவது நீ சாரதியாகி எனக்கு நண்பனாகியுள்ளாய். இரண்டாவது, நட்பு காரணமாக நான் உன்னை மன்னித்து விட்டேன். மூன்றாவது நண்பன் துரியோதனனுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் என்னுடைய எண்ணம். இந்த மூன்று காரணங்களினாலேயே நீ உயிரோடு இருக்கிறாய். அத்துடன் நான் முதலிலேயே நீ கூறும் விரும்பத்தகாத சொற்களை மன்னித்து விடுவேன் என்ற நிபந்தனையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளேன், மித்ர துரோகம் பெரும் பாவம் என்பதாலேயே நீ உயிரோடு இருக்கிறாய்” என்று கர்ணன் மத்ர ராஜனிடம் கூறினான்.

8.25. கர்ணன் மீண்டும் மத்ர, பஹுக தேச வாசிகளை நிந்தனை செய்தல்

கர்ணன் கூறுவதைக் கேட்ட சல்யன், “கர்ணா! நீ மற்றவர்களை நிந்திப்பது உன்னுடைய புலம்பல் மட்டுமேயாகும். உன் போன்ற ஆயிரக்கணக்கான கர்ணர்கள் இல்லாவிட்டாலும் போர்க்களத்தில் பகைவரை வெல்ல முடியும்” என்று உரைத்தார்.

இவ்வாறு கடுமையாகப் பேசிய சல்யனிடம், கர்ணன் மீண்டும் இரு மடங்கு கடுமையான சொற்களைக் கூறத் தொடங்கினான், “மத்ர மன்னா!

நீ மன ஒருமையோடு நான் கூறுவதைக் கேள். திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் கூறப்படும் எல்லா விஷயங்களையும் நான் கேட்டுள்ளேன். ஒருநாள் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் வந்த பல பிராமணர்கள் பல விசித்திர தேசங்களைப் பற்றியும், முன்பிருந்த மன்னர்களின் வரலாற்றைப் பற்றியும் கூறினார். அவர்களில் முதியவரான ஒரு பிராமணன் பாஹீக மற்றும் மத்ர தேசத்தைப் பற்றிக் கூறியவற்றைக் கேள். சட்லஜ், பியாஸ், ரவி, சீனாப், ஜீலம் என்னும் ஐந்திற்கும் சிந்து நதிக்கும் இடைப்பட்ட தேசம் பாஹீகம் எனப்படும். அத்தேசம் தர்மத்தைக் கடந்தது. புனிதமற்றது. துறக்கப்பட வேண்டியது. கோவர்த்தன மென்னும் ஆலமரம், சுபத்ரம் என்னும் மேடை இரண்டும் அங்குள்ள அரச மாளிகையின் வாயிலில் உள்ளன.

அந்த பிராமணன் கூறியதைக் கேள், “நான் மிகவும் ரகசியமான காரியத்திற்காகச் சில நாட்கள் பாஹீக தேசத்தில் வசித்தேன். அந்நாட்டு மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகி அவர்களுடைய ஆசாரங்களை அறிந்து கொண்டேன். அங்கு சாகல் என்னும் நகரமும், ஆபகா என்னும் ஒரு நதியும் உள்ளன. அங்கு “ஜர்திக்” என்னும் பாஹீகர்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் நிந்தைக்குரிய நடத்தையைக் கொண்டவர்கள். வறுத்த பார்லியையும், பூண்டுடன் பசுவின் மாமிசத்தையும் சாப்பிடுகிறார்கள். வெல்லத்தைக் கொண்டு தயாரித்த மதுவைப் பருகிப் போதையுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். புவா, மாமிசம் மற்றும் வாட உண்ணும் பாஹீக தேச மக்கள் சீலமும் ஆசாரமும் இல்லாதவர்கள். அங்குள்ள பெண்கள், வெளியில் காணப்படும் மாலையையும், அங்கப் பூச்சையையும் தரித்து மதங்கொண்டு, ஆடையின்றி நகரத்தின் வீடுகளிலும், வாசல்களிலும் பாடி ஆடுகிறார்கள். கழுதை, ஒட்டகம் கத்துவது போன்ற குரலில் போதையிலேயே பலவகைப் பாடல்களைப் பாடுகிறார்கள். தன்னிச்சையாக நடந்து கொள்கிறார்கள்.

உன்மத்தங்கொண்டு ஒருத்தி, இன்னொருத்தியைப் பரஸ்பரம் யாராலோ அடிக்கப்பட்டவளே, கணவனால் அடிக்கப்பட்டவளே என்றெல்லாம் கூறி அழைக்கிறார்கள். திருவிழாக்களில் அந்தப் பெண்களின் அடக்கத்தின் அணை மேலும் உடைந்து விடுகிறது.

அப்பாஹீக தேசத்தில் வாழ்பவர்கள் மத உன்மத்தம் கொண்டு கழுதை, ஒட்டகம், வரிக்குதிரை ஆகியவற்றின் மீது அமர்ந்து, சமி, பீலு, கரி ஆகிய காடுகளில் யாத்திரை செய்து வந்தனர். வழியில் தக்ரத்தோடு, புயேவும், சத்து பிண்டமும் சாப்பிட்டு மிகவும் பலம் கொண்டு வழிப் போக்கர்களைக் கொள்ளையடித்து வந்தனர். அவர்களை அடித்துத் துன்புறுத்தவும் செய்தனர். சம்ஸ்காரமற்ற, துராத்மாக்களான, பாஹீக்களுடன் எந்த நல்ல மனிதனும் இரு நாழிகை கூட வாழ முடியாது. அந்த தேசத்தில் ஒரு ராக்ஷஸி வசிக்கிறாள்.

அவள் கிருஷ்ணபட்சத்துச் சதுர்த்தசி இரவன்று சாகல நகரத்தில், இரவு நேரத்தில் துந்துபி முழங்கப் பாடுகிறாள். நான் என்னை நன்றாக அலங்கரித்துக் கொண்டு, பசுவின் மாமிசத்தை உண்டும், வெல்லத்தாலான மதுவைப் பருகியும், கை நிறைய வெங்காயத்தோடு ஏராளமான ஆடுகளை உண்டு, வெள்ளை வண்ணமுடைய யுவதிகளுடன் சேர்ந்து பாஹீகம் தொடர்புடைய பாடல்களைப் பாடுவேன். பன்றி, கோழி, பசு, ஒட்டகம் மற்றும் ஆட்டின் இறைச்சியை உண்ணாதவர்களின் வாழ்க்கை வீணாகும் என்று அவள் பாடுகிறாள்.

சல்யா! இது தொடர்பாக வேறு ஒரு பிராமணன் கூறியதையும் கேள். எங்கு சட்லெஜ், பியாஸ், ரவி, சீனாப், ஜீலம் என்னும் ஐந்து நதிகள் சிந்து நதியோடு பெருகுகின்றனவோ, பீலு என்னும் மரங்கள் நிறைந்த காடுகள் உள்ளனவோ, அங்கு தர்ம கர்மங்கள் நஷ்டமாகி விட்டன. அந்தத் தேசங்களுக்கு ஒருபோதும் செல்லக் கூடாது. அங்கு வாழும் ஜாரஜ், பாஹீக்கர்கள் யக்ஞ கர்மம் அற்றவர்கள். அவர்கள் அளிக்கும் செல்வத்தைத் தேவர்களும், பித்ருக்களும், பிராமணர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளுவதில்லை. பாஹீக தேசத்து மக்கள் மரக்குண்டங்கள் மற்றும் மண் பாத்திரங்களில் சத்துவும் மதுவும் சேர்ந்ததை, நாய்கள் நக்கினாலும் வெறுப்பின்றி உண்ணுகிறார்கள். ஆடு, ஒட்டகம், மற்றும் கழுதைப் பாலைப் பருகுகின்றனர். அந்தப் பாலில் இருந்து கிடைக்கும் தயிர், நெய் ஆகியவற்றை உண்ணுகின்றனர். தவறான நீச நடத்தையால் தோன்றிய 'ஆரட்ட' என்னும் பாஹீக்கர்கள் எல்லோருடைய அன்னத்தையும் உண்ணுகின்றனர். எல்லாவற்றின் பாலையும் பருகுகிறார்கள். ஆதலால் வித்வான்கள் தூரத்தில் இருந்தே அவர்களை விலக்க வேண்டும்.

யுகந்தர நகரத்தில் பாலைப் பருகினாலோ, அச்சுதஸ்தலம் என்னும் நகரத்தில் ஓர் இரவு தங்கினாலோ, பூதிலயத்தில் நீராடினாலோ, மனிதன் சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல முடியாது. ஆரட்ட பிரதேசத்தில் சிறந்த மனிதர்கள் இரண்டு நாட்கள் கூட வசிக்கக் கூடாது. பியாஸ் நதியில் 'பஹி' மற்றும் 'கீக்' என்னும் பெயருள்ள இரண்டு பிசாசுகள் வசிக்கின்றன. இவற்றின் வாரிசுகளே பாஹீக்கர்கள் என்று அழைக்கப் படுகின்றனர். பிரம்மா இவற்றைச் சிருஷ்டிக்கவில்லை. இந்த நீச யோனியில் தோன்றியவர்கள் எவ்வாறு தர்மங்களை அறிய முடியும்? பிரம்மாவிற்குச் சமகாலத்தில் வேதத்திற்கு எதிரான நடத்தையுள்ள நீச பிராமணர்கள் வசிப்பது ஆரட்ட தேசமாகும்.

அங்குள்ள நீரின் பெயர் பாஹீகம். அங்குள்ள அதம பிராமணர்களுக்கு வேதஞானம் கிடையாது. அங்கு யக்ஞ வேதிகளும் கிடையாது. அவர்கள் வீடுகளில் யக்ஞ யாகங்களும் நடைபெறுவதில்லை. அவர்கள் சம்ஸ்காரம் இல்லாதவர்கள். தாஸர்களிடம் சேரும் தீய நடத்தையுள்ள பெண்களின்

வாரிசுகள் ஆவார்கள். ஆதலால் தேவர்கள் அவர்களுடைய அன்னத்தை ஏற்பதில்லை. பிரஸ்தல, மத்ர, காந்தார, ஆரட்ட, கச,வசாதி, சிந்து மற்றும் சௌவீர தேசங்கள் பொதுவாக நிந்திக்கப்பட்டவையாகும். சல்யா! இவ்வாறு அந்த பிராமணர் திருதராஷ்டிர மன்னர் சபையில் கூறினார்.

8.26. கர்ணன் மத்ர முதலிய பாஹீக வாசிகளின் குற்றங்களைக் கூறுதல்

கர்ணன் மீண்டும் சல்யனிடம் கூறலானான்; “சல்யா! இப்போது நான் மறுபடியும் கூறுவதைக் கேள். முன்பு ஒரு பிராமணன் எங்கள் வீட்டில் அதிதியாகத் தங்கியிருந்தான். எங்களுடைய ஆசாரங்களைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்தான். அவன் எங்களிடம் இவ்வாறு கூறினான்; “நான் தனியாகவே பல்வேறு தர்மங்கள் நிரம்பியுள்ள பல்வேறு தேசங்களைப் பார்த்துள்ளேன். எல்லா தேச மக்களும் தர்மத்துக்கு எதிராக நடப்பதில்லை. வேதத்தைக் கற்றறிந்த வித்வான்கள் கூறிய தர்மங்களை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

ஆனால் பல்வேறு தேசங்களைச் சுற்றி விட்டு நான் பாஹீக தேசம் சென்ற போது அங்கு பல விஷயங்களைப் பார்க்கவும், கேட்கவும் நேர்ந்தது. அந்த தேசத்தில் ஒரே பாஹீகன் முதலில் பிராமணனாக இருந்து பிறகு கூடித்திரியனாகிறான். அவனே பின் வைசிய மற்றும் சூத்திரனாகவும் ஆகிவிடுகிறான். அதன் பிறகு அவன் நாவிதனாகிறான். நாவிதனாகி, பிறகு பிராமணனாகி விடுகிறான். பிராமணனான பிறகு அவனே தாசனாகி விடுகிறான். அங்கு ஒரே குலத்தில் சிலர் பிராமணனாகவும், சிலர் தன்னிச்சைப்படி நடந்து வரணக் கலப்புடைய வாரிசுகளை உண்டாக்குபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

காந்தார, மத்ர, பாஹீக தேச மக்கள் மந்த புத்தியுடையவர்கள். உலகம் முழுவதும் சுற்றிய எனக்குப் பாஹீக தேசத்தில் மட்டுமே தர்மத்திற்கு எதிரான ஆசார விவகாரங்கள் காணப்பட்டன” என்று கூறினான். சல்யா! மற்றும் ஒரு யாத்ரீகனும் பாஹீகர்களின் சம்பந்தமாக வெறுக்கத்தக்க விஷயங்களைத் தெரிவித்துள்ளான். பழைய காலத்தில் கொள்ளையர்கள் ஆரட்ட தேசத்தில் இருந்து ஒரு சதிஸ்திரீயை அபகரித்து அதர்மமாக அவளோடு சேர்ந்தனர். அவள் அவர்களிடம், நான் இன்னும் சிறுமி. என்னுடைய சகோதரர்கள், உறவினர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்போதும் நீங்கள் என்னோடு அதர்மமாகச் சேர்ந்தீர்கள். ஆதலால் இந்தக் குலத்தின் பெண்கள் அனைவரும் விபசாரிகளாவர். மனிதரில் அதர்மர்களே! உங்களுக்கு இந்த கோர பாவத்திலிருந்து ஒரு போதும் விடுதலை கிடைக்காது” எனச் சாபமளித்து விட்டான். ஆதலால் அவர்களுடைய

செல்வத்தின் வாரிசுகளாக மருமகன்கள் இருக்கிறார்கள். புதல்வர்கள் அல்ல.

குரு, பாஞ்சால, சால்வ, மத்ஸ்ய, நைமிஷ, கோசல, காசி, அங்க, கலிங்க, மகத, சேதி தேசங்களில் வாழும் பாக்கியம் மிகுந்த மனிதர்கள் சனாதன தர்மத்தை அறிந்தவர்கள். பல்வேறு தேசங்களில் பாஹீக நிவாசிகளைத் தவிரப் பொதுவான எல்லா இடங்களிலும் சிறந்த மனிதர்கள் கிடைக்கிறார்கள். மத்ஸ்ய தேசத்தில் இருந்து குரு பாஞ்சால தேசம் வரையிலும், நைமிசாரண்யத்தில் இருந்து சேதி தேசம் வரையிலும் வாழ்பவர்கள் அனைவரும் சிறந்தவர்கள். சாது புருஷர்கள். பழைய தர்மத்தைப் பின்பற்றி வாழ்கிறார்கள். மத்ர பஞ்ச நத பிரதேசங்களில் இந்த தர்மம் கிடையாது, அங்குள்ளவர்கள் தீயவர்கள்.

சல்ய மன்னா! இதையறிந்து நீ தர்மோப தேசம் அளிப்பதில் இருந்து வாயை மூடிக்கொண்டு பேசாமல் இரு. நீ பாஹீக தேச மக்களின் மன்னன். ஆதலால் அவர்களுடைய புண்ணிய பாவத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கை ஏற்றுக் கொள்கிறாய். முன்பு சனாதன தர்மம் எல்லா தேசங்களிலும் பரவியிருந்தது. அந்தக் காலத்திலும் பிரம்மா பஞ்சநத வாசிகளின் தர்மத்தை நிந்தித்துள்ளார். சத்திய யுகத்திலேயே பிரம்மாவால் நிந்திக்கப்பட்ட தேச வாசியான நீ ஏன் உலகிற்குத் தர்மோபதேசம் செய்ய வந்து விட்டாய்? தர்மத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மற்ற தேசங்களைப் போலப் பாஹீக தேசத்தினர் பிரம்மாவிடம் மரியாதையைப் பெற வில்லை. சல்யா! இவை அனைத்தையும் நன்கு தெரிந்து கொள். கல்மாஷ பாதன் என்னும் அரக்கன் குளத்தில் மூழ்கிய போது, “பிச்சை கூடித்திரியர்களின் மலம்; வேத சாஸ்திரங்களுக்கு எதிரான நடத்தை பிராமணர்களின் மலம்; பூமியின் மலம் பாஹீகர்களாவார்கள்” என்று கூறியுள்ளான்.

பாஞ்சால தேச மக்கள் வேதம் கூறிய தர்மத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள். குரு தேச வாசிகள் தர்மத்திற்கு அனுசூலமானவற்றைச் செய்கிறார்கள். மத்ஸ்ய தேச மக்கள் உண்மையைப் பேசுகிறார்கள். குர சேன நிவாசிகள் யாகம் செய்கிறார்கள். கிழக்கு தேச மக்கள் தாஸகர்மம் செய்பவர்கள். தெற்கில் வாழ்பவர்கள் வருஷலர்கள். பாஹீக தேச மக்கள் திருடர்கள். சௌராஷ்டிர மக்கள் ஜாதிக் கலப்புடையவர்கள்.

நன்றியின்மை, பிறர் செல்வத்தை அபகரித்தல், மதுபானம் செய்தல், குருபத்தினியோடு சேருதல், கடுஞ்சொல் பேசுதல், பசுவதம், இரவு நேரத்தில் வெளியே சுற்றுதல், பிறர் ஆடையை அணிதல், இவை அனைத்தையும் செய்யும் ஆரட்ட பஞ்சநத வாசிகளுக்கு அதர்மம் என்ற எதுவும் இல்லை. ஆனால் கௌரவ, பாஞ்சால, நைமிஷ மத்ஸ்ய தேசவாசிகள் தர்மத்தை அறிந்தவர்கள். உத்தரம், அங்கம், மகதம் போன்ற தேச முதியவர்கள்

சாஸ்திரம் கூறிய தர்மப்படி வாழ்க்கையை நிர்வகிக்கிறார்கள். அக்னி முதலிய தேவர்கள் கிழக்கு திசையினைக் காப்பாற்றுகிறார்கள். பித்ருக்கள் புண்ணிய கர்மாவான யமராஜன் மூலம் காக்கப்பட்டுத் தென் திசையில் வாழ்கிறார்கள். பலம் மிக்க வருணன் தேவர்களைக் காத்தபடி மேற்கு திசையைப் பாதுகாக்கிறார். பகவான் சோமன் பிரமணர்களோடு வட திசையைக் காப்பாற்றுகிறார்.

ராக்ஷஸ, பிசாச, குஹ்யர்கள் மலையரசன் இமயத்தையும், கந்தமாதன மலையையும் காப்பாற்றுகிறார்கள். அவினாசியான எங்கும் நிறைந்த ஜனார்த்தனன் பிராணிகள் அனைவரையும் காப்பாற்றுகிறார். ஆனால் பாஹீக தேசத்திற்கு எந்தத் தெய்வத்தின் அருளும் கிடையாது.

மகத தேச மக்கள் ஜாடையாலேயே அனைத்தையும் புரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். கோசல வாசிகள் கண்களின் பார்வையாலேயே மனத்தில் கருத்தை அறிந்து கொள்ளுகிறார்கள். குரு, பாஞ்சால தேச வாசிகள் பாதி விஷயத்தைக் கூறியதுமே முழு விஷயத்தையும் அறிந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் சிபி தேச மக்களைப் போல, மலைப் பிரதேச மக்கள் முழு விஷயத்தையும் கூறினாலும் புரிந்து கொள்ளுவதில்லை. யவன ஜாதியைச் சேர்ந்த மிலேச்சர்கள் எல்லா வழிகளிலும் விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். சூரர்கள். ஆனால் தாங்கள் கற்பனை செய்த பெயர்களிலேயே அதிகப் பிடிவாதம் உடையவர்கள். வைதிக தர்மத்தை ஏற்பதில்லை. மற்ற தேச மக்கள் கூறாத விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ளுவதில்லை. ஆனால் பாஹீக தேச மக்கள் எல்லாக் காரியங்களையும் எதிர் மாறாகச் செய்கிறார்கள்.

மத்ர தேச வாசிகள் எதையுமே புரிந்து கொள்வதில்லை. சல்யா! நீயும் அவ்வாறே உள்ளாய். மத்ர தேச வாசியைப் பூமியின் மலம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மது அருந்துதல், குருவின் படுக்கையைப் பயன்படுத்துதல், கருச்சிதைவு, பிறர் செல்வத்தை அபகரித்தல், ஆகியவற்றைத் தர்மமாகக் கொண்டவர்களுக்கு அதர்மம் என்று ஒன்று இல்லையே. இதையறிந்து நீ பேசாமல் உட்கார்ந்திரு. இனி பிரதிகூலமான எதையும் பேசாதே. இல்லாவிடில் முதலில் உன்னைக் கொன்று விட்டுப் பிறகு கிருஷ்ணாரஜனர்களை வதம் செய்வேன்” என்று கர்ணன் சல்யனிடம் கூறினான்.

8.27. சல்யனின் மறுமொழி

கர்ணன் நீண்ட நேரம் மிகக் கடுமையான சொற்களால் தன் தேசத்தைச் சாடியதைக் கேட்ட சல்யன் அவனுக்குப் பதிலுரைத்தார். “கர்ணா! நீ அரசனாக்கப்பட்ட அங்க தேசத்தில் என்ன நடக்கிறது? உற்றார்-

உறவினர் பிணியால் பீடிக்கப் படும்போது அவர்கள் துறக்கப்படுகிறார்கள். அங்குள்ளவர்கள் தன்னுடைய மனைவி, குழந்தைகளைக் கடைவீதிகளில் விற்கிறார்கள். அன்று ரதி, மகாரதிகளை கணக்கிடும் போது, பீஷ்மர் உன்னிடம் கூறியவாறு, நீ அந்தக் குற்றங்களை அறிந்து கோபமின்றி அமைதியுடன் இரு. கர்ணா! எல்லா இடங்களிலும் பிராமணர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் கூடித்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்களும் இருக்கிறார்கள். எல்லா தேசங்களிலும் உத்தம விரதங்களைப் பின்பற்றும் பதி விரதைகளும் இருக்கின்றனர்.

எல்லா தேசத்து ஆண்களும், மற்ற புருஷர்களோடு பேசும் போது கேலியுடன் ஒருவருக்கொருவர் காயப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர். மற்றவர்களுடைய குற்றங்களைக் கூறுவதில் எல்லோரும் நிபுணர்களாகிறார்கள். ஆனால் தன்னுடைய குற்றம் அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. அல்லது தெரிந்தும், தெரியாதது போல இருக்கிறார்கள். எல்லாத் தேசங்களிலும் தத்தம் தர்மங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் மன்னர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் துஷ்டர்களை அடக்குகின்றனர். எல்லா இடங்களிலும் தர்மாத்மாக்கள் வாசம் புரிகின்றனர். கர்ணா! ஒரு தேசத்தில் வசிப்பதால் மட்டுமே எல்லோரும் பாவத்தை ஏற்பதில்லை. அதே தேசத்தில் மனிதர்கள் தம் சிறந்த சீலத்தால் தேவர்களுக்கு நிகரான மகாபுருஷர்களாகிறார்கள்” என்று சல்ய மன்னன் கர்ணனுக்கு மறுமொழி அளித்தார்.

8.28. துரியோதனன் கர்ணன்-சல்யனுக்கிடையில் சமாதானம் செய்வித்தல்

இச்சமயம் துரியோதனன் கர்ணனையும், சல்யனையும் அவர்களின் சொற் போரில் இருந்து தடுத்தான். கர்ணனை நட்பு பாவத்தால் தடுத்தான். சல்யனைப் பணிவுடன் கைகுவித்துத் தடுத்தான். கர்ணன் பதிலேதும் கூறவில்லை. சல்யன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார். ராதேயன் சிரித்தவாறு சல்யனிடம் தேரை முன்னே செலுத்துமாறு ஆணையிட்டான். கர்ணனைக் கண்ட கௌரவ சேனை மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் கொண்டது” இன்று கர்ண-அர்ஜுன பெரும் போர் நிகழும். துரியோதனனின் பகைவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டு விடுவார்கள். அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் கர்ணனைக் கண்டதும் பயந்து ஓடி விடுவார். நிச்சயம் ராதேயன் இன்று அர்ஜுனனை வதம் செய்து விடுவார்” என்று அப்படை வீரர்கள் பேசிக்கொண்டனர்.

8.29. கௌரவ சேனையில் வியூகம் அமைக்கப்படுதல்

உற்சாகம் கொண்ட கௌரவ சேனையில் பலவகை போர் இசைக் கருவிகள் இசைக்கப்பட்டன. பேரிகைகள் முழங்கின. டோல் மிருதங்கம்

ஒலித்தன. வீரர்களின் சிம்மநாதம் எழுந்தது. ராதேயன் கௌரவ சேனையைப் “பார்ஹஸ்பத்தியம்” என்ற வெல்ல முடியாத வியூகத்தில் அமைத்தான். கௌரவ சேனை போருக்கு ஆயுத்தமாகி வியூகத்தில் நின்றது. கர்ணன் வகுத்த வியூகத்தில் கிருபாசாரியார், மகத வீரர்கள், சாத்வ வம்சத்துக் க்ருதவர்மாவுடன் வலது புறம் நின்றனர். சகுனியும், அவன் மகன் உலூகனும் வெல்ல முடியாத மலைநாட்டு வீரர்களுடனும், காந்தார தேசத்து வீரர்களுடனும் குதிரைப் படையைக் காப்பாற்றியவாறு நின்றனர். சம்ஷப்தக வீரர்கள் 34000 பேர் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் வியூகத்தின் இடது புறம் நின்றனர். அவர்களுடன் காம்போஜ, ஷக, யவன வீரர்கள் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை வலுச்சண்டைக்கு அழைத்தவாறு நின்றனர்.

கர்ணன் விசித்திரமான கவசத்துடன், அங்கதம், ஹாரம் அணிந்து வியூகத்தின் முனையில் மையப்பகுதியில் நின்றான். வியூகத்தின் பின் பகுதியில் மஞ்சள் நிறக் கண்கள் கொண்ட காண்பதற்கு அழகுடையவனான துச்சாதனன் நின்றான். அவன் ஒரு பெரும் யானை மீது அமர்ந்திருந்தான். விசித்திரமான அஸ்திரங்களுடன் கவசமணிந்து, தன் சகோதரர்களுடனும், மத்ர கேகய தேச வீரர்கள் பாதுகாப்பளிக்க துச்சாதனனுக்கு பின்னால் துரியோதன மன்னன் வந்தான். சேனாதிபதியான கர்ணன் பிரகஸ்பதி கூறிய முறைப்படி நன்கு அமைத்த அந்த வியூகம் பகைவரின் மனத்தில் பயத்தினை உண்டாக்கியபடி நடனம் செய்து கொண்டிருந்தது.

8.30. பாண்டவ சேனை வியூகத்தில் நின்று போரைத் தொடங்க முனைந்த போது சல்யன் கர்ணனிடம் கூறுதல்

இதே நேரத்தில் பாண்டவ சேனையும் போருக்கான வியூகத்தில் நின்றது. முற்காலத்தில் பிரம்மா, ருத்ரன், இந்திரன் மற்றும் வருணனின் சவாரியில் வந்த அதே தேரில் அமர்ந்து கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் பகைவர்களை நோக்கி வந்தனர். அற்புதமான அந்தத் தேரில் அமர்ந்து அவ்விருவரும் வருவதைக் கண்ட சல்யன் கர்ணனிடம் மறுபடியும் கூறலானார்.

“கர்ணா! நீ யாரை அடிக்கடி கேட்டுக் கொண்டிருந்தாயோ, அதே இந்தக் குந்தி மைந்தன் பகைவர்களை அழித்தவாறு தேரோடு வந்து விட்டார். பறவை, பசுக்கள் பேசுகின்றன; மான்கள் அழுது கொண்டிருக்கின்றன. மிகக் கோரமான கபந்த உருவமுடைய ‘கேது’ என்னும் கிரகம் சூரியமண்டலத்தைச் சுற்றி நிற்பதைப் பார். அபசகுனங்கள் தோன்றுவதால் நிச்சயம் இன்று ஆயிரக்கணக்கான மன்னர்கள் கொல்லப்படப் போகின்றனர்.

ராதேயா! எல்லாப் பக்கமும், சங்கு, டோல், மிருதங்க ஒலிகள் மெய் சிலிர்க்க வைக்கின்றன. அர்ஜுனனின் வானரக் கொடி தென்படுகிறது.

காண்டீவத்தின் டங்காரம் கேட்கிறது. அர்ஜுனனுடைய கூரிய பாணங்கள் பகைவரின் உயிரை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. வீரர்களுடைய புஜங்களும், மலைச் சிகரம் போன்ற யானைகளும் வெட்டி வீழ்த்தப்படுகின்றன. கர்ணா! சம்ஷப்தகர்களின் அழைப்பைக் கேட்டு, அந்த கிருஷ்ண சாரதி, ஸ்வேத வாகனன் அவர்களுடன் போரிடச் சென்று விட்டார்” என்று கூறினார்.

கர்ணன் சல்யனிடம், மிகுந்த சினத்துடன், “சல்யா! நீயே பார்த்துக்கொள். ரோஷம் நிரம்பிய சம்ஷப்தகர்கள் அர்ஜுனனை நான்கு புறமும் சூழ்ந்து தாக்கி விட்டார்கள். இதோ பார், அர்ஜுனன் இப்போது தென்படவில்லை. சல்யா! அர்ஜுனன் இப்போதே முடிந்து விட்டதாகக் கருது” என்றான்.

சல்யன் மீண்டும் கர்ணனிடம், நீரால் வருணனையும், நெருப்பால் அக்னியையும் அழிப்பவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள். போரில் அர்ஜுனனின் சொரூபம் அத்தகையதே. போரில் இந்திரன், அசுரர், தேவர் அனைவரும் சேர்ந்தாலும் அர்ஜுனனை வெல்ல முடியாது. உனக்குத் திருப்தி கிடைக்குமானால், அர்ஜுனனை வதம் செய்வேன் என்று சொல்லியே மனத்திற்குள் சந்தோஷப்படு. அர்ஜுனனைப் போரில் யாரும் வெல்ல முடியாது. ஆகவே இனி வேறு ஏதாவது மனக்கோட்டை கட்டிக் கொள். பாண்டவர்கள் அனைவரும், பாஞ்சால ராஜகுமாரனும், திரௌபதியின் புதல்வர்களும், சாத்யகியும் போருக்கு வந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்” என்றார். சல்யன் இவ்வாறு கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே, கங்கையும், யமுனையும் சேருவதைப் போல, கௌரவ-பாண்டவ சேனைகள் இரண்டும் ஒன்று மற்றொன்றோடு வேகமாக மோதத் தொடங்கின.

8.31. கர்ணனின் பராக்கிரமம்

கர்ணன் தன் பாணங்களால் பாண்டவ சேனையைப் படுகாயப்படுத்தி, மிகப் பெரிய ரதிகளை மண்ணோடு மண்ணாக்கி யுதிஷ்டிரரைத் துன்புறுத்தினான். ஆயிரக்கணக்கான பகைவர்களின் உயிரைப் பறித்துத் தன் சேனைக்கு ஆனந்தம் அளித்தான். த்ருஷ்டத்யுமனன் முதலிய பாஞ்சாலர்களைத் தாக்கினான். பாஞ்சால வீரர்கள் கர்ணனை நோக்கி முன்னேறினர். பலவகை பாணங்களின் ஒலியும், யானைகளின் பிளிறலும், குதிரைகளின் கனைப்பும் தேரின் கடகட ஒலியும், வீரர்களின் சங்கநாதமும் பயங்கரமாக எதிரொலித்தன. பின்னர் இந்திரன் அசுர சேனையை அழிப்பது போலக் கர்ணன் பாண்டவ சேனையை அழிக்கலானான். பிரபத்தர்களின் 77 முக்கிய வீரர்களைக் கொன்றான். 25 பாஞ்சாலர்களைக் காலனிடம் சேர்த்தான். ஆயிரக்கணக்கான சேதி தேச வீரர்களை வதம் புரிந்தான்.

அற்புதமான பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்திய வைகர்த்தன் கர்ணன்

சகிக்க முடியாத ஐந்து பாணங்களைக் குறி வைத்து, பானுதேவன், சித்ரசேனன், சேனாபிந்து, தபனன், சூரசேனன் என்று ஐந்து பாஞ்சால முக்கிய வீரர்களை அழித்து விட்டான். உடனே பத்து பாஞ்சால மகாரதிகள் வந்து கர்ணனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். ஆனால் கர்ணன் தன் வெல்ல முடியாத பாணங்களால் அக்கணமே அவர்களைக் கொன்று விட்டான்.

கர்ணனின் வீரம் மிக்க புதல்வர்களான சுஷேணன், சித்ரசேனன் இருவரும் கர்ணனுடைய சக்கரக் காவலில் ஈடுபட்டனர். உயிரின் மீது ஆசையின்றிப் போரிட்டனர். கர்ணனின் மூத்த புதல்வன் வ்ருஷசேனன் கர்ணனின் பின்னால் நின்று பாதுகாத்தான். அப்போது திருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, பீமன், நகுல-சகதேவன் இவர்களோடு பாஞ்சால, மத்ஸ்ய நாட்டு வீரர்கள் அனைவரும் கர்ணனுடன் போரிட்டனர். கர்ணனின் புதல்வர்களும், மற்ற கௌரவ வீரர்களும் பாண்டவர்களோடு போரிட்டு அவர்களை விலக்க முயன்றனர்.

திருஷ்டத்யும்னன் 7, திரௌபதியின் புதல்வர்கள் 73, சாத்யகி 7, பீமசேனன் 64, சகதேவன் 7, நகுலன் 30, சதாநீகன் 7, சிகண்டி 10, யுதிஷ்டிரர் 100 பாணங்களால் கர்ணனை அடித்தனர். கர்ணன் அவர்கள் அனைவரையும் பத்து, பத்து பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். கர்ணனின் அஸ்திர பலமும், சுறுசுறுப்பும் அங்கு வெளிப்பட்டது. கர்ணன் எந்தத் திசையில் இருக்கிறான் என்பதே புலப்படவில்லை. அவனது வில்லில் இருந்து அம்புகள் வெளிப்பட்டு வெட்டுக்கிளிக் கூட்டத்தைப் போல எல்லாத் திசைகளையும் மறைத்து விட்டன.

வீரம் மிகுந்த ராதேயன் கையில் வில்லோடு நடனமாடிக் கொண்டிருந்தான். தன்னை ஒரு பாணத்தால் அடித்தவனை மூன்று மடங்கு பாணங்களால் துளைத்தான். யுதிஷ்டிரரின் சேனையில் தடையின்றிப் புகுந்தான். சேதி நாட்டு வீரர்கள் 300 பேரைக் கொன்றான். யுதிஷ்டிரரோடு போரைத் தொடங்கினான்.

8.32. கர்ணன்-யுதிஷ்டிரர் போர்

கர்ணன் பாண்டவர்களின் நால்வகைச் சேனைகளையும் பிளந்து யுதிஷ்டிரரோடு போரிட்டான். பகைவர்கள் ஏவிய பலவகையான ஆயுதங்களை வெட்டினான். பகைவர்களை நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால் துளைத்தான். அச்சமயம் சாத்யகியால் தூண்டப்பட்டு, திராவிட-நிஷாத தேச வீரர்கள் கர்ணனோடு போரிட வந்தனர். அவர்கள் கர்ணனின் பாணங்களால் வெட்டப்பட்டு கை, தலை, கவசங்களின்றிப் பூமியில் வீழ்ந்து விட்டனர். யமராஜனைப் போன்ற வைகர்த்தனைப் பாண்டவர்கள் சிகிச்சை அளிப்பவன் பிணியைத் தடுப்பது போல் தடுத்து

விட்டனர். ஆனால் மருந்தால் தீராத கொடிய வியாதியைப் போலக் கர்ணன் அவர்கள் அனைவரையும் நசுக்கி மீண்டும் யுதிஷ்டிரரைத் தாக்கினான். பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலர்களும் மறுபடியும் கர்ணனைத் தடுத்தனர். மரணம் பிரம்ம வேதாக்களைக் கடக்க முடியாதது போலக் கர்ணனால் அவர்களைத் தாண்டி முன்னேற முடியவில்லை.

அப்போது, யுதிஷ்டிரர் கர்ணனிடம், “கர்ணா! சூதபுத்திரா! நான் கூறுவதைக் கேள். நீ அர்ஜுனனிடம் எப்போதும் பொறாமை கொண்டுள்ளாய். துரியோதனனுடன் இருந்து எப்போதும் எங்களுக்குத் தடை போடுகிறாய். உன்னிடம் உள்ள, பலம், வீரம் அனைத்தையும் இன்று காட்டு” என்றவாறு கர்ணன் மீது இரும்பு பாணங்களைச் செலுத்தினார். கர்ணன் சிரித்தபடி வத்ஸதந்தம் என்னும் பாணங்களால் அவரைக் காயப்படுத்தினான். கர்ணன் சிரித்து அவமதித்துத் தன்னைக் காயப்படுத்தியதால் யுதிஷ்டிரர் சினத்தால் எரிந்தார். அவர் பெரிய வில்லை எடுத்து வஜ்ரம் மற்றும் இடிக்குச் சமமான பணங்களைக் கர்ணன் மீது தொடுத்தார். அப்பாணம் கர்ணனின் இடது விலாவில் புகுந்து துன்புறுத்தியது. அந்த அடியால் தளர்ந்த கர்ணன் வில்லை விட்டு விட்டுச் சல்யனுக்கு முன்னால் நினைவிழந்து உயிரிழந்தது போல விழுந்து விட்டான். யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனின் நன்மையை விரும்பிக் கர்ணனை மீண்டும் தாக்கவில்லை. கர்ணனின் அந்த நிலையால் துரியோதனனின் சேனையில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. வீரர்களின் முகம் வாடிவிட்டது.

பராக்கிரமியான ராதேயன் சிறிது நேரத்திலேயே நினைவு திரும்பப் பெற்றான். யுதிஷ்டிரரைக் கொன்று விட யோசித்தான். விஜயம் என்ற தன் வில்லை இழுத்து யுதிஷ்டிரரைப் பாணங்களால் மூடி விட்டான். இரு கத்திகளால் யுதிஷ்டிரரின் சக்கரக் காவலர்களான சந்திர தேவனையும், தண்ட தாரனையும் கொன்று விட்டான். யுதிஷ்டிரர் 30 பாணங்களால் கர்ணனைத் துளைத்து, சுஷேணனையும், சத்ய சேனனையும் 3, 3 பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். சல்யனையும், கர்ணனையும் எண்ணற்ற பாணங்களால் அடித்தார். கர்ணன் தன் வில்லை அசைத்துச் சிரித்தவாறு யுதிஷ்டிரரின் வில்லை வெட்டி அவரையும் காயப்படுத்தி கர்ஜனை செய்தான்.

முக்கிய பாண்டவ மகாரதிகள் யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்ற ஓடி வந்தனர். சாத்யகி, சேகிதான், யுயுத்சு, பாண்டிய மன்னன், த்ருஷ்டத்யுமன், சிகண்டி, பீமசேனன், கருஷ, மத்ஸ்ய, காசி, கோசல, தேச வீரர்கள் அனைவரும் கர்ணனைக் காயப்படுத்தினர். பாஞ்சால வீரன் ஜனமேஜயன் பல்வேறு பயங்கரமான அஸ்திர-சஸ்திரங்களால் கர்ணனைக் காயப்படுத்தினான். பாண்டவதரப்பு முக்கிய வீரர்களால் தாக்கப்பட்ட

கர்ணன் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். அதனால் வெளிப்பட்ட பாணங்கள் திசைகள் அனைத்தையும் மறைத்து விட்டன. தனியாகவே கர்ணன் சேதி தேசத்து, மற்றும் ச்ருஞ்ஜயர்களின் நூற்றுக்கணக்கான ரதிகளையும் சம்ஹாரம் செய்து விட்டான்.

ச்ருஞ்ஜயர்களும், பாண்டவர்களும் ஆயிரக்கணக்கில் கர்ணனைச் சூழ்ந்து நின்று அம்பு மழை பொழிந்தனர். கர்ணன் கலங்காமல், தைரியத்துடன், சிரித்தவாறே யுதிஷ்டிரரின் வில்லை வெட்டி, இமைப் பொழுதில் அவரது கவசத்தையும் பிளந்து சின்னா பின்னமாக்கினான். விசித்திரமான ரத்தினங்கள் பதிக்கப் பெற்ற அந்தக் கவசம் இரவு நேரத்தில் நட்சத்திரங்களோடு பொலியும் வானத்தைப் போல் வீழ்ந்து கிடந்தது. கவசமில்லாத யுதிஷ்டிரரின் உடல் ரத்தத்தால் நனைந்து உதயகாலச் சூரியனைப் போல் சிவந்து காணப்பட்டது. யுதிஷ்டிரரின் உடல் முழுவதும் அம்புகள் தைத்திருந்தன. அந்த நிலையிலும் கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றிச் சிங்கம் போலக் கர்ஜித்தவாறு தரும புத்திரர் கர்ணன் மீது ஒரு இரும்பு சக்தி ஆயுதத்தை ஏவினார். கர்ணன் அதனை வானத்திலே வெட்டி விட்டான்.

யுதிஷ்டிரர் கர்ணனின் இரு புஜங்களிலும், நெற்றியிலும், மார்பிலும் நான்கு தோமரத்தால் அடித்துச் சிம்மநாதம் புரிந்தார். சரீரத்தில் இருந்து உதிரம் பெருக, சினம் கொண்ட கர்ணன், யுதிஷ்டிரரைக் காயப்படுத்தித் தூணீர்களைப் பிளந்து, தேரின் கொடியை வெட்டித் தேரையும் துண்டு துண்டாக உடைத்து விட்டான். இதற்கிடையில் பாண்டவ மகாரதிகளும் கர்ணன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான்.

8.33. கர்ணன் பாண்டவ மகாரதிகள் போர்; சாத்யகியின் தோல்வி

சாத்யகி கர்ணன் மீது பாணங்களை விடுத்தார். சிகண்டி ஒன்பது பாணங்களைத் தொடுத்தான். கர்ணன் சாத்யகியை முதலில் ஐந்தாலும், பின் மூன்று பாணங்களாலும் துளைத்துக் காயப்படுத்தினான். சாத்யகியின் வலது, இடது புஜங்களைக் காயப்படுத்தினான். சாரதியைப் படுகாயம் செய்தான். அவரது தேரின் நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றான். பிறகு ஒரு பல்லத்தால் சாத்யகியின் வில்லை வெட்டினான். சாரதியின் தலையைக் கவசத்துடன் வெட்டி வீழ்த்தினான். குதிரைகளும், சாரதியும் கொல்லப்பட்டாலும், சினிபுங்கவன் கர்ணன் மீது வைரீய மணி பதித்த ஒரு சக்தியைச் செலுத்தினார். கர்ணன் அச்சக்தியை இரு துண்டுகளாக்கி விட்டான்.

சிங்கம் சிறிய மானைத் தாக்குவது போல ராதேயன் அந்த மகாரதிகளைப் பாணங்களால் துன்புறுத்தினான். தர்மராஜரை மீண்டும்

தாக்கினான். காயம் பட்ட, யுதிஷ்டிரர், வெள்ளை நிறமும், கருப்பு வாலும் கொண்ட தன் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் அமர்ந்து, போரில் இருந்து விலகி கூடாரத்திற்குச் சென்று விட்டார். அவருடைய தேரின் சக்கரக் காவலர்கள் முன்பே கொல்லப்பட்டு விட்டதால் மனம் வருந்திய யுதிஷ்டிரர் கர்ணனுக்கு எதிரில் இருக்க முடியாமல் விலகி விட்டார். அப்போது ராதேயன் அவரைப் பின் தொடர்ந்தான். வஜ்ரம், சத்ரம், அங்குசம், மத்ஸ்யம், த்வஜம், கமலம் முதலிய சுப லக்ஷணங்கள் நிரம்பிய வெண்மையான கரங்களால் யுதிஷ்டிரரின் தோளைத் தொட்டுப் பிடிக்க விரும்பினான். அச்சமயம் குந்தி தேவிக்கு அளித்த வாக்கு அவன் நினைவுக்கு வந்தது. அதே நேரம், சாரதியான சல்ய மன்னன், கர்ணா! மன்னரில் சிறந்த யுதிஷ்டிரரைக் கையில் தொடாதே. இல்லையென்றால் பிடித்ததுமே, அவர் உன்னை வதம் செய்து கோபத்தீயால் உன்னைச் சாம்பலாக்கி விடுவார்” என்று கூறினார்.

8.34. கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை நிந்திப்பது போலப் பேசுதல்

கர்ணன் பெரிதாகச் சிரித்தான். யுதிஷ்டிரரை நிந்திப்பது போலப் பேசினான்; “யுதிஷ்டிரரே! கூடித்திரிய குலத்தில் தோன்றியவன் கூடித்திரிய தர்மத்தை விட்டுப் பெரும் போரில் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காகப் பயந்து எவ்வாறு போரை விட்டு ஓட முடியும்? நீ கூடித்திரிய தர்மத்தில் நிபுணன் அல்ல என்று நான் நம்புகிறேன். குந்தி மைந்தா! நீ பிராமணபலம், ஸ்வாத்யாயம், மற்றும் யக்கு கர்மத்திலேயே தேர்ச்சியுடையவன். ஆகவே, போரும் செய்யாதே; வீரர்களுக்கு எதிரிலும் செல்லாதே. வீரர்களோடு ஒரு போதும் பிரியமற்ற சொற்களைப் பேசாதே. போரில் கால்களை வைக்காதே.

பிரியமற்ற சொற்களைக் கூற வேண்டும் என்றால், மற்றவர்களோடு பேசு. என் போன்ற வீரனோடு பேசாதே. அவ்வாறு பேசினால் போரில் நீ தீய பலனை அனுபவிக்க வேண்டிவரும். ஆதலால் குந்தி மைந்தா! நீ உன் வீட்டிற்குச் சென்று விடு. அல்லது ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்த்ஜுனர்கள் இருக்குமிடம் செல். மன்னா! கர்ணன் போரில் எந்த வகையிலும் வதம் செய்ய மாட்டான் என்று கூறி, கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லாமல் விட்டு விட்டான். யுதிஷ்டிர மன்னர் உடனே, ரண பூமியில் இருந்து ஓடிவிட்டார். கர்ணன் இந்திரன் அசுரர்களை அழித்தது போல் பாண்டவ சேனையை அழிக்கத் தொடங்கினான்.

8.35. கர்ணன் பீமசேனன் யுத்தம், கர்ணனின் தோல்வி

யுதிஷ்டிரர் படுகாயப்படுத்தப் பட்டதால் போரில் இருந்து விலகினார். கர்ணன் சிறிது தூரம் தன் சேனையுடன் யுதிஷ்டிரரின் சேனையைப் பின் தொடர்ந்தான். யுதிஷ்டிரர் தன் சேனையைப் போருக்குத் தூண்டினார்.

அதனால் பீமசேனன் முதலிய பாண்டவ மகாரதிகள் கௌரவ சேனையை அழிக்கத் தொடங்கினர். பீமசேனன், சாத்யகி முதலிய பாண்டவ மகாரதிகளால் தாக்கப்பட்ட கௌரவசேனை ஓடத் தொடங்கியது. துரியோதனன் ஓடத்தொடங்கிய சேனையைத் தடுத்து நிறுத்தினான். சகுனியும் அவன் வீரர்களும் பீமனை நோக்கிச் சென்றனர். துரியோதனனும் கர்ணனும் பீமசேனனின் தேர் அருகில் வந்தனர். கர்ணன் தன் அருகில் வருவதைக் கண்ட பீமசேனன் கர்ணனை அழிக்க விரும்பினார்.

கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைப் படுகாயப்படுத்தி அவரது போர்ப் பொருட்கள் அனைத்தையும் அழித்து விட்டதால் பீமசேனன் கர்ணன் மீது கடும் கோபம் கொண்டார். பீமன் கர்ணனை நோக்கி வருவதைக் கண்ட சல்ய மன்னர், கர்ணனிடம், “கர்ணா! பீமசேனன் நீண்ட காலமாகச் சேர்த்து வைத்துள்ள சினத்தை உன் மீது விடும் உறுதியுடன் இருக்கிறார். இன்று போல முன்பு ஒரு போதும் இத்தகைய ரூபத்துடன் நான் பீமனைக் கண்டதில்லை” என்று கூறினார். சல்யன் இவ்வாறு கூறும் போதே பீமன் தன் எதிரில் வந்ததைக் கண்ட ராதேயன், சிரித்தபடியே சல்யரிடம் இவ்வாறு கூறினான். “சல்யமன்னா! நீ பீமனைப் பற்றிக் கூறிய விஷயம் முற்றிலும் உண்மையானது. இந்த பீமசேனன் சூரவீரர். கோபம் கொண்டவர். அதிக பலசாலி. தன் உயிரையும், உடலையும் பொருட்படுத்தாதவர். விராட நகரத்தில் இவர் திரௌபதி விரும்பியதைச் செய்வதற்காக மறைந்து சென்று தன் கைகளின் பலத்தாலேயே கீசகனை வதம் புரிந்து விட்டார். இன்று யமராஜனைப் போலப் போர்க்களத்தில் நிற்கிறார்.

என் இதயத்தில் நீண்ட காலமாகவே போர்க்களத்தில் நான் அர்ஜுனனைக் கொன்று விட வேண்டும், அல்லது அவரால் கொல்லப்பட வேண்டும் என்ற விருப்பம் உள்ளது. ஒருக்கால் பீமசேனன் உடன் நான் போரிட நேர்ந்ததாலும் அர்ஜுனனைப் போர்க்களத்தில் சந்திக்க வேண்டும் என்ற என் விருப்பம் இன்றே நிறைவேறட்டும். பீமசேனன் கொல்லப்பட்டாலோ, அல்லது தேரிழந்து விட்டாலோ, அர்ஜுனன் நிச்சயம் என்னை நோக்கி வருவார் என்னுடன் போரிடுவார். இப்போது இங்கு செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதைக் கூறு” என்றான்.

ராதேயனுடைய சொல்லைக்கேட்ட சல்ய மன்னன், “மகாபாஹு! நீ பலசாலியான பீமனோடு போரிட்டு அவரைத் தோற்கச் செய்தால் நிச்சயம் அர்ஜுனன் உனக்கு முன்னால் வருவார். உன் உள்ளத்தில் நீண்ட நாட்களாக நீ நினைத்தது நிறைவேறும்” என்றார். கர்ணன் சல்யரிடம், “மத்ர மன்னா! போரில் நான் அர்ஜுனனைக் கொல்வேன்; அல்லது அர்ஜுனன் என்னைக் கொல்லட்டும். இந்த உத்தேசத்தோடு பீமசேனன் இருக்கும் இடத்திற்குத் தேரைச் செலுத்து” என்றான். சல்யனும் பீமனிடத்தில் தேரைக் கொண்டு சேர்த்தார். கர்ணன்-பீமனிடையே பெரும் போர் தொடங்கியது. அப்போரில்

கோரமான கொலைக்களம் உண்டாயிற்று.

பீமன் கர்ணனைக் கடுமையாகத் தாக்கினார். வைகர்த்தன் தன் அம்பு மழையால் பீமனை மறைத்து விட்டான். பீமனும் வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணங்களால் கர்ணனைத் துளைத்தார். கர்ணன் பீமனின் வில்லை வெட்டி ஒரு நாராசத்தால் அவருடைய மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினான். வேறு வில்லை எடுத்த பீமன் கர்ணனின் மர்மஸ்தானங்களில் அடித்துப் பெரும் கர்ஜனை புரிந்தார். வேட்டைக்காரன் காட்டில் மதங் கொண்ட யானையை அடிப்பது போலக் கர்ணன் பீமனை 25 நாராசங்களால் அடித்தான். ரோஷமும், கோபமும் கொண்ட பீமன் கண்கள் சிவக்க, ராதேயனை வதம் செய்யும் எண்ணத்துடன் மலைகளையும் பிளக்க வல்ல ஒரு அம்பினை விடுத்தார்.

அந்த அம்பு இடி மலையைப் பிளப்பது போலக் கர்ணனைக் கிழித்துவிட்டது. பீமனால் காயம்பட்ட கர்ணன் நினைவிழந்து தேரில் அமர்ந்து விட்டான். அவன் உடல் முழுவதும் உதிரத்தால் நனைந்து விட்டது. அவன் உயிரற்றவன் போலானான். இச்சமயம் கர்ணனுடைய நாக்கைத் துண்டிக்க விரும்பிப் பீமசேனன் அவனிடம் செல்ல முற்பட்டார். பீமனுடைய உள்ளக் கருத்தைப் புரிந்து கொண்ட மத்ர ராஜன் அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொல்வதாகச் சபதமிட்டுள்ளதை நினைவூட்டினார். பீமசேனனும் சல்ய மன்னரின் சொற்களைக் கசப்பான மருந்தைப் போல ஏற்றுக்கொண்டு தன் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு விட்டார். சல்யன் உசிதமான உபாயத்தால் கர்ணனைப் பீமனிடமிருந்து காப்பாற்றி, போர்க்களத்தில் இருந்து உணர்விழந்த கர்ணனை விலக்கி அழைத்துச் சென்றுவிட்டார்.

8.36. மீண்டும் கர்ணன் பீமசேனன் போர்

கர்ணன் பீமனிடம் தோல்வியடைந்து போர்க்களத்தில் இருந்து விலகியதைக் கண்ட துரியோதனன் தன் சகோதரர்களுக்குப் பீமனுடன் போர் புரியுமாறு கட்டளையிட்டான். துரியோதனனின் பலம் மிக்க சகோதரர்கள் பீமனின் தேரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்களில் ஆறு பேரையும் அவர்களுடன் இருந்த ரதிகள் ஐம்பது பேரையும் பீமன் விரைவில் கொன்று விட்டார். இதற்குள் உணர்வு திரும்பப்பெற்றுத் தேறிய கர்ணன் திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு துயரம் கொண்டு மீண்டும் பீமசேனனிடம் போரிட வந்தான்.

இருவரும் பயங்கரமாக மோதிக் கொண்டனர். பீமசேனன் கர்ணனைத் தன் அம்புகளால் மறைத்து விட்டார். கர்ணனும், பீமனும் பலமான அஸ்திரங்களை ஒருவர் மீது ஒருவர் அடித்துக் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். கர்ணன், பீமனின் வில்லை வெட்டிவிட, பீமன் ம்ருத்யு

தண்டம் போன்ற பரிகத்தால் கர்ணனை அடித்தார். கர்ணன் அப்பரிகத்தைத் தன் பாணங்களால் துண்டு துண்டாக்கி விட்டான். பீமன் வேறு உறுதியான வில்லை எடுத்து அம்புகளைப் பொழிந்து கர்ணனை மறைத்தார். கர்ணன் பீமசேனனை மூன்று பாணங்களால் துளைத்தான்.

கர்ணனால் காயமுற்ற பீமன் உடலைப் பிளக்க வல்ல ஒரு பாணத்தைச் செலுத்த, அது, புற்றில் பாம்பு நுழைவதைப் போலக் கர்ணனின் கவசத்தையும், சரீரத்தையும் துளைத்துப் பூமியில் உறைந்து விட்டது. அந்தப் பலமான அடியால் கலங்கிய கர்ணன் பீமன் மீது 25 நாராசங்களைச் செலுத்தினான். பல பாணங்களால் பீமனைக் காயப்படுத்தினான். பீமனின் சாரதியைக் கொன்றான். வில்லை வெட்டினான். கஷ்டமின்றி ஒரு முகூர்த்த நேரத்தில் பீமசேனனைத் தேரிழக்கச் செய்தான். தேரிழந்த பீமன் ஒரு கதையைக் கையிலேந்திக் கௌரவ சேனையுடன் போரிடலானார்.

கர்ணன் பீமனை விட்டு விட்டு யுதிஷ்டிரருடன் போரிடச் சென்று விட்டான். யுதிஷ்டிரரின் சாரதியைக் கொன்றான். சாரதியற்ற தருமராஜரின் தேர் இங்கும் அங்கும் ஓடுவதைக் கண்டு பீமன் கர்ணனிடம் விரைந்தார். கர்ணனைத் தன் பாணங்களால் கடுமையாகத் தாக்கினார். பீமசேனனின் பின்பகுதி காவலராயிருந்த சாத்யகியும் கர்ணனைத் துன்புறுத்தினார். சாத்யகியின் பாணங்களால் துன்புற்ற போதும் கர்ணன் துணிவுடன் பீமனை எதிர்த்து நின்றார். இருவரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் பளபளப்பான ஆயுதங்களைப் பொழிந்து, பொலிவுடன் தோன்றினர். கர்ணன் மற்றும் பீமசேனனின் பாணங்களால் நடுப்பகல் நேரத்துச் சூரியனின் கதிர்களும் மந்தமாகக் காட்சியளித்தன.

மீண்டும் இரு தரப்பு சேனைகளுக்கும் இடையே பெரும் போர் ஏற்பட்டது. வீரர்கள் பரஸ்பரம் உல்லாசத்துடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் போரிட்டனர். நீர்ப் பிரவாகம் வேகமாகச் சென்று கடலில் கலப்பது போல ஒரு சேனை சமுதாயம் மற்றொரு சேனை சமுதாயத்துடன் போய்ச் சேர்ந்தது. இரு நதிகள் சங்கமித்து ஒரே நதியாவது போல அந்த சேனைகள் ஒன்றோடு ஒன்று கலந்தன. ரண களத்தில் பெயரைச் சொல்லிக் கர்ஜிக்கும் பேச்சுக்கள் கேட்கலாயின. இனி, இவர்கள் உயிருடன் இருக்கப் போவதில்லை என்றே தோன்றியது.

நால்வகைப் படைகளும் போரிட்ட அந்தப் போர்க்களத்தில் ஆயுதங்கள் தாரை தாரையாக விழுந்தன. வெட்டுக்களிக் கூட்டத்தைப் போல அம்புமழை பொழிந்தது. உதிரத்தால் நனைந்த ரண பூமி இந்திர கோபப் பூச்சிகளால் நிறைந்திருப்பதைப் போலக் காணப்பட்டது. ஏராளமான யானைகளும், குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன. குருதி வெள்ளம் பெருகியது. வெட்டுண்ட தலைகள் பாறைத் துண்டுகளைப் போல் அதில் விழுந்து

கிடந்தன. நாற்புறமும் பூதங்களும், கபந்தங்களும் நடனமாடிக் கொண்டிருந்தன. அந்த பயங்கரப் போரில் கௌரவ சேனை கடலில் உடைந்த படகைப் போலச் சின்னா பின்னமாகித் துயருற்றது.

8.37. கர்ணனின் பராக்கிரமம்; கர்ணன் சேதி தேசத்து மகாரதிகளைக் கொல்லுதல்

கர்ணன் சாத்யகியைத் தோற்கச் செய்து, த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிர்க்க வந்தான். சாத்யகி கர்ணனின் பின்னேயே அவனைத் துன்புறுத்தியபடி சென்றார். கர்ணன் பாஞ்சாலர்கள் மீது தாக்கினான். நண்பகல் நேரத்தில் இருதரப்பு யானை, குதிரை, மனிதர்களின் சம்ஹாரம் நடைபெற்றது. கர்ணன் வ்யாக்ர கேது, சுசர்மா, சித்ரன், உக்ராயுதன், ஜயன், சுக்லன், ரோசமான், சிம்ம சேனன் ஆகியோரோடு போரிட்டான். அந்த வீரர்கள் அனைவரையும் கூரிய பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். பல்லாயிரம் வீரர்களைக் கொன்று விட்டான். ஜிஷ்ணு, ஜிஷ்ணு கர்மா, தேவாபி, பத்ரன், தண்டன், சித்ரன், சித்ராயுதன், ஹரி, சிம்மகேது, ரோசமானன், சலபன் போன்ற சேதி தேசத்து மகாரதிகளைக் கொன்று விட்டான்.

அந்தப் பெரும் போரில் கர்ணன் பாஞ்சாலர்களைச் சம்ஹாரம் செய்வதைக் கண்ட தர்ம ராஜர் மிகவும் சினத்துடன் அவன் மீது போர் தொடுத்தார். த்ருஷ்டத்யும்னனும், திரௌபதியின் புதல்வர்களும், நூற்றுக் கணக்கான வீரர்களும் ராதேயனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். சிகண்டி, சுகதேவன், நகுலன், சதாநீகன், ஜனமேஜயன், சாத்யகி ஆகியோரும் த்ருஷ்டத்யும்னனை முன் வைத்து கர்ணன் மீது அஸ்திர சஸ்திரங்களால் அடிக்கலானார்கள். இருந்தாலும் கருடன் பல நாகங்களை ஒன்றாகத் தாக்குவது போல கர்ணன் ஏராளமான சேதி, பாஞ்சால, பாண்டவர்களைத் தாக்கினான். அனைவருடனும் தனித்துப் போரிட்ட ராதேயன் ஒரே சூரியன் இருள் முழுவதையும் அழித்து விடுவதைப் போல அம்பு மழை பொழிந்து ஏராளமான வில்லாளிகளை அழித்து விட்டான்.

8.38. கர்ணன்-த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்

த்ருஷ்டத்யும்னன் மற்ற பாண்டவ மகாரதிகளுடன் கர்ணனைத் தாக்கினார். அவர்கள் அனைவரையும் கர்ணன் தனியாகவே மலை, நீர்ப் பிரவாகத்தைத் தடுப்பது போலத் தடுத்து விட்டான். இருவருக்கும் இடையில் மெய் சிலிர்க்க வைக்கும் போர் நடைபெற்றது. த்ருஷ்டத்யும்னன் கர்ணனைக் கூவியழைத்து, வளைந்த அம்புகளால் காயப்படுத்தினான். கர்ணன் தன் விஜயம் என்ற வில்லால் துருபத குமாரனின் வில்லையும் அம்பையும் வெட்டி விட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னனின் கவசம் பிளக்கப்பட்டது. அவனது சரீரம் ரத்தத்தால் நனைந்தது. த்ருஷ்டத்யும்னன் வேறு வில்லால்

கர்ணன் மீது பாணங்களைத் தொடுத்தார். இருவரும் பரஸ்பரம் கூரிய பாணங்களால் காயப்படுத்திக் கொண்டனர்.

கர்ணன் பாஞ்சால ராஜ குமாரன் மீது செலுத்திய பாணத்தைச் சாத்யகி துண்டாக்கி விட்டார். சாத்யகி தன் அம்பை அழித்ததைக் கண்ட கர்ணன் அவரைத் தன் அம்புகளால் மூடி விட்டான். கர்ணனுக்கும் சாத்யகிக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரைக் கண்டு வீரர்கள் மெய் சிலிர்த்தனர்.

8.39. கர்ணன் சிகண்டி போர்; சிகண்டி தோல்வி

திருதராஷ்டிரனின் தீய ஆலோசனையின் பலனாகக் கௌரவர்களின் பெரும் அழிவு உண்டாயிற்று. பீமனைக் கண்டு கௌரவ சேனை விலகுவதைக் கண்ட கர்ணன் மிகவும் முயற்சியுடன் கௌரவ சேனையை நிலைக்கச் செய்தான். பின் பாண்டவர்களை நோக்கிச் சென்ற கர்ணனைப் பாண்டவ மகாரதிகள் எதிர் கொண்டனர். பீமசேனன், சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி அனைவரும் கௌரவ சேனையைத் தாக்கலாயினர்.

சிகண்டி கர்ணனைத் தன் பாணங்களால் அடித்துத் தடுத்தான். சினத்தால் துடித்த கர்ணன் சிகண்டியின் நெற்றியில் மூன்று பாணங்களால் காயம் செய்தான். சிகண்டி 90 அம்புகளால் ராதேயனைக் காயப்படுத்தினான். கர்ணன் சிகண்டியின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்று கொடியை வெட்டி வீழ்த்தி விட்டான். தேரில் இருந்து குதித்த சிகண்டி கர்ணன் மீது சக்தியைச் செலுத்தினான். மூன்று பாணங்களால் அந்த சக்தியை வெட்டிய கர்ணன் 9 பாணங்களால் சிகண்டியைக் காயப்படுத்தினான். சிகண்டி கர்ணனிடமிருந்து தப்புவதற்காக அங்கிருந்து ஓடி விட்டான். கர்ணன் காற்று பஞ்சக் குவியலை நாசமாக்குவது போலப் பாண்டவ சேனையை நாசமாக்கலானான்.

8.40. கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைத் தோல்வியுறச் செய்தல்

துரியோதனனுக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் கௌரவ வீரர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க முயற்சி செய்தனர். கர்ணன் அவர்களைத் தடுத்துவிட்டான். தன் பாணங்கள் மூலம் யுதிஷ்டிரரின் சேனையையும், துருபத குமாரனையும் காயப்படுத்தினான். யுதிஷ்டிரரின் சேனை ஓடிவிட்டது. கர்ணன் செலுத்திய பாணங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதியதால் தீ தோன்றலாயிற்று.

சந்தனம் பூசப்பட்ட, அணிகலன்கள் அணிந்திருந்த கர்ணனின் புஜங்கள் தொடர்ந்து அசைந்து கொண்டிருந்தன. கர்ணன் தன் பாணங்களால் தர்மராஜரை மிகவும் துன்புறுத்தினான். கோபம் கொண்ட யுதிஷ்டிரர்

கர்ணன் மீது 50 கூரிய அம்புகளை விடுத்தார். யுதிஷ்டிரர் கௌரவ சேனையைச் சின்னா பின்னம் செய்வதைக் கண்ட கர்ணன், கடுமையான முகத்துடன், நாராசங்கன், அர்த்த சந்திரங்கள், மற்றும் வத்ஸ தந்தங்களினால் யுதிஷ்டிரரைத் தாக்கினான். யுதிஷ்டிரரும் எதிர்த் தாக்குதல் நடத்தினார். கர்ணன் சிரித்தபடி கங்கபத்ரமுடைய பல்லங்களால் யுதிஷ்டிரருடைய மார்பில் ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்தினான். அதனால் மிகவும் துன்புற்ற தர்மராஜர் தேரின் பின் பகுதியில் அமர்ந்து அங்கிருந்து வேறு இடத்திற்குச் சென்று விட்டார். அப்போது அவரைப் பிடிக்க முயன்ற கௌரவ சேனையைக் கேகய, பாஞ்சால வீரர்கள் தடுத்து விட்டனர்.

8.41. கர்ணன் மீண்டும் யுதிஷ்டிரருடன் போரிடுதல்; தருமராஜரை, நகுல-சகதேவருடன் தோல்வியுறச் செய்தல்

இச்சமயம் கௌரவ சேனையைத் தடுத்த கேகய மகாரதிகளைக் கர்ணன் அழிக்கலானான். தன்னுடன் போரிட்ட 500 கேகய வீரர்களை யமனிடம் சேர்த்து விட்டான். பாஞ்சாலர்கள் ராதேயன் முன் நிற்க மாட்டாமல் பீமசேனனிடம் சென்று விட்டனர். கர்ணன் தன் அம்புக் கூட்டங்களால் பாண்டவர்களின் தேர்ப் படையைப் பல பாகங்களில் பிளந்து தேர் மூலம் யுதிஷ்டிரருடன் போரிட்டான். யுதிஷ்டிரர் படுகாயமடைந்து உணர்விழந்தவர் போலானார். நகுல-சகதேவருக்கிடையில் சென்று மெல்லக் குடியிருக்கும் பகுதியை நோக்கித் தேரைச் செலுத்தக் கூறினார்.

அப்போது, துரியோதனனின் நன்மையை விரும்பிய கர்ணன் மீண்டும் யுதிஷ்டிரரை 3 பாணங்களால் ஆழமாகக் காயப்படுத்தினான். யுதிஷ்டிரரும் ராதேயன் மார்பில் ஆழமான காயம் செய்து கர்ணனின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் புண்படுத்தி விட்டார். யுதிஷ்டிரரின் சக்கரக் காவலர்களான மாத்திரி புதல்வர்கள் இருவரும் கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை வதம் செய்து விடக் கூடாது என்று எண்ணி கர்ணனை நோக்கி ஓடினர். இருவரும் முயற்சியுடன், தனித்தனியாக ராதேயன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். ராதேயன் இரு பல்லங்களால் அவ்விரு வீரர்களையும் காயப்படுத்தினான். வெள்ளி நிறமும், கரிய பிடரியும், வாலும் கொண்ட யுதிஷ்டிரரின் உத்தமான குதிரைகளைக் கர்ணன் கொன்று விட்டான். யுதிஷ்டிரரின் தலைக் கவசத்தையும் பிளந்து விட்டான். நகுலனின் தேரக் குதிரைகளைக் கொன்று, தேரின் ஈஷா தண்டத்தையும், வில்லையும் வெட்டி விட்டபின் தேரிழந்த யுதிஷ்டிரரும், நகுலனும் சகதேவரின் தேரில் சென்று அமர்ந்தனர்.

8.42. சல்யமன்னர் கர்ணனிடம் கூறு சொற்கள்

யுதிஷ்டிரரும், நகுலனும் தேர் இழந்ததைக் கண்ட சல்யன் அவர்களிடம் கருணை கொண்டார். கர்ணனிடம், “கர்ணா! இன்று நீ குந்தி

குமாரன் அர்ஜுனனுடன் போரிட வேண்டும். பிறகு எதற்காக மிகுந்த ரோஷத்துடன் தரும ராஜரிடம் போர் புரிந்து கொண்டிருக்கிறாய்? அஸ்திர சஸ்திரங்களும், அம்புகளும் தூணீரும் அழிந்து, கவசம் வெட்டப்பட்டு, சாரதியும், குதிரைகளும் களைத்துள்ள நேரத்தில் இவர்களுடன் போர் செய்தால், நீ அர்ஜுனன் முன் செல்லும் போது பரிகசிக்கப்படுவாய்” என்றார். மத்ரராஜன் இவ்வாறு கூறியும் கூட, கர்ணன் தொடர்ந்து யுதிஷ்டிரரையும், நகுல சகதேவரையும் பாணங்களால் காயப்படுத்தினான்.

இதனைக் கண்ட சல்யன் கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைக் கொன்று விடுவான் என்று எண்ணினார். மீண்டும் கோபத்துடன் அவரிடம் கூறலானார், “ராதேயா! துரியோதனன் யாரோடு போரிடுவதற்காக உனக்கு எப்போதும் மரியாதை அளித்து வருகிறானோ, அந்த அர்ஜுனனைக் கொல். யுதிஷ்டிரரை வதம் செய்வதால் உனக்கு என்ன லாபம் கிடைக்கப் போகிறது? தரும புத்திரன் கொல்லப்பட்டால் அர்ஜுனன் நிச்சயம் நம்முடைய மகாரதிகள் அனைவரையும் வென்று விடுவார். ஆனால் அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டால் துரியோதனனின் வெற்றி உறுதியாகிவிடும். அர்ஜுனனின் கொடி தென்படுகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் சங்க நாதம் கேட்கிறது. அர்ஜுனனுடைய காண்டீபத்தின் கம்பீர கோஷம் ஒலிக்கிறது. கர்ணா! அர்ஜுனன் மிகப் பெரிய ரதிகளையும் அழித்தபடி கௌரவ சேனையைக் காலனுக்குக் கவளமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

கர்ணா! பீமசேனன் துரியோதனனைக் கொல்ல முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார். பீமன் இன்று நமது மன்னனைக் கொல்லாதவாறு காப்பாற்று. துரியோதனனைப் பீமசேனன் பிடித்து விட்டதைப் பார். ஒருக்கால் உன்னால் ஆபத்தில் இருந்து அவன் விடுபட்டால் அது வியப்பிற்குரியதாகும். நீ விரைந்து சென்று மிகவும் சங்கடத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் துரியோதனனைக் காப்பாற்று. இன்று மாத்ரி குமாரர்களையும், யுதிஷ்டிரரையும் வதம் செய்து என்ன ஆகப்போகிறது? என்று சல்யன் கர்ணனிடம் எடுத்துரைத்தார். சல்யனின் சொற்களைக் கேட்டும், துரியோதனன் பீமசேனனால் பீடிக்கப்பட்டதைக் கண்டும், துரியோதனனிடம் மிகவும் அன்பு கொண்ட கர்ணன் யுதிஷ்டிரரையும், நகுல சகதேவரையும் விட்டுவிட்டுத் துரியோதனனைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஓடினான். கர்ணனால் உடல் முழுதும் அம்புகள் தைத்திருக்க மிகுந்த காயமடைந்த யுதிஷ்டிரர், நகுல-சகதேவருடன் விரைந்து தன் கூடாரம் திரும்பிவிட்டார்.

8.43. கர்ணன் பாஞ்சாலர்களை சம்ஹாரம் செய்தல்

அஸ்வத்தாமாவிற்கும் அர்ஜுனனுக்கும் நடைபெற்ற போரில்

அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவை வென்றார். அஸ்வத்தாமாவின் சாரதி கொல்லப்பட்டுக் குதிரைகளின் கடிவாளங்களும் வெட்டப்பட்டதால் குதிரைகள் தன்னிச்சையாக அஸ்வத்தாமாவை இழுத்துக் கொண்டு ஓடிவிட்டன. கௌரவ சேனையில் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. இவையனைத்தும் சகுனியும், கர்ணனும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே நடைபெற்றன. ஓடத் தொடங்கிய கௌரவ சேனையைக் கர்ணன் தடுத்து நிறுத்த முயன்றான். அப்போது, துரியோதனன் கர்ணனிடம், “பயத்தால் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் என் சேனையைக் காப்பாற்றக் கடமை என்று கருதுவதைச் செய். ஆயிரக் கணக்கான வீரர்கள் உன்னையே அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்றான்.

துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன், சல்யனிடம், “மன்னா! இன்று என்னுடைய புஜபலத்தையும், அஸ்திர பலத்தையும் பார். நான் போர்க்களத்தில் ஐயமின்றிப் பாண்டவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் வதம் செய்யப் போகிறேன். நீங்கள் மங்கள நினைவோடு இந்தக் குதிரைகளை முன்னால் செலுத்துங்கள்” என்றான். பின்னர் கர்ணன் தன் விஜயம் என்னும் வில்லை எடுத்துப் பார்க்க வாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அந்த அஸ்திரத்தில் இருந்து வெளிப்பட்ட கோடிக்கணக்கான பாணங்கள் பாண்டவ சேனையை முற்றிலுமாக மறைத்து விட்டன. யானைகளும், குதிரைகளும், காலாட்படை வீரர்களும் ஆயிரக் கணக்கில் கொல்லப்பட்டனர். பாண்டவ சேனை கவலை கொண்டது. கர்ணன், ஒருவனாகவே, பாண்டவர்களைத் தகித்தவாறு புகையற்ற நெருப்பைப் போலப் போலிவுற்றான். கர்ணன் மூலம் கொல்லப்பட்ட பாஞ்சால, சேதி வீரர்கள் ஆங்காங்கு விழுந்து கிடந்தனர்.

போர் முனையில் பயந்து கூச்சலிட்டபடி நாற்புறமும் ஓடிய வீரர்களின் துயரக் குரல், பிரளய காலத்தில் பிராணிகள் கூச்சலிடுவதைப் போலக் கேட்டது. பாண்டவ, ச்ருஞ்ஜய சேனை பயத்துடன் அடிக்கடி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், அர்ஜுனனையும் அழைத்தது. வீரர்களின் அவலக்குரல் எங்கும் எழுந்தது.

8.44. கர்ணன் பாண்டவ சேனையை அழித்தல்

பீமசேனனால் அடிக்கப்பட்ட கௌரவ சேனை கர்ணனைச் சரணடைந்தது. அன்றைய பிற்பகல் நேரத்தில் கர்ணன் பீமனின் கண் முன்பேயே சோமகர்களை அழிக்கலானான். பீமசேனன் கௌரவ சேனையை விரட்டியதைக் கண்ட கர்ணன் தன் சாரதி சல்யனிடம், தன்னைப் பாஞ்சாலர்களிடம் அழைத்துச் செல்லுமாறு கூறினான். சல்யன் கர்ணன் விரும்பியவாறே கருஷ, பாண்டவ சேனையிடம் தேரை நிறுத்தினார்.

புலித்தோலால் மூடப்பட்டு, மேகத்தின் கர்ஜனையைப் போலக் கம்பீர ஒலி எழுப்பும் அந்தத் தேரைக்கண்டு பாஞ்சால, பாண்டவ வீரர்கள் துன்புற்றனர். கர்ணன், காதுவரை இழுத்து விடப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால் பாண்டவ சேனையின் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்தான்.

அபராஜித வீரனான கர்ணனைப் பாண்டவ மகாரதிகள் நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். சாத்யகி 20, சிகண்டி 25, திருஷ்டத்யும்னன் 7, திரௌபதி புதல்வர்கள் 64, சகதேவன் 7, நகுலன் நூறு என்ற கணக்கில் கர்ணன் மீது பாணங்களை விடுத்துக் காயப்படுத்தினர். பீமன் ராதேயனின் கழுத்து விலா எலும்பில் 90 பாணங்களை அடித்தார். கர்ணன் சிரித்தவாறு தன் வில்லை டங்காரம் செய்து அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் ஐந்தைந்து பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். சாத்யகியின் கொடியையும், வில்லையும் வெட்டி அவரது மார்பில் 9 பாணங்களை அடித்தான். சகதேவனின் கொடியை வெட்டிச் சாரதியையும் கொன்று விட்டான். திரௌபதியின் புதல்வர்களை இமைப்பொழுதில் தேரிழக்கச் செய்தான். பாஞ்சால, சேதி மகாரதிகளைக் கொல்லத் தொடங்கினான்.

பிரதாபியான சூத புத்திரன் தன் முழு ஆற்றலையும் பிரயோகித்துப் பாண்டவ தரப்பு வீரர்களைத் தடுத்து விட்டான். கர்ணனின் சுறுசுறுப்பைக் கண்ட தேவர்களும், சாரணர்களும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் புகழ்ந்தனர். கர்ணனால் அடிக்கப்பட்ட பாஞ்சாலர்களின் அவலக்குரல் போர்க்களத்தில் எதிரொலித்தது. பாண்டவர்களின் பெரும் சேனை அதைக் கேட்டுப் பயந்தது. பாண்டவ சேனை கர்ணனிடம் சென்று சிதறி விட்டது. கர்ணன் பாண்டவ பக்கத்து வீரர்களின் தலைகளை வெட்டி வீழ்த்தினான். பகைவர்களின் கொடி, சக்தி, யானை, குதிரை, தேர்கள், கொடிக்கம்பங்கள், அச்சு, நுகத்தடி, சக்கரங்கள் அனைத்தையும் துண்டு துண்டாக்கினான். [] கர்ணனால் கொல்லப்பட்டு இறந்து விழுந்த வாகனங்கள் மற்றும் மனிதர்களின் சடலங்களால் பூமியின் மேடு பள்ளங்கள் தெரியவில்லை. கர்ணனின் அஸ்திரம் வேகத்தோடு முன்னேறிய போது, அங்கு பெரும் இருள் பரவியது. ஓநாய் பசுக்களை விரட்டுவது போலக் கர்ணன் பாண்டவ சேனையை விரட்டினான். இதனால் மகிழ்ச்சியடைந்த துரியோதனன் பலவகையான போர் இசைக்கருவிகளை இசைக்கச் செய்தான். பாஞ்சாலர்கள் கர்ணனிடம் மரணபயத்தையே போரில் இருந்து திரும்பும் சமயமாகத் தீர்மானித்து மறுபடி போருக்குத் திரும்பி வந்தனர். கர்ணன் பாஞ்சால ரதிகளையும், சேதி வீரர்களையும் நூற்றுக்கணக்கில் கொன்று வீழ்த்தினான். யானைகளின் மேலும் குதிரைகளின் மேலும் ஏறியிருந்த வீரர்களையும் கீழே வீழ்த்தினான். இவ்வாறு பாண்டவர்களின் படையை அழித்த கர்ணன் சோமகர்களையும் அழித்து விட்டுப் போர்க்களத்தில் உறுதியாக நின்றான்.

பாஞ்சால வீரர்கள் நூற்றுக் கணக்கில் கர்ணனால் கொல்லப்பட்டனர். அவர்கள் கொல்லப்பட்டும் கூடப் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடவில்லை. கர்ணனின் இரு பராக்கிரமம் மிக்க புதல்வர்களும் சினத்துடன் பாண்டவ சேனையை அழித்தனர். துரியோதனன், துச்சாதனன், கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, சகுனி, க்ருதவர்மா ஆகியோரும் பாண்டவ சேனையின் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைச் சம்ஹாரம் செய்தனர். அங்கு பெரும் அழிவை உண்டாக்கும் கொடுமையான போர் நடைபெற்றது.

8.45. கர்ணனிடம் சல்ய மன்னர் கூறுதல்

இச்சமயம் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்த அர்ஜுனன் கர்ணனிடம் வருவதைச் சல்ய மன்னர் கண்டார். அவர் கர்ணனிடம் கூறலானார், “கர்ணா! நீ யாரைப்பற்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாயோ, அதே அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைச் சாரதியாகக் கொண்டு இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார். கையில் காண்டவத்தை ஏந்தி நிற்கும் அர்ஜுனனை இன்று நீ கொன்று விடுவாயாகில் அது நமக்குப் புகழுக்குரியதாகும். அர்ஜுனனின் தேரில் கொடி மின்னலைப் போலப் பளபளத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் உள்ள வானரம் கௌரவ வீரர்களின் பயத்தை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சங்கு, சக்கரம், கதை, சார்ங்க வில் ஆகியவையும் காணப்படுகின்றன. காண்டபத்தின் டங்கார ஒலி கேட்கிறது. அர்ஜுனனால் வெட்டப்பட்ட போரில் இருந்து விலகாத மன்னர்களின் தலைகள் பூமியை நிரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன.

பார்த்தன் துணித்த சந்தனம் பூசப்பட்ட கைகள் பூமியில் கிடக்கின்றன. குதிரைகளும், மலைச் சிகரம் போன்ற யானைகளும் தரையில் படுத்துள்ளன. ராதேயா! அர்ஜுனன் மிகப்பெரிய ரதிகளைச் சம்ஹாரம் செய்தவாறு உன்னிடம் வந்து கொண்டிருக்கிறார். பகைவர்களுக்குச் சகிக்க முடியாத அர்ஜுனனை எதிர்ப்பதற்கு இரக்கத்தை விட்டு விட்டுப் ப்ருகு வம்சத்துப் பரசராமர் அளித்த அஸ்திரத்தை ஸ்மரணம் செய். அவர் உபதேசித்தபடி லக்ஷியத்தைப் பார். வில்லை உன் முஷ்டியால் உறுதியாகப் பிடித்துக் கொள். பீமசேனன் பீடிக்கப்பட்டதால் அர்ஜுனன் அதிகக் கோபம் கொண்டுள்ளார். ஆதலால் இன்று உன்னைத் தவிர, வேறு யாருடனும் அவர் போரிட மாட்டார். நீ தர்ம ராஜரை மிகவும் துன்புறுத்தித் தேரிழக்கச் செய்தாய். சிகண்டி, திருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, திரௌபதி புதல்வர்கள், உத்தமௌஜா, யுதாமன்யு, நகுல-சகதேவர் அனைவரையும் மிகவும் காயப்படுத்தியுள்ளாய். இவற்றால் பார்த்தன் உன்மீது மிகுந்த சினம் கொண்டுள்ளார்.

கோபத்தால் சிவந்த கண்களுடன் அர்ஜுனன் உன்னுடன் போர்

புரியத் தேரில் வந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே கர்ணா! நீயும் அவரை எதிர்ப்பதற்கு முன்னேறு. ஏனெனில் வேறு எந்த வில்லாளியும் அர்ஜுனனை எதிர்க்கும் திறமையில்லாதவர்கள். போரில் சினங்கொண்ட அர்ஜுனனைத் தடுக்கக் கூடிய உன்னைத் தவிர வேறு வில்லாளியை நான் காணவில்லை. அக்கம் பக்கத்திலோ, பின் புறமிருந்தோ அவரைக் காப்பதற்கான ஏற்பாடு ஏதும் செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் காண்கிறேன். அவர் தனியாகவே உன்னுடன் போரிட வந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே உனக்கு உன்னுடைய வெற்றிக்கான அழகான சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. ராதேயா போரில் நீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தோற்கச் செய்யும் சக்தி உன்னிடமே உள்ளது. உன் மீதே இந்த பொறுப்பு வைக்கப்பட்டுள்ளது. நீ பீஷ்ம, துரோண, கிருப, அஸ்வத்தாமாவிற்கு இணையான பராக்கிரமம் உடையவன். ஆகவே அர்ஜுனனைத் தடுத்து நிறுத்து.

கர்ணா! நாவைச் சுழற்றிக் கர்ஜிக்கும் காளையையும், காட்டுப் புலியையையும் போன்ற பயங்கர அர்ஜுனனை நீ வதம் செய்து விடு. போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனுக்குப் பயந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும் கௌரவ மன்னர்களின் பயத்தை விலக்கக் கூடியவன் உன்னைத் தவிர ஒருவன் கிடையாது. ஆண் சிங்கமே! கடல் போன்ற போர்க்களத்தில் நீ தீவிற்குச் சமமானவன். கௌரவர்கள் அனைவரும் உன்னையே சரணடைந்திருக்கிறார்கள். ராதேயா! நீ முன்பு வெல்ல முடியாத அம்பஷ்ட, விதேக, காம்போஜ, நக்னஜித், மற்றும் காந்தார கணங்களைப் போரில் தோல்வியுறச் செய்துள்ளாய். இப்போது மறுபடியும் அதே போல் வருஷணி வம்சத்து வாசுதேவனையும் எதிர்த்து நில். முன்பு நீ தனியாகவே எல்லாத் திசைகளையும் வென்றது போல், இந்திரன் அளித்த சக்தியால் கடோத்கஜனை வதம் செய்தது போல் இன்று பல பராக்கிரமம் நிறைந்த அர்ஜுனனைக் கொன்று விடு” என்று சல்யன் கர்ணனிடம் கூறினார்.

8.46. கர்ணனின் மறுமொழி; அர்ஜுனனைப் புகழ்தல்

சல்ய மன்னர் கூறியவற்றைக் கேட்ட கர்ணன் அவருக்குப் பதிலுரைத்தான். “சல்யா! இப்போது நீ என்னுடன் ஒத்த கருத்துடையவனாகக் காணப்படுகிறாய். நீ அர்ஜுனனைக் கண்டு பயப்படாதே. நான் என் இரு புஜங்களின் பலத்தாலும் பயிற்சியின் சக்தியாலும் இன்று பாண்டவர்களின் பெரும் சேனையைத் தனியாகவே அழித்து விடுவேன். போர்க்களத்தில் வீரர்களான அவ்விரு கிருஷ்ணர்களையும் வதம் செய்யாமல் நான் பின்னடைய மாட்டேன் அல்லது அவர்களால் கொல்லப்பட்டு நிரந்தரமாகத் தூங்கி விடுவேன். ஏனெனில் போரில் வெற்றி என்பது நிச்சயமற்றது” என்றான்.

சல்யன் கர்ணனிடம், “கர்ணா! அர்ஜுனன் தனியாக இருந்தாலே, மகாரதிகள் அவரைப் போரில் வெல்ல முடியாதவர் என்று கூறுகிறார்கள். இப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் பாதுகாக்கப்படும் இவரை யார் வெல்ல முடியும்? என்று கேட்டார். கர்ணன் சல்ய மன்னனுக்கு மறுமொழியளித்தான்.

“சல்யா! நான் கேள்விப்பட்டவரை உலகில் அர்ஜுனனைப் போன்ற சிறந்த மகாரதி வீரன் ஒருபோதும் தோன்றியதில்லை. அவரோடு நன் போரில் மோதுவேன். தன் வெண் குதிரைகள் மூலம் ரண பூமியில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் அர்ஜுனன் இன்று என்னை மரண ஆபத்தில் வீழ்த்தப் போகிறார். கர்ணனான நான் முடிந்ததும், கௌரவ சேனையின் மற்ற வீரர்களின் அழிவும் தீர்மானமானது. அர்ஜுனனுடைய இரு கைகளிலும் ஒரு போதும் வியர்வை தோன்றாது. அவற்றில் வில், நாண் சின்னங்கள் உள்ளன. அவரது கைகள் நடுங்குவதில்லை. அவருடைய ஆயுதங்கள் உறுதியானவை. அவர் கங்க பத்ரமுடைய பல பாணங்களை ஒரே அம்பு போல எடுத்து அவை அனைத்தையும் வில்லில் மீது வைத்துச் செலுத்துகிறார். அவை ஒரு கோச தூரம் சென்று விழுகின்றன. இந்தப் புவியில் அவருக்குச் சமமான வீரன் யார் உள்ளான்? அர்ஜுனன் தன் நண்பன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு சென்று காண்டவ வனத்தில் அக்னி தேவனைத் திருப்தி செய்தார்.

அக்னிதேவனிடமிருந்து மகாத்மா ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சுதர்சன சக்கரத்தையும், சவ்யசாகி அர்ஜுனன் காண்டவ வில்லையும் பெற்றனர். அத்துடன் அக்னி தேவனிடமிருந்தே வெண் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரையும், அம்புகள் குறையாத இரு திவ்யமான அக்ஷய தூணீர்களையும், அற்புதமான அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் பெற்றார். இந்திரலோகம் சென்று கால கேயர்கள் என்னும் தைத்யர்களை அழித்துத் தேவதத்தம் என்ற சங்கைப் பெற்றார். ஆதலால் இந்தப் புவியில் அவரை விடச் சிறந்தவர் வேறு யார் உள்ளார்?

அர்ஜுனன் மகாதேவனுடன் உத்தமமான போர் புரிந்து பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பெற்றார். கால கேயர்களை அழித்தார். விராட நகரத்தில் கௌரவ மகாரதிகள் அனைவரையும் வென்று பசுச்செல்வத்தை மீட்டார். மகாரதிகளின் சரீரங்களில் இருந்த வஸ்திரங்களையும் கவர்ந்து கொண்டார். இத்தகைய பராக்கிரமியும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் உதவியைப் பெற்றவருமான அர்ஜுனனை வலுவில் போருக்கு அழைப்பது உலகில் மிகப்பெரிய துணிச்சலான காரியமாகும். அர்ஜுனன், அளவற்ற பராக்கிரமம் உடைய உவமையற்றவரான, நாராயணனின் அவதாரமான, கைகளில் சங்கு, சக்கரம் தரிக்கும் விஷ்ணு சொரூபனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் காப்பாற்றப்படுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் குணங்களை உலகிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் சேர்ந்து பத்தாயிரம் வருஷங்களில் கூட வர்ணிக்க முடியாது.

சல்யா! ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை ஒரே தேரில் சேர்ந்து பார்ப்பது எனக்குப் பயம் அளிக்கிறது. என் இதயம் அஞ்சுகிறது. அர்ஜுனன் போரில் வில்லாளிகள் அனைவரிலும் சிறந்தவர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சக்கர யுத்தத்தில் நிகரில்லாதவர். இவ்விருவரும் பராக்கிரமிகள். இமயம் தன் இடத்திலிருந்து விலகினாலும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தம் மரியாதையிலிருந்து தவற முடியாது. இருவருமே வீரம் நிரம்பியவர்கள். பலமுடையவர்கள். உறுதியான ஆயுதங்களைக் கொண்டவர்கள். மகாரதிகள். சக்தியுள்ள புஷ்டியான சரீரத்தைப் பெற்றவர்கள். இத்தகையவர்களைப் போரில் எதிர்ப்பதற்கு என்னைத் தவிர யார் செல்ல முடியும்? மத்ரமன்னா! அர்ஜுனனுடன் போரிடும் விஷயத்தில் இன்று என் விருப்பம் நிறைவேறும். இந்தப் போர் மிகவும் அற்புதமாக, விசித்திரமாக, உவமையற்றதாக இருக்கும். நான் போர்க்களத்தில் இவ்விருவரையும் கொன்று வீழ்த்துவேன்; அன்றி ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் என்னைக் கொன்று வீழ்த்துவார்கள்.

சல்யனிடம் இவ்வாறு கூறி மேகத்தைப் போல உச்சக் குரலில் கர்ஜித்த கர்ணனைத் துரியோதனன் வந்து பாராட்டினான். கர்ணன் குருகுலத்தின் அந்த முக்கிய வீரனிடமும், கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா, சகோதரர்களுடன் சகுனி, குருபுத்திரன் அஸ்வத்தாமா, தன் தம்பி சித்ரசேனன் ஆகியோரிடமும் “வீரர்களே! நீங்கள் அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடன் போரிட்டுக் அவர்களை முன்னேறாமல் தடுத்து நிறுத்துங்கள். எல்லா வகையிலும் முயற்சி செய்து, அவர்களைக் களைத்துப் போகுமாறு செய்யுங்கள். உங்கள் மூலம் படுகாயமுற்ற இரு கிருஷ்ணர்களையும் இன்று நான் சுகமாகக் கொல்லுமாறு செய்யுங்கள்” என்று கூறினான். கர்ணனின் கட்டளைப்படி அந்த மகாரதிகள் அனைவரும் அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கிக் காயப்படுத்தத் தொடங்கினார்கள்.

8.47. கர்ணன் பாண்டவ மகாரதிகளுடன் கடும் போர் புரிதல்; ரதிகளின் வதம்

அர்ஜுனனைத் தாக்கிய கௌரவ வீரர்கள் அவருக்கு முன் நிற்க மாட்டாமல் ஓடத் தொடங்கினர். அதே போல் கர்ணனும் தன் பாணங்களால் பாஞ்சால வீரர்களை வதம் செய்யலானான். அஞ்சலிகம் என்னும் பாணத்தைச் செலுத்தி ஜனமேஜயனின் சாரதியையும் குதிரைகளையும் வீழ்த்தி விட்டான். பின்னர் சுத சோமனையும், சதாநீகனையும் பல்லங்களால் மூடி இருவரின் வில்லையும் வெட்டி விட்டான். ஆறு பாணங்களால் திருஷ்டத்யும்னனைக் காயப்படுத்தி அவருடைய குதிரைகளையும் கொன்று விட்டான். பிறகு சாத்யகியின் குதிரைகளையும் அழித்தான். கேகய ராஜ குமாரன் விசோகனை வதம் புரிந்தான். விசோகன் கொல்லப்பட்டதால் அவனுடைய சேனாதிபதி உக்ரகர்மா கர்ணனுடன் போரிட்டான். அத்துடன்

கர்ணனின் புதல்வன் பிரசேனனை காயப்படுத்தினான். கர்ணன் சிரித்தவாறு, மூன்று அர்த்த சந்திர பாணங்களால் உக்ரகர்மாவின் இரு கைகளையும், தலையையும் வெட்டிக் கொன்று விட்டான்.

இச்சமயம் கர்ணனின் புதல்வன் பிரசேனன் குதிரைகள் இல்லாத சாத்யகியைத் தன் கூரிய அம்புகளால் முடினான். ஆனால் அவன் சாத்யகியின் பாணங்களால் அடிபட்டு உயிர் இழந்தான். புதல்வன் கொல்லப்பட்டதால் கோபமும், கவலையும் கொண்ட கர்ணன் ஒரு பலமான பாணத்தை, “சாத்யகி நீ கொல்லப்பட்டாய்” என்று கூறியவாறு ஏவினான். கர்ணனின் பாணத்தைச் சிகண்டி தன் பாணங்களால் இடைமறித்து வெட்டி விட்டான். அத்துடன் கர்ணனையும் தாக்கினான். கர்ணன் சிகண்டியின் கொடியையும், வில்லையும் வெட்டியதுடன் அவனைக் காயமும் செய்து விட்டான். அத்துடன் த்ருஷ்டத்யும்னனின் புதல்வன் தலையை வெட்டிச் சுத சோமனையும் படுகாயப்படுத்தினான்.

8.48. கர்ணனின் பெரும் பராக்கிரமம்

ராதேயன் ஏராளமான சோமர்க்குகளை அவர்களுடைய குதிரைகள், தேர்கள், யானைகள் இவற்றுடன் அழிக்கலானான். கர்ணன் தன் பாணங்களால் திசைகள் அனைத்தையும் மறைத்து விட்டான். திருஷ்டத்யும்னன், உத்த மௌஜா, ஜனமேஜயன், யுதாமன்யு, சிகண்டி முதலியோர் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கர்ணனுடன் போர் செய்யலானார்கள். பாண்டவ சேனையின் ஐந்து முக்கிய ரதிகள் தன்னைத் தாக்கியும், ஒரு யோகியைப் போலக் கர்ணன் சிறிதும் கலங்கவில்லை. அவனைத் தேரில் இருந்து வீழ்த்த முடியவில்லை. அம்மகாரதிகளுடைய வில், கொடி, குதிரைகள், சாரதி, கொடிமரம் அனைத்தையும் கர்ணன் வெட்டி விட்டான். 5 பாணங்களால் 5 வீரர்களையும் காயப்படுத்திச் சிங்கத்தைப் போலக் கர்ஜித்தான். அவன் கையில் வில்லின் நாணும், பாணங்களும் எப்போதும் இருந்தன. கர்ணன் சிகண்டியின் மீது 12, உத்த மௌஜா மேல் 6, யுதாமன்யுவின் மீது 3, ஜனமேஜயன், திருஷ்டத்யும்னன் மீது 3, 3 அம்புகளைச் செலுத்தி மிகவும் காயமடையச் செய்தான்.

கர்ணனால் தோற்கடிக்கப்பட்ட 5 பாஞ்சால வீரர்களும் செயலற்று நின்றனர். இச்சமயம் கடலில் படகுடன் வணிகர்களும் மூழ்கும் போது வேறு ஒரு படகால் காப்பாற்றப்படுவது போல், திரௌபதியின் புதல்வர்கள் கர்ணன் என்னும் கடலில் மூழ்கிக் கொண்டிருந்த தன் மாமன் மார்களைப், போர்ப் பொருட்கள் நிரம்பிய தேருடன் வந்து காப்பாற்றினார்கள். சாத்யகி கர்ணன் செலுத்திய பாணங்களைத் தன் பாணங்களால் வெட்டிக் கர்ணனைக் காயப்படுத்தித் துரியோதனனையும் எட்டு பாணங்களால் துளைத்துவிட்டார்.

கௌரவ மகாரதிகள் சாத்யகியைக் காயப்படுத்தினர். இச்சமயம் பாஞ்சால மகாரதிகள் மீண்டும் தேர்களில் ஏறி வந்து சாத்யகியைக் காப்பாற்றினர்.

பின்னர் இரு தரப்பு வீரர்களிடையேயும், தேர், குதிரை, யானை அனைத்தையும் அழிக்க வல்ல பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. பலரதிகளும், யானைகளும், குதிரைகளும், காலாட்படையினரும் அஸ்திர சஸ்திரங்களால் மூடப்பட்டு, ஒருவரோடு ஒருவர் மோதி, தடுமாறி துயரக் குரல் எழுப்பியவாறு உயிரிழந்து விட்டனர். இச்சமயம் துச்சாதனன் போரை விரும்பிப் பீம சேனனிடம் சென்றான்.

8.49. யுதாமன்யு சித்ரசேனனை வதம் புரிதல்

பீமசேனனோடு போரிட்ட துச்சாதனன் பீமனால் கோரமாக வதம் செய்யப்பட்டான். அவனுடைய கையைப் பெயர்த்து, மார்பைப் பிளந்து, தலையைத் துணித்துப் பீமசேனன் துச்சாதனனின் குருதியைப் பருகிக் களிப்புடன் எழும்பிக் குதித்தார். கர்ணன், துரியோதனன் முன்னாலேயே துச்சாதனன் வதம் நிகழ்ந்தது. துச்சாதனனைக் கொன்று குருதியைப் பருகிய பீமசேனனைப் பார்த்து பயந்த கௌரவ வீரர்கள் சித்ர சேனனுடன் ஓடிவிட்டனர்.

ஓடிக் கொண்டிருந்த சித்ர சேனனைத் தன் சேனையோடு பின் தொடர்ந்த யுதாமன்யு 7 பாணங்களால் அவனைக் காயப்படுத்தினான். சித்ர சேனன் மீண்டும் திரும்பி வந்து பாஞ்சால ராஜகுமாரனை மூன்று அம்புகளாலும், அவனுடைய சாரதியை 6 பாணங்களாலும் காயப்படுத்தினான். யுதாமன்யு தன் வில்லின் நாணைக் காது வரை இழுத்து, சரியாகக் குறி வைத்துச் சித்ர சேனனை வெட்டிவிட்டான். தன் சகோதரன் சித்ர சேனன் கொல்லப்பட்டதால் பெரும் சினம் கொண்ட கர்ணன் பாண்டவ சேனையை அடித்து விரட்டலானான். அச்சமயம் நகுலன் முன் வந்து கர்ணனை எதிர்த்தார்.

8.50. கா்ணனின் கலக்கம்; சல்ய மன்னன் கா்ணனுக்கு உற்சாகம் அளித்தல்

துச்சாதனனை வதம் செய்த பீம சேனன், தன்னுடன் போரிட வந்த திருதராஷ்டிரப் புதல்வகள் பத்துப் பேரையும் யமனுலகு அனுப்பிவிட்டார். அவர்கள் கொல்லப்பட்டதால் கௌரவ சேனை முழுவதும் கர்ணனின் கண்முன்னேயே ஓடிவிட்டது. பீமனின் பராக்கிரமத்தைக் கண்ட கர்ணனின் மனத்தில் பெரும் பயம் உறைந்தது. சல்யமன்னர் கர்ணனின் தோற்றத்தைக் கண்டே அவனுடைய மனத்தின் கருத்தை அறிந்து விட்டார். ஆகவே கர்ணனிடம் சமயத்திற்கு உசிதமான சொற்களைக் கூறலானார்.

“ராதேயா! நீ கவலைப்படாதே. உனக்கு இது அழகல்ல. மன்னர்களும் பீமனின் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தன் சகோதரனின் மரணத்தால் துயருற்ற துரியோதனனும் செய்வதறியாது இருக்கிறான். பீமசேனன் துச்சாதனனின் குருதியைப் பருகிய போதிலிருந்தே கிருபாசாரியாரும், எஞ்சியுள்ள கௌரவ சகோதரர்களும் துயருடன் துரியோதனனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து பாதுகாத்து நிற்கின்றனர். அர்ஜுனன் முதலிய பாண்டவர்கள் தம் லக்ஷியத்தில் வெற்றியடைந்து விட்டனர். இப்போது போரை விரும்பி உன் முன் வந்திருக்கும் அர்ஜுனனோடு நீ உன் புருஷார்த்தத்தை நம்பி, கூடித்திரிய தர்மத்தை முன் வைத்துப் போரிடு. துரியோதனன் உன் மீது வைத்திருக்கும் பாரத்தை நீ உன் சக்திக்கும், பலத்திற்கும் ஏற்பச் சுமந்து கொள். வெற்றி பெற்றால் உன்னுடைய பெரும் புகழ் பரவும். தோல்வி என்றால் அகூடியமான சொர்க்கம் நிச்சயம். ராதேயா! நீ மயக்கத்துடன் நிற்பதால் உன் மகன் வருஷசேனன் மிகவும் சினத்துடன் பாண்டவர்களுடன் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் என்றார். மத்ரா ராஜனுடைய சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் போரிட உறுதி பூண்டான்.

8.51. வருஷ சேனன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்படுதல்

இதற்கிடையில் கர்ணனின் புதல்வன் வருஷசேனன் பாண்டவர்களுடன் உக்கிரமாகப் போர் புரிந்தான். பீமசேனனோடு போரிட வந்த கர்ண குமாரனுடன் நகுலன் போரிட்டார். வருஷன் நகுலனின் குதிரைகளைக் கொன்று விட்டான். நகுலனின் கத்தியையும், கேடயத்தையும் துண்டு துண்டாக்கி விட்டான். நகுலனின் மார்பில் ஆழமாகக் காயம் செய்தான். வருஷசேனனால் துன்புறுத்தப்பட்ட நகுலன் பீமனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டார். கர்ணனின் புதல்வன் பீமன், நகுலன் இருவரையும் பாணங்களால் மறைத்து விட்டான். பீமனும், நகுலனும் இச்சமயம் அர்ஜுனனிடம் தங்களைத் துன்புறுத்திய வருஷசேனனைக் கொன்று விடுமாறு கூறினர்.

தன் சகோதரர்கள் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் விரைந்து வருஷசேனனிடம் வந்தார். வருஷசேனனுடன் போரிட முனைந்தார். கர்ணனின் புதல்வன் அர்ஜுனன் மீது 3, பீமசேனன் மீது 3, நகுலன் மீது 7, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீது 12 பாணங்களை அடித்தான். சினம் கொண்ட அர்ஜுனன் சினத்துடன் வருஷ சேனனுடன் போரிட்டார். வருஷ சேனன் அர்ஜுனனை நோக்கி ஓடி, அவரைக் கூரிய பாணத்தால் காயப்படுத்திப் பெரும் கர்ஜனை புரிந்தான். பின்னர் அர்ஜுனனின் இடது புஜத்தைக் காயப்படுத்தினான். மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் காயப்படுத்தினான். இச்சமயம் அர்ஜுனன் வருஷ சேனனின் வதத்தைத் தீர்மானித்தார்.

அர்ஜுனன் சிரித்தபடி, கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, மற்றும் துரியோதனனின் முன்பு கூறலானார். “கர்ணா! இன்று போர்க்களத்தில்

நான், நீ பார்க்கும் போதே உக்கிரபராக்கிரமியான வ்ருஷ சேனனை என்னுடைய கூரிய பாணங்களால் யமலோகத்திற்கு அனுப்பப் போகிறேன். என்னுடைய வேகம் மிகுந்த புத்திரன் மகாரதி அபிமன்யு தனியாக இருந்தான். நான் அவனோடு இல்லை. அந்த நிலையில் நீங்கள் அனைவரும் சேர்த்து அவனை வதம் செய்தீர்கள். உங்களுடைய அந்த செயல் நீசத்தமானது என்று அனைவரும் கூறுகிறார்கள்.

இன்று நான் அனைவருக்கும் எதிரில் வ்ருஷ சேனனை வதம் செய்வேன். தேரில் அமர்ந்துள்ள மகாரதிகளே! முடிந்தால் உங்களுடைய இந்த புதல்வனைக் காப்பற்றிக் கொள்ளுங்கள். அர்ஜுனனாகிய நான் இன்று ரணபூமியில் முதலில் உக்ர வீரனான வ்ருஷ சேனனைக் கொல்வேன். பிறகு விவேகமில்லாத சூதபுத்திரனாகிய உன்னையும் வதம் செய்வேன். கர்ணா! நீ தான் இந்தக் கலகத்தின் வேராவாய். உன் கர்வம் துரியோதனனின் உதவி கிடைத்ததும் அதிகமாகிவிட்டது. இன்று போர்க்களத்தில் நான் உன்னை வதம் புரிவேன். யாருடைய அநியாயத்தால் இந்தப் பெரும் அழிவு உண்டாகியுள்ளதோ, அந்த நராதமன் துரியோதனனைப் போரில் பீமன் வதம் செய்வார்” என்றார்.

பின்னர் அர்ஜுனன் தன் வில்லை நன்றாகத் துடைத்தார். வ்ருஷ சேனனைக் குறி வைத்து அம்புகளால் அடிக்கலானார். பத்து பாணங்களால் அவனுடைய மர்மஸ்தானங்களை அடித்தார். பிறகு நான்கு பாணங்களால் அவனுடைய வில்லையும், இரு புஜங்களையும், தலையையும் வெட்டி விட்டார். கைகளும், தலையுமற்ற வ்ருஷ சேனனின் சரீரம் பூமியில் விழுந்தது. மகன் அடிபட்டுத் தேரிலிருந்து விழுவதைக் கண்டு கர்ணன் பெரும் சினத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைத் தாக்கத் தொடங்கினான்.

8.52. கர்ணன், அர்ஜுனன் இருவரின் வீரமும், தேரும் வருணிக்கப்படுதல்

வ்ருஷ சேனன் கொல்லப்பட்டதால் கோபமும், துயரமும் கொண்டு கண்ணீர் பெருக்கிய கர்ணன், அர்ஜுனனை வலுவில் போருக்கழைத்து அவருக்கு எதிரில் வந்தான். புலித்தோலால் மறைக்கப் பட்ட அவ்விரு தேர்களும் ஒன்றாக வந்த போது, மக்கள் இரு சூரியர்கள் உதித்ததைப் போல அவர்களைக் கண்டனர். கர்ணனின் கொடியில் யானைக் கயிற்றுச் சின்னம் இருந்தது. அர்ஜுனன் தேரில் உருவெடுத்த வானரம் அமர்ந்திருந்தது. அவ்விருவரும் த்வைரதப் போருக்குத் தயாரானதைக் கண்ட வீரர்கள் சிம்ம நாதம் புரிந்தனர்.

இருவரின் குதிரைகளும் வெண்மையானவை. இருவரும் திவ்ய புருஷர்கள். பகைவரை அழிப்பதில் வல்லவர்கள். தைரியம் மிக்க

அவ்விருவரும் வானத்தில் சந்திர-சூரியர்களைப் போலத் தோற்றமளித்தனர். மூவுலகிலும் வெற்றிபெற முயலும் இந்திரனையும், பலியையும் போல அவ்விருவரையும் எதிரெதிர் கண்டு மன்னர்கள் வியப்புற்றனர். கர்ணனின் மகிழ்ச்சிக்காக கௌரவ வீரர்களும், அர்ஜுனனின் மகிழ்ச்சிக்காகப் பாண்டவ வீரர்களும் இசைக்கருவிகளையும் சங்கினையும் ஒலிக்கச் செய்தனர்.

அவ்விரு ஆண் சிங்கங்களும் தேரில் ஏறிய ரதிகளில் சிறந்தவர்கள். இருவரும் பெரிய வில்லைத் தரித்திருந்தனர், இருவரும் பாணங்களும், சக்திகளும், கொடிகளும் நிரம்பியவர்கள். இருவரும் கவசம் அணிந்திருந்தனர். இடுப்பில் கத்தியைக் கட்டியிருந்தனர். உத்தம தூணீர்களைப் பெற்றவர்கள் பார்வைக்கு அழகானவர்கள். இருவரும் செஞ்சந்தனம் பூசியிருந்தனர். இருவரும் காளைகளைப் போல மதம் கொண்டவர்கள். இருவரின் வில்லும் மின்னலைப் போல ஒளிர்ந்தன. இருவரும் சஸ்திரங்களால் போரிடுவதில் மிகவும் தேர்தவர்கள். ஒருவரின் சாரதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்றால் மற்றவர் சாரதி சல்யன். இருவரின் தோள்களும், புஜங்களும் பெரியவை. இருவரின் கண்களும் சிவந்திருந்தன. இருவரும் தங்க மாலை அணிந்திருந்தனர்.

இருவரும் அகன்ற மார்பினை உடைய பெரும் பலசாலிகள். இருவரும் பரஸ்பர வதத்தையும், பரஸ்பர வெற்றியையும் விரும்பினர். மதம் பொழியும் மத யானையைப் போல ரோஷத்துடனும், ஆவேசத்துடனும் இருந்தனர். மலை போல அசையாதவர்கள். யமன், காலன், அந்தகனைப் போலப்பயங்கரமாகத் தோற்றமளித்தனர். இந்திரனையும், விருத்தாசுரனையும் போல ஒருவர் மீது மற்றவர் சினத்துடனிருந்தனர். இருவரும் சினம் கொண்ட இரு பெரும் கிரகங்களைப் போலப் பிரளயத்தை உண்டாக்க எழுந்து நின்றனர்.

இருவரும் தேவபாலகர்கள். தேவர்களுக்குச் சமமான பலமும், ரூபமும் உடையவர்கள். இருவரும் போர்க்களத்தில் பலம் மிகுந்தவர்கள். கர்விகள். போருக்குப் பலவகை அஸ்திர சஸ்திரங்களைத் தரித்திருந்தனர். இருவருமே போர்க்கலையைக் கற்றுக் கொள்ள உழைத்திருந்தனர். இருவரின் செயல்களும் பிரசித்தமானவை. பலத்தால், புருஷார்த்தத்தால் சம்பாசுரனையும், இந்திரனையும் நிகர்த்தவர்கள். கார்த்த வீரியார்ஜுனன், ஸ்ரீ ராமன், பகவான் விஷ்ணு சிவபெருமான் ஆகியவர்களைப் போன்ற பராக்ரமிகள். சிறந்த தேரில் ஏறி சிறந்த புருஷர்களைச் சாரதிகளாகக் கொண்டு, சோபையுற்ற அந்த இரு மகாரதிகளையும் கண்டு, சித்த, சாரண சமுதாயம் மிகுந்த வியப்புக் கொண்டது.

கர்ணனைக் கௌரவ வீரர்கள் எல்லாப்பக்கமும் சூழ்ந்து நின்று கொண்டனர். அதே போலத் த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய மகாரதிகள் கர்ண

வதத்தை உறுதியாகத் தீர்மானித்து அர்ஜுனனை நாற்புறமும் சூழ்ந்து நின்றனர். கௌரவர் தரப்பில் போர் என்னும் சூதில் கர்ணன் பந்தயமாக வைக்கப்பட்டான். பாண்டவர் தரப்பில் கௌந்தேயன் பார்த்தன் பந்தயத்திற்காக வந்து விட்டார். முன்பு சூதாட்டத்தில் பார்வையாளர்களாக இருந்தவர்களே போர்க்களத்தில் போரில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தனர். போர் என்னும் அந்தச் சூதாட்டத்தில் வீரர்கள் இருவரில் ஒருவரின் வெற்றியும், மற்றவரின் தோல்வியும் நிகழ்ந்தே தீர வேண்டியதாகும். இருவரும் போர் முனையில் நின்ற இரு தரப்பு வெற்றி அல்லது தோல்விக்காகப் போர் என்னும் சூதைத் தொடங்கினார்கள். இருவரும் பெரிய கேது கிரகத்தைப் போலப் பயங்கரமாகக் காட்சியளித்தார்கள்.

8.53. கர்ணன்-அர்ஜுனன் இருவரின் வெற்றி தோல்வி குறித்து அனைவரின் ஐயம்

வானத்தில் இருந்த பூதங்கள் அனைத்தும் இரு பிரிவாகப் பிரிந்து கர்ணன்- அர்ஜுனன் இருவரின் வெற்றி-தோல்வி குறித்து விவாதங்கள் செய்யலாயினர். அனைவரும் பரஸ்பரம் வெவ்வேறு கருத்தை வெளியிட்டனர். தேவ, தானவ, கந்தர்வ, பிசாச, நாக, ராக்ஷஸ கணங்கள் அனைத்தும் தங்களுக்குள் கர்ணனின் பக்கமாகவும், அர்ஜுனனின் பக்கமாகவும் நின்று பேசலாயினர். அரிஷ்டாத்திரி தேவி தாயைப்போலக் கர்ணனின் தரப்பில் பேசலானாள். ஆனால் பூதேவி, தாயைப் போல, தனஞ்ஜயனின் வெற்றியை விரும்பினாள்.

மலைகள், கடல்கள், நதிகள், மரங்கள், மூலிகைகள் அனைத்தும் அர்ஜுனனின் வெற்றியை விரும்பின. அசுரர்களும், யாதுதானர்களும், குஹ்யர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் கர்ணனின் பக்கத்தில் நின்றனர். முனிகள், சித்தசாரணர்கள், கருடர், பக்ஷி, ரத்தினங்கள், நிதிகள், உப வேதங்கள், உபநிஷத், ரகசியம், இதிகாச புராணங்கள், வேதங்கள் அனைத்தும் வாசுகி, சித்ரசேனன், தக்ஷகன், மணிகன் முதலிய பாம்புகள் அனைத்தும், கத்ருவின் சந்தானங்கள், விஷப்பாம்புகளின் வம்சங்கள், ஐராவதம், சௌரபேயம், வைஷாலேயம் முதலிய சர்ப்பங்களும் அர்ஜுனனின் பக்கம் இருந்தன. சிறு சிறு பாம்புகள் கர்ணனை ஆதரித்தன. ஈகா மிருகம், வ்யால மிருகம், மங்களத்தை அறிவிக்கும் மிருகம், பசு-பக்ஷி, சிங்கம், புலி இவை அனைத்தும் அர்ஜுனனின் வெற்றியை விரும்பின. வசு, மருத் கணங்கள், சாத்திய, ருத்ர, விஸ்வ, தேவ, அஸ்வினி குமாரர் அக்னி, இந்திரன், சோமன், பவனன், பந்து திசைகள் ஆகியவை அனைத்தும் அர்ஜுனனின் பக்கத்தை ஆதரித்தன. இந்திரனைத் தவிர ஏனைய ஆதித்ய கணங்கள் கர்ணனின் வெற்றியை விரும்பின.

வைஸ்ய, சூத்ர, சூத, கலப்பு ஜாதி மக்கள் எல்லாவகையிலும் ராதேயனைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டனர். தேவர், பித்ருக்கள், யமன், குபேரன், வருணன் ஆகியோர் தம் கணங்களுடன் அர்ஜுனனை விரும்பினர். பிராமணன், கூத்திரியன், யக்ஞம், தகூதினை, ஆகியவையும் அர்ஜுனனின் பக்கமே நின்றனர். பிரேத, பிசாசு, மாமிசம் உண்ணும் பசு-பகூதி, ராகூஸ், ஜலஜந்துக்கள், நாய் நரி போன்றவை கர்ணன் பக்கம் நின்றன. தேவரிசூதி, பிரம்மரிஷி, ராஜரிஷி சமுதாயம், தும்புரு முதலிய கந்தர்வர்களும், அப்சரஸ் கூட்டங்களும் அர்ஜுனன் பக்கம் இருந்தனர். தேவ தூதர்களும், மனத்தைக் கவரும் தூய நறுமணமும் அர்ஜுனனையே நாடின. மனம் விரும்பாத தீய மணமுடையவை கர்ணனிடம் சேர்ந்தன.

அழிவை நோக்கிச் செல்லும் உயிர்களுக்கு முன்னால் தோன்றும் விபரீதமான தீமைகளும், மரண காலத்தில் மனிதனிடம் பிரவேசிக்கும் பாவங்களும், அரிஷ்டமும், சூதபுத்திரனிடம் பிரவேசித்தன. ஓஜஸ், தேஜஸ், சித்தி, மகிழ்ச்சி, சத்தியம், பராக்கிரமம், மனத்திருப்தி, வெற்றி, ஆனந்தம் முதலியவைகளும் சுப நிமித்தங்களும் அர்ஜுனுக்குள் புகுந்தன. பிராமணரோடு ரிஷிகளும், அர்ஜுனனின் வெற்றியை விரும்பினர். தேவர்களும் சித்த சாரணர்களும் இரு குழுவாகப் பிரிந்து அர்ஜுனன் கர்ணன் இருவரையும் ஆதரித்தனர். அவர்களனைவரும் சிறந்த விமானங்களில் அமர்ந்து கர்ணன், அர்ஜுனன் இருவரது த்வைரதப் போரைப் பார்க்க வந்தனர்.

தேவ, தானவ, கந்தர்வ, நாக, யகூ, பகூதி வேதமறிந்த மகரிஷிகள் பித்ருக்கள், தவம், வித்தை, பலவகை உருவமும் பலமும் கொண்ட மூலிகைகள் அனைத்தும் கோலா கலத்துடன் வானத்தில் நின்று கொண்டனர். பிரம்ம ரிஷிகளுடன் பிரஜாபதிகளும், பிரம்மாவும், மகாதேவனும் கூடத் தத்தம் திவ்ய விமானங்களில் ஏறி அவ்விரு வீரர்களின் போரைக் காண வந்தனர். அப்போது இந்திரன் அர்ஜுனன் கர்ணனை வெல்ல வேண்டும் என்று கூறினார். அதைக் கேட்ட சூரியன் என் புதல்வன் கர்ணன் போரில் அர்ஜுனனைக் கொன்று வெற்றி பெறட்டும் என்று கூறினார். தேவர்களும், அசுரர்களும் இரண்டாகப் பிரிந்தனர். அர்ஜுனன் பக்கம் தேவர்களும், கர்ணன் பக்கத்தில் அசுரர்களும் வெற்றியை விரும்பிப் பேசலாயினர்.

கௌரவ, பாண்டவ சேனையின் தலை சிறந்த அவ்வீரர்களின் விஷயத்தில் யார் வெற்றி பெறுவார் என்று தேவர்கள் பிரஜாபதி பிரம்மாவிடம் கேட்டனர். இவ்விருவரின் வெற்றியையும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம். தாங்கள் எங்களுக்கு இவர்களின் வெற்றி தொடர்பான உண்மையான விஷயத்தைக் கூறுங்கள் என்றனர். தேவர்களின் சொல்லைக் கேட்ட இந்திரன் பிரம்மாவை வணங்கி, தாங்கள்

முன்பு இவ்விரு கிருஷ்ணர்களின் வெற்றி நிச்சயமானது என்று கூறிய சொல் சத்தியமாகட்டும், என்று வேண்டினார். பிரம்மாவும், மகாதேவனும் “இந்திரா! இதே அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தில் அக்னி தேவனைத் திருப்திப்படுத்தினார். சொர்க்க லோகத்தில் உனக்கும் உதவி செய்தார். அர்ஜுனனின் வெற்றியே நிச்சயமானது. தானவர்களால் ஆதரிக்கப்படும் கர்ணன் தோல்வியடைய வேண்டும் என்று கூறினார்கள்.

8.54. பிரம்மாவும், மகாதேவனும் அர்ஜுனனின் வெற்றியை விரும்பிக் கூறுதல்

மேலும், பிரம்மாவும், சிவனும் இந்திரனிடத்தில் கூறலானார்கள். “தேவேஸ்வரா! மகாத்மாவான அர்ஜுனன் எப்போதும் சத்தியத்திலும், தர்மத்திலும் ஈடுபட்டுள்ளார். அவருடைய வெற்றி நிச்சயம் என்பதில் ஐயமில்லை. சாக்ஷாத் ஜகதீஸ்வரனான விஷ்ணு யாருக்குத் தேரோட்டுகிராரோ, எந்த தைரியசாலி, பலசாலி, சூரவீரர் அஸ்திர சஸ்திரங்களை அறிந்த தபோதனரோ, அவருக்கு ஏன் வெற்றி உண்டாகாமல் போகும்? எல்லா குணங்களும் நிரம்பிய பார்த்தன் மகா தேஜஸ்வி, தனுர் வேதம் முழுவதையும், தரிப்பவர். ஆகவே அவருக்கு வெற்றி உண்டாகத்தான் போகிறது. ஏன் எனில் இது தேவர்களுடைய காரியமேயாகும்.

பாண்டவர்கள் வனவாசம் முதலியவையால் எப்போதும் கஷ்டம் அனுபவித்து வந்துள்ளனர். மனிதர்களில் சிறந்த அர்ஜுனன் தவபலம் நிரம்பியவர். சக்திசாலி. இவர் தன்னுடைய மகிமையால் தெய்வம் தீர்மானித்த சட்டத்தை மாற்ற முடியும். அவ்வாறானால் உலகனைத்தும் அவசியம் முடிந்து விடும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் சினங்கொண்டால் இவ்வுலகம் எங்கும் தங்க முடியாது. இவர்களே எப்போதும் உலகைச் சிருஷ்டிக்கின்றனர். இவர்களே பழைய ரிஷி சிரேஷ்டர்களான நர நாராயணர்கள் ஆவர். இவர்கள் மீது யாருடைய ஆளுமையும் செல்லாது. இவர்களே அனைவரையும் கட்டுப்படுத்துபவர்கள். இவர்கள் பகைவரை வருத்துவதில் திறமையுடையவர்கள். தேவர் உலகிலும், மனிதர் உலகிலும் இவ்விருவருக்கும் நிகரானவர் கிடையாது.

தேவர்கள், ரிஷிகள் சாரணர்களோடு முவுலகமும் இவர்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் இருப்பவையாகும். இவர்கள் ஆளுமையாலேயே உலகனைத்தும் தத்தம் காரியங்களில் ஈடுபடுகிறது. சூர வீர வைகர்த்தன் கர்ணன் சிறந்த உலகத்தை அடையட்டும். ஆனால் வெற்றி என்னவோ, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனர்களுடைய தேயாகும். கர்ணன் துரோணர், பீஷ்மரோடு வசு அல்லது மருத் கணங்களின் உலகிற்குச் செல்லட்டும். அல்லது சொர்க்க லோகத்தை அடையட்டும்” என்று பிரம்மாவும், மகாதேவனும்

இந்திரனிடம் அர்ஜுனனுடைய வெற்றி உறுதியானது என்பதைக் கூறினார்கள்.

பிரம்மா, மகாதேவன் இருவரின் சொற்களையும் கேட்ட இந்திரன் அனைவரையும் அழைத்து, இவ்விருவரின் ஆணையைக் கூறினார். “பூஜைக்குரிய நம்முடைய பிரபுக்கள் உலகில் நன்மைக்காகக் கூறியதை அனைவரும் கேட்டிருப்பீர்கள். அது அவ்வாறே ஆகும். அவர்கள் சொல்வதற்கு எதிராக நடப்பது முடியாதது. ஆகவே, இப்போது கவலையின்றி இருங்கள்” என்றார். இந்திரனின் சொற்களைக் கேட்ட அனைவரும் வியப்படைந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் புகழத் தொடங்கினர். அவ்விருவர் மீதும் மலர்மாரி பொழிந்தனர். திவ்ய இசைக்கருவிகளை இசைத்தனர். ஆண் சிங்கங்களான கர்ண-அர்ஜுனரின் உவமையற்ற த்வைரதப் போரைக் காணும் விருப்பத்தோடு தேவ, தானவ கந்தர்வர் அனைவரும் அந்த வானிலேயே நின்று கொண்டனர்.

8.55. இரு வீரர்களும் போருக்கு ஆயத்தமாதல்

இரு வீரர்களின் தேர்களும் அருகருகே நின்றிருந்தன. அங்கு கூடியிருந்த வீரர்கள் அனைவரும் சங்க நாதம் புரிந்தனர். இருவரின் தேரின் மீதும் பறந்து கொண்டிருந்த கொடிகள் உலகின் பிரளய காலத்தில் வானத்தில் ராகு, கேது என்ற இரு சிகரங்களும் தோன்றியதைப் போலக் காணப்பட்டன. காண்டீவ தாரியின் கொடி போரை விரும்பும் கர்ணனின் கொடியைத் தாக்குவது போலிருந்தது. அர்ஜுனனின் கொடியிலிருந்த வானரம் வேகமாகத் தாவி, கர்ணனின் கொடியிலிருந்த சின்னத்தை அடித்துக் காயப்படுத்தியது. கர்ணனின் கொடியில் இருந்த யானைச் சங்கிலி சின்னம் காலபாசத்தைப் போல அந்த வானரத்தோடு போரிட்டது. முதலில் இருவரின் கொடிகளே போரைத் தொடங்கின.

பின்னர் ஒருவரின் குதிரைகள் மற்றவரின் குதிரைகளைப் பார்த்து அதட்டியவாறு கனைக்கலாயின. தாமரைக் கண்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் புருவத்தை நெறித்தவாறு சல்யனைத் துளைப்பது போலப் பார்த்தார். இதே போல் சல்யனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பார்த்தார். தனஞ்ஜயன் தன் பார்வையால் கர்ணனைத் தோற்கச் செய்தார். கர்ணன் இச்சமயம் சல்யனிடம், “சல்யா! ஒருக்கால் இன்று ரண பூமியில் பார்த்தன் என்னைக் கொன்று விட்டால் நீ என்ன செய்வாய்? என்று கேட்டான். சல்ய மன்னன் கர்ணா! ஸ்வேத வாகனன் அர்ஜுனன் உன்னைக் கொன்று விட்டால் நான் தேர் ஒன்றின் மூலமாகவே ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை வதம் செய்து விடுவேன்” என்றார்.

8.56. காணன் அர்ஜுனன் போர் தொடங்குதல்

வானத்தில் தேவ, நாக, அசுர, சித்த, யக்ஷ, கந்தர்வ, ராக்ஷஸ,

அப்சர, பிரம்மரிஷி, ராஜரிஷி கூட்டங்களும், கருடன் முதலியவரும் கூடியிருந்தார்கள். பலவகை இனிய ஒலிகளும், கீதவாத்தியங்களும், துதிகளும் நிரம்பி ஆகாயம் வியப்பிற்குரியதாகக் காட்சியளித்தது. கௌரவ-பாண்டவ தரப்பு வீரர்களும் மகிழ்ச்சி நிரம்ப இசைக்கருவிகள், சங்கொலியுடன் சிம்ம நாதம் புரிந்தனர். போர்க்களம் நால்வகைப் படையினராலும் நிரம்பி, கத்தி, அம்பு, சக்தி, அஸ்திர-சஸ்திரங்களால் சகிக்க முடியாததாக இருந்தது. இறந்தவர்களின் சரீரத்திலிருந்து வியாபித்த உதிரத்தால் போர்க்களம் சிவந்து காணப்பட்டது.

அர்ஜுனன்-கர்ணன் இருவரும் பாணங்களைச் செலுத்திப் பயங்கரப் போரைத் தொடங்கி, பரஸ்பரம் திசைகளையும், சேனைகளையும் மறைத்து விட்டனர். இருவரும் ஒருவரின் அஸ்திரத்தை மற்றவர் தம் அஸ்திரத்தால் அழித்தனர். இருளில் உதித்த சூரிய சந்திரர்களைப் போலப் பிரகாசித்தனர். யாரும் போரை விட்டு ஓடக் கூடாது என்ற நியமத்துடன் இரு தரப்பு சேனைகளும், அவ்விரு மகாரதிகளையும் சூழ்ந்து போருக்குத் துணிந்து நின்றனர். அவ்விரு பெரும் வில்லாளிகளும், மகாரதிகளுமான வீரர்கள் பெரும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து எண்ணற்ற மனிதர்களையும், குதிரைகளையும், யானைகளையும் சம்ஹாரம் செய்தனர். தங்களுக்குள்ளும் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்களால் தாக்கப்பட்ட கௌரவ, பாண்டவ சேனை பத்துத் திசைகளிலும் ஓடத் தொடங்கின.

கர்ணன், துரியோதனன், கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா ஆகிய ஐந்து மகாரதிகள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனர்களைச் சூழ்ந்து நின்று தங்கள் பாணங்களால் துன்புறுத்தினர். அர்ஜுனன் அவர்களது வில், தூணர், கொடி, தேர், சாரதி, குதிரைகள் அனைத்தையும் தன் பாணங்களால் ஒன்றாக அடித்தார். சூத புத்திரன் மீது 12 பாணங்களை விடுத்தார். அச்சமயம் நூற்றுக்கணக்கான ரதிகளும், யானை வீரர்களும் அர்ஜுனனைக் கொல்ல விரும்பி ஓடி வந்தனர். அவர்களுடன் சக, துஷார, யவன, காம்போஜ தேசக் குதிரை வீரர்களும் வந்தனர். அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் அவர்களைத் தடுத்து அவர்களுடைய உத்தம அஸ்திரங்களையும் வெட்டி விட்டார். பகைவர்களின் யானைகளையும், குதிரைகளையும், தேர்களையும் அவற்றின் வீரர்களுடன் வெட்டி வீழ்த்தினார். வானத்தில் நின்றிருந்த தெய்வீகப் பார்வையாளர்கள் தெய்வீக இசைக்கருவிகளை இசைத்து நறுமண மலர் மழையைப் பொழிந்தனர். ஆனால் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்து விட்ட கர்ணனும், துரியோதனனும் வியப்படையவுமில்லை. கவலை கொள்ளவுமில்லை.

8.57. கர்ணன் - அர்ஜுனன் பயங்கரப் போர்

புகழ் மிக்க இரு வீரர்களும் இரு விஷப் பாம்பைப் போலப் பெரு

மூச்சு விட்டவாறு பகைமை பாவத்தை வெளிப்படுத்தினர். நெய்யின் ஆஹுதியால் தூண்டப்பட்ட இரு அக்னிகளைப் போலப் போர்க்களத்தில் பிரகாசித்தனர். தெய்வத்தின் விருப்பத்தால் இரண்டு மேகங்கள் அல்லது இரண்டு மலைகள் மோதிக் கொள்ளத் தயாராவதைப் போலப் போர்க்களத்தில், வில்லின் நாண், தேர்ச்சக்கரங்கள், உள்ளங்கை இவற்றின் கம்பீரத்தினாலோடு அவ்விருவரும் எதிர் எதிரே வந்து நின்றனர். இந்திரனுக்கும், பலிக்கும் முன்பு போர் நடைபெற்றதைப் போலப் போர் நடைபெற்றது. அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு இருவரது சரீரங்களும், சாரதிகளும், குதிரைகளும் படுகாயமடைந்தனர். கொடிகளால் சோபையுடன் திகழ்ந்த இரு ரதங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று மோதின.

இருதரப்பு சதுரங்கிணி சேனைகளும் அர்ஜுனன்-கர்ணன் போரைக் கண்டு நடுங்கின. ஆகாயத்தில் இருந்த பிராணிகளும் நடுங்கின. மதயானை மற்றொரு யானையைத் தாக்குவது போல அர்ஜுனன் கர்ணனைத் தாக்கும்போது, பார்வையாளர்கள் மகிழ்ச்சியோடு சிம்மநாதம் செய்தனர். போரில் பிற்பகல் நேரத்தில் கர்ணன் அர்ஜுனனைத் தாக்கினான். அப்போது கௌரவ சோமகர்களின் போரும் நடந்தது. த்வைரதப் போரும் தொடங்கியது. சோமகர்கள் கௌந்தேயனை அழைத்து கர்ணனைக் கொன்று விடுமாறு கூறினார். கௌரவ வீரர்கள், கர்ணனிடம், “கர்ணா முன்னேறு; கூரிய பாணங்களால் அர்ஜுனனைக் கொன்று விடு. அதனால் குந்தியின் புதல்வர்கள் அனைவரும் நீண்ட நாட்களுக்குக் காட்டிற்குச் சென்று விட்டும்” என்று கூறினர்.

கர்ணன் முதலில் போரைத் தொடங்கினான். பத்து பெரிய பாணங்களால் பார்த்தனைத் துளைத்தான். அர்ஜுனனும் சிரித்தவாறு பத்து பாணங்களை ராதேயனின் கக்கத்தில் அடித்தார். பிறகு அர்ஜுனன் செலுத்திய வலிமையான பாணங்கள் அனைத்தும் ராதேயன் விரைவில் அழித்து விட்டான். தொடர்ந்து அர்ஜுனன் ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். அதனால் வீரர்கள் ஆடைகள் பற்றி எரியலாயின. கர்ணன் வருணாஸ்திரத்தினைப் பிரயோகித்து அதன் மூலம் தீயை அனைத்து விட்டான்.

கர்ணன் பிரயோகித்த வாருணாஸ்திரம் பெரும் மேகங்களைத் தோற்றுவித்து, நீரைப் பொழிந்தது. அதனால் திசைகளும் இருளாகிவிட்டன. அர்ஜுனன் வாயவ்யாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்து மேகக் கூட்டங்களைச் சிதறுமாறு செய்து விட்டார். அதன் பின் அர்ஜுனன் பிரயோகித்த வஜ்ராஸ்திரத்தில் இருந்து நாலீகம், அஞ்சலீகம், நாராசம், வராககர்ணம் முதலிய கூர்மையான பாணங்கள் வெளிப்பட்டன. அவை கழுகின் சிறகோடும் வேகத்தோடும் கர்ணனை அடைந்து அவனுடைய உடல்,

குதிரைகள், வில், தேர், நுகத்தடி, சக்கரம், கொடி ஆகியவற்றின் மீது விழுந்து அவற்றைத் துளைத்துக் கொண்டு அவற்றுள் புதைந்து விட்டன.

அங்கங்களில் பாணங்கள் தைத்திருக்க, சரீரம் ரத்தத்தால் குளித்திருந்த போதும் தைரியமிக்க வீரனான கர்ணன் தன் உறுதியான வில்லை வளைத்து பார்க்கவாஸ்திரத்தை வெளியிட்டான். அது அர்ஜுனனுடைய மகேந்திராஸ்திரத்தில் இருந்து தோன்றிய பாணங்களைத் துண்டாக்கியதுடன், தேர்களையும், யானைகளையும், காலாட்படையினரையும் அழித்து விட்டது. பார்க்க வாஸ்திரத்தால் பீடிக்கப்பட்ட பாஞ்சாலர்களும், சோமகர்களும் ஒன்று திரண்டு சூத புத்திரனைத் துளைத்தனர். ஆனால் கர்ணன் உற்சாகத்துடன் போரிட்டு அவர்களை வதம் செய்து விட்டான். அச்சமயம் வானத்தில் சூரியன் பிரகாசிப்பது போல் பிரகாசித்த கர்ணனின் வெற்றியால் கௌரவ வீரர்கள் மகிழ்ந்து சிம்ம நாதம் செய்தனர். கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை வதைத்து விட்டதாகவே அனைவரும் கருதினர்.

அர்ஜுனனும், கர்ணனும் வில், நாண், கை ஆகியவற்றின் மோதலோடு உத்தம பாணங்களையும் அடித்தனர். அதிகம் இழுக்கப்பட்ட அர்ஜுனனுடைய வில்லின் நாண் திடீரென்று பெரும் ஒலியுடன் உடைந்து விட்டது. அச்சமயம் அர்ஜுனனை 100 பாணங்களால் அடித்த கர்ணன் எண்ணையில் கழுவப்பட்ட சிறகுகள் இணைக்கப்பட்ட, தோலுரித்த பாம்புகளைப் போன்ற, பயங்கரமான 60 பாணங்களால் வாகதேவனையும் படுகாயப்படுத்தினான். மீண்டும் எட்டு பாணங்களால் அர்ஜுனனை அடித்தான். பிறகு ஆயிரக் கணக்கான பாணங்களால் பீமசேனனைக் காயப்படுத்தினான்.

கர்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன் அவருடைய தேர், கொடி, அவருடைய தம்பிகள் மற்றும் சோமகர்களையும் கொன்று வீழ்த்த முயற்சி செய்தான். சோமகர்கள் பாணங்களால் கர்ணனை மறைத்தனர். ஆனால் அஸ்திர வித்தையில், பண்டிதனான கர்ணன் சோமகர்களைத் தடுத்து விட்டான். சூதபுத்திரன் அவர்கள் செலுத்திய அஸ்திரங்களை அழித்ததுடன் அவர்களின் தேர்களையும், குதிரைகளையும், யானைகளையும் சம்ஹாரம் செய்தான். பாஞ்சாலர்களின் முக்கிய வீரர்கள் அனைவரையும் பாணங்களால் கொன்று வீழ்த்தினான். கௌரவ வீரர்கள் கர்ணனின் மிகப்பெரிய வெற்றியைச் சிம்மநாதம் செய்து கொண்டாடினர். அவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் போரில் கர்ணனின் வசம் ஆகிவிட்டதாகவே கருதினர்.

கர்ணனின் பாணங்களால் படுகாயமுற்ற கௌந்தேயன், சினத்துடன் வில்லின் நாணை விரைவில் ஏற்றி, அவனுடைய பாணங்களைச் சின்னா பின்னமாக்கிக் கௌரவர்களின் முன்னேற்றத்தைத் தடுத்தார். அர்ஜுனனின் பெரும் பாணங்களால் வானில் இருள் பரவியது. அர்ஜுனன் சிரித்தபடி, பத்து பாணங்களால் சல்யனைக் காயப்படுத்தி அவரது கவசத்தையும்,

பிளந்தார். பிறகு 12 வேகமான பாணங்களால் கர்ணனின் சரீரத்தையும் பிளந்து விட்டார். கர்ணன் உதிரத்தில் நனைந்து, சௌத்ர முகூர்த்தத்தில் மயானத்தில் விளையாடுபவரான ருத்ரனைப் போலக் காணப்பட்டான்.

அதிரதி புத்ரன் அர்ஜுனனை 3 பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன், பயங்கர பாம்பு போன்ற 5 பாணங்களை அவரது சரீரத்தில் புகச் செய்தான். அந்த பாணங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் கவசத்தைப் பிளந்து, பூமிக்குள் புகுந்தன. பாதாள கங்கையில் குளித்து மீண்டும் கர்ணனை நோக்கி வந்தன. அவை பாணங்கள் அல்ல. தகூக புத்திரன் அஸ்வ சேனனைச் சேர்ந்த 5 பெரிய சர்ப்பங்களாகும். அர்ஜுனன் கவனத்துடன் பத்து பல்லங்களைச் செலுத்தி அவை ஒவொன்றையும் மூன்று துண்டுகளாக்கினார். கண்ணனின் திருமேனி காயமடைந்ததால், சினத்துடன் கொழுந்து விட்டெரிந்த அர்ஜுனன், பிரகாசமான பாணங்களால் கர்ணனின் மர்மஸ்தானங்களைக் காயப்படுத்தினார்.

கர்ணன் துக்கத்தால் சஞ்சலமடைந்த போதும், தைரியத்துடன் போரில் துணிந்து நின்றான். அர்ஜுனனின் அம்புகளாலான வலை கர்ணனின் தேரை மறைத்தது. குரு குலத்தின் சிறந்த புருஷரும், இணையற்ற வீரருமான பகைவரை அழிக்கும் சவ்யசாசி, கர்ணனின் சக்கரக் காவலரையும், பாதுகாவலரையும், முன்னால் செல்பவர்களையும், பின் காவலர்களையும் கௌரவ சேனையின் முக்கிய வீரர்களையும், துரியோதனன் ஆணைப்படி போருக்கு வந்தவர்களையும் அவர்களது தேர், குதிரை, சாரதிகளுடன் ஒரே கணத்தில் காலனின் வாய்க்குள் அனுப்பிவிட்டார். அவர்களின் எண்ணிக்கை 2000 ஆகும். உயிருடன் தப்பியவர்கள் அங்கிருந்து ஓடிவிட்டனர்.

துரியோதனன் சிறந்த வீரர்களை மறுபடியும், கர்ணனுக்கு பின்னால் செல்ல ஆணையிட்டான். கர்ணனை விட்டு ஓடுவது கூடித்திரிய தர்மத்தில் ஈடுபட்ட அவர்களுக்கு உசிதமாகாது என்று கூறியும் அவர்கள் அங்கு நிற்கவில்லை. அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால் துன்புற்ற அவர்கள் நாற்புறமும் சென்று மறைந்து கொண்டனர். பயத்தால் ஓடிய வீரர்களால் துறக்கப்பட்டு, திசைகள் அனைத்தும் வீரர்கள் இன்றிச் சூனியமாகக் கண்டும் கர்ணன் சிறிதும் கவலை கொள்ளவில்லை. அவன் மகிழ்ச்சியுடனும், உல்லாசத்துடனும் அர்ஜுனனைத் தாக்கலானான்.

8.58. கர்ணன் அர்ஜுனன் இடையிலான கோரப் போர்

அர்ஜுனனுக்கு அஞ்சி ஓடிய கௌரவ சேனை, வில்லிலிருந்து விடப்படும் பாணம் செல்லும் தூரத்திற்கு அப்பால் சென்று நின்று கொண்டது. அர்ஜுனன் கர்ணனை வதைக்க விரும்பி எந்தெந்த அஸ்திரங்களைப்

பிரயோகித்தாரோ, அவையனைத்தையும் கர்ணன் வானத்திலேயே வெட்டி விட்டான். அமோகமான வில்லையும், அதில் பலமான நாணையும் கொண்ட கர்ணன், அர்ஜுனனின் பாணங்களை மண்ணோடு மண்ணாகச் செய்து விட்டான். பரசுராமரிடமிருந்து தான் பெற்ற அதர்வண அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து, கர்ணன் அர்ஜுனனின் அஸ்திரத்தை அழித்து விட்டான். வில்லாளிகளில் சிறந்த அவ்விருவரும் போரில் தங்கள் சரீரங்களை அலட்சியம் செய்து, பெரிதும் உழைத்துக் கொண்டிருந்தனர். இருவருமே பகைவரால் வெல்ல முடியாதவர்கள். அந்த வீரர்களைக் கண்டு, தேவர்கள், ரிஷிகள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், பித்ருக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் அவர்களைப் புகழ்ந்தனர்.

இருவரும் பலவகை பாணங்களைக் குறிவைத்து, அடித்தவாறு அற்புதமான போர் வகைகளை வெளிப்படுத்தினர். அவ்விருவருக்குள் பராக்கிரமம், அஸ்திரப் பிரயோகம், மாயாபலம், புருஷார்த்தம் ஆகியவற்றில் சிலசமயம் கர்ணன் உயர்ந்தான். சில சமயம் அர்ஜுனன் உயர்ந்து காணப்பட்டார். இருவரின் சகிக்க முடியாத அடி, மற்றும் பதிலடி ஆகியவற்றைக் கண்டு அனைவரும் வியப்பெய்தினர். வானில் இருந்த தேவர் முதலியோர், ‘சபாஷ் கர்ணா!’ ‘சபாஷ் அர்ஜுனா!’ என்று இருவரையும் பாராட்டினர்.

இச்சமயம் அர்ஜுனன் காண்டவ தகனம் செய்தபோது உயிரோடு தப்பி பூமியில் நுழைந்திருந்த அஸ்வசேனன் என்ற நாகம் வேகமாக மேலே தாவிப் போர்க்களத்தை அடைந்தது. பறக்கும் சக்தியுடைய அந்த நாகம், அர்ஜுனன் தன் தாயைக் கொன்றதற்காகப் பழி தீர்க்க விரும்பியது. அதற்கான நல்ல சந்தர்ப்பம் இப்போரே எனக் கருதி, பாணத்தின் ரூபம் கொண்டு கர்ணனின் தூணரீல் நுழைந்தது. கடும் போர் புரிந்த கர்ணனும், அர்ஜுனனும் தம் அம்பு மழையால் எல்லோரையும் மூடிவிட்டனர். இப்போரைக் கண்ட கௌரவர்களும், சோமகர்களும் மிகவும் பயம் கொண்டனர். கர்ணனும் அர்ஜுனனும் உயிராசையை விட்டு விட்டுப் போரிட்டுக் களைத்தனர். வானில் நின்ற அப்சரஸ்கள், இருவருக்கும் சந்தன நீர் தெளித்துச் சாமரம் வீசி அவர்களது களைப்பைப் போக்கினர்.

8.59. கர்ணன் அர்ஜுனன் மீது நாகாஸ்திரத்தை ஏவுதல்

கர்ணனால் அர்ஜுனனை விட அதிகப் பராக்கிரமத்தைக் காட்ட இயலவில்லை. அர்ஜுனன் கர்ணனின் சரீரம் முழுவதும் படுகாயப்படுத்தி விட்டார். படுகாயமுற்ற கர்ணன் அர்ஜுனன் மீது சர்ப்பமுக பாணத்தைப் பிரயோகிக்க எண்ணினான். கர்ணன் அர்ஜுனனின் வதத்திற்காகவே நீண்ட காலம் அப்பாணத்தைப் பாதுகாப்போடு வைத்திருந்தான். அப்பாணம்

தங்கத் தூணரில் சந்தனப் பொடிகளுக்குள் வைக்கப்பட்டு பூஜிக்கப்பட்டு வந்தது. கர்ணன் அந்த தூய, ஒளிமிக்க, கொழுந்து விட்டு எரியும் பயங்கர சர்ப்பமுக பாணத்தைத் தன் வில்லில் வைத்து அர்ஜுனனைக் குறி வைத்தான். சவ்யாசாசியின் தலையை வெட்ட விரும்பிய கர்ணன் எடுத்த அந்த சர்ப்பமுக பாணத்தில்தான் ஐராவத குலத்தில் தோன்றிய, காண்டவ வனத்தில் இருந்து தப்பிய அஸ்வசேனன் பிரவேசித்திருந்தது.

கர்ணன் அப்பாணத்தை எடுத்ததும், வானமும், திசைகளும் பிரகாசமாயின. நூற்றுக்கணக்கான எரி நகூஷத்திரங்கள் விழலாயின. இந்திரனும், லோகபாலர்களும், இதனைக் கண்டு ஆஹாகாரம் செய்தனர். நாகம் தன்னுடைய யோக பலத்தால் பாணத்தில் பிரவேசித்ததைக் கர்ணனும் அறிய மாட்டான். இந்திரன் கர்ணன் எடுத்த நாகாஸ்திரத்தில் அஸ்வசேனன் நுழைந்திருப்பதைக் கண்டு, தன் புதல்வன் கொல்லப்பட்டு விடுவான் எனக் கருதித் தளர்வுற்றார். பிரம்மா இந்திரனிடம், “தேவேஸ்வரா! துயரப்படாதே. வெற்றித் திருமுகள் அர்ஜுனுக்கே கிடைப்பாள் என்று ஆறுதலளித்தார். அச்சமயம் கர்ணன் அப்பாணத்தைக் கர்ஜனனின் கழுத்திற்குக் குறிவைப்பதை அவனது சாரதியான சல்யன் கண்டார்.

மத்ரராஜன் சல்யன், கர்ணனிடம், “கர்ணா! உன்னுடைய இந்தப் பாணம் பகைவனின் கழுத்தில் படாது. ஆகவே யோசித்து மறுபடி பாணத்தைக் குறிவை. அதனால் அவன் தலை வெட்டப்படலாம்” என்றார். சல்யனின் சொற்களைக் கேட்ட சூரியபுத்திரன் கர்ணன் கண்கள் சிவக்க மத்ரராஜனிடம், “கர்ணன் இருமுறை அம்பைக் குறி வைப்பதில்லை. என் போன்ற வீரர்கள் கபடமாகப் போர் புரிவதில்லை” என்று கூறினான். பின்னர் தான் பல வருடங்களாகப் பூஜித்து வந்த பாணத்தைப் பார்த்தனை நோக்கி விடுத்தான். உரத்த குரலில், “அர்ஜுனா! இப்போது நீ கொல்லப்பட்டாய்” என்று கூறினான்.

8.60. அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் நாகாஸ்திரத்தில் இருந்து காப்பாற்றப்படுதல்

கர்ணன் செலுத்திய அந்த அஸ்திரம் அக்னியையும், சூரியனையும் போலப் பிரகாசத்துடன் வேகமாக வருவதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கண்டார். உடனே போர்க்களத்தில் விளையாடுவதைப் போலத் தன் சிறந்த தேரைக் காலால் அழுத்தித் தேர்ச்சக்கரத்தின் சிறிது பாகம் பூமியில் புதையுமாறு செய்தார். சந்திரனின் கிரணங்களைப் போன்ற வெண்மையான அவருடைய குதிரைகளும் பூமியில் முட்டி போட்டுக் குனிந்து கொண்டன. ஆகாயத்தில் அப்போது பெரும் கோலாகலம் எதிரொலித்தது. பகவானைத் துதித்துப் புகழ்ந்த திவ்ய வசனங்கள் கேட்கலாயின. மதுகுதனனின் முயற்சியால்

அந்தத் தேர் பூமியில் புதைந்து விட்டதும் பகவானின் மீது தெய்வீக மலர்கள் போழியலாயின. சிம்மநாதம் கேட்டது.

அர்ஜுனனுடைய தலையை அலங்கரித்த கிரீடம் புவியிலும், வானத்திலும் வருண லோகத்திலும், சொர்க்கத்திலும் பிரசித்தமானது. அது அர்ஜுனுக்கு இந்திரன் அளித்தது. கர்ணன் செலுத்திய சர்ப்ப முகபாணம் தேர் கீழே அழுத்தப்பட்டதால் அர்ஜுனனின் கிரீடத்திலேயே தைத்தது. சூத புத்திரன் பிரயத்தனத்தோடு, வெற்றியை விரும்பிச் செலுத்திய அந்தப் பாணம் அர்ஜுனனின் கிரீடத்தை அவருடைய தலையில் இருந்து வீழ்த்தியது. கீழே வீழ்ந்த அந்தக் கிரீடம், சூரிய, சந்திரன் அக்னியைப் போல ஒளி மிக்கது. தங்கம், முத்து, மணி, வைரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஆகும்.

பிரம்மா, தவமும், முயற்சியும் செய்து தேவராஜனுக்காகத் தானே எதை அமைத்தாரோ, எது விலை மதிப்புடையதோ, பகைவருக்கு பயமளிப்பதோ, மகிழ்ச்சியுடன் தேவராஜன் எந்தக் கிரீடத்தை அளித்தாரோ, சிவன், வருணன், குபேரன் முதலிய தேவேஸ்வரர்களும் தங்களுடைய பிளாகம், பாசம், அம்பு முதலியவற்றால் எதை அழிக்க முடியாதோ, அந்த திவ்ய மகுடத்தைக் கர்ணன் தன் சர்ப்பமுக பாணத்தால் அபகரித்து விட்டான்.

அப்பாணத்தில் புகுந்திருந்த நாகம் அர்ஜுனனின் மகுடத்தை அபகரித்து விட்டது. மகுடம் பெரும் ஒலியோடு பூமியில் விழுந்தது. பூமி, ஆகாயம், நீர் ஆகியவற்றில் காற்றினால் பெரும் ஒலி எழுவது போல அங்கு அந்த மகுடம் விழுந்ததால் பேரொலி எழுந்தது. மக்கள் அந்த ஒலியால் கவலையுற்றுத் தத்தம் இடத்திலிருந்து தடுமாறிக் கீழே விழுந்தனர். மகுடம் கீழே விழுந்ததும் அர்ஜுனன் உயரமான சிகரமுடைய நீலமலையைப் போலப் போலிவுற்றார். அவர் சிறிதும் கவலை கொள்ளாமல், தன் கேசங்களை வெண்மையான வஸ்திரத்தால் கட்டிப் போருக்குத் துணிந்து நின்றார்.

8.61. நாகம் அர்ஜுனனை வதம் செய்ய விரும்புதல்; கர்ணன் அதனை மீண்டும் பிரயோகிக்க மறுத்து விடுதல்

அர்ஜுனனோடு பகை கொண்டிருந்த அந்த பெரிய நாகமான பாணம் அவருடைய கிரீடத்தைத் தாக்கி விழச் செய்த பின் அங்கிருந்து திரும்பி விட்டது. அந்த சர்ப்பம் மீண்டும் கர்ணனின் தூணரில் நுழைய விரும்பியது. அப்போது கர்ணனுடைய பார்வை அதன் மீது பட்டது. அந்த நாகம் கர்ணனிடம், கர்ணா! நீ நன்றாக ஆலோசித்து என்னைச் செலுத்தவில்லை. அதனாலேயே நான் அர்ஜுனனுடைய தலையை அபகரிக்க முடியவில்லை. இப்போது மறுபடியும் நன்கு யோசித்துச் சரியாகக் குறிவைத்து விரைவில்

என்னைச் செலுத்து. நான் எனக்கும், உனக்கும் பகைவனான அவனை வதம் செய்து விடுகிறேன்” என்றது. இவ்வாறு தன்னிடம் கூறிய நாகத்திடம் கர்ணன், “இத்தகைய பயங்கர உருக்கொண்ட நீ யார் என்பதை முதலில் கூறு” என்று கேட்டான்.

அப்போது அஸ்வசேனன் என்ற அந்த நாகம், “அர்ஜுனன் எனக்குக் குற்றம் இழைத்துள்ளான். என் தாய் அவனால் கொல்லப்பட்டதால் எனக்கு அவனிடம் பகை உண்டாகியுள்ளது. நீ என்னை நாகம் என்று அறிந்து கொள். வஜ்ரதாரியான இந்திரன் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுவதற்காக வந்தாலும் கூட இன்று அர்ஜுனன் யமலோகத்திற்குச் செல்லத்தான் வேண்டும்” என்றது. கர்ணன் அதனிடம், நாகமே! இன்று ரண பூமியில் கர்ணன் மற்றவரின் பலத்தை உதவியாகப் பெற்று வெற்றியடைய விரும்பவில்லை. 100 அர்ஜுனர்களைக் கொல்ல முடிந்தாலும் நான் ஒரு பாணத்தை இருமுறை குறி வைக்கமாட்டேன். என்னிடம் சர்ப்பமுக பாணம் உள்ளது. நான் அர்ஜுனனிடமும் மிகுந்த கோபம் கொண்டுள்ளேன். நான் முயற்சி செய்து பார்த்தனைக் கொண்டு விடுவேன். நீ சுகமாக இங்கிருந்து போ” என்று நாகத்தின் உதவியை கர்ணன் ஏற்க மறுத்துவிடான்.

8.62. மீண்டும் கர்ணன் அர்ஜுனன் போர் நிகழ்தல்

கர்ணன் தன் உதவியைப் பெற மறுத்ததால் நாகம் தானே அர்ஜுனனைக் கொல்ல விரும்பியது. தானே அர்ஜுனனைத் தாக்கியது. அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மூலம் அந்நாகம் காண்டவ வன தகனத்தின் போது தப்பிப் பிழைத்த நாகம் என்பதை அறிந்து கொண்டார். தன்னைப் பழி வாங்க விரும்பிய நாகத்தைத் தன் பாணங்களால் துண்டு துண்டாக்கிக் கொண்டு பூமியின் மேல் வீழ்த்திவிட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பூமியில் புதைந்திருந்த தேரைத் தன் இரு கரங்களாலும் மேலே தூக்கி விட்டார். அர்ஜுனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் மீண்டும் போர் நடந்தது.

கர்ணன் தனஞ்ஜயனை ஓரப் பார்வையால் பார்த்து, மயிலிறகுடன் கூடிய பத்து பாணங்களால் அடித்துக் காயப்படுத்தினான். அர்ஜுனன் 12 வராக கர்ணத்தைக் கர்ணன் மேல் அடித்துப் பின் விஷப்பாம்பு போன்ற ஒரு நாராசத்தையும் செலுத்தினார். அது கர்ணனுடைய கவசத்தைப் பிளந்து, உதிரத்தைப் பருகிப் பூமியில் புதைந்தது. சினம் கொண்ட கர்ணன் தடியால் அடிக்கப்பட்ட பாம்பைப் போல் சிறந்த பாணங்களால் அர்ஜுனனை அடிக்கலானான். அவன் 12 பாணங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும், 99 பாணங்களால் அர்ஜுனனையும் காயப்படுத்தினான். மீண்டும் ஒரு பாணத்தை விடுத்துப் பார்த்தனைப் படுகாயப்படுத்திச் சிங்கம் போல் கர்ஜித்துச் சிரித்தான்.

அவனுடைய மகிழ்ச்சியைச் சகிக்க முடியாத அர்ஜுனன் நூற்றுக்கும் அதிகமான பாணங்களால் கர்ணனின் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளந்து விட்டார். பின்பு யமதண்டம் போன்ற 99 பாணங்களைக் கர்ணன் மீது செலுத்தினார். அவனுடைய சரீரம் முழுவதும் பிளக்கப்பட்டது. கர்ணனுடைய மகுடமும் குண்டலங்களும் அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால் சின்னா பின்னமாகிப் பூமியில் விழுந்தன. பல நல்ல சிற்பிகளால் நீண்ட நாட்கள் கவனத்துடன் செய்யப்பட்ட கர்ணனின் கவசமும் அர்ஜுனனின் பாணங்களால் பல துண்டுகளாக்கப்பட்டது. அர்ஜுனனால் படுகாயப்படுத்தப்பட்ட கர்ணன் வாத, பித்த, கபம் சம்பந்தமான ஜுரத்தால் துன்புற்ற மனிதனைப் போல மிகுந்த வேதனையை அனுபவிக்கலானான்.

அர்ஜுனனுடைய கூர்மையான பாணங்களால் காயமுற்ற கர்ணனின் உடலில் இருந்து ரத்ததாரை பெருகியது. அர்ஜுனன், தங்கச் சிறகுவைய, யமதண்டத்தையும், அக்னி தண்டத்தையும் போன்ற பயங்கர பாணங்களால் கர்ணனுடைய மார்பை, கார்த்திகேயன் க்ரௌஞ்ச மலையைப் பிளந்தது போலப் பிளந்து விட்டார். மிகவும் காயம்பட்ட கர்ணன் தன்னுடைய வில்லை விட்டுத் தேரில் தடுமாறியபடி மூர்ச்சித்து விட்டான். அவனுடைய முஷ்டி தளர்ந்து விட்டது. அந்த சங்கடமான சமயத்தில் கர்ணனைக் கொல்ல அர்ஜுனன் விரும்பவில்லை.

அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொல்லத் தயங்குவதைக் கண்டார். அவர் அர்ஜுனனிடம், “அறிவுடையவர்கள் பகைவனை அழிப்பதற்கு எந்தச் சந்தர்ப்பத்தையும் எதிர் பார்ப்பதில்லை. கர்ணன் சக்திசாலியாகித் தாக்குவதற்குள் இந்திரன் நமுசியை அழித்தது போல் அவனை அழித்து விடு” என்றார். பகவானின் சொற்களை ஏற்றுக்கொண்ட அர்ஜுனன், கர்ணனின் உடலிலும் குதிரைகள் மீதும், தேரின் மீதும் வத்ஸதந்தம் என்ற பாணங்களை அடித்து நிரப்பிவிட்டார். கர்ணனின் உடலில் ஏராளமான அம்புகள் புதைந்து விட்டன.

அஸ்தாசலத்தை நோக்கிச் செல்லும் சூரிய மண்டலமும் அதன் கிரணங்களும் சிவப்பாவதைப் போல் அம்பெனும் கிரணங்களால் சிவந்து காணப்பட்ட கர்ணனும் அம்பு மழை பொழிந்தான். கர்ணன் செலுத்திய பாம்பைப் போன்ற பாணங்களை அர்ஜுனன் தன் பாணங்களால் அழித்து விட்டார். சினம் கொண்ட கர்ணன் பாம்புகளைப் போன்ற பத்து பாணங்களால் அர்ஜுனனையும், ஆறால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் காயப்படுத்தினான். இச்சமயம் அர்ஜுனன் கர்ணன் மீது மகா ரௌத்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்க நினைத்தார்.

8.63. கர்ணனின் தேர்ச்சக்கரம் பூமியில் புதைதல்

அப்போது காலன் மறைந்திருந்து, பிராமணன் சாபத்தால் கர்ணனின்

மரண சமயம் நெருங்கியதை அறிந்து, “இப்போது பூமி உன்னுடைய சக்கரத்தை விழுங்க விரும்புகிறது” என்று கூறினான். அதே போலப் பரசுராமர் கர்ணனுக்கு அளித்திருந்த ‘பார்க்கவாஸ்திரம்’ அவனுடைய நினைவில் இருந்து மறைந்து விட்டது. பூமி கர்ணனுடைய தேரின் இடது சக்கரத்தை விழுங்கத் தொடங்கியது. பிராமணனுடைய சாபத்தால் தேரின் சக்கரம் பூமியில் புதைந்து விட்டது. கர்ணன் கவலை கொண்டான். பிராமணனுடைய சாபத்தால் தேர் தடுமாறியது. பரசுராமர் அளித்த அஸ்திரம் மறந்து விட்டது. சர்ப்பமுக பாணம் அர்ஜுனனால் வெட்டப்பட்டு விட்டது. இவற்றை எல்லாம் சகிக்க முடியாத கர்ணன் தர்மத்தை நிந்திக்கலானான்.

8.64. கர்ணன் தர்மத்தை நிந்தித்துப் பேசுதல்

“தர்மமறிந்த புருஷர்கள் எப்போதும், “தர்மபராயண மனிதனைத் தர்மம் எப்போதும் காப்பாற்றுகிறது என்று கூறியுள்ளார்கள். நான் என்னுடைய சக்திக்கும், ஞானத்திற்கும் ஏற்ப எப்போதும் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் அது கூட என்னை அடிக்கிறது. பக்தர்களைக் காப்பதில்லை. ஆகவே, தர்மம் எப்போதும் யாரையும் காப்பதில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்” என்றான். அர்ஜுனனுடைய பாணங்கள் தொடர்ந்து கர்ணனைச் சஞ்சலப்படுத்தின. கர்ணனுடைய குதிரைகளும், சாரதியும் தடுமாறி விழலாயினர். மிகவும் தளர்ச்சியுற்ற கர்ணன் அடிக்கடி தர்மத்தை நிந்தித்தான்.

8.65. மீண்டும் கர்ணன் உக்கிரத்துடன் போர் புரிதல்

ஆனாலும் முயற்சியுடன் கர்ணன் தன் பாணங்களால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் கையில் காயத்தை உண்டாக்கினான். அர்ஜுனனை 7 பாணங்களால் துளைத்தான். அர்ஜுனன் வஜ்ரம் போன்ற 17 பாணங்களைக் கர்ணன் மீது செலுத்தினார். அவற்றால் காயம்பட்ட கர்ணன் நடுங்கினான். இருந்தாலும் இயன்றவரை போரிட முயற்சி செய்தான். தைரியத்தைத் தரித்துப் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். அர்ஜுனன், ஐந்திராஸ்திரத்தை மந்திரித்து இந்திரன் மழை பொழிவது போல் அம்பு மழை பொழிந்தார். அவை அனைத்தையும் கர்ணன் வீணாக்கி விட்டான். இதனைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், “பார்த்தா! வேறு ஒரு உத்தமமான அஸ்திரத்தை விடு. ராதேயன் உன்னுடைய பாணங்களை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறான்” என்றார்.

அர்ஜுனன் பிரம்மாஸ்திரத்தை மந்திரித்து வில்லின் மீது வைத்து அம்பு மழை பொழிந்து கர்ணனை மறைத்து விட்டார். கர்ணன் தன் அம்புகளால் அர்ஜுனனுடைய வில்லின் நாணை வெட்டி விட்டான். அவன்

வரிசையாக அர்ஜுனனுடைய எட்டுக்கயிறுகளை வெட்டினான். பிறகு 9 முதல் 12 நாண்களையும் வெட்டி விட்டான். நூறு பாணங்களைக் குறி வைக்கும் கர்ணனுக்கு, அர்ஜுனனுடைய வில்லில் நூறு கயிறுகள் இணைந்துள்ளன என்பது தெரியவில்லை. கர்ணன் அர்ஜுனனுடைய வில்லின் கயிற்றை அறுப்பதும், அவர் விரைந்து வேறு நாணை ஏற்றுவதும் கர்ணனுக்குத் தெரியாதவாறு வேகமாக நடந்தது. சவ்யசாகி அர்ஜுனனின் பாணங்கள் அனைத்தையும் அழித்த கர்ணன் தான் பார்த்தனை விடச் சக்திசாலி என நிரூபித்துக் காட்டினான்.

அப்போது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் கர்ணனின் அஸ்திரத்தால் பீடிக்கப்பட்டதைக் கண்டு “பார்த்தா! தொடர்ந்து அஸ்திரங்களை விடு. உத்தம அஸ்திரங்களைப் பிரயோகம் செய். முன்னேறிக் கொண்டே இரு” என்றார். பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் இரும்பு மயமான திவ்ய பாணத்தை மந்திரித்து ரௌத்திராஸ்திரத்தை வைத்தார். இச்சமயம் கர்ணனின் தேர்ச் சக்கரம் பூமியில் நன்றாகப் புதைந்து விட்டது. அதைக் கண்ட ராதேயன் தேரில் இருந்து இறங்கினான். முயற்சி செய்து தன் இரு கைகளாலும் சக்கரத்தைப் பற்றி மேலே தூக்க நினைத்தான். தேர்ச் சக்கரம் 4 அங்குல உயரம் மேலே எழும்பி வருமாறு முயன்றான். சக்கரம் சிக்கியதால் கர்ணன் கோபத்துடன் கண்ணீர் பெருக்கினான். அர்ஜுனனை நோக்கிக் கூறலானான்.

8.66. தேரின் சக்கரம் பூமியில் புதைந்ததும் கர்ணன் சினத்துடன் அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்

“பெரும் வில்லாளியான பார்த்தா! சிறிது நேரம் காத்திரு, அதற்குள் நான் பூமியில் சிக்கியுள்ள தேர்ச்சக்கரத்தை மேலே எடுத்து விடுவேன். தெய்வாதீனமாக என் தேரின் இடது சக்கரம் பூமியில் சிக்கியுள்ளதைக் கண்டு நீ கோழையைப் போலக் கபடமாக நடந்து கொள்வதை விட்டுவிடு. கோழைகள் செல்லும் வழியில் நீ போகாதே. ஏனெனில் நீ போரில் சிறந்த வீரனாகப் புகழ் பெற்றுள்ளாய். நீ உன்னை இன்னும் மிகச் சிறந்தவனாக நிரூபித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அர்ஜுனா! தலை விரித்துக் கொண்டு எவன் நிற்கிறானோ, போரில் இருந்து விலகி விட்டானோ, பிராமணனோ, கை குவித்துச் சரணம் அடைந்தவனோ, ஆயுதங்களைத் துறந்து விட்டவனோ, உயிர்ப்பிச்சை கேட்பவனோ, யாருடைய பாணங்களும், கவசங்களும், ஆயுதங்களும் நஷ்டமாகி விட்டனவோ, அத்தகைய மனிதன் மீது உத்தம விரதங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் சூரவீரன் ஆயுதங்களை அடிப்பதில்லை.

பார்த்தா! நீ உலகில் பெரும் வீரனாகவும், நன்னடத்தை

உடையவனாகவும் கருதப்படுகிறாய். போர் தர்மத்தை அறிவாய். வேதாந்தத்தின் அத்யயனமாகிய யக்ஞத்தை முடித்து அவப்ருதஸ்நானம் செய்து விட்டாய். உனக்கு திவ்யாஸ்திர ஞானம் உண்டு. நீ அளவற்ற ஆத்ம பலம் நிரம்பியவன். போரில் கார்த்த வீர்யார்ஜுனனுக்கு நிகரானவன். மகாபாஹு! நான் சக்கரத்தை வெளியில் எடுக்கும் வரை, நீ தேரில் ஏறியிருந்தாலும், பூமியில் நிற்கும் என்னைப் பாணங்களால் அடித்துத் துன்புறுத்தாதே.

பாண்டவா! நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடமோ, உன்னிடமோ, சிறிதும் பயப்படவில்லை. நீ கூடித்திரியனுடைய புதல்வன். உயர்ந்த குலத்தின் கௌரவத்தை அதிகரிப்பவன். ஆதலால் உன்னிடம் இத்தகைய சொற்களைக் கூறுகிறேன். பாண்டவா! இரு நாழிகைக்காக என்னை நீ மன்னித்து விடு” என்று கர்ணன் அர்ஜுனனிடம் வேண்டினான்.

8.67. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காணனிடம் அவனது தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுதல்

கர்ணன் அர்ஜுனனிடம் கூறிய சொற்களைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கேட்டார். அவர் கர்ணனிடம் கடந்த கால நிகழ்வுகளை நினைவூட்டிக் கூறலானார். “ராதேயா! இப்போது இங்கு உனக்குத் தர்மத்தின் நினைவு வருவது சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். பொதுவாக நீசமனிதன் விபத்தில் ஆழ்ந்தால் தெய்வத்தை நிந்திப்பதையே பார்க்கிறோம். தான் செய்த தீய செயல்களை அவன் நினைப்பதில்லை. கர்ணா! நீயும் துரியோதனன், துச்சாதனன், சகுனி ஆகியோரும் ரஜஸ் வலையான திரௌபதியைச் சபைக்கு அழைத்திருந்தீர்கள். அப்போது உன் மனத்தில் தர்மத்தின் எண்ணம் எழவில்லையா? கௌரவ சபையில் சூதாட்ட ஞானம் இல்லாத யுதிஷ்டிர மன்னரைச் சகுனி அறிந்தே கபடமாகத் தோல்வியுறச் செய்தான். அப்போது உன்னுடைய தர்மம் எங்கு சென்றது? கர்ணா! வன வாசத்தின் 13 ஆம் ஆண்டு கழிந்தும் கூட நீ பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தை அவர்களுக்குத் திருப்பியளிக்கவில்லை. அப்போது உன்னுடைய தர்மம் எங்கே போனது? துரியோதனன் உன்னுடைய ஆலோசனையால் பீமனுக்கு விஷம் கலந்த அன்னத்தைச் சாப்பிட அளித்தான். அவரைச் சர்ப்பங்களால் தீண்ட வைத்தான். அப்போது உன்னுடைய தர்மம் எங்கு சென்றது?

ராதேயா! வாரணாவத நகரில் அரக்கு மாளிகையின் உள்ளே உறங்கிக் கொண்டிருந்த பாண்டவர்களை நீ எரிக்க முயற்சி செய்த போது உன்னுடைய தர்மம் எங்கே சென்றது? கர்ணா! நிறைந்த சபையில் துச்சாதனனால் இழுத்து வரப்பட்ட திரௌபதியைப் பார்த்துப் பரிகாசம்

செய்தாயே அப்போது உன்னுடைய தர்மம் எங்கு போனது? நீச் கௌரவர்களால் துன்பமடைந்த திரௌபதியை நீ அருகிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தாயே அப்போது உன் தர்மம் எங்கு சென்றது? கிருஷ்ணே! பாண்டவர்கள் அழிந்து விட்டனர். நிரந்தரமாக நரகத்தில் வீழ்ந்து விட்டனர். இப்போது நீ வேறு ஒரு கணவனை வரித்துக்கொள் என்று கூறித் திரௌபதியைக் கண்களை அகல விரித்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தாயே. அப்போது எங்கே இருந்தது உன் தர்மம்?

கர்ணா! ராஜ்யத்தின் ஆசையால் சகுனியின் ஆலோசனைப்படிப் பாண்டவர்களை இரண்டாவது முறை சூதிற்கழைத்த போது உன் தர்மம் எங்கு சென்று விட்டது? போரில் ஏராளமான மகாரதிகளுடன் சேர்ந்து சிறுவனான அபிமன்யுவை நான்கு புறமும் சூழ்ந்து கொன்றாயே அந்த சமயம் உன்னுடைய தர்மம் எங்கு போயிருந்தது? அந்த சந்தர்ப்பங்களில் தர்மம் இல்லை என்றால் இன்று இங்கு தர்மத்தைப் பற்றிப் பேசி வாயை உலர்த்திக் கொள்ளுவதால் என்ன பயன்? புஷ்கரன் நளமன்னனைச் சூதில் வென்றான். ஆனால் நளன் தன் பராக்கிரமத்தாலேயே ராஜ்யத்தையும், புகழையும் மறுபடி பெற்று விட்டார். இதே போலப் பேராசை இல்லாத பாண்டவர்களும், தங்களுடைய கை பலத்தால் உற்றார், உறவினர், அனைவரோடும் இருந்து போரில் மிகப் பெரிய பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து மறுபடியும் தங்களுடைய ராஜ்யத்தைப் பெறப் போகிறார்கள்.

ஆண் சிங்கங்களான பாண்டவர்கள் எப்போதும் தங்கள் தர்மத்தால் காக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் மூலம் அவசியம் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களின் அழிவு உண்டாகி விடும்” என்று பகவான் கிருஷ்ணன் கர்ணனிடம் கூறினார். வாகதேவனின் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணனால் எந்த பதிலையும் கூற முடியவில்லை.

8.68. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குப் பதிலளிக்க முடியாத கர்ணன் கோபத்துடன் போர் புரிதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களைக் கேட்டுப் பதிலளிக்க முடியாத கர்ணன் வெட்கத்துடன் தலை குனிந்து கொண்டான். கோபத்தால் உதடுகள் துடிக்க, அவன் மிகுந்த வேகத்துடன் வில்லை எடுத்து அர்ஜுனனுடன் போரிடலானான். அச்சமயம் ஜனார்த்தனன், அர்ஜுனனிடம் “வீரனே! நீ கர்ணனைத் திவ்யாஸ்திரத்தினாலேயே காயப்படுத்திக் கொன்று வீழ்த்து” என்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட தனஞ்ஜயன் கர்ணனுடைய பழைய செயல்களை நினைத்தார். மிகவும் சினம் கொண்டார். அவரது உடலின் ரோமங்களில் இருந்து தீப்பொறிகள் வெளிப்படலாயின.

அப்போது, கர்ணன் அர்ஜுனன் மீது பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகம்

செய்து அம்பு மழையைப் பொழிந்தான். மறுபடி தேரைத் தூக்கி நிறுத்த முயற்சித்தான். அர்ஜுனனும் பிரம்மாஸ்திரத்தைச் செலுத்தினார். கர்ணன் விடுத்த அஸ்திரத்தை அழித்தார். அவன் மீது அம்பு மழையைப் பொழிந்தார். கர்ணன் மீது ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்தார். ஆனால் கர்ணன்வாருணாஸ்திரப்பிரயோகத்தால் அர்ஜுனனின் ஆக்னேயாஸ்திரத்தைச் சாந்தப்படுத்தி விட்டான். வாருணாஸ்திரப் பிரயோகத்தால் எல்லாப் பக்கமும் மேகங்கள் சூழ்ந்தன. அர்ஜுனன் வாயவ் யாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்து, அந்த மேகங்களைக் கலைந்து போகச் செய்தார்.

இதனைக் கண்ட கர்ணன் எரியும் தீப்போன்ற ஒரு பெரிய பயங்கர அம்பைக் கையில் எடுத்தான். அந்த உத்தம பாணத்தைக் கர்ணன் வில்லில் வைத்ததும் மலைகளோடும், காடுகளோடும் பூமி முழுவதும் அசைந்தது. சிறு கற்கள் மழையாகப் பொழிந்தன. தீவிரமான காற்று வீசியது. திசைகள் எங்கும் மண் பரவியது. சூத புத்திரன் அந்த பாணத்தைக் குறி வைத்த போது, பாண்டவர்கள் மனம் கலங்கித் துக்கத்தில் மூழ்கினர். இந்திரனின் வஜ்ரத்தைப் போலப் பிரகாசித்த அந்தப் பாணம் அர்ஜுனனின் மார்பில் பாம்பு புற்றில் நுழைவது போல் நுழைந்து விட்டது. அதனால் பெரும் காயமடைந்த அர்ஜுனனின் தலை சுற்றியது. காண்டிபத்தைப் பிடித்த அவருடைய கை தளர்ந்தது. அர்ஜுனன் அசையும் மலையைப் போல நடுங்கினார். இச்சமயம் கர்ணன் இச்சந்தர்ப்பம் கிடைக்கப் பெற்றுத் தேர்ச்சக்கரத்தைப் பூமியில் இருந்து எடுக்க நினைத்தான். தேரில் இருந்து கீழே குதித்துத் தேரின் சக்கரத்தை மேலே தூக்க முயற்சித்தான். மிகுந்த பலசாலியாக இருந்த போதும் தெய்வாதீனமாகக் கர்ணன் தன் முயற்சியில் வெற்றி பெற முடியவில்லை.

இச்சமயம் நினைவு திரும்பப்பெற்ற அர்ஜுனன், யமதண்டத்தைப் போன்ற ஆஞ்சலீகம் எண்ணும் பாணத்தைக் கையில் எடுத்தார். அதைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனிடம், “பார்த்தா! கர்ணன் தேரில் ஏறுவதற்கு முன்பே உன்னுடைய பாணங்களால் தலையை வெட்டிவிடு” என்றார். அர்ஜுனன் பகவானின் ஆணையைத் தலைமேல் தாங்கி, “மிகவும் நன்று” என்றார்.

8.69. அர்ஜுனனால் காண வதம் நிகழ்தல்

பார்த்தன் பிரகாசிக்கும் அஞ்சலீகத்தால், சக்கரம் புதைந்த கர்ணனின் தேரின் மீது பறந்த ஒளிமிகுந்த கொடியின் மீது அடித்தார். யானைச் சங்கிலி சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட அக்கொடியின் பின்னால் தங்கம், முத்து, மணிகள் மற்றும் வைரங்கள் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. உத்தமான சிற்பிகளால் அமைக்கப்பட்டுக் கௌரவர்களின் வெற்றிக்கு ஆதாராஸ்தம்பமாகி,

பகைவரை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருந்த, சூரியன், சந்திரன் மற்றும் அக்னியைப் போல ஒளிமிக்க அந்தக் கொடி அர்ஜுனனின் அம்பால் வெட்டுண்டு விழுந்தது. வெட்டப்பட்டு விழுந்த கர்ணனின் கொடியுடனேயே, கௌரவர்களின் யக்ஞம், கர்வம், காரியங்கள் மற்றும் இதயமும் சேர்ந்து விழுந்தன. நாற்புறமும் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டது.

கொடி வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டதைக் கண்ட கௌரவ வீரர்கள் சூத புத்திரன் வெற்றி பெறுவான் என்ற நம்பிக்கையை இழந்து விட்டனர். அர்ஜுனன் இச்சமயம் கர்ணன் வதத்தை விரும்பி இந்திரன் வஜ்ரம் போன்ற, ரத்த மாமிசத்தோடு மெழுகப்பட்ட ஆஞ்சலீகம் என்ற பாணத்தை எடுத்தார். காலாக்னியைப் போன்று மிகவும் பயங்கரமான சிவனின் பிளாகத்தையும், நாராயணனின் சக்கரத்தையும் போன்ற பயமளிக்குக் பிராணிகளை அழிக்கவல்ல அந்த பாணத்தை அர்ஜுனன் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் கையில் எடுத்தார். அந்தப்பாணம் கையில் எடுக்கப்பட்டு மேலே உயர்த்தப்பட்டதைக் கண்டு சராசர உலகனைத்தும் நடுங்கியது. ரிஷிகள் “உலகிற்கு நன்மை உண்டாகட்டும்” என்று பலமாகக் கூவினர்.

பிறகு காண்டீவதாரி அர்ஜுனன் அந்த அப்ரமேய பாணத்தை வில்லின் மீது வைத்தார். திவ்யாஸ்திரத்தால் அதை மந்திரித்து காண்டீவத்தை இழுத்தவாறு, “பெரும் திவ்யாஸ்திரத்தால் தூண்டப்பட்ட இந்த பாணம், பகைவனின் இதயத்தையும், உயிரையும் அழிக்க வல்லது. நான் தவம் செய்திருந்தால், குரு ஜனங்களை என் சேவையால் திருப்தி செய்திருந்தால், யாகம் செய்திருந்தால் நன்மை விரும்பும் நண்பர்களின் சொல்லைக் கவனமாகக் கேட்டிருந்தால் அந்த சத்தியத்தின் பிரபாவத்தால் நன்கு குறி வைக்கப்பட்ட இந்தப் பாணம் என்னுடைய சக்தி மிகுந்த பகைவனான கர்ணனை அழிக்கட்டும்” என்று கூறித் தனஞ்ஜயன் அந்த கோரமான பாணத்தைக் கர்ணன் மீது செலுத்தினார்.

அதர்வாங்கீரஸ மந்திரங்களால் ஆபிசாரிகப் பிரயோகம் செய்து தோற்றுவிக்கப்பட்ட உக்கிரமான, சகிக்க முடியாத ஏவலைப் போன்ற அந்த பாணத்தைப் பார்த்து, “என்னுடைய இந்தப் பாணம் எனக்கு வெற்றி அளிப்பதாகட்டும். சந்திர சூரியர்களுக்குச் சமமான, நான் ஏவிய இந்த உயிரைக் கொல்லும் அஸ்திரம் கர்ணனை யமலோகத்திற்கு அனுப்பட்டும்” என்று கூறினார். பலம் மிக்க அர்ஜுனனால் விடப்பட்ட அந்த ஒளிவீசும் பாணம், இந்திரன் வஜ்ரத்தால் விருத்தாசுரனின் தலையை வெட்டியது போலக் கர்ணனின் தலையை வெட்டியது. திவ்யாஸ்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்ட ஆஞ்சலீகம் என்னும் உத்தம பாணத்தின் மூலம் இந்திர குமாரன் அர்ஜுனன், பிற்பகல் நேரத்தில் வைகர்த்தனின் தலையை வெட்டி விட்டார். கர்ணனது வெட்டுண்ட தலையும், அதனைத் தொடர்ந்து உடலும் பூமியில் விழுந்தன.

8.70. உத்தமப் புகழுடன் உயிர் விட்ட கர்ணன்:

சிவந்த சூரியன் அஸ்தாசலத்தில் இருந்து கீழே விழுவது போல, உதிக்கும் சூரியனைப் போன்ற கர்ணனின் தலை சேனையின் முன் பகுதியில் சென்று விழுந்தது. எப்போதும் சுகம் அனுபவிக்கத் தக்கதும், உதார கர்மங்களைச் செய்வதுமான கர்ணனின் அழகான உடலை அவனுடைய தலை மிகவும் கஷ்டத்துடன் விட்டது. செல்வந்தன் தன் செழிப்பான வீட்டையும், மனத்தையும் புலனையும் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பவன் சத் சங்கத்தையும் மிகவும் கஷ்டத்தோடு விடுவது போல் அது இருந்தது. தேஜஸ்வியான ஒளி மிகுந்த கர்ணனுடைய அந்த உயரமான சரீரம் உதிரத்தைப் பெருக்கியவாறு கீழே விழுந்தது. பூமியில் வீழ்த்தப்பட்ட கர்ணனின் உடலில் இருந்து ஓர் ஒளி கிளம்பி வானத்தில் பரவி மேலே சென்று சூரிய மண்டலத்தில் லயமாகி விட்டது. இந்த அற்புதமான காட்சியை அங்கிருந்த அனைவரும் தம் கண்களால் கண்டனர்.

தானமளிக்கும் போது மறுநாள் அளிக்கிறேன் என்று கூறாத அந்த சூதபுத்திரனின் தலை வெட்டப்பட்டதும் மத்ர ராஜன் சல்யன் வெட்டுண்ட கொடியையுடைய அந்தத் தேரின் மூலமே அங்கிருந்து ஓடிவிட்டார். ஆயிரம் கண்கள் உடைய இந்திரனைப் போன்ற பராக்கிரமியான கர்ணனுடைய ஆயிரம் இதழ் தாமரை போன்ற அழகிய தலை மாலை நேரத்தில் ஆயிரம் கிரணங்களுடைய சூரிய மண்டலம் மறைவது போலப் பூமியில் விழுந்தது. போர்க்களத்தில் வீழ்த்தப்பட்ட தன்னுடைய அந்தப் புதல்வனைப் பார்த்தவாறு மந்த கிரணங்களுடைய சூரிய தேவன் மெல்ல, மெல்லத் தன் ஆலயத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார்.

கவசம் வெட்டப்பட்டு, ஆடைகள் முழுவதும் உதிரத்தால் நனைந்து, உயிரும் நீங்கியது என்றாலும் கர்ணனின் சரீரம் சோபையை இழக்கவில்லை. உத்தமப் போர் மூலம் தனக்கு உத்தமமான புகழை ஈட்டிக்கொண்டு, தன் அம்பு மழையால் பத்து திசைகளையும் தாப்பப்படச் செய்து, கர்ணன் புதல்வர்களுடன் அர்ஜுனனுடைய தேஜஸால் சாந்தமாகி விட்டான்.

கர்ணன் கௌரவர்களின் வெற்றியின் நம்பிக்கை, சுகம், ரகசிய ஆகியவற்றை எடுத்துக் கொண்டு சொர்க்கத்திற்குச் சென்று விட்டான். கர்ணன் கொல்லப்பட்டதும் நதிகளில் பிரவாகம் நின்று விட்டது. சூரியன் அஸ்தாசலம் சென்று விட்டார். ஒளிமிக்க மங்களானும், சோமகனின் புதல்வனான புதனும் மாறி உதித்தனர். வானம் வெடித்தது. பூமி கத்தியது. வறண்ட காற்று வீசியது. பெருங்கடல் கர்ஜித்தது. காடுகளும் மலைகளும் நடுங்கின. பஞ்ச பூதங்கள் கவலை கொண்டன. ப்ருகஸ்பதி கிரகம் ரோஹிணி நட்சத்திரத்தைச் சுற்றிச் சந்திர சூரியர்களைப் போலப் பிரகாசித்தது. அர்ஜுனன் சபதமிட்டவாறு கர்ண வதம் நடந்தேவிட்டது.